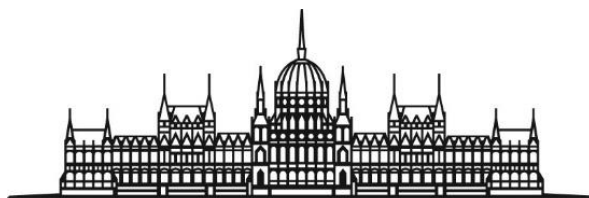




Országgyűlési Napló

Dúró Dóra, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, dr. Tiba István,*
dr. Vadai Ágnes, Z. Kárpát Dániel



Az ülésnap megnyitása.....	7183
----------------------------	------

Napirend előtti felszólalások:

Kanász-Nagy Máté (LMP).....	7183
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	7184
Szabó Timea (Párbeszéd).....	7186
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	7188
Dúró Dóra (Mi Hazánk).....	7190
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	7192
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	7194
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	7196
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	7197
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	7199
Dr. Oláh Lajos (DK).....	7201
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	7203
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	7204
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	7205
Gyórfy Balázs (Fidesz).....	7207
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár.....	7209

Az orosz-ukrán háború egyéves évfordulójáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig.....	7210
--	------

Kocsis Máté (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	7210
---	------

Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	7214
--	------

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7217
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	7222
Dr. Simicskó István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	7226
Dr. Molnár Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7231
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	7235
Toroczkai László , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	7239
Szabó Timea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	7244
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7248
Zsigó Róbert (Fidesz).....	7250
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	7251
Gál Kinga európai parlamenti képviselő.....	7251
Gréczy Zsolt (DK).....	7254
Hollik István (KDNP).....	7258
Gyöngyösi Márton európai parlamenti képviselő.....	7261
Pánczél Károly (Fidesz).....	7264
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	7268
Gréczy Zsolt (DK).....	7273
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	7273
Dudás Róbert (Jobbik).....	7274
Hollik István (KDNP).....	7274
Dócs Dávid (Mi Hazánk).....	7275
Illés Boglárka (Fidesz).....	7276
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	7278
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	7283
Gréczy Zsolt (DK).....	7284
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	7284
Balla Mihály (Fidesz).....	7285
Gréczy Zsolt (DK).....	7289
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	7289
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	7290
Gréczy Zsolt (DK).....	7294
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	7294
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	7295
Gréczy Zsolt (DK).....	7299
Dúró Dóra (Mi Hazánk).....	7300

Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	7303
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	7307
Nacsa Lőrinc (KDNP) előterjesztői válasza	7309

A Magyarország Kormánya és a Világélelmezési Program (WFP) között a WFP Globális Üzleti Szolgáltató Központ létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7312
--	------

Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	7312
--	------

Felszólalók:

Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7313
--	------

Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7314
--	------

Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7317
--	------

Az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében a vagyonynyilatkozatokkal kapcsolatos szabályok módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7319
---	------

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	7319
--	------

Felszólalók:

Illés Boglárka , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7321
--	------

Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	7322
--	------

Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7327
--	------

Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	7330
---	------

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	7335
---	------

A panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7335
--	------

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	7336
--	------

Felszólalók:

Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7339
--	------

Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	7340
--	------

Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7344
---	------

Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7345
--	------

Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	7348
---	------

Paulik Antal nemzetiségi szószóló	7352
--	------

Tordai Bence (Párbeszéd)	7355
---------------------------------------	------

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	7358
---	------

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya között Budapesten, 1986. évi november hó 24. napján aláírt, a magyar-csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló Egyezmény megszüntetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	7360
--	------

Ágh Péter építési és beruházási minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	7360
---	------

Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7361
---	------

Ágh Péter építési és beruházási minisztériumi államtitkár előadói válasza	7362
--	------

Napirend utáni felszólalás:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7362
--	------

Dudás Róbert (Jobbik)	7364
------------------------------------	------

Az ülésnap bezárása	7366
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

DR. LATORCAI CSABA JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, LÁNSZKI REGŐ BALÁZS államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS államtitkár, IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
5. ülésnapja
2023. március 7-én, kedden
(9.05 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és dr. Vadai Ágnes)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy a mai napon az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Vadai Ágnes jegyző úr és jegyző asszony lesz segítségemre. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 5. **ülésnapját megnyitom.**

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan vitát szeretnék folytatni, amit múlt héten a miniszterelnök úrral kezdtünk el; amikor számonkértem rajta, hogy akkumulátorgyarmattá akarja tenni Magyarországot, akkor a miniszterelnök úr azt mondta, hogy én, illetve mi az LMP részéről, a zöldek a külföldi tőke ellen vagyunk.

Hogyan is néz ki ez a helyzet, hogyan vagyunk mi a külföldi tőkével? Mindenképpen a külföldi tőke ellen vagyunk, ha ezek a külfölditőke-beruházások, az autógyárak és az akkumulátorgyárak idehozatala azt jelenti, hogy az érdekükben leépítik a természetvédelmi, környezetvédelmi intézményrendszert, ha minden akadályt elhárítanak az útjukból, hogy szabadon ki tudják használni, ki tudják zsákmányolni Magyarország természeti, környezeti erőforrásait. Az akkumulátorgyárak esetében a vízről, a vízkincsről és az energiáról beszélünk. Az energiaválság és a klímaválság időszakában, ha valamiből kevés van, és ha valamit óvni, védeni kell, az pont a vízünk, a földünk, a termőföldünk és az energiánk.

Mindenképpen a külföldi tőke ellen vagyunk, ha a külföldi tőke idehozatala azt jelenti, hogy kizsákmányolják a természet mellett a magyar munkavállalókat is. Meg kell nézni, hogy ezekben a gyárakban, összeszerelő üzemekben mennyit keresnek a magyar munkavállalók. Ezek a bérek a hasonló külföldi üzemekben dolgozó munkavállalók keresetétől messze elmaradnak. Mindenképpen a külföldi tőke ellen vagyunk, ha az idehozatala, az idecsábítása rendkívül drága. Látjuk, hogy adóparadicsomi állapotokat alakítottak ki annak érdekében, hogy idehozzák, és itt tartásuk ezeket a gyárakat, és látjuk azokat a kormányzati támogatásokat is különböző kedvezmények formájában, különböző közvetett vagy közvetlen támogatások formájában, amelyek ezekhez a külföldi tulajdonú cégekhez jönnek be. Gyakorlatilag ezekkel a támogatásokkal segítik az ő beruházásuk megtérülését

és segítik a profitrealizálásukat. Érdekes módon a sarki fűszeresnek, az én fodrászomnak, bármilyen magyar kis- és közepes vállalkozónak nem segítik a beruházásait, a profittermelésüket, legalábbis ilyen mértékben.

Erre a politikára, hogy Magyarországot akkumulátorgyarmattá teszik, úgy néz ki, büszkék is, büszkén hirdetik. Erről beszél Parragh László többek között, aki szerint a versenyképességet az olcsó munkaerő biztosítja. Parragh László szavaira mindenkor odafigyel az Orbán-kormány, tisztelt miniszter urak, államtitkárok, államtitkár asszonyok, hiszen ez is a versenyképességünket jelenti a Fidesz-féle felfogásban, hogy minél alacsonyabb *(sic!)* a magyar munkaerő, annál jobb, mert annál többet tudnak profitálni ezek a külföldi nagytőkések. Erről beszél Szijjártó Péter, amikor azt mondja, hogy sokkal fontosabb az autógyárak idehozatala, működése, mint a klímavédelmi célok, tehát klímaváltozás ide, klímaváltozás oda, a lényeg az, hogy autógyárak és akkumulátorgyárak működjenek Magyarországon. Erről beszélt Nagy Márton miniszter társuk is, amikor azt mondta, hogy minden adófizetői forintot arra a célra kell szánni, hogy ezeket a vállalkozásokat idecsábítsák.

Ha megnézzük a tavalyi év adatait, a következőket találjuk. Csak 2022-ben 2600 milliárd forintnyi támogatást adtak ezeknek a külföldi multinacionális cégeknek, és ezeknek a támogatásoknak a 75 százalékát az akkumulátorgyártási kapacitások tették ki. Most az összberuházás mértékéről beszéltem egyébként. Látszik az is, hogy 2016-tól 2022-ig összesen 44 akkumulátorgyár-projekt támogatásáról született döntés. Még egyszer: ez a támogatás azt jelenti, hogy e gyárak beruházásának megtérülését segíti a kormány ilyen óriási mértékben. A 44 akkumulátorgyár-projekt, azt gondolom, egyértelműen bizonyítja, hogy akkumulátorgyarmattá akarják tenni ezt az országot.

Mi, zöldek ez ellen a politika ellen lépünk fel, és az ilyen jellegű külföldi tőke idehozatala és külföldi tőke támogatása ellen lépünk fel, hiszen kizsákmányolja a természetünket, kizsákmányolja a munkaerőnket, mivel külföldi, elviszi innen a profitot, és gyakorlatilag a szennyezést, a környezetkárosítást hagyja itt. Népszavazási kezdeményezéssel, tüntetésekkel és minden egyéb jogi eszközzel tiltakozunk ez ellen. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Menczer Tamás államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az akkumulátorgyártás és az elektromosautó-ipar viszonylag új dolog, nem annyira nagyon, de mégiscsak, így természetesen érthető, ha az emberek idegenkedve fogadják, vannak olyanok, akik tartanak tőle,

akár azt lehet mondani, félnek tőle. Ez természetesen érthető, egy új dolog esetében ezt meg kell érteni, erre figyelemmel kell lenni, ezért megértjük és figyelemmel is vagyunk.

Éppen ezért mondjuk, hogy a legfontosabb az, hogy világos és egyértelmű válaszokat adjunk ilyen fontos kérdésben a magyar emberek számára. A legfontosabb világos és egyértelmű válasz és a legfontosabb állításom az, hogy Magyarországon egy beruházás sem valósulhat meg, nemcsak akkumulátorgyár, hanem semelyik másik beruházás sem valósulhat meg, ha nem tartja be a legszigorúbb biztonsági és környezetvédelmi előírásokat. Megfordítva a dolgot: Magyarországon csak akkor valósulhat meg beruházás, ha a beruházó betartja a legfontosabb környezetvédelmi és biztonsági előírásokat, ezt a magyar kormány elvárja, a hivatalok pedig, amelyek az engedélyeket kiadják, ezt betartják és betartatják.

(9.10)

Ugyanakkor azt nem tartom helyesnek, tisztelt képviselő úr, hogy vannak olyan politikai csoportok, szélsőséges csoportok, magukat zöldnek, sötétzöldnek és mindenfajtanak nevező csoportok, amelyek hangulatot keltenek, indulatokat gerjesztenek, és álhíreket terjesztenek.

De mielőtt az akkumulátorgyártás nemzetközi helyzetéről adnék beszámolót, néhány mondatot azért engedjen meg, hogy beszéljünk az ön pártjáról, az LMP-ről! Ugyanis volt tavaly egy választás, ezen a választáson a magyar emberek nagy többséggel és rekordtámogatással szavaztak bizalmat az Orbán-kormányra, és nem kértek a magyar baloldaltól. Ezt követően az ön pártelnöke, frakcióvezetője, Ungár Péter azt mondta, hogy az LMP kiszáll a Gyurcsány-körusből, most már valóban a magyar emberek érdekeit fogják képviselni és a magyar emberekért fognak dolgozni, meghallották azt, amit a magyar emberek mondtak. Szerintem ez egyébként egy tiszteletre méltó döntés és tiszteletre méltó intellektuális munka, amit jól láthatóan az ön frakcióvezetője elvégzett. Sajnálattal látom, hogy rövid ideig, ugyanis önök most pontosan ugyanott vannak, ahol a Gyurcsány-körus többi tagja, és szeretném arról felvilágosítani, ha nem lenne világos, hogy pontosan ugyanazt mondják, amit a Gyurcsány Ferenc által vezetett körus.

És még talán annyit ide, hogy ez az, amit a korábbi válságok során is mindig tett a baloldal, nevezetesen és konkrétan: szembemennek a magyar érdekekkel. Ugyanez volt a migrációnál, amikor a biztonság ellen szóltak fel, a koronavírusnál, amikor a vakcinák ellen, a háborúnál, amikor a béke ellen, és a szankcióknál, amikor a szankciók mellett szóltak fel. Most ugyanez van az akkumulátorgyáraknál is, és lehet, hogy ez ebben a pillanatban még nem mindenkinek világos, de nagyon rövid időn belül ez ki fog derülni.

Na most, az akkumulátorgyárakról néhány mondat, tisztelt képviselő úr. Az egész világ akkumulátorgyárakat épít, szeretném felvilágosítani. Például az

önök által sokat támadott kínai CATL cég, amely Debrecenben hozza létre a gyárat, Németországban épített már egy gyárat, és ott, mint azt bizonyára tudja, zöld- és szocialista koalíció van. A zöld- és szocialista miniszterek, a gazdasági miniszter, a környezetvédelmi miniszter mind annak örült és tapsolt, hogy gyors volt az engedélyezési folyamat, hogy ez az elmúlt évtizedek egyik legfontosabb ipari beruházása, és akkumulátorgyárat hoznak létre Tübingenben.

De mondok mást: ugyanez a cég, a CATL kínai vállalat Amerikában is akkumulátorgyárat épít a Forddal együttműködve, 3,5 milliárd dollár értékben. Mondok mást: Németországban 14 ilyen gyár valósul meg, Amerikában 40-et terveznek a már működők mellett. Mondok önnek mást, tisztelt képviselő úr: Franciaországban a Renault egy kínai-japán gyárral hoz létre egy épít akkumulátorgyárat. Mondok mást, a szlovák autóipari szövetség elnöke így fogalmazott: „Végzetes lenne, ha az ország” - mármint hogy Szlovákia - „elszalasztaná a lehetőséget, hogy saját akkumulátorgyárral rendelkezzen.” Frans Timmermans, az ön elvbarátja, a magyar kormánnyal nem különösebben baráti viszonyt ápoló európai bizottsági alelnök azt mondta, hogy Európában masszívan akkumulátorokat kell gyártanunk.

De mondok mást, hogy jöjjünk haza az utolsó fél percben: az én egykori ellenfelem, Szél Bernadett egykori képviselő asszony azt mondta: „Az elektromos autók, a megújuló energia, a zöldfordulat, az okoseszközök és az okosvárosok korszakának nyertesivé kell tenni a magyar embereket, az elektromos autók nyertesivé.” Schmuck Erzsébet azt mondta: „Az elektromos autózás megállíthatatlanul terjed, és a várakozások szerint nagymértékben nőni fog az elektromos autók száma. Ehhez képest mi mit teszünk? Bezárjuk magunkat a múlt struktúrájába.” Ungár Péter pedig azt mondta, hogy a valódi rezsicsökkentés az lenne, ha több pénzt költene az állam az elektromobilitás növelésére.

Mi történt, tisztelt képviselő úr? Megjöttek a dolárok, pittyent a telefon, vagy miért léptek el a magyar érdekek mellől? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szabó Timea frakcióvezető asszony napirend előtti felszólalása következik, a Párbeszéd képviselőcsoportjából. Parancsoljon, frakcióvezető asszony!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszédnek is az a meggyőződése, hogy a magyar és az európai jogot is sérti a kínai CATL-akkumulátorgyár Debrecenbe telepítése, ezért Jávor Benedek, a Párbeszéd volt EP-képviselője panaszt tett emiatt az Európai Bizottságnál. *(Dömötör Csaba: Azta! - Derültség.)* Mindig szomorú, ha a magyarok európai fórum előtt kell megvédeni a saját kormányok gaztetteitől, de néha sajnos nincsen más lehetőség. A hazai hatóságok szinte semmilyen ellenállást

nem tanúsítanak az olcsó bérű külföldieket alkalmazó, energia- és vízpazarló gyáróriásokkal szemben.

Ami a magyar jogot illeti: a termőföldvédelmi törvény szerint tilos az átlagosnál jobb minőségű termőföldet átminősíteni ipari célokra, az aarhusi egyezményt a magyar jogba átültető törvény pedig kötelezővé teszi a lakosság előzetes, részletes tájékoztatását és a döntésbe történő bevonását a jelentős környezeti hatású nagyberuházások előtt. Orbán Viktor és Varga Judit tökéletes jogállományban egyiket sem sikerült betartani, elkaszálták a népszavazási kísérletet, nem engedték, hogy beleszóljon a hazai lakosság, és a legjobb minőségű termőföldeket adták oda Debrecen mellett az akkumulátorgyárnak.

De vannak itt más uniós normasértések is. A debreceni akkumulátorgyár környezeti hatásai a közelmúltban kiadott környezetvédelmi engedély dacára nincsenek kellően felbecsülve, az engedély nem vet számot jó néhány környezeti hatással, mindenképp a több lépcsőben megvalósuló gyár vízfelhasználásának összesített hatásával. Mindez nemcsak a hazai jog alapján teszi támadhatóvá az engedélyt, de az Európai Unió jogát is sérti. Ez a kiindulópontja a Párbeszéd panaszbeadványának.

A panasz hivatkozik a térségben végzendő szénhidrogén-kutatáshoz készült vizsgálati jelentésre is, amely szerint, idézem: „A területet érintő sekély, porózus víztestek mennyiségi állapota gyenge vagy bizonytalan. A gyenge minősítés oka a talajvízszintek süllyedése, valamint a szárazföldi felszín alatti víztől függő ökoszisztémák állapota.” Említ továbbá egy 2013-as doktori értekezést is, amely megállapítja, hogy Debrecen vízbázisán az utánpótlódó víz mennyisége hosszabb időszakot figyelembe véve 60 ezer köbméter/nap, míg a napi lakossági és ipari vízigény, a felhasználás 40-50 ezer köbméter/nap, vagyis ebbe már nem fér bele a gyár megközelítőleg ugyanekkora vízigénye, különösen úgy, hogy Debrecen térségében a vízkivétel hatására intenzíven csökkenő felszín alatti víztükör a jellemző, egy több tíz kilométer átmérőjű, elszívó hatású tölcserrel, amelyben a talajvíz szintje sok méterrel a környező talajvízszintek alatt van.

(9.20)

E tekintetben Debrecen az ország leggyorsabban süllyedő területe. A Debrecen I. és II. víztermelő üzemek már ma is erősen túlszivattyúzott állapotban vannak, a termelés elszívó hatása pedig rendkívül kedvezőtlen hatást gyakorol a Natura 2000-es területhez tartozó debreceni Nagyerdő vízellátottságára is, emiatt az uniós víz keretirányelvben előírt jó ökológiai állapot elérése nem lehetséges. Ebben a helyzetben pedig a jogszabály alapján indokolt lenne a javulást akadályozó tényező, így a vízhasználati engedélyek felülvizsgálata is, ehelyett viszont egy minimálisan 20-25 ezer, egyes szakmai becslések alapján viszont akár 40-60 ezer köbméter/napot is meghaladó vízigényű üzem engedélyezése történik éppen.

Nyilvánvaló, hogy ez közvetlenül akadályozza a víz keretirányelv végrehajtását.

Tegnap Szijjártó Péter azt nyilatkozta, hogy a debreceni akkumulátorgyár napi vízfelhasználása 3 ezer köbméter/nap, ami egész egyszerűen hazugság, hiszen tudjuk, hogy ha a gödi gyárnak 27 ezer köbméter/nap a vízfelhasználása, akkor a háromszor akkora kapacitású debreceni gyárnak hogy lehet tizedakkora a felhasználása. Tehát legalább ne hazudjanak ekkorát, tisztelt képviselőtársaim!

A felszín alatti vízbázisokra gyakorolt negatív hatás károsítja a tőlük függő ökoszisztémákat, köztük több hazai vagy európai jog által védett területet, ami sérti az EU élőhelyvédelmi és madárvédelmi irányelveit.

Hivatkozott itt államtitkár úr a tübingi gyárra. A nagy különbség az, hogy a tübingi gyár kapacitása 14 gigawattóra, a debreceni tervezetté pedig 100 gigawattóra, tehát közel a tizede vagy a nyolcada a tübingi, és nem közvetlenül a város mellé építették, hanem messzebb tőle. Az USA-ban pedig egy sivatagba építették, szintén nem a város mellé.

Mi azt kérjük önöktől, hogy gondolják meg ezt a súlyosan környezetszennyező, a vízbázisokat igenis veszélyeztető, az emberek életét és a jövő generációk életét megnyomorító, hozzáadott értéket nem tartalmazó tervet, és álljanak át egy környezetvédő beruházásra. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Az imént elhangzott napirend előtti felszólásra a kormány részéről Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, miniszterhelyettes úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönjük, hogy tájékoztatást adott arról, hogy Jávor Benedek volt képviselő úr újra a saját hazáját mószerolja. Nem ez az első alkalom, követjük a pályafutását, ő volt az, aki szerint azért is kell bevezetni a szankciókat, mert Magyarországnak meg kell tanulnia a történelmi leckét. Ez az ő hozzáállása a saját hazájához.

Ami az akkumulátorgyártást illeti: szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy az Európai Unió az elektromos autózásra tett, azt is mondhatnám, hogy szinte mindent. 2035-től csak elektromos autót lehet forgalomba hozni az európai piacon. Innentől kezdve a kérdés az, hogy hol lesznek ennek az új zöldiparúknak a központjai Európában. Sok állam benevezett ebbe a versenyben, Franciaország, Olaszország, Németország és a kelet-európai államok is, mint Románia, Csehország, és a legnagyobb ilyen gyár már most is üzemel, mégpedig Lengyelországban. Úgyhogy a kérdés az, hogy lesz-e Magyarországon autógyártás a jövőben ilyen megváltozó feltételek mellett. A tét nem kicsi, 160 ezer magyar munkahely kötődik már most is az autógyártáshoz. Tehát amikor önök ezeket a beruházásokat támadják, ezeket a munkahelyeket is veszélyeztetik.

Ami a környezetvédelmi szabályokat illeti: nagyon szigorú környezetvédelmi szabályok vannak érvényben a vízminőségre, a levegőminőségre, a zajterhelésre, a termőföldek védelmére, és kutya kötelessége minden beruházónak, akár külföldi, akár magyar, ezeket a szabályokat betartani. És arra is szeretném felhívni a figyelmét, hogy ezek a szabályok a legtöbb esetben még szigorúbbak, mint a minimálisan előírt uniós szabályok.

Arról, hogy hogyan alakulnak az egyes részletszabályok, nagyon sok szó volt azon a vitanapon, amelyet, ha jól idézem fel, ön kezdeményezett. Itt volt több órán keresztül, éjszakába nyúlóan. Szeretném, ha a debreceniek is tudnák, hogy ezen a vitanapon, amelyet ön kezdeményezett, egyáltalán nem vett részt. Igaz, képviselő asszony? *(Szabó Tímea: A Párbeszéd itt volt, részt vett rajta!)* Még rendkívüli ülést is követeltek, de amikor volt egy sokórás vitanap itt az Országgyűlésben, a vitanapot kezdeményező képviselő nem vett részt benne. Szeretném, ha ezt a debreceniek is tudnák. *(Szabó Tímea: Ez nagyon gyenge érv volt!)*

Arra is szeretném kérni, hogy ha a beruházásokat támadja, akkor legyen szíves és maradjon a valóság talaján. Például a gödi beruházás ügyében ne állítson olyat, hogy az egész Pest megyei vízkészletet megmérgezi. *(Szabó Tímea: Én illet mondtam volna? Nem mondtam!)* Tehát a rémhírterjesztés nem szolgálja a beruházások, Magyarország, illetve a munkahelyek érdekét.

Szeretnék még egy dologra kitérni. Ön tegnap többször is Moszkvába küldte volna a külügyminisztert, hogy intézze el Oroszország kivonulását Ukrajnából. Ennek a felvetésnek van egy komolytalan része. Azt ugye, nem gondolja komolyan, hogy Magyarország tud véget vetni ennek a háborúnak? Kimaradni ki tudunk, de véget vetni egymagunk nem tudunk ennek a háborúnak, ahhoz legalábbis orosz-amerikai tárgyalások kellenének.

A felvetés egy másik megközelítésben viszont elgondolkodtató. Ön azt gondolja, hogy politikusokat lehet ide-oda küldözgetni. Nálunk ez nem így megy. Lehet, hogy önöknél így megy, de nálunk nem. Nem tudom például, hogy önöket küldte-e valaki, de azt igen, hogy amit képviselnek, azt Magyarországon nem kérte senki. Most nem is arra gondolok, hogy a Párbeszéd nevű pártjuk soha nem vette arra a bátorságot, hogy önállóan elinduljon *(Szabó Tímea: És a KDNP nevű párt mikor indult önállóan választáson?)*, inkább arra, hogy az elmúlt hónapokban sok mindent javasoltak, de ezek véletlenül sem segítik az ország ügyét.

Jó-e az országnak a fegyverküldés? Nem, mégis támogatták. Jó-e az országnak az energiaszankció? Dehogyan, mégis támogatták. *(Szabó Tímea: Orbán Viktor szavazta meg a szankciókat!)*

ELNÖK: Frakcióvezető asszony!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Jó-e az országnak, ha elzárják a

gázcsapot? Egyáltalán nem jó, dehogyan jó, mégis követelték. Vagy hogy más témát említsek: érkezhettek-e már a nekünk járó uniós források? Nagyon is, mégis kampányolnak ellene, és ha szavazni kell itt az Országgyűlésben, akkor nem szavazzák meg.

Lehetséges, tisztelt képviselő asszony, hogy a karrierje során ön többször is dollárban kapta a fizetését. Ezek után végül is nem is túl meglepő, hogy a kampányukat is dollárban rendezték. Nem tudjuk igazából, hogy mi a megoldás az önök dolgára, lehet, hogy mi is szépen fogunk egy egydollárost, és ráírjuk fekete filccel a legfontosabb üzenetet, azt, hogy a magyarok nem akarnak háborút, nem akarnak fegyverküldést, sem olyan döntéseket, amelyek nekünk fájnak a legjobban, és azt hiszem, olyan politikusokat sem, akik ezt nem hajlandók figyelembe venni. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy gyermekbántalmazási ügyről szeretnék beszélni önöknek, amely egy aszódi iskolában történt, ahol két-három agresszor gyakorlatilag rettegésben tartotta, rettegésben tartja az osztálytársait, és az iskolaigazgató írásba adta, hogy nem tudja garantálni a bántalmazott tanulók testi épségét az iskolában.

Az érintett gyermek szülője novemberben már jelezte az osztályfőnöknek a bántalmazásokat, de semmi nem történt ezt követően. Januárban - fotókat csatolva a bántalmazott gyermekről - ismételt jelezte az osztályfőnöknek, hogy milyen zűzódásokkal érkezik haza az iskolából a gyermek, de továbbra sem történt semmi. Február 14-én odáig fajult az ügy, hogy a gyermeket orron ütötte egy osztálytársa, és az orrából letört egy darab. Az egészre azért derült fény, mert az iskolában nem tudták elállítani az orrvérzést, ezért a hatvani kórház sürgősségi osztályára szállították, de a gyermek annyira meg volt félemlítve, hogy nem merte elmondani az orvosoknak sem, hogy egy bántalmazásról van szó, hanem azt mondta, hogy csupán egy baleset következménye. Az orvos volt az, aki felismerte, hogy ez a sérülés nem származhat balesetből, hanem agresszióról van szó, és csak ezt követően merte még az orvosoknak is elmondani a gyermek, hogy miről is volt szó.

Ezt követően a hatvani kórház tette meg a feljelentést, tehát egy rendőrségi ügy is lett az egész dologból, majd egy hétre rá az osztály többi tagja is, rendkívül nehéz lelki gátakat felszakítva, be merte vallani az igazgatónak, hogy bizony őket is sorozatos bántalmazás éri az iskolában. Volt olyan lány, akit hasba rúgtak, mások megverésére kényszerítettek gyerekeket, azzal fenyegették őket, hogy ha nem verik meg a

társukat, akkor őt fogják megverni, leköpködték a gyerekeket, illetve verbálisan úgy bántalmaztak egy lányt, hogy azt mondták neki, az édesanyja azért lett öngyilkos, mert nem tudta elviselni, hogy ilyen ronda lánya van.

(9.30)

Miután ez az iskolaigazgató tudomására jutott, képzeljék el, hogy nem történt semmi! Ezeknek a gyerekeknek hetekig továbbra is az őket rettegésben tartó osztálytársaikkal együtt kellett és kell iskolába járniuk.

Tudott az esetről, az esetekről a tankerület, az iskolaigazgató, a szakszolgálat, a rendőrség, és mégsem tett senki semmit. Sőt, tudják, hogy mi lett a történet vége? A bántalmazott gyermeket kellett hogy kivégyék a szülei az iskolából, mert a fegyelmi eljárás követelményeként a bántalmazók gyakorlatilag semmilyen büntetésben nem részesültek, az egyik felbujtó például, és maga, aki az orrtörést is elkövette, továbbra is maradhatott ebben az osztályban. És ez az eset, mint csepp a tengerben mutatja, hogy milyen ez az oktatási rendszer és milyen a gyermekvédelem Magyarországon harminc éve. *(Dr. Apáti István: Nulla! Nulla!)*

Hogy lehet az, hogy egy iskolaigazgató írásba adja a szülőnek - írásba adja a szülőnek! -, hogy nem tudja garantálni, hogy a gyermeke nem lesz kitéve továbbra is verbális és fizikai bántalmazásnak? Hogy történhet meg ilyen Magyarországon? Hogy lehet iskolaigazgató valaki, aki képes ezt nemcsak elmondani, hanem leírni a szülőnek?! *(Dr. Apáti István: Ki kell rúgni!)* Úgy, hogy a Nógrád Vármegyei Közgyűlés fideszes elnökének a testvére például. *(Dr. Apáti István: Őt is ki kell rúgni!)* És egyedül a Mi Hazánk Mozgalom az, aki felemeli a szavát az ilyen esetekben, és mi mondjuk azt, hogy nem tartható fenn az a helyzet, ami harminc éve a szocialista kormányok és a fideszes kormányok alatt is folyik, mert igazságtalan, hogy az áldozat családjának kell venni a sátorfáját, és elmenni egy másik iskolába, mert a magyar állam képtelen arra, hogy egyébként a köznevelési törvényben is lefektetett biztonságos, egészséges, a testi épségét garantáló nevelésben részesüljön egy gyermek egy iskolában.

Felháborító, ami a magyar oktatási rendszerben folyik. És egy agresszort el kell ilyenkor távolítani, akkor is, hogyha éppenséggel Lakatosnak hívják, mint ebben az esetben. Mert nem tűrhető tovább az *(Dr. Apáti István: Egyértelmű!)*, ami itt folyik Magyarországon, hogy egyesek azt gondolják, hogy megtehetik azt, hogy beverik az orrát az osztálytársuknak; mindenki falaz nekik, a rendőrség nem tesz semmit, visszahívást ígér az áldozat édesanyjának, majd nem hívják vissza; hogyha pszichológust kell keresnie az édesanyjának, akkor 17 helyre kell telefonálnia, mire egy pszichológus szóba áll vele, mert senki nem akar rendőrségre meg bíróságra mászkálni. Felháborító! Igenis szegregációra van szükség. *(Dr. Apáti István:*

Védett kisebbség!) Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Az alelnök asszony elhangzott napirend előtti felszólalására Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Két részre bontanám a válaszomat; az egyik a dolognak a racionális részével, a másik pedig az érzelmi részével foglalkozna, hogyha megengedi.

Először is - ahogy ez talán már ezen a héten is elhangzott számtalanszor itt a parlamentben - nagyon fontos, hogy minden szülő, amikor beküldi az iskolába a gyermekét, akkor úgy érezze, hogy a gyermeke biztonságban van. Számtalan jogszabályt hoztunk pontosan azért, hogy a gyermekek is, a pedagógusok is, mindenki biztonságban érezhesse magát az iskolában, ezért módosítottuk a büntető törvénykönyvet is, hogy jobban védjük a pedagógusokat is bármilyen iskolai agressziótól, és ezért szigorítottuk a gyermekek, fiatakorúak sérelmére elkövetett bűncselekmények büntetési tételét is, hogy a gyermekek is nagyobb biztonságban legyenek az iskola falain belül.

Azért, hogy az iskolákban helyben is ott legyen valaki, akihez egy diák vagy egy szülő fordulni tud vagy akár egy tanár fordulni tud, hogyha vele szemben agresszíven lépnek fel vagy bántalmazzák vagy fenyegetik, ezért vannak ott az iskolaőrök; ezért minden iskolába, ahol kérték, hogy legyen iskolaőr, kiképzett, erre felkészített, nyilván a helyi konfliktusokat, akár verbális, akár fizikai konfliktusokat kezelni tudó embereket küldtünk oda, pontosan azért, hogy mindenki biztonságban érezhesse magát, senkinek, se gyereknek, se pedagógusnak ne kelljen attól félnie, hogy valami bántódása esik. Nem tudom, hogy az az iskola, amelyikről ön beszélt, igényelte-e az iskolaórt, vagy sem. Az iskolaőr pontosan azért van, hogy akár a gyerekek közötti verekedést, akár a tanárokkal szembeni agressziót, bármilyen ilyen agressziót igyekezzen megelőzni. És ahogy arról szintén a héten volt már itt a parlamentben szó, direkt ezért hívtuk fel a gyerekek figyelmét a minden iskolába kihelyezett plakáton a gyermekvédelmi, gyermekjogi képviselőkre a 06-80-620055-ös számon *(Dúró Dóra közbeszól.)*, hogy ha bárkivel szemben ilyen történik, tudjon ezzel kapcsolatban fellépni. *(Dúró Dóra közbeszól.)* Amit lehet, a továbbiakban is meg fogunk tenni a gyermekek védelmében, mert ez egy rendkívül fontos kötelezettségünk. Ennyit a dolognak a racionális részéről.

A másik: én úgy érzem, hogy az ön felszólalása ugyan részben arról szólt, hogy valóban meg kell védeni - nagyon helyesen - minden gyermeket az iskolában, de inkább a szegregáció melletti indultatos kiállás, és ezáltal nyilvánvalóan a cigánysággal szembeni hangulateltetés vagy érzelmeknek a felkorbácsolása

volt. (Dr. Apáti István: Utóítélet! Utóítélet és tapasztalat! - Az elnök cseppet.) A tisztelt képviselő asszony nyilván ezért mondta, hogy Lakatos a vezetékneve, ezért mondta, hogy szegregáció (Dr. Apáti István: Nem mi tehetünk róla!), mert ezt írta körül egy ilyen kis, jobban becsomagolt módon; hallottuk ám ezt durvábban is, ön legalább adott valamelyest a formára.

Ez viszont egy nagyon fontos kérdés, és valóban, mi úgy gondoljuk, hogy ezzel foglalkozni kell; hiszen azt, hogy az iskolában van egy ilyen helyzet, valószínűleg az eredményezi, hogy egyébként valószínűleg a településen is van egy hasonló helyzet, és ami az iskolában történik, nyilván nemcsak a gyerekek között van ilyen agresszív helyzet, hanem lehet, hogy a településen is, akár a szülők között is, ha nem is fizikai konfliktus, de lehet, hogy feszültség tapasztalható. (Dúró Dóra közbeszól.) Itt viszont mi nem az önk és az SZDSZ által, a liberálisok által vitt alapjogi modellben, különböző társadalmi csoportok egymással szembe fordításában látjuk ennek a jövőjét, nem a korábban látott jogi küzdelemléteket, hanem mi úgy gondoljuk, hogy ebben az a fontos, amit mi a Jelenlét-programmal viszünk, amit a munkahelyteremtéssel viszünk.

Azzal, hogy egymillióval több munkahely van Magyarországon, annál többeknek van rendszerezett munkarendje (Dr. Apáti István közbeszól.), ennyivel több gyermek látja azt, hogy a szülei felkelnek reggel korán, felhúzzák az ébresztőt, és elmennek a munkahelyükre, ők pedig az iskolába, ezzel tudunk ebből a helyzetből kijönni, tisztelt képviselő asszony (Dúró Dóra közbeszól. - Dr. Apáti István: A bokszt, az is a kultúra része, a bokszt! - Dúró Dóra: Betörte a gyerekeknek az orrát!), ez az az irány; vagy amit a 300 legnehezebb sorsú településen a Máltai Szeretetszolgálatlaltal és más szervezetekkel együtt csinálunk, hogy odamegyünk, és olyan segítséget adunk nekik, amire szükségük van. Az egyik településen létrehoztunk egy energiaközösséget közös napelellemmel, amihez az csatlakozhatott, akinek előre fizetés mérőórája volt, hogy ne halmozzon fel nagy hátrányt közműdíjakban, hanem ő is figyeljen oda a fogyasztásra. Hogy járjon képzésre; hogy létrehoztunk „Biztos kezdet” gyerekházakat; hogy létrehoztunk újabb játszótereket, ahol mondjuk, a karitatív szervezet munkatársai és a szülők találkozni tudnak, és tudnak nekik segíteni ezen az úton. És először kisbuszt vettek, hogy bevigyék őket a munkahelyre; amikor már egy-két éve dolgoztak, akkor nem kellett a kisbusz, mert már kinek-kinek volt autója, és azzal tudott bemenni, akkor másfajta támogatásra volt szükség - 300 településen 300 féle megoldással.

Lehet ugyanazt csinálniuk önknek, mint a liberálisok, csak pont ellenkező előjellel. Lehet abból politikai tőkét kovácsolni, hogy bárki ellen uszítanak Magyarországon, magyarul beszélő magyar emberekkel szemben. (Dúró Dóra: Betörte az orrát a gyerekeknek!) És nyilván a cigányok között is vannak olyan emberek, akik szorgalmasabbak, vannak, akik kevésbé azok,

mint ahogy a magyar emberek (Az elnök cseppet.) között is vannak szorgalmasak, kevésbé szorgalmasak. Amit ön mond, az a feszültségkeltésre alkalmas, de önkötől valódi megoldást az önk által vezetett települések egyikén sem láttunk. Hangoskodni, kiabálni tudnak (Dr. Apáti István közbeszól.), az önk által vezetett településeken megoldásokat, jó példákat mutatni egyet sem. Ezért nem érdemes önkre hallgatni ebben a témában. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Brenner Koloman képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik-Konzervatívok (Derűtség a kormánypartok soraiban.) számára az oktatás ügye kiemelt, nemzetstratégiai ügy, ezért is tartjuk kiemelkedő fontosságúnak leszögezni azt, hogy számunkra a magyar pedagógusok nem elbocsátandó cselédek, mint a fideszes kormányoknak, hanem felelős értelmiségiek.

Ha megnézzük azt a köznevelésitörvény-koncepciót, amit most tárgyalnak éppen, a szakszervezetekkel is tegnap, akkor az egyértelműen látszik, hogy például az az értékelési rendszer, amelyet önk be kíván vezetni - illetve, ha jól olvastam, akkor ez februárban már el is indult kísérleti jelleggel néhány iskolában -, az gyakorlatilag azért hibás koncepcióval és rossz módszertannal történik, mert iskolán belül próbálja ugyanazokat a tanárkollégákat értékelni, akik aztán nap mint nap egy kollégiumban tanítanak.

Félreértés ne essék, a mi konzervatív politikai közösségünk hosszú évek óta hangoztatja, hogy minőség-ellenőrzésre és egy támogató, modernizált szakfelügyeleti rendszerre kiemelkedően nagy szükség volna, de kérem szépen, ez a rendszer, amely egyrészt végtelenül igazságtalan, ráadásul feszültségeket gerjeszt a tanárok között, hiszen konzekvenciákkal jár a fizetésükre nézve, ehelyett ez a koncepció biztos nem fogja azt a kérdést megoldani, hogy a pedagóguskorfa milyen, hogy hány tanár hiányzik a magyar oktatási rendszerből.

(9.40)

Azt gondoljuk, hogy egyrészt ezt a kérdést egy azonnali 50 százalékos béremeléssel lehet nulladik lépésként megoldani, az erre vonatkozó javaslatunkat egyébként benyújtottuk a költségvetés módosításaként. Kérem, hogy fontolják meg fideszes képviselőtársaim, hogy támogatják ezt a javaslatunkat, hiszen a tanárhiányra ez lenne a megoldás, és utána pedig nemzeti kerekasztalt javasoltunk már korábban is, amelyen minden érintett részt venne, hiszen minden nemzetközi tapasztalat azt mutatja, hogy az oktatás minőségének fejlesztését átfogó jelleggel csak akkor lehet egy országban jól végrehajtani, ha

arról legalábbis egy nemzeti konszenzus van, hogy mik a stratégiai célok, módszerek és eszközök. Ebben mi partnerek vagyunk. Mi teljesen kiérlelt és átfogó oktatási koncepcióval rendelkezünk a polgári és konzervatív értékrend alapján.

A másik kérdés, amiről szeretnék beszélni, a magyar egyetemi világ ügye, hiszen Navracsics miniszter úr elküldte az Európai Unió felé a javaslatát, hogy legyen most ez a bizonyos egyetemi kuratóriumokkal. Először is szeretném leszögezni, hogy ez a fajta alkudozás arról, hogy most akkor a miniszterek nem, de a képviselő igen, hogy akkor hat évre most végre bekorlátozzuk az eddig végtelenített időtartamú kuratóriumi tagságot, aztán most az Európai Unió, ha jól láttam, visszaüzent, hogy nem lehet képviselő se meg polgármester se, és legyen csak kétszer négy év. Tehát ez az egész alkudozási folyamat szerintem végtelenen rossz a magyar egyetemi világra nézve.

Az az alapvető kérdés ugyanis, hogy az egyetemi autonómiát, a szenátusnak a kompetenciáját ez az alapítványi forma végletesen korlátozza, és számunkra az európai kultúrkörben egy olyan konzervatív érték az egyetemi autonómia, ami mellett mi mindig felemeltük a szavunkat, én magam személyesen is az Európa Tanács jelentéstevőjeként az akadémiai szabadság és az egyetemi autonómia témakörében. Azt gondolom, hogy a legfontosabb lépés ebben az ügyben nem ez a piaci kofa módjára való alkudozás az európai uniós forrásokért lenne, hanem az, hogy azonnal megkezdjenek a mi javaslatunknak megfelelően a tárgyalásokat a nagy tudományegyetemek esetében legalábbis azonnal arról, hogy visszaállítsák az állami fenntartást. Hiszen a kontinentális Európában - hangsúlyozom, nem az angolszász világban, amely teljesen más kulturális és gazdasági fejlődés után alapítványi formában működött nagy egyetemeket - és a mi régióinkban a mi versenytársaink - mondom ezt volt egyetemi vezetőként - a prágai egyetemről a bécsi egyetemig mind állami fenntartásban vannak, és nem az alapítványi forma az ördögtől való.

Ezt én mindig le szoktam szögezni, de nagy tudományegyetemek esetében vissza kell állítani az állami támogatást, és egyébként a jelenleg állami finanszírozásban lévő egyetemeknek, az ELTE-nek, a Műszaki Egyetemnek és néhány kisebb egyetemnek kapcsán pedig szintén költségvetési módosítót nyújtottam be arról, hogy a meglévő fizetésbeli különbségeket az egyetemi oktató kollégáimnak ki lehessen egyenlíteni, mert önök büntetik jelenleg az állami fenntartású egyetemeket. Kérem, fontolják meg azokat az előrevívó gondolatokat, amiket most megosztottam önökkel. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, ön egy magát papíron konzervatív jobboldalinak valló párt tagjaként, azt kell mondjam, hogy ismét felsorakozik a brüsszeli diktátumot szajkózó magyar baloldal mellé. Ennyit az ön pártjának valódi irányultságáról.

Azt a leghatározottabban kell hogy visszautasítsam, hogy a magyar kormány veszélyeztetné a hazai egyetemi autonómiát. Mégis miből következett erre, tisztelt képviselő úr? Csak nem abból próbál meg erre következtetni, hogy a felsőoktatás megújításának érdekében hazánkban is lehetőséget biztosítottunk az alapítványi modell bevezetésére, követve a nemzetközi - és egyébként hangsúlyozom - európai uniós gyakorlatot is.

Önök - mint aki magát szívesen tekinti oktatási szakembernek -, azt gondolom, hogy pontosan tudnia kellene *(Dr. Brenner Koloman: Ez a te szádból azért erős volt, babám!)*, hogy a külső érintettek bevonása a felsőoktatási intézmények működésébe az elmúlt évtized jellemző nemzetközi trendje. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, nemcsak a világon, nem a világ nagyobb országaiban, hanem egyébként az Európai Unióban is világ vezető egyetemei alapítványi modellben működnek. Ilyen a Harvard, ilyen a Princeton vagy akár a Yale Egyetem, és Nyugat-Európában is vannak politikusok az egyetemek kuratóriumában. Ön úgy gondolja, hogy az esetükben veszélyben van az egyetemi autonómia? Mert ha nem, akkor ön is csatlakozott a hazánkkal szemben kettős mércét alkalmazó brüsszeli és hazai baloldali véleményformálókhoz. *(Dr. Brenner Koloman: Szakmailag nulla!)*

Az egyetemi modellváltás eredményei az ön állításával szemben megkérdőjelezhetetlenek. Sikeres versenyképességi fordulat következett be a magyar felsőoktatásban, amit a hazai magyar egyetemek nemzetközi rangsorolása egyébként objektív módon igazol. A világ egyik legnagyobb egyetemi rangsora, a Times Higher Education egyetemi rangsor október 16-án tette közzé a legfrissebb egyetemi rangsorát, amelyben 2021-ben 9, 2022-ben már 11 magyar egyetem szerepel a top 5 százalékban, amelyre a hallgatóknak egyébként kétharmada jár.

A nemzetközi adatbázisokban indexelt közlemények, tehát a hivatkozások száma a modellváltó egyetemek esetén összesítve, 2020-hoz viszonyítva 18 százalékkal növekedett egy év alatt. A szakterületén top 50 százalékbba tartozó közlemények száma 2020-hoz viszonyítva a modellváltó egyetemek esetében összesítve 26 százalékkal növekedett 2021-ben.

A külföldi hallgatók létszámával kapcsolatban is jelentős növekedést értünk el. A 2013-as szinthez képest 2022-ig közel 74 százalékkal nőtt, a legfrissebb statisztikai adatok szerint több mint 41 ezer fő jár magyar egyetemekre.

Fontos megemlíteni azt is, hogy míg 2010-ben a hallgatók 69 százaléka jutott be államilag finanszírozott férőhelyre, addig ma ez az arány 82 százalék.

Emellett széles ösztöndíjháló is segíti a hallgatóinkat. Az egyetemek tehetséggondozási, szociális, tanulmányi, közösségi, mobilitási ösztöndíjakat vehetnek igénybe, 33 program keretében több mint 170 ezer hallgatót 72 milliárd forint összértékben támogatnak.

Ami a brüsszeli követeléseket illeti, tisztelt képviselő úr, tisztázzunk valamit! 2022-ben a kondicionálási eljárás során megfogalmazott vállalásainkat 2022. szeptember végéig teljesítettük. Határozott álláspontunk tehát az, hogy a brüsszeli követeléseknek uniós jogalapja nincsen. Természetes módon szeretnénk hozzájutni egyébként a Magyarországnak járó forrásokhoz, és azt gondolom, hogy a hazai ellenzéknek is kutya kötelessége lenne ebben egyébként segíteni a magyar hallgatókat és a magyar családokat, önöknek is, főleg akik magukat most már konzervatívoknak is nevezik.

Egyébként egy tárgyalási folyamat kellős közepén vagyunk, aminek a következő része, ahogyan ön is említette, Navracsics miniszter úr brüsszeli tárgyalásai lesznek, és természetesen módon megállapodásra törekszünk, pontosan azért, hogy legyen ösztöndíjprogram, de egyébként akár megegyezünk a brüsszeliakkal, akár nem, a magyar kormány az ösztöndíjakat mindenképpen ki fogja fizetni. Ebben az esetben, ha nem lesz megállapodás Brüsszellel, akkor a magyar költségvetés fog helyállni, mert mi, önökkel ellentétben nem hagyjuk, hogy a magyar hallgatók legyenek a kárvallottjai a brüsszeli politikának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjából Molnár Zsolt képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A következő órákban itt az Országgyűlésben Tolsztojt és az orosz történelmet megidézve háborúról és békéről lesz szó, egy nagyon fontos kérdéstről, amely nagyon aktuális most mindannyiunk számára. Érdeklődve figyeltük, amikor a Fidesz frakcióvezetője békenyilatkozattal állt elő, és ennek szükségességéről beszélt. Azonban az érdeklődésünk gyanakvással volt vegyes, hiszen ismerjük az önök csapdapolitikáját, amikor olyan helyzeteket teremtenek, ahol csak rossz és rossz között lehet választania sokszor az ellenzéki pártoknak, nagyrészt visszaélve a parlament ügyrendjével.

Azonban ebben a Fidesz által meghirdetett békeversenyben - hiszen mondjuk ki, erről van szó, hogy ki békepártibb jobban - mi, patrióta szociáldemokraták *(Derültség a kormánypartok soraiban.)* kemény ellenfelek leszünk, ha önök ezt meghirdetik, és nem hátrálnak ebből a kérdésből, hiszen világos, hogy önök egy olyan versenyt hirdettek, hogy a magyar választók előtt ki jobban békepárti.

(9.50)

Igen, mi, patrióta szociáldemokraták, ha önök valós konszenzust szeretnének, akkor partnerek tudnánk lenni egy olyan békenyilatkozatban, ami valóban a békéről szól. Azonban kemény ellenfelek leszünk, hiszen a mi történelmünk, a világ szociáldemokratáinak történelme - és nem a világ kommunistáiról vagy proletárjairól beszélek - nem szolt másról, mint a békeharcról, amikor nagyrészt az önök szellemi elődeit képező jobboldali pártok által felheccezt ifjúság az első világhégesben önként és dalolva ment vágóhídra.

Jól ismerjük a magyar történelmet, és aki ismeri a magyar történelmet, például járt a Don-kanyar katonai temetőiben - magam ott voltam, és leróttam kegyeletemet azon több tízezerszáma elpusztult magyar katona előtt, akik a húszas éveikben adták életüket egy rossz ügyért-, mi ismerjük a magyar történelmet, és ismerjük a felelősségünket, ami a békére vonatkozik.

Ha nem lenne tilos a szemléltetés, akkor akár békegalambnak is öltözhettem volna, annyira békepártiak vagyunk *(Derültség a kormánypartok soraiban.)*, de föl kell tennünk azt a kérdést, hogy miről szól ez a nyilatkozat, hol van a csapdahelyzet. Az önök által benyújtott nyilatkozatnak bár vannak támogatható pontjai, mert mondjuk ki, hogy igen, vannak benne olyan pontok, amelyekkel egyetértünk, nemcsak a „béke” kifejezéssel, hanem ami Kárpátaljára vonatkozik; támogatjuk, hogy továbbra is mindenféle segítséget, humanitárius segítséget adjunk meg Ukrajna és Kárpátalja számára; az ottani magyarságért is felelősséget érzünk; értjük a NATO-ra és az Európai Unióra való utalást, ezzel is egyetértünk; az agresszor megnevezésével is. Azonban hol a csapdahelyzet? Ott a csapdahelyzet, hogy önök ebbe a nyilatkozatba belecsempésznek olyan pártpolitikai kérdéseket, mint az infláció kérdése, amelynek nem kizárólagos oka a háború, hanem emellett az önök adópolitikája, az élelmiszereket terhelő nagyon magas adók is jelentős szerepet játszanak ebben a kérdésben, valamint a nemzeti konzultáció kérdése, ami, ugye, arról szól, hogy 1,4 millió embert az ország többségének akarnak beállítani.

Arra kérjük önöket, hogy ezt a csapdapolitikát hagyják abba, és valóban a békéről és egy olyan nyilatkozatról szóljon a kérdés, amely nem az önök pártpolitikai érdekeit szolgálja. Természetesen mi, patrióta szociáldemokraták, erre a csapdahelyzetre felkészülten reagáltunk, amikor egyébként a magyar kormány által is támogatott ENSZ-nyilatkozatot, az ENSZ Közgyűlése által több mint háromnegyeddal elfogadott nyilatkozatot terjesztettük önök elé, és ha ezen múlik, hogy hiúságbeli kérdés, hogy kinek a nyilatkozatát fogadjuk el, akkor terjesszék be önök is! Hiszen az önök nyilatkozatával nem a béke a probléma, nem azok az utalások, amelyek valóban a nemzet érdekét szolgálják, hanem az a probléma, hogy aktuális

kérdéseket, mint az inflációt vagy a nemzeti konzultáció kérdését kívánják legitimálni velünk, hiszen, ha megszavazzuk ezt a nyilatkozatot, akkor azt tesszük, hogy az önök hibás politikáját legitimáljuk, ha meg nem szavazzuk meg, akkor tudjuk, háborúpártiak leszünk. De mint tudjuk azt az örökbecsű mondást, hogy aki másnak vermet ás, maga esik bele, vigyázzanak, hogy ne önök essenek bele, hiszen a magyar kormány támogatta, és Magyarország miniszterelnöke is pozitívan beszélt erről az ENSZ-határozatról.

Ezért arra kérjük önöket, forduljanak vissza erről a hibás útról, teremtsenek valódi nemzeti konszenzust legalább ebben a kérdésben, mert megérdemelné a magyar történelem, az a viharvert magyar történelem, a több mint ezeréves múltunk, hogy ebben a kérdésben, a háború kérdésében nemzeti konszenzus legyen, és végre felülemelkedjünk pártpolitikai kérdéseken. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Dömötör Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Érdeklődéssel nézzük a baloldali pártok identitáskeresését és újfajta önmeghatározását. A Jobbikról hallottuk, hogy konzervatív, mindezt úgy, hogy posztkommunistákkal indultak egy választási listán, meg olyanokkal, akik az antifát is támogatják. Akkor most kiderült, hogy az MSZP egy patrióta szociáldemokrata párt. *(Rétvári Bence: Vajon mi lesz a jövő héten?)* Mindezt arról a pártról mondják, amelyik magyarok ellen kampányolt egy népszavazást megelőzően, és még sok más mondhatnék. Ennél már csak az lenne a meglepőbb, ha a Mi Hazánk azt mondaná magáról, hogy ők a liberális élcsapat, de tényleg. *(Dúró Dóra: Mi ezt nem mondjuk! - Derültség.)* Nem ez a legfontosabb kérdés, de érdeklődéssel nézzük.

Ami a békét illeti. Értem én azt a próbálkozást, hogy csak azért, mert az ötvenes években is használták a „béke” szót, ezért azt próbálják bebizonyítani, hogy ha a kormánypártok most békéről beszélnek, akkor valójában ők is kommunisták. Sok sikert ehhez a próbálkozáshoz! Tehát csupán azért, mert a kommunisták az ötvenes években, egyébként kifacsart módon használták a „béke” kifejezést, az még nem ok arra, hogy mi most ne küzdjünk a békéért. Márpedig, ha megkérdezik a magyarokat, megnézik a választás eredményét, megnézik akár a mostani felméréseket, a magyarok békét szeretnének! Úgyhogy érdemes felvetni azt a kérdést, hogy mi az, ami most ezt veszélyezteti.

Ha valaki megnézi a tagállami felajánlásokat, vagy éppen az Európai Parlament állásfoglalását, akkor azt látja, hogy ez a kontinens sajnos mintha háborúra készülne. A közös ezekben az állásfoglalásokban

az, hogy nagyfokú optimizmus uralja őket, ami valahogy arról szól, hogy küldjünk minél gyorsabban minél több fegyvert, és akkor majd nagyon gyorsan vége lesz a háborúnak. 1914-ben is ezt gondolhatták, aztán tudjuk, hogy mi lett belőle. Egy éve sisakokról meg humanitárius segítségről beszéltek, most meg arról, hogy hogyan küldjenek vadászgépeket, rakétarendszereket és tankokat. A „béke” helyett most már a „Fegyverbe!” az irányadó szöveg; ide jutottunk.

Ezért is tartjuk fontosnak, hogy a magyar parlament határozatban is rögzíti hazánk háborúval kapcsolatos álláspontját. Tudjuk, hogy van az ENSZ-határozat, ismerjük az Európai Parlament határozatát, ezeket figyelembe vesszük. Az európai parlamenttől nem vagyunk boldogok, de a magyar parlamentnek is el kell mondania a véleményét, nem másokhoz méricskélni ezt a véleményt, hanem abból kiindulni, hogy a magyarok mit szeretnének, és mi ennek az országának az érdeke.

És egy vissza-visszatérő szöveg a baloldali pártok részéről egyébként, hogy a kormány nem ítéli el az orosz katonai agressziót. Ez egész egyszerűen nem igaz. Attól, hogy sokan mondják, és külföldön is ezt állítják, még nem lesz igaz. A napokban például a momentumos képviselőtársa követelte nagy vehemenciával, hogy '56-os kötelességünk alapján a kormánypártok is ítélik el az orosz katonai beavatkozást. Arra is utaltak, hogy a 15 évvel ezelőtti Fidesz biztosan elítélte volna.

Sajnálom, hogy nem sikerült eljutniuk a határozat második - nem sokadik, hanem a második - pontjáig, mert abban az van, hogy „Ismételten elítéljük Oroszország katonai agresszióját, és elismerjük Ukrajna jogát az önvédelemhez.” Az „ismételten” szó egyébként azért szerepel benne, mert már a korábbi határozat is elítélte az intervenciót. A határozat egyébként minden közéleti szereplőt arra kér, hogy tartózkodjon az olyan állásfoglalásoktól, amelyek Magyarország háborúba sodródását eredményeznék.

Őn úgy fogalmazott, hogy akár galambnak is öltözne. Ez mind szép és jó, de nem mi voltunk, hanem a baloldali pártok, akik rögtön az elején fegyvert küldtek volna, katonát is küldtek volna. *(Dr. Molnár Zsolt: Én nem.)* Lehet, hogy ön nem, csak mégiscsak van egy egységes baloldal, amelyik együtt indult egy választási listán, közösen indultak, és ez volt az uralkodó álláspont. Amikor most vitatkozik egy kormánypárti képviselő egy baloldali képviselővel, most is kiderül, hogy fegyvert küldenének. Tehát, ha ön erre azt mondja, hogy ön ezt nem támogatja, akkor ön van egyedül a baloldalon.

Ha az elmúlt hónapokat megnézzük, akkor azt látjuk, hogy az ellenzéki képviselők minden lényeges döntési ponton a háború irányába kanyarodtak volna. Azt is mondhatnám bő egy év után, hogy az ég kék, a fű zöld, a baloldal pedig továbbra is fegyvereket küldene a hadszíntérre. A fő különbség tehát az, hogy míg a baloldal az egész országot berántaná a háborúba, mi még a baloldali héjafiókákat is megkímélnénk ettől a háborútól.

Arra kérjük önöket, még egyszer, hogy vegyék figyelembe a tavalyi választás eredményét, és értem én az előzetes magyarázkodást a határozat ügyében, de végső soron egyetlenegy gombnyomáson fog múlni minden, és a kérdés az, hogy támogatják-e ezt a békehatározatot vagy nem támogatják, minden más csak magyarázkodás. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjából Oláh Lajos képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sokan ma azt gondolják, hogy nincs a legfontosabb problémáink között a robotizáció és a mesterséges intelligencia terjedése, hogy ez biztos valami távoli, jövőbeli dolog, amivel nem kell foglalkoznunk, hisz vannak egyéb gondjaink, például az Orbán-kormány által generált infláció miatt az ezerforintos kenyér vagy a sokszoros gázár. Biztos vagyok abban, hogy azok között van az az egymillió ember is, akinek pedig érdemben veszélyeztetve van a munkahelye, amennyiben a kormány nem készül fel az automatizáció térhódítására. Igen, minden előrejelzés szerint pontosan ez a helyzet.

(10.00)

Minden ötödik magyar munkahelyét veszélyezteti a robotizáció. Ezért beszélek ma itt a parlamentben erről önök előtt, és kérem a kormányt, azonnali lépését, hogy ne veszélyeztessük egymillió ember munkahelyét.

Ha megnézzük, hogy melyek a leginkább érintett területek, akkor azt látjuk, hogy éppen azok, amelyekben a legtöbb dolgoznak. A 2020. év végi adatok alapján a közfoglalkoztatottakon kívül a legtöbb az ipari ágazatban, azon belül is a feldolgozóiparban dolgoznak, ez 690 ezer fő. Ezt követi a kereskedelem és gépjárműjavítási ágazat, ebben 397 ezer ember dolgozik, valamint a szállítás és raktározás, amely 214 ezer ember napi megélhetését jelenti.

A Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet szerint ma 93 olyan szakma van, amely részben automatizálható, 90 olyan szakma, amely nagyrészt automatizálható, és 26 olyan szakma, amelyben a robotok teljes egészében ki tudják váltani az emberi munkát. Ha ehhez hozzátesszük, hogy egy, a magánszférában, a vállalkozók körében végzett nem reprezentatív kérdőív felmérés alapján a gyártók célja, hogy a következő 5-10 évben a munkaerő 20-40 százalékát kiváltásák ipari gépekkel, robotokkal - még egyszer mondom: 20 és 40 százalékát szeretnék a vállalkozók kiváltani robotokkal, ipari gépekkel -, na, akkor látjuk, hogy ez egy nem távoli jövőről szól, hanem gyakorlatilag a máról, a holnapról. Már írják azokat az üzleti

terveket, amelyek a tömeges elbocsátásokkal kezdődnek és a robotizációval végződnek. A szakértők becslése szerint Közép- és Kelet-Európában már 2018-ban 28 százalékkal nőtt az eladott ipari robotok száma, a következő időszakban pedig ez csak drasztikusan fog emelkedni.

Adja magát a kérdés, hogy mit lehet tenni ebben a helyzetben. Az önöktől megszokott válaszok - azaz óriásplakátokkal rakjuk körbe az országot - nem fognak működni. Az árnyékkormány szerint az egyetlen megoldás, ha az emberekbe fektetünk és inkább velük kötünk stratégiai partnerséget; különösen azért, mert a robotizáció, a mesterséges intelligencia leginkább a hátrányos helyzetű társadalmi csoportokat érinti. Ha képességet adunk nekik, ha előre átképezzük őket és felkészítjük őket arra, hogy hogyan fog alakulni a munkájuk, hogy később az új munkakörükben is megállják a helyüket, akkor tudjuk szembemenni a robotizáció káros hatásaival, akkor tudjuk elindítani őket abba az irányba, hogy európai jólétben élhessenek. Ehhez már ma látnunk kellene, hogy kiket és hogyan kell átképezni, ehhez már ma támogatni kellene például az állami egyetemeken a robotizációval kapcsolatos kutatásokat. Itt jegyezném meg: milyen nagy kár, hogy gyakorlatilag alig maradt állami egyetem Magyarországon!

Tisztelt Kormány! Önök megalkották a mesterségesintelligencia-stratégiát, amelyben 2030-as célokat határoztak meg. Én feltettem önöknek jó pár kérdést, hogy hogyan állunk aktuálisan ezeknek a céloknak a teljesítésével, önök azt mondták, hogy 2030-ig kétmillió állampolgár aktívan részt fog venni a jövőben saját adatainak gondozásában, felhasználásában. Hogy állunk most? Azt mondták, hogy 2030-ra a mesterséges intelligencia az egészségügyi ellátórendszerbe beépül, és az integrálódó digitális egészségügyi rendszeren keresztül hárommillió állampolgár kap a jövőben mesterséges intelligenciára épülő korszerű szolgáltatásokat. Hogy állunk? Azt mondták, hogy '30-ra 26 százalékos átlag termelékenységnövekedést fognak elérni a magyar vállalati szektorban. Hogy állunk ma? Azt mondták, hogy 32 százalékkal csökkentik az ammóniakibocsátást az agráriumban, adat-alapú rendszerek használatának köszönhetően. Hogy állunk ma? Azt mondták, hogy az ügyintézés 60 százaléka elektronikus, önkiszolgáló módon történik majd a jövőben. Hogy állunk ma? Önök erre nem voltak hajlandók válaszolni.

Azt kérem önöktől, hogy minden évben monitorozzuk azt. Azt, hogy egymillió ember napi munkavégzése kisebb és nagyobb mértékben meg fog változni, nem tudjuk megakadályozni, de azt meg lehet akadályozni, hogy ezeknek az embereknek a munkahelye teljes mértékben megszűnjön. Arra kérem önöket, vegyék komolyan az előttünk álló feladatokat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki partok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Alelnök úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a

választ Fónagy János államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszterhelyettes, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr napirend előtti kérdése ugyan egy korszakos, tehát nem napi, hanem egy korszakos feladatot érint, de meggyőződésünk szerint ez időszerű, és folyamatosan figyelemmel kell kísérni.

Aki ismeri a világgazdaság történetét, ezen belül Európa és Magyarország gazdaságtörténetét, az nagyjából visszamenőleg az ipari forradalom óta jól tudja nyomon követni, hogy az ipari technológiák változása mennyire és milyen módon segítette elő egy adott társadalom fejlődését és alakulását. Ott, ahol erre időben nem készültek fel, ott konfliktusokat okozott, lásd az 1800-as évek közepén, mondjuk, a luddistákat, a géprombolókat. Nyilvánvaló, hogy nem volt egy megfelelő válasz. Nyilvánvaló, hogy a múlt század közepén, amikor a villamos energia átalakította az egész, korábban gőzerőt használó társadalmat, nem volt megfelelő felkészülés.

Hasonló korban élünk most is, amikor az ön által is említett robotizáció, mesterséges intelligencia, automatizálás alapvetően változtatja meg az ipai struktúrákat, alapvetően változtatja meg a gazdaságot, alapvetően változtatja meg a társadalmat. Éppen ezért nagyon nem mindegy, hogy egy ország mennyire készül tudatosan fel erre, és mennyire tudja az általános környezetet biztosítani ennek az alapvetően fontos feladatnak a végrehajtásához.

Talán az utóbbival kezdem, hiszen erre ön is hivatkozott. A kormány elkészítette a 2030-ig szóló stratégiát. Ennek a stratégiának megvannak a megfelelő elemei, megvannak a célindikátorok, megvan az állampolgárokat közvetlenül érintő célkitűzések meghatározása, megvannak a technológiai fejlődéshez és fejlesztéshez igazodó célok és az azok mérésére szolgáló indikátorok. És természetesen megvan az a gazdasági háttér is, amely ennek az időarányos teljesítését biztosítja. Zárójel: kérdezte, hogy hol tartunk. Kérem, kövesse nyomon a statisztikai adatokat, ezen stratégia végrehajtásának éppen aktuális adatai, amelyek természetesen igazodnak egy-egy adott év vagy egy-egy szűkebb vagy tágabb korszak teljesítményeihez, a KSH jelentéseiből kiolvashatóak.

E kérdés megválaszolásánál talán általánosabb figyelmet érdemel az, hogy mennyire kész a magyar gazdaság ennek a befogadására, mennyire vagyunk erre alkalmasak, hogy a fejlődés parancsszavát tudomásul vegyük. 2022-ben a magyar GDP 4,6 százalékkal növekedett, tehát minden nehéz körülmény, minden háború, minden brüsszeli infláció és mindezek mellett és ezek ellenére egy fejlődő trenden maradt a gazdaság, fejlődő, növekvő trenden maradt az ország.

Idén, épp az ön által is bizonyára jól ismert körülmények között ennél szerényebb, de mintegy 1,5 százalékos növekedéssel számolunk, bízva abban,

hogy a következő év már meghozza azt a gazdasági visszapattanást, ami egy ennél lényegesen jobb, megítélésünk szerint egy 4 százalékot meghaladó növekedést eredményez.

Aki tegnap figyelemmel kísérte a tegnapi ülésnapunkat, külügyminiszter úr előadásából is hallhatta azt, hogy 2022-ben a beruházások mértéke csúcsot döntött, megközelítette a 19 000 milliárd forintot, a beruházási ráta 28,5 százalékot teljesített, és nem utolsósorban - ön is említette a munkaerőt - ma egymillióval több ember dolgozik Magyarországon, mint 12 évvel ezelőtt. Természetesen az a feladat, amit ön is említ, hogy ennek a munkaerő-állománynak a folyamatos képzése, átalakítása, struktúraváltása szükséges. Ezt segítik elő egyébként döntően mind a középfokú, mind a felsőfokú oktatásban általunk végrehajtott reformok, amelyek módot és lehetőséget adnak, hogy az ön által is megkívánt célokat a felsőoktatás teljesíteni tudja. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(10.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Több mint egy éve tart az orosz-ukrán háború. Az Oroszországgal szemben meghozott egyévi szankcióunami hatástalansága egyértelmű. A brüsszeli elit azonban - mintha valamiféle megélhetési kényszere lenne - folyamatosan azon töri a fejét, mit is lehetne még tovább szankcionálni. A nemrégiben elfogadott tizedik szankciós csomag kicsit már ötlegszegényre is sikeredett, nagyjából a kettős felhasználású termékek kereskedelmi korlátozására és pár száz újabb magán-személy, illetve szervezet szankcionálására fókuszált.

A brüsszeli politikusok azonban ettől függetlenül diadalittasan kürtölték szét a világban, hogy most aztán megmutatták. A svédek szerint az eddigi legerősebb és legmesszemenőbb szankciókat vezették be, hogy segítsék Ukrajnát a háború megnyerésében. Ursula von der Leyen szerint a szankciós csomaggal mélyen beleharaptak az orosz gazdaságba. De mindezekkel szemben a tény az, hogy az így kivetett szankciók mégsem érték el az orosz gazdaság összeomlását. Vagyis az, amiről a brüsszeli politikusok, a brüsszeli bürokraták beszélnek, csak vágyálom, de nem a valóság.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A valóság az, hogy Putyin háborús gépezete és Oroszország mind ez ideig nem gyengült meg. Azonban az európai gazdaság romokban van, Oroszország viszont tovább gazdagodott, annak köszönhetően, hogy a szankciók hatására elszálltak az energiahordozók árai, így kevesebb gáz és olaj értékesítésével is rekordbevételeket tudtak elérni.

A brüsszeli narratíva szerint Európa a szankciók hatásait szinte semmilyen formában nem szenvedti el - ezt saját bőrünkön tapasztaljuk, hogy nem igaz. Az Oroszország elleni lépések esetén kezdettől fogva látható, hogy a szankciók háromszoros csapást mérnek a körükbe bevont termékek árára. Először akkor volt tapasztalható a drágulás, amikor az adott büntetőintézkedés gondolata megfogalmazódott a brüsszeli politikusok fejében, és azt meg is szellőztették. Másodszor a drágulás akkor volt tapasztalható, amikor a brüsszeli politikusok a tettek mezejére léptek; harmadszor pedig akkor, amikor a szankciók ténylegesen hatályba léptek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szankciók hatálybalépése ársokkhoz vezetett a világ- és regionális piacokon, ami hosszú távon hiperinflációt eredményezett. Ami az elmúlt egy évben történt, az messze meghaladja a racionalitást. A szankciós háború, az EU-s tagállamok közös akarata ellenére Brüsszel nem egy tagország, hanem az európai emberek érdekeivel kellene hogy foglalkozzon, azonban ezt nem teszi. Olyan érzése van az embernek, mintha a brüsszeli politikusok szándékosan gyengítenék Európát. Lassan eljutunk oda, hogy a sokadik szankciós csomag után sajnos annak a kijelentésnek lesz valóságalapja, hogy Európának ezzel gyakorlatilag vége.

Magyarország szolidáris a nyugati szövetségi rendszerrel, ezért nem minden szankciót ellenez, kizárólag azokat, amelyek szembemennek hazánk alapvető gazdasági érdekeivel. Az újabb és újabb szankciók elfogadásával azonban egyre világosabbá vált, hogy az energiaárak nem térnek vissza a háború előtti szintre, a gáz ára az európai gáztárolók feltöltése után is a háború előtti árak háromszorosa maradt. Magyarország ezért továbbra sem járul hozzá a gáz-, az olaj- és az atomipari szankciókhoz, melyek tönkretennék Magyarországot. De miért is van egész Európában szankciós infláció? Erre a kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök mutatott rá.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amennyiben a háború folytatódik, egyre többen fognak meghalni, a hiperinfláció és a gazdasági összeomlás fenyegetése pedig állandósul, a világon senki nem érezheti majd magát biztonságban, a háború könnyen világméretűvé terebélyesedhet. Ebben a háborúban nem tud győzni senki, csak a vesztesek száma és a veszteségek mértéke emelkedik majd. Tűzszünet kell és béketárgyalások kellenek. Mi békét akarunk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr imént elhangzott napirend előtti felszólalására a választ Dömötör Csaba miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország gazdasági mozgásterét két fő dolog határozza most meg: az egyik a háború, a másik pedig az erre adott brüsszeli gazdaságpolitikai döntések.

Jó ideje megérett az idő az irányváltásra, leginkább azért, mert gazdasági értelemben Ukrajna után most az Európai Unió a jelenlegi helyzet legnagyobb kárvallottja.

Az orosz gazdasági visszaesés kisebb lett a vártnál, eközben Európa csak drágábban tud energiához jutni. Ez olyannyira rontja a versenyképességét, hogy a háború kirobbanása után az EU mutatja fel a legnagyobb gazdasági visszaesést a világ meghatározó gazdasági térségei között. Nem kellett volna, hogy így legyen.

Vannak azért szankciós haszonélvezők is: azok a nagy energetikai cégek, amelyek óriási összegeket keresnek azzal, hogy kiesik az orosz energia az európai piacról, és azzal is, hogy egekben vannak az energiaárak. A Shell például 15 000 milliárd forintnyi profitot ért el. Ez rekord a vállalat történetében, és duplája a 2021-es nyereségnek. Az amerikai Chevron 13 000 milliárd forintnyi profitot mutathat fel, ami szintén duplája az előző évének. De ezeknél is nagyobb, elképesztő profitot ért el a szintén amerikai Exxon. A 21 000 milliárdnyi profit új rekord a nyugati olajiparban. Rockefeller, a századforduló nagy mágusa szinte elbújhatna, ha látná ezeket a profithalmokat.

A félreértések elkerülése végett: a profittal semmi gond nincsen egy jól működő piacgazdaságban, hiszen többletjeljesítményre is sarkallhat. De ezek mögött a gigaprofitok mögött nincsen többletjeljesítmény, ehelyett az van, hogy egy elhibázott szankciós döntéssorozat nyomán pótolni kell az orosz energiaszállítványokat, és ezt csak magasabb áron lehet megoldani. Ezért vannak az egekben az árak, és ezért szárnyal az infláció is.

Többen felvetették az elmúlt napokban, hogy miért nem beszélünk a MOL-ról is. Lényeges kérdés, a MOL is erős profitot mutatott fel tavaly. És hogy ez miért nem ugyanaz a tézisa, mint az előző példák? Először is, azért, mert a MOL magyar vállalat, magyar embereknek ad munkát, és itt is adózik. És ami épp ennyire fontos, ha extraprofitot halmoz fel egy rendkívüli helyzetben, akkor ki kell vennie a részét a közös teherviselésből, különadót kell fizetnie, ezt meg is fizeti, több száz milliárd forintot fizet be a magyar költségvetésbe. Többek között ebből lehet fenntartani a rezsitámogatást, havonta átlagosan 181 ezer forint értékben. Erre azért is nagy szükség van, mert Magyarország energiaszámlája az elmúlt időszakban 4000 milliárddal nőtt. 4000 milliárd! Ezt lenne máshová költeni, a családoknak is és a magyar államnak is, intézményfejlesztésekre, utakra, kórházakra vagy éppen további béremelési programokra.

Ez az ára a brüsszeli szankciós politikának, na meg a brutális infláció. Minél hamarabb sikerül irányváltást elérnünk Brüsszelben, annál hamarabb tudunk visszatérni a normális kerékvágásba.

A baloldali pártok persze nem beszélnek ezekről a vonatkozásokról. Nem akarnak, nem tudnak, vagy nem engedik őket, igazából mindegy is. Akárhogyan is legyen, a kormány azon lesz, hogy ebben a rendkívüli, háború tépázta időszakban is bővítse Magyarország gazdasági mozgásterét. Nem azért erősödött

Magyarország az elmúlt tizen-egynéhány évben, hogy most mások hibái miatt kidobjuk ezeket az eredményeket. Köszönöm a tisztelt Ház figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából Gyórfy Balázs képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, öné a szó.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is, elnézést kérek a hangomért, de sajnos ez egy olyan körülmény, amit az ember nehezen tud befolyásolni. Ugyanakkor mindenképpen fontosnak gondoltam, hogy a témát idehozzam az Országgyűlés elé. Nem is először tesszük ezt, hiszen nem is olyan régen ez a téma már volt itt. Miről másról lenne szó, mint a földadóról, amit Márki-Zay Péter Hódmezővásárhelyen akar a magyar gazdálkodók nyakába akasztani, és nem meglepő módon ez a gazdatársadalomban komoly ellenállást váltott ki.

(10.20)

Azt látjuk, hogy a bukott miniszterelnök-jelölt - miután országos szinten csúfosan leszerepelt - úgy gondolta, hogy helyben fog valami maradandót alkotni; sajnos mindezt a magyar gazdák rovására. Figyelmen kívül hagyja azt, hogy az elmúlt esztendőben egy egészen történelmi mértékű aszály sújtotta a magyar vidéket, és nem feledkezhetünk meg a tavalyi év egyéb más nehézségeiről sem. De csak áterőltette végül a közgyűlésen ezt a régi álmát.

A kamara és a Magosz még a szavazás előtt kérte a képviselőket, hogy utasítsák el ezt a méltatlan terhet. Azt láttuk, hogy ebben a helyi jobboldali képviselők partnerek voltak, ugyanakkor a baloldali képviselők megszavazták ezt, mint ahogy egyébként országosan is rendre kiállnak a szankciók mellett; mondhatnánk azt, hogy - Madáchsal szólva - a baloldal nem adhat mást, csak mi lényege.

Mi azonban nem hagytuk ennyiben a dolgot. A kamara és a Magosz aláírásgyűjtésbe kezdett, és napról napra több ezer gazda, több ezer magyar állampolgár írta alá ezt a tiltakozást. Mára mintegy 120 ezer aláírás van a mögött a szándék mögött, hogy a földadóval egyszer s mindenkorra leszámoljunk.

Úgy gondoljuk, hogy nem lehet földadót bevezetni sem Hódmezővásárhelyen, sem az ország más pontján. Nem engedhetjük meg, hogy a gazdákkal való egyeztetés nélkül a gazdákról döntsenek, legyen az önkormányzat vagy akár az ország kormányzata. Nem lehet kiszipolyozni a társadalomnak azt a rétegét, amelyik jó minőségű élelmiszerral látja el az ország egészét.

Mit mondhatunk? Volt kitől ellesni ezt a technikát, hisz a baloldal jellemzően csak kiszipolyozni tudja a gazdálkodókat. Van ennek hagyománya. Mindannyian emlékszünk rá - többségünk így nyilván csak

történelemkönyvekből -, hogy volt idő, amikor a gazdákat kulákoknak hívták, és a gazda félt attól, hogy mikor jönnek a padlást lesöpörni. Régi baloldali tradíció a gazdatársadalom megsarcolása, és úgy látszik, hogy ettől nem is nagyon akarnak megválni. Mit látunk? Azt látjuk, hogy nem elég nekik a külföldről érkező dollármilliók, szükségük van a gazdák pénzére is, a nehezen megtermelt javaikra.

Magyarországon mintegy négymillió földtulajdonos van, akiket joggal aggaszt a földadó kérdése, és természetesen aggódnak a gazdák is, hisz a bérleti díjba beépülve ez természetesen az ő költségüket fogja majd jelenteni. És mi lesz akkor, hogyha kedvet kapnak ehhez mások is, és többen is arra gondolnak, hogy ki lehet zsigerelni a gazdákat?

Okkal gondoljuk azt, hogy nem lehet megbízni a baloldalon, hisz akárhányszor kerültek hatalomra, abból a gazdatársadalom még soha nem jött ki jól, abban még soha nem volt köszönet. A nemzeti kormány azonban több alkalommal is bebizonyította, hogy a gazdálkodók, a magyar vidék mellett áll.

A szegyénteljes szavazás után itt a parlamentben kérdeztem Farkas Sándor miniszterhelyettes urat, aki megerősített abban, hogy a kormány a gazdálkodók mellett áll, és tiltakozik a földadó bármilyen formája ellen, különösen egy olyan esztendőben, amikor az aszály, illetve a szankciós infláció miatt az egekbe szöktek az árak. Nem egy újabb bőrt kell lehúzni a magyar gazdatársadalomról, hanem segíteni őket abban, hogy biztosan tudják teljesíteni azt a kötelességüket, hogy a magyar emberek asztalára jó minőségű élelmiszert tegyünk.

Gazdatársaimat szeretném biztosítani arról, hogy a Magosz és a kamara továbbra is határozottan a magyar gazdák pártján áll, valamint a magyar lakosság pártján is; ne legyünk naivak, természetesen ez a fogyasztókat is fogja érinteni, hisz be fognak épülni ezek a költségek a fogyasztói árakba.

Felháborító ez az aknamunka, és sajnos azt látjuk, hogy ez a rossz példa ragadós is lehet, hisz a hódmezővásárhelyi után látunk példát arra, hogy egyes településeken akár 1000 forint/aranykorona mértékben is állapítottak meg földadót. Ez forrást von ki az ágazatból, begyűrűzik az élelmiszerek árába, így aztán mindannyiunk pénztárcája megsínyli ezt az intézkedést. Nem csoda, hogy egyre nagyobb a társadalmi igény, hogy ennek egyszer s mindenkorra véget vessünk. Ez a 120 ezer aláírás, azt gondolom, nagyon nagy erő, nem engedhetjük, hogy a baloldal ellehetetlenítse a magyar gazdákat! Nincs más hátra, összefogásra van szükség a gazdatársadalom és a kormányzat között.

Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! Szeretném jelezni, hogy a magyar vidék és a gazdatársadalom kész az összefogásra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gyórfy Balázs képviselő úr imént elhangzott napirend előtti

felszólalására a választ Farkas Sándor miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Határozott és világos válasszal kívánom kezdeni.

Az Agrárminisztérium felelőtlen lépésnek tartja és elutasítja a földadó bevezetését. Képviselőtársamnak megköszönöm, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara és a Magosz egyértelmű kiállását követően most ismét az Országgyűlésben is szót válthatunk erről a kérdéstről. A magyar gazdatársadalom az elmúlt három évben, a járvány két éve alatt és most, a háború okozta nehézségek idején is mindent megtett annak érdekében, hogy megfelelő minőségű, mennyiségű, biztonságos élelmiszer kerüljön az asztalunkra. Emberfeletti teljesítmény és munka volt, amit elvégezték, és nekik hála, a magyar agrárium stratégiai ágazattá vált, ami mindannyiunk számára felelősséget jelent. Az elhibázott brüsszeli szankciók okozta energiaválság következtében folyamatosan emelkednek az inputanyagok árai, így a mezőgazdasági termelés költségei, amely magával hozza sajnós az élelmiszerek drágulását is. A műtrágya ára két és félszeresére nőtt, a növényvédőszer ára 22 százalékkal emelkedett, a takarmányok 47 százalékkal kerülnek többre, és most még ehhez jön az állattartó telepeket és a kertészetet sújtó több mint 117 százalékos villamosenergiaár-emelkedés is. Egyértelmű, hogy a földadó kivetésének továbbgyűrűző hatása lenne; a gazdálkodók képtelenek lennének kigazdálkodni, továbbhárítanák, és végül nekünk, a fogyasztóknak kellene ezt megfizetni, magyarul az infláció nőne. Súlyos felelőtlenségnek tartom azt, hogy ilyen körülmények között sarcolják a helyi gazdákat, és újabb társadalmi feszültségeket szítanak.

A baloldali politikusok előszeretettel hivatkoznak arra, hogy a kormány nem kéri ki az emberek véleményét egy adott kérdésben. Tisztelettel kérdezem, hogy a földadó kapcsán melyik baloldali városvezető kérte ki a helyi gazdák véleményét. Tudtommal egyik polgármester sem vette a fáradságot, ellenben a kamara elindított egy petíciót a földadó kapcsán, amelyet eddig, ahogy előbb is hallottuk, 120 ezer gazda már aláírt, Csongrád-Csanád megyében pedig több mint tízezren.

Nem tudom kellőképpen hangsúlyozni a városvezetők felelősségét a kérdésben. A magyar gazdák és a magyar emberek közös érdeke a hazai agrárium versenyképességének megőrzése. Felszólítjuk a településvezetőket, hogy ne sarcolják meg földadóval a történelmi aszályt elszenvedett gazdálkodókat! A kormány a jelenlegi energiaválságban is partnerséget kínál az önkormányzatoknak. Arra törekszünk, hogy a háborús körülmények között is válságállóvá tegyük a magyar gazdaságot és a települések költségvetéseit. 2023-ban 95 milliárd forinttal több támogatást kapnak az önkormányzatok, a teljes önkormányzati támogatás keretösszege pedig 969 milliárd forint volt.

Az önkormányzatok is részesülnek a magyar gazdaság növekedéséből. Az iparűzésiadó-bevétel 2014 és '21 között több mint 44 százalékkal emelkedett; 2021-hez hasonlóan a tavalyi évben is megtérítette a kormány az önkormányzatok kieső iparűzésiadó-bevételeit; a 25 ezer fő alatti településeknek automatikusan kifizettük a teljes kiesést; a nagyobb városokat pedig az adóerő-képességük függvényében kompenzáltuk.

A kormány harminckettő, 25 ezer fő feletti település számára 2021-ben összesen 23 milliárd forint támogatást adott, az ellenzéki vezetésű önkormányzatok összesen 11,4 milliárd forinthez jutottak, míg a kormánypárti önkormányzatok 11,3 milliárd forinthez. 2023-tól minden korábbi korlátozás megszűnt, az önkormányzatok saját rendeleteik alapján szedhetik be az iparűzési adót.

Végül szeretném leszögezni, hogy a kormány mindig is hitt a vidéket fenntartó gazdák erejében. A gazdatársadalom egységes támogatását maguk mögött érezve, a megnyugtató rendezés érdekében készek vagyunk arra, hogy a gazdák védelme érdekében jogszabályban is rögzítsük, hogy nem lehet ilyen adót kivetni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalásokat befejeztük.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy Ráczné Földi Judit képviselő asszony bejelentette, hogy a vele szemben fennálló összeférhetetlenségi okot 2023. március 7-ei hatállyal megszüntette.

(10.30)

Így az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok ülésén a tanácskozási és a szavazati jogát 2023. március 8-ától gyakorolhatja, indítványt ettől kezdve nyújthat be, és javadalmazásra is ettől az időponttól jogosult.

Most soron következik **az orosz-ukrán háború egyéves évfordulójáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. Kocsis Máté, Simicskó István, Nacsa Lőrinc, Zsigmond Barna Pál, Zsigó Róbert, Illés Boglárka, Németh Szilárd István és Halász János, valamint a csatlakozó képviselők által benyújtott előterjesztés H/3086. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Kocsis Máté úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport frakcióvezetőjének, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Képviselőtársak! Február 24-én volt egy éve annak, hogy kitört az orosz-ukrán háború. Több mint egy éve zajlik a véres konfliktus a szomszédságunkban, és több mint egy éve élünk egy olyan háború közvetlen közelében, ami nemcsak a két szemben álló fél mindennapjait rázza meg, hanem egész Európáét is. A fegyveres harcok során több százezer ember vesztette már eddig is az életét, és még többen szereztek maradandó testi vagy lelki sérülést. Eközben felfoghatatlan mennyiségű érték pusztul el, súlyos természetpusztítás zajlik, és a földdel tesznek egyenlővé épületeket.

A károk valós mértékét mi csak elképzelni tudjuk, pontosan felmérni a jelenlegi körülmények között szinte képtelenség. És ami a legszörnyűbb, sehol a világon nem látni azt a folyamatot, amely ezt a háborút meg akarná fékezni. Ma már belátható távolságon belülre került a világháború lehetősége is. Mi itt, közvetlenül a háború szomszédságában aggódva figyeljük, hogy mi történik Ukrajnában, ahogy azt is, Európa miként sodródik bele lépésről lépésre a háborúba.

Mi, magyarok a történelmi tapasztalatainkból azt is tudjuk, hogy ebből a konfliktusból senki nem jöhet ki győztesen, csak és kizárólag vesztesei vannak, ezért szeretnénk, ha a háborúnak minél hamarabb vége szakadna, mert a szenvedések minden egyes háborús nappal egyre több embert érnek el. Ne legyenek kétségeink: minél későbbre tolódik a béke, annál nagyobbak lesznek a veszteségek.

Számtalanszor elmondtuk már, de ha kell, a végtelenségig fogjuk ismételni: tűzszünetre és béketárgyalásokra van szükség, mert életet menteni csak békével lehet. Be kell látnia mindenkinek: a béke felé vezető út nem az, ha fegyvereket és katonákat küldünk az ukrán földre. Emlékezzünk csak vissza, egy évvel ezelőtt még csak sisakok küldéséről beszélgettünk. Ma már túl vagyunk a fegyver- és a lőszerállításon, a rakétarendszerek felállításán, a Leopard tankok úton vannak Ukrajna felé, a nyugati világ pedig legújabban vadászgépek szállításán töri a fejét. Jelenleg épp csak egy hajszál választ el minket attól, hogy az európai katonák küldése is napirenden legyen, és csak egy hajszál választ el attól is, hogy mi magunk is a fronton találjuk magunkat, a magyarokat veszélybe sodorva. Vegyük észre, egyetlen lépésre vagyunk attól, hogy Európa végérvényesen és visszavonhatatlanul belesodródjon a háborúba.

Ráadásul nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy nekünk van egy különleges szempontunk is, egy olyan szempontunk, amit senki más nem ért rajtunk kívül. Mások ezt nem is érthetik, hiszen más nemzeteknek nem kellett megtapasztalniuk a trianoni diktátum által a magyarságnak okozott tragédiát. Mások nem tudják, hogy a Kárpát-medencében élő külföldi magyaroknak soha nem volt könnyű sorsa; nekik mindig is keserves létküzdelmet kellett vívniuk azért, hogy megőrizhessék elődeiktől kapott anyanyelvüket, kultúrájukat és szokásaikat. Ahogy az sem érdekel másokat, hogy nekik most azt is végig kell nézniük,

hogy a halottasházak megtelnek rokonaik holttestével; a kárpátaljai asszonyok pedig hiába várják haza a frontról édesapjukat, fivéreiket, fiaikat. Amikor mi azt mondjuk, hogy békét szeretnénk, akkor nem egyszerűen emberéleteket szeretnénk menteni, hanem aggodunk a honfitársainkért is, féltjük őket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Nyugat a szankciókkal elrontotta a válaszadást. Rossz ütemben lépett, és ezért Európa a háborúba sodródás perceit éli. Az utolsó utáni percben vagyunk, vékony a jég, de még pont nem szakadt át alattunk. Éppen ezért meggyőződésem, hogy nekünk itt, a parlamenti patkóban az a feladatunk, hogy a létező összes fórumon elmondjuk, bármennyire triviálisnak is tűnik: a háborúnak csak békével lesz vége, nem szankciókkal és nem Leopard tankokkal. Tűzszünet és béketárgyalások kellene, mert erkölcsileg is ez a leghelyesebb álláspont, hiszen az emberéletnél nincs fontosabb. Fontosak a gazdasági kérdések, de az emberéletnél nincs fontosabb. Nem véletlenül ez a magyar álláspont a háború kezdete óta.

Az európai kontinensnek az lenne az érdeke, hogy ne hozzon a fejére olyan intézkedéseket, ne kösse meg magát olyan béklyókkal, amelyek miatt csak veszít. Be kell látni, az ígért szankciók nem kényszerítették térdre Oroszországot, még az Európai Unió által bevezetett tizedik - ismétlem: a tizedik! - szankciós csomag sem, sőt a megemelkedett energiaárakkal Európa finanszírozza az oroszok háborúját. Ha a Nyugat felismerné végre, hogy nem az újabb és újabb szankciók elfogadásán és a fegyverszerződések megkötésén kell dolgoznia, talán közelebb kerülne a béke is.

Ne becsüljük le ugyanakkor az Európai Unió vagy az Egyesült Államok érdekérvényesítő képességét. Ha ők akarnának a békén dolgozni, akkor már közelebb lennének hozzá, de nem ezen dolgoznak. A probléma sokkal inkább az, hogy sajátos sokkal többet dolgoznak a válság elmélyítésén és a feszültség élezésén, mint amennyire szükség lenne.

És szerencsétlenségünkre, ahogy ez lenni szokott, itthon is vannak, akik még ennél is nagyobb bajt hoznának a fejünkre, és akik bele akarnának préselni bennünket a háborúba, annak ellenére, hogy a magyarok világosan elutasították mindezt. Azt azonban szeretném leszögezni, és ezt nyugodtan vegyék magukra, hogy mi nem fogadjuk el a tőlük érkező nyomást, senkitől nem fogadunk el nyomásgyakorlást, mert nem egyezik Magyarország érdekeivel és nem melleleg a magyar emberek akaratával sem.

Ha már politikai nyomás: mindenképp érzi, aki közélettel foglalkozik, hogy Magyarország, a magyar kormány, és talán a magyar politika is nyomás alatt van. Ez a nyomás, mint mondtam, jellemzően politikai, és a politikai nyomásra pedig politikai válaszokat kell adni. A politikai válasz jelen esetben az, úgy gondoljuk, hogy mivel mégiscsak a magyar Országgyűlés a legfőbb népképviselői szervünk, ezért el kell fogadnunk egy olyan határozatot, amelyben világos sarokpontokat rögzítünk.

Ezért most egy olyan határozatot terjesztünk az Országgyűlés elé, amely irányadó, és végső soron a politikai vitákban is felhasználható. A nyilatkozatnak több fontos pontja van, amelyeket röviden ismertetnék.

Elsőként kifejezzük elkötelezettségünket a béke mellett. Ismételten elítéljük Oroszország katonai agresszióját, és elismerjük Ukrajna jogát az önvédelemhez. Álláspontunk szerint a Brüsszelben elfogadott gazdasági és energiaszankciók nem csillapították a háborút, ezért ellenezzük azokat a brüsszeli terveket, amelyek tovább szélesítenék ezek körét. Felhívjuk a kormányt, hogy továbbra is minden lehetséges módon folytassa az Ukrajnából menekültek segítségét, továbbá felhívjuk a figyelmet arra, hogy a katonai konfliktus súlyosan érinti a kárpátaljai magyar közösséget. Rögzítjük, hogy a NATO és az Európai Unió elkötelezett tagjaként a fegyverszállítások és további szankciók helyett mielőbbi béketárgyalásokra van szükség. És végezetül felszólítjuk az itthoni, a magyar közéleti szereplőket, hogy tartózkodjanak az olyan politikai akcióktól, megszólalásoktól, amelyek Magyarország háborúba sodródását eredményezhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Azért is fontos az utolsó pont, mert vannak, akik már világossá tették, hogy nem fogják támogatni ezt a békepárti nyilatkozatot. Provokációnak nevezik, és mindenféle mondvacsinált okokkal magyarazzák, hogy majd miért nem szavazták meg. Persze, megszokhattuk már, hogy a bajban nem mindenkire lehet számítani. *(Dr. Vadai Ágnes: A Fideszre soha!)* Így volt ez a migrációs válságnál, így volt a koronavírus-járványnál, és így volt az orosz-ukrán háború kitörésekor is, így volt a szankcióknál, és valószínűleg most is így lesz.

Azt gondolnánk, aki magyar, csak egyet akarhat, de vannak, akik nem így gondolják. Az okokat, még ha nyilván nem is mondják ki, de ismerjük. Háborúpártiak, mi viszont békepártiak vagyunk. Valószínűleg ez az a feloldhatatlan ellentét, amiért ez a javaslat sem fog egyhangúságot élvezni.

(10.40)

Tisztelt Képviselőtársak! Ebben a háborúban mi nem szurkolunk senkinek. Senkinek sem, mert ennek a háborúnak nem lehet győztese. A további harc szerintünk nem a győzelmet és a békét hozza el, hanem, mint mondtam, a világháború veszélyét, ezt pedig messzire el kell kerülni.

Ezért gondoljuk úgy, hogy felelőtlenség volna azt állítani, hogy ezt a háborút csak Oroszország vagy Ukrajna nyerheti meg. Ebbe a vitába bele sem kell menni. Ne feledjük, a háborúpártiak érdeke, hogy a békepártiakat valahogy meggyőzzék a fegyverszállításokról, és a háborúba sodródás elkerülését veszélyeztessék ezzel. Minket senki sem kötelezhet arra, hogy a magyar érdeket akár csak a második helyre is soroljuk, ezért mindent továbbra is kategorikusan elutasítjuk!

Tisztelt Képviselőtársak! A háborús provokációkat visszautasítandó, most arra kérem a magyar közélet józanabban gondolkodó képviselőit, hogy rögzítsük közösen: Magyarország békepárti marad, és a jövőben is ki kíván maradni az orosz-ukrán háborúból. Életeket menteni csak az azonnali tűzszünettel és a béketárgyalások kikényszerítésével lehet. Kérem, támogassák a békepárti nyilatkozatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Most megkérdezem Sztáray Péter államtitkár urat, hogy kíván-e a kormány nevében felszólalni. *(Dr. Sztáray Péter András: Igen.)* Igen. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon időszerű a mai egyeztetés és vita, hiszen 2022. február 24-e, ez a dátum megváltoztatta a transzatlanti és az európai biztonsági helyzetet is. Egy vízváltásról beszélünk, és az euroatlanti régiót alapjaiban rázta meg az orosz-ukrán háború, amely nemcsak a regionális, hanem a globális biztonsági architektúrára is jelentős és hosszú távú hatással van. Az európai uniós és transzatlanti egység határozottan megerősödött, a NATO és a kollektív védelem ismét előtérbe került. Az erős és hiteles kollektív védelem és elrettentés fenntartása, valamint a katonai képességek fejlesztése rövid és középtávon egyre inkább prioritássá vált számos ország számára, különösen a NATO keleti szárnyán fekvő országok, köztük Magyarország számára.

Álláspontunk az orosz-ukrán háború kitörése óta következetes. Elítéljük Oroszország katonai agresszióját Ukrajna ellen, valamint az ukrajnai polgári és kritikus infrastruktúra elleni szisztematikus támadásokat, és kiállunk Ukrajna területi integritása és szuverenitása mellett. Magyarországának azonban ki kell maradni ebből a konfliktusból. Nem szállítunk halált okozó eszközöket Ukrajnának, és nem engedélyezzük a területünkön áthaladó közvetlen fegyvertranszitot. Az emberéletek megmentése most a legfontosabb, ezért békére szólítunk fel.

A háború egyéves évfordulója elteltével a béke nemcsak időszerű, hanem szükséges is. Itt az idő, hogy a háborús retorikát a béke retorikája váltsa fel. 2022 a háború éve volt, de bízunk benne, hogy 2023 már a béke és az újjáépítés éve lesz. A halálos fegyverek folytatódó szállítása Ukrajna számára nem segíti elő sem a tűzszüneti megállapodást, sem a békés rendezést. A nemzetközi közösségnek a béke érdekében kell cselekednie, és kerülnie kell minden olyan lépést, amely a háború elhúzódását vagy eszkalálódását segíti elő. Mielőbbi deeszkalációt szorgalmazunk, és támogatunk minden olyan erőfeszítést, amely a felek közötti érdemi párbeszéd megkezdésére irányul.

Az ukrajnai háború jelentős hatást gyakorol mind Magyarországra, mind a nemzetközi közösségre, és globális szinten is hullámhatásokat vált ki. A globális

ellátási láncok támogatása is megnehezedett, az élelmiszer- és energiaárak megemelkedtek. Mindez fokozza az inflációt, az élelmezési bizonytalanságot, a gazdasági visszaesést, és akadályozza a Covid-19-pandémiából való gazdasági kilábalást is. A humanitárius következmények szintén óriásiak. Európa a második világháború óta a legnagyobb humanitárius válsággal néz szembe, amely az egész kontinensen rendkívüli terhet ró a kormányokra és a társadalmakra.

Magyarország következetesen támogatta és továbbra is támogatni fogja az ukrajnai háborúval kapcsolatos döntéseket és erőfeszítéseket. Ezzel összefüggésben támogattuk Ukrajna uniós tagjelölti státusát, valamint az európai békekeret két támogatási intézkedésére vonatkozó javaslatot. Nem tudtuk ugyanakkor támogatni az ukrajnai EU-misszió létrehozását, mivel ez a további eszkalációhoz, nem pedig a mihamarabbi rendezéshez vezet, ezért hazánk a misszió létrehozásakor konstruktívan tartózkodott. *(Arató Gergely: Halált megvető bátorsággal!)* Ugyanakkor az új ukrán nemzeti kisebbségi törvényre és az elmúlt időben tapasztalt magyarellenos diszkriminatív lépésekre emlékezve fontosnak tartjuk kiemelni, hogy az uniós tagság felé vezető út hosszú, és ezen hosszú út során Ukrajnának szüksége lesz olyan európai politikai döntésekre, melyek során Magyarország nélkül nem születnek meg a döntések. Szijjártó Péter miniszter úr szavaival élve: minél több jogot vesznek el a magyar nemzeti közösségtől, minél tovább húzzák azt, hogy visszaadják az egyszer már létezett nemzeti közösségi jogokat, annál nehezebb lesz Magyarországnak meghozni olyan döntéseket, melyek Ukrajna támogatását jelentik, tőlünk ugyanakkor áldozatot követelnek. Ebből fakadóan örömmel fogadtuk az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése Monitoring Bizottságának magyar-román kezdeményezésre született egyhangú döntését arról, hogy a Velencei Bizottság készítsen véleményt az ukrajnai nemzeti kisebbségekről szóló törvényről.

Magyarország aktívan részt vesz és továbbra is részt fog venni minden olyan erőfeszítésben, amely a NATO elrettentő és védelmi pozíciójának megerősítésére irányul a keleti szárnyon. Érdekünk, hogy a NATO mindenképpen kimaradjon ebből a konfliktusból, mivel ellenkező esetben ennek beláthatatlan következményei lennének. Azonban megnyugvással tölt el minket, hogy a szövetség is osztja ezt a megközelítést, és az eddigi döntések egyértelműen abba az irányba mutatnak, hogy a NATO nem kíván a konfliktus részévé válni.

Ami Ukrajna NATO-tagságát illeti, a szövetség a 2008-as bukaresti csúcstalálkozón döntött arról, hogy Ukrajna és Georgia a NATO tagja lehet. A NATO és Ukrajna közötti politikai kapcsolatok kilátásaival kapcsolatos spekulációk a háború alatt azonban elvonhatják a figyelmet az Ukrajna támogatására irányuló folyamatban lévő erőfeszítésekről. Magyarország kitart a NATO „nyitott ajtó” politikája mellett, a hangsúlyt azonban a gyakorlati támogatásra kell helyezni. A NATO-

tagságról bármilyen döntés a 30 szövetséges állam és a szövetséghez csatlakozni kívánó aspiráns ország között születik meg, ebbe harmadik országnak nincs beleszólása, de mind a 30 országnak támogatnia kell a csatlakozást. Ez egyelőre azonban nem időszerű, hiszen háborús viszonyok vannak Ukrajnában.

Tisztelt Ház! A magyar társadalom nem akar háborút, ezért Magyarország minden olyan segítséget megad Ukrajnának, amely elősegíti a békét és enyhíti a humanitárius katasztrófa hatásait. Az ukrajnai krízishelyzetre reagálva Magyarország az egyik legnagyobb humanitárius segítségnyújtási akcióját indította el. A kormány jelentős forrásokkal, rendszeres segélyszállítmányokkal igyekszik javítani az Ukrajnában élők helyzetét. A karitatív szervezetek számára biztosított pénzügyi támogatásokon túl Magyarország egészségügyi eszközöket és felszerelést, illetve élelmiszersegélyt, higiénias termékeket és üzemanyagot adott át Ukrajna számára. Ezen túlmenően Magyarország továbbra is ingyenes egészségügyi ellátást, vonatjegyet, tanulási lehetőséget biztosít az ukrajnai menekültek és gyermekeik számára.

Magyarország határátkelőhelyei továbbra is teljes kapacitással működnek, mindenkit beengedünk, aki a konfliktuszónából érkezik. Tavaly február 24-e óta több mint négy és fél millióan érkeztek Magyarországra Ukrajnából, melyből több mint egymillióan a háború elől menekültek. Hazánk emellett logisztikai támogatás, illetve egy humanitárius folyosó fenntartása révén segíti elő a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő szervezetek ukrajnai, valamint ukrajnai menekültek ellátásával összefüggő tevékenységét. Magyarország emellett kész aktív szerepet vállalni Ukrajna háború utáni újjáépítésében. Kiemelném, hogy Magyarország felajánlotta segítségét az ukrán gabonakereskedelem elősegítése érdekében. Az Ukrajna, Oroszország, Törökország és az ENSZ között létrejött fekete-tengeri gabonakereskedelmi megállapodás esedékes meghosszabbítása kritikus fontosságú lesz az élelmezésbiztonság és a globális élelmiszerhiány enyhítése felé.

(10.50)

Hazánk 10 ezer tonna gabona Afrikába való szállítását is finanszírozza, és mindannyiunk érdeke továbbá az energiaválság további eszkalálódásának megelőzése.

Tisztelt Ház! A magyar kormány bízik benne, hogy az érintett felek visszatérnek a tárgyalóasztalhoz, és rövid időn belül diplomáciai eszközökkel rendezik a konfliktust. Magyarország a szövetségeseivel együttműködve a béke pártján áll, mert kizárólag egy stabil régió biztosíthatja minden ország számára a békés fejlődés lehetőségét.

Az Országgyűlés jelenlegi határozata a tavalyi határozatra épül, amely kijelölte a stratégiai irányt. A mostani határozat ezt építi tovább, kijelöli a további teendőket, és értelmezi a helyzetet, értékeli, hogy mi

történt eddig. A kormány egyetért a határozati javaslat tartalmával, és ennek több oka is van. Egyrészt azért, mert a határozati javaslat megerősíti a béke melletti határozott elkötelezettségünket, elítéli az agressziót, és elismeri Ukrajna jogát az önvédelemre, ugyanakkor felhívja a figyelmet arra, hogy a szankciók nem érik el a céljukat, és csak gazdasági, inflációs, energetikai és élelmiszer-ellátási problémákat hoznak, elsősorban az európai kontinensen.

A határozati javaslat emellett világossá teszi azt is, hogy Magyarország nem lehet a terhek fő viselője, kiemeli a kárpátaljai magyarság nehéz helyzetét, és leszögezi, hogy további szankciók és fegyverszállítások helyett azonnali béketárgyalásokra van szükség, összhangban a magyar társadalom elvárásaival. Egyébként a magyar társadalom elvárásai jól megjelentek a tavalyi parlamenti választásokon és utána a szankciós konzultáció során is.

Meg kell előzni, hogy további százvezrek haljanak meg, és a teljes ukrán infrastruktúrát lerombolják. Tisztelt Ház! Erre egy módon juthatunk el: azonnali tűzszünettel és érdemi béketárgyalásokkal. A kormány kész ehhez minden segítséget megadni, mert mi a béke pártján állunk, ezért támogatjuk a békepárti határozati javaslat elfogadását. Mivel a határozat egyszerre megerősítése a kormánynak az eddigi tevékenységét illetően, illetve iránymutatás a jövőre nézve, amit nagyon komolyan veszünk, ezért támogatjuk, hogy az Országgyűlés minél nagyobb többséggel fogadja el ezt a békepárti javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ügyrendi felszólalásra a vezérszónoki felszólalásokat követően, a kettőperces felszólalásokat megelőzően lesz majd lehetőség.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Oroszország ma egy évvel ezelőtt háborús agressziót robbantott ki Ukrajna ellen, megsértve a nemzetközi jog legalapvetőbb elveit, és veszélyeztetve a szabályokon alapuló nemzetközi rendet. Fenntartások nélkül elítéljük Oroszország agresszióját, és kitartóan támogatjuk Ukrajnát szavakban és tettekben is.

Ma háborús hangulat van Európában, egy ilyen helyzetben nagy felelősség hárul minden európai döntéshozóra. A szomszédban dúló háború könnyen tényleges európai háborúvá lehet, ha a béke tábora nem győzi le a háborúpárti erőket. Minket, magyar parlamenti képviselőket is felelősség terhel, erről szól az előttünk lévő békepárti határozat. A határozat összefoglalja mindazt, amit ma, az orosz-ukrán háború évfordulóján a háborúról gondolunk:

Először is: békepártiak vagyunk, elítéljük az orosz agressziót, Ukrajna mellett állunk.

Másodszor: rögzítjük, hogy a szankciók nem működnek, ezért ezeket nem tartjuk alkalmasnak Oroszország legyőzésére, és láthatóan egész Európa, az európai családok és a gazdaság is nyögi a szankciók terheit, rég nem látott háborús infláció tarolta le a kontinentet. A szankciók meggyengítik az európai gazdaságot, és nyomorba döntik az európai embereket, így kevésbé tudunk segíteni az ukránokon.

Harmadszor: a magyar nemzet összefogott az ukrán menekültek megsegítése érdekében. A kormány az egyházak, az önkormányzatok, a civilek, a magyar családok részvételével Magyarország legnagyobb humanitárius akcióját hajtja végre. Örömteli, hogy rég nem látott nemzeti egyetértés kíséri a segítségnyújtást.

Negyedszer: a NATO és az Európai Unió tagjaként a békéért dolgozunk, arra kérjük szövetségeseinket, hogy a fegyverszállítások helyett a béketárgyalásokra helyezzük a hangsúlyt.

Ötödször: Magyarország kiáll a kárpátaljai magyarság mellett, mi az ő sorsukon keresztül is viszonyulunk a háborúhoz.

Tisztelt Ház! Most engedjék meg, hogy részletesen is kifejtsem álláspontunkat. Először is: a béke a magyar érdek, a háború nem szolgálja a magyar érdeket: amíg béke volt, nem volt Európában infláció, és alacsonyok voltak az energiaárak, amióta háború és szankció van, egekben az infláció és az energiaárak.

Talán ennyi elég is lenne álláspontunk alátámasztására, de engedjék meg, hogy a magyar érdeket sokszor fel nem ismerő baloldali képviselőtársaimnak további érveket is felhozzak a béke mellett: a háború, az orosz agresszió tönkretette Ukrajnát, napról napra százak és százak halnak meg, tízezrek hagyják el a szülőföldjüket, és hatalmas károk keletkeznek az infrastruktúrában, a lelki, fizikai, környezeti károk felfoghatatlanok.

Attól, hogy a béke pártján állunk, nem vagyunk Putyin-pártiak. Az orosz birodalom brutális, Ukrajna elleni támadásával átlépett minden határt, de a háborúnak vannak előzményei. Ezeket is érdemes számba venni, nem elfogadni, de rögzíteni, hogy melyek is voltak azok a körülmények, amelyek elvezettek az agresszióhoz. Oroszország a Szovjetunió felbomlása után fokozatosan erősödött, és megfogalmazta biztonsági igényeit a NATO-val szemben, ez a biztonsági doktrína jellemezte Oroszország Ukrajna-politikáját. 2014, a Krím annexiója óta gyakorlatilag fegyveres harcok zajlanak Kelet-Ukrajnában, Luhanszk és Doneck megyékben, ahol oroszbarát szakadár mozgalmak harcoltak az ukrán erők ellen. Ha a harcokat megfékezni próbáló európai, német és francia kezdeményezésre létrejött minszki megállapodásokat tartották volna a felek, és lett volna politikai és katonai erő a betartatásukra, akkor ma nem lenne háború.

Ukrajna felfegyverzése, az orosz közösség elleni támadások olyan helyzetet eredményeztek, amikor az orosz birodalom támadást indított, és a brutális háború ma is tart. Az oroszok már csak ilyenek: nagyhatalom saját érdekeit előtérbe helyező biztonsági stratégiával,

és attól, hogy mi szeretnénk, hogy visszavonuljanak, nem vonulnak vissza. Nem szeretttük volna 1848-ban és legutóbb 1956-ban sem, ha bevonulnak, de megtették. (Gréczy Zsolt: *Az rendben van? - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Képviselőtársak! Még egy személyes élményt engedjenek meg a békéről! A múlt héten Hágában jártam, a Béke Palotában, az Európa Tanács állandó bizottságának az ülésén. A Béke Palota többek között az ENSZ Nemzetközi Bíróságának is a székhelye, megépítését Andrew Carnegie finanszírozta, a világpolitikában a béke templomaként tekintenek rá, és missziója a világbéke szolgálata. A palota számos esetben biztosított lehetőséget béketárgyalásokra. 75 éve közel 20 európai ország küldöttei döntöttek ott az új európai együttműködési formákról, megszületett az Európa Tanács gondolata, és mára szinte minden európai ország tagja a szervezetnek. A második világháború végén, a borzalmas után együttműködéssel, párbeszéddel megszületett a tartós béke; ma is erre a bölcsességre lenne szükség. Ahogy a palota megálmódója, Andrew Dickson White amerikai diplomata mondta: „Ez egyfajta szent hely lenne, amelyet a gondolkodó emberek tiszteletben tartanának az egész világon, és amelyben bármely két ország közötti háború esetén az emberek elméje természetesen és normálisan fordul.”

A békevágy egyidős az emberiséggel, és borzalmas háborúk lezárására is képes volt, most is ez a feladat. A diplomáciai megoldást sürgetjük: az erőszak kultusza helyett a bölcsesség kultuszát hívjuk, tüzszünetet, béketárgyalásokat szorgalmazunk; ez a mi magyar érdekünk, európai, ukrán és végső soron globális érdek. Egy olyan béke kell, amely garantálja Ukrajna szuverenitását, hiszen egy demokratikus, szuverén, területi épségét megőrizni képes európai Ukrajna egyben elemi magyar érdek is.

Tisztelt Ház! Másodikként a szankciókról beszélnek. A szankciók deklarált célja térdre kényszeríteni az olyan ellenfelet, akit más módon nem lehetséges vagy túlságosan kockázatos lenne. Ez a módszer elméletileg akkor működhet, ha egy olyan ellenféllel állunk szemben, aki nagyobb mértékben függ a külvilágtól, mint amennyire mi függünk az adott országtól. Ahhoz semmiféle extra felkészültségre, tudásra nincs szükség, hogy az utóbbi esetben a szankciós politika hatástalan, sőt nagyobb áldozatokat követel a szankcionálótól, mint a büntetni kívánttól. Napjainkra egyértelművé vált, hogy a brüsszeli bürokrácia egy, a valósággal teljesen párhuzamos valóságot alakított ki magának, és abban él.

(11.00)

A szankciós politika élesen ellentmond és szembe megy az uniós országok és a polgárok valós igényeivel. Ma már az is egyértelműen kimutatható, hogy az energiaárak soha korábban nem tapasztalt emelkedése és volatilitása, az annak következtében fellépő infláció és gazdasági recesszió nemcsak a háborúval,

hanem a szankciók bevezetésével és sokszor a bevezetésükről szóló felelőtlen, átgondolatlan nyilatkozatokkal van összefüggésben.

Eközben az oroszokat egyáltalán nem sikerült el-tántorítani az Ukrajnával kapcsolatos terveik megvalósításától. Mi több, az egekben lévő gázárak miatt az Európának eladott kevesebb gáz ellenére is a Gazprom bevételei történelmi csúcstól értek el. Miközben az EU azzal foglalkozik, hogy hány százalékkal kell csökkenteni a fogyasztást, milyen maximális hőmérsékletre engedélyezett felfűteni az intézményeket és lakásokat, s milyen büntetést kapjanak a szabálysze-gők, Oroszország a felszabadult mennyiséget a szinte korlátlan felvevőkapacitással bíró Kínának, Indiának és más országoknak adja el. Az EU a szankciókon keresztül olyan helyzetbe lavírozta magát, ahol már nem a maga ura. A napnál is világosabb, hogy a szankciós politika alkalmazása nem Európa érdeke, mert következtében a maradék nemzetközi érdekérvényesítési képességét is elveszíti Európa.

Magyarország nem engedheti meg magának, hogy rövidlátó módon, zavaros ideológiáktól és áljó-emberkedésektől vezérelve mindent kockáztasson, amit az utóbbi évtizedben elértünk. Mi a saját bőrünkön tapasztaltuk meg, hogy itt, a Kárpát-medencében, ahol világok és kultúrák találkoznak, nem szabad hazardírozni, mert annak mindig mi isszuk meg a levét, mi mindig veszesei leszünk. Nekünk az az érdekünk, hogy ezek a világok és kultúrák ne harcoljanak, hanem együttműködjenek egymással. Ehhez pedig békére és a párbeszéd légkörének fenntartására van szükség.

Tisztelt Ház! Harmadik témaként néhány szó a magyar segítségről, szerepvállalásról. A harcok és a pusztítás elől elmenekülők száma nehezen becsülhető, de tízmillió főben mérhető, közülük mintegy másfél millióan a magyar-ukrán közös határszakaszon léptek át. A kihívásra válaszképpen Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akcióját indítottuk el, ami napjainkban is zajlik. Ennek keretein belül állami és önkormányzati intézmények, valamint egyházi és civil szervezetek fogtak össze, hogy képességeikhez mérten segítsenek a menekülőknél. Országszerte több tranzitszállást és segélypontot alakítottunk ki, folyamatosan gondoskodunk a gyermekek iskolai, óvodai elhelyezéséről. A nyár során több száz gyermek számára biztosítottuk a táborozás lehetőségét, valamint elősegítjük, hogy azok, akik átmenetileg Magyarországon élnek, jövedelemhez is jussanak. Ukrajna területén iskola és kórház építését támogatjuk Bucsában. Segélyszállítmányként nagy mennyiségben küldtünk élelmiszereket, iparcikkeket, kötszert és gyógyszer-csomagokat, magyar kórházakban látjuk el a sebesült ukrán katonákat, és igyekszünk minden korábbi humanitárius segítséget megadni az Ukrajnában rekedteknek. A szomszédos Kárpátaljára is több segélyszállítmányt indítottunk, ami az ottani magyarok és ukránok mellett az ott-tartózkodó, nagyszámú országon belüli menekültnek is segítséget jelent.

Tisztelt Ház! Negyedik fő gondolatként a nyilatkozat egyértelműen kiáll Magyarország NATO-tagsága mellett. A NATO-ról mint a magyar parlamenti delegáció vezetője, engedjenek meg néhány gondolatot! A NATO a kollektív védelem talaján álló szervezet, amelynek fő feladata az elrettentés, illetőleg a védelem a NATO tagjai számára. Ugyanakkor szögezzük le, hogy 74 éves története során a NATO ilyen kritikus helyzettel még soha nem szembesült, a legnagyobb kihívása előtt áll. S noha nem részese a NATO a háborúnak, de oroszánrésze van a szövetségi egység fenntartásában, az Oroszország elleni fellépésben, Ukrajna támogatásában és az európai uniós különféle szankciós rezsimek finomhangolásában is.

Oroszország egy birodalom, egy modern kori nagyhatalom, a világ legnagyobb kiterjedésű országa, amely természeti kincsekből, erőforrásokból majdhogynem kifogyhatatlannak tekinthető. Ráadásul a második legnagyobb atomfegyver-arsenállal és komoly hadsereggel rendelkezik. Ez is az oka annak, hogy a közvetlen katonai beavatkozás nem járható út Oroszországgal szemben. Fontosnak tartom azt, hogy a NATO a háború ellenére is fenntartsa a kihívások teljes körére válaszoló úgynevezett 360 fokos biztonsági megközelítést, idetartozóan a szövetséget déli irányból érő fenyegetéseket is, mint a terrorizmust, a migrációt és az éghajlatváltozást. Folytatni szükséges a NATO-partnerségek szélesítését és elmélyítését, a védelmi kiadások növelését. Kezelnünk kell a Kína által jelentett kihívást, erősíteni kell a NATO-EU-együttműködést, és választ szükséges adni a stratégiai környezet változására is.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Ház! Ötödik témaként azt sem söpörhetjük a szőnyeg alá, hogy az utóbbi években Ukrajna számos olyan intézkedést hozott, amelyek negatívan hatottak a kisebbségekre, azon belül a kárpátaljai magyarságra is. Elvárjuk, hogy Ukrajna hagyjon fel ezekkel az intézkedésekkel, és biztosítsa a kisebbségek anyanyelvhasználati, oktatási és egyéb jogait, de ezzel úgy voltunk korábban, hogy ezekre a kérdésekre a háború befejezését követően térjünk majd vissza. Ennek jegyében támogatta a magyar kormány nevében Orbán Viktor miniszterelnök úr Ukrajna európai uniós tagjelöltté válását az Európai Tanácsban, továbbá szorgalmazta, hogy minél előbb induljanak meg a tárgyalások, amelyek a tényleges csatlakozás feltételeinek megteremtését mozdítják elő.

Reméljük, hogy Ukrajna minél előbb képes lesz teljesíteni ezeket a feltételeket, és csatlakozhat az európai közösséghez. De az az ukrán magatartás, hogy hoznak egy új kisebbségi kirakattörvényt, amely ténylegesen semmilyen jogot nem biztosít a kisebbségeknek, nem mutat a csatlakozás irányába. Az agressziót elítéljük, a rászorulóknak segítő kezét nyújtunk, szorgalmazzuk a nemzeti kisebbségek védelmét és a béke mielőbbi eljövételét.

Végezetül, tisztelt Ház, mi nem ukrán- vagy orosz-pártiak vagyunk, mi a józan ész és a magyar nemzeti érdek oldalán állunk. Magyarországon senki nem gondolhatja komolyan, hogy számunkra ez a háború bármi jót hozhat. Ha fegyvereket szállítanánk Ukrajnának, ahogyan azt a dollárbaloldal követeli tőlünk, és ahogyan ők tennének, ha hatalmon lennének, azzal a Kárpátalján élő nemzettársainkat tennék ki még nagyobb veszélynek. Így is a besorozott magyar férfiak százai halnak értelmetlen halált a fronton. A háború, a besorozás elöl sokan menekültek el szülőföldjükről, és nem tudják, hogy mikor térhetnek haza családjaikhoz. Az otthonmaradottak, főleg asszonyok, gyermekek és öregek sorsa nem egyszerű. Támaszaik, férjük, apjuk, gyermekük nélkül maradtak, és így kell szembenézniük a háború gyötrelmeivel, a bizonytalansággal, a hiánygazdasággal, az áramszünetekkel és a sokszor ellenséges többségi közhangulattal.

Tehát tisztelt képviselőtársaim, végezetül ismét csak azt tudom mondani, hogy legyen béke. Életeket menteni csak tűzszünettel és azonnali béketárgyalásokkal lehet. Kérem, hogy támogassák a békepárti határozati javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tegnap is elmondtuk, ma is elmondjuk: abban egyetértés van közöttünk, hogy békét szeretnénk Ukrajnában. Ugyanakkor tudjuk, önökkel szemben, hogy a tartós és igazságos békének egyetlen alapvető feltétele van, az, hogy Oroszország hagyjon fel az agresszióval és vonuljon ki a megszállt ukrán területekről. Ezt nemcsak mi gondoljuk így, hanem így gondolja az ENSZ Közgyűlése is, amelynek a határozata pontosan így fogalmaz, tisztelt képviselőtársaim. A világ országainak többsége, ahol egyébként Szijjártó Péter előterjesztő volt, és amelyre önök olyan szívesen hivatkoznak, ugyanígy gondolja. Úgy gondolja, hogy akkor lesz béke, úgy lesz béke, ha véget ér az orosz agresszió.

Kiderült, hogy önök ezt nem tudják elérni. Tegnap javasoltam, hogy ha már ilyen nagy barátságban van külügyminiszter úr Moszkvával és az orosz vezetőikkel, akkor intézze el ezt. Tegnap azt mondták, hogy ezt nem tudják elintézni. Akkor innentől kezdve nem marad más esélyünk, mint az, hogy a szövetségeseinkre támaszkodunk. Magyarország biztonságát ma NATO-tagságunk és európai uniós tagságunk garantálja. Ez a magyar nemzeti érdek. Amikor mi azt mondjuk, hogy álljunk ki a szövetségeseink mellett, akkor azt mondjuk, hogy álljunk ki a magyar nemzeti érdek, Magyarország biztonsága mellett. Amikor önök gyengítik a szövetségeseinket, gyengítik az együttműködést, gyengítik Magyarországot szövetségi

rendszerét, akkor önök Magyarország biztonságát veszélyeztetik, és a nemzeti érdekekkel ellentétesen cselekszenek.

Elmondtam, újra elmondom, az a szégyenletes színjáték, amelyet a finn és a svéd tagsággal kapcsolatban folytatnak - bármit is fognak látni kiváló képviselőtársaink Stockholmban és Helsinkiben, ahova most elutaztak tanulmányozni, hogy mi van Svédországban és Finnországban; hát, szeretnék gratulálni hozzá, bizonyára nagyon fontos utazás lesz -, nos, az a helyzet, hogy Svédország és Finnország NATO-tagságának késleltetése vagy legalábbis nem támogatása, az ezzel kapcsolatos kétségek fenntartása, az az egész szégyenletes színjáték, amit először a társadalmi vitával, majd a Fidesz-frakció váratlanul támadt belső lelkiismereti kétségeivel igazoltak, semmi másról nem szól, mint az orosz érdekek kiszolgálásáról.

(11.10)

A magyar nemzeti érdek ma nem Oroszországhoz kötődik, a magyar nemzeti érdek ma a NATO-hoz és az Európai Közösséghez kötődik. Jól mutatta azt, hogy mit értenek önök ezen, és mit értenek a magyar nemzeti érdeken, tisztelt képviselőtársam engem megelőző hozzászólása - aki úgy állt ki állítólag Ukrajna mellett, hogy megismételte az orosz propaganda legmocskosabb hazugságait a háború okairól; aki úgy állt ki Ukrajna mellett, hogy még a Magyarország elleni 1849-es és 1956-os támadást is indokoltak, védhetőnek vélte. (*Gréczy Zsolt: Szégyen!*) Ez elképesztő, elképesztő képviselőtársam, hogy van (*Gréczy Zsolt: Szégyen!*), aki erről így gondolkodik. (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Hollik István: Hazudsz!*) És van, aki elhiszi, hogy a kárpátaljai magyarság érdekét az szolgálja, az a magyar érdek, hogy egyébként rossz viszonyban legyünk Ukrajnával, hogy támadjuk Ukrajnát? Nem az a magyar érdek, nem az a kárpátaljai magyarság érdeke, hogy Magyarország és Ukrajna között jó viszony legyen, és így hatékonyan tudjunk fellépni az Ukrajnában élő magyar nemzeti-ségű állampolgárok érdekében? És az pedig, tisztelt képviselőtársam, hogy ön értelmetlennek nevezi azoknak az embereknek a halálát, akiknek egy jó része önként ment a frontra, azt gondolom, hogy ez egy olyanfajta erkölcsstelenség, amit még a politikai érdekek sem indokolhatnak.

Beszélnék a szankciókról. De, tisztelt képviselőtársaim, szankciókat az Európai Unióban egyetértéssel, konszenzussal lehet elfogadni. A szankciókhoz a magyar kormány hozzájárulását adta, az elsőhöz, a másodikhoz, a harmadikhoz, a negyedikhez, az ötödikhez, a hatodikhoz, a hetedikhez, a nyolcadikhoz, a kilencedikhez és a tizedikhez is. Minden egyes szankciót támogatott a magyar kormány, egyébként nem léphettek volna hatályba.

Az a helyzet, képviselőtársaim, hogy amit meg a szankciók hatásairól mondanak, az meg nem igaz.

Önök azt mondják, hogy azért vannak magas energiaárak, mert szankciók vannak. Képviselőtársaim, mikor vezették be önök a benzinársapkát? Tudják, azt a kis választási ígéretüket, ami persze csak a választás évében volt érvényes. (*Nacsa Lőrinc: Miről beszélés?! Követeltem, hogy vonjuk vissza!*) Mikor vezették be a benzinársapkát? 2021. november 15-én. Akkor még nem volt háború és nem volt szankció.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt mondják, hogy háborús infláció van. Hát, nagyon furcsa háborús infláció az, ami csak Magyarországon okoz 25 százalékos inflációt, egyébként Lengyelországban, Romániában, nem is beszélve az Európai Unió többi tagországaról, sokkal alacsonyabb inflációt okoz. (*Hollik István: A háromszorosa!*) Ráadásul januárban a magyar infláció még növekedett (*Dr. Zsigmond Barna Pál: Inflációt okoz? Inflációt okoz!*), miközben Európában mindenütt csökken. (*Dr. Zsigmond Barna Pál és Nacsa Lőrinc közbeszól.*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az önök inflációja, ez orbáni infláció, semmi köze nincs a szankciókhoz, vagy nem sok köze van a szankciókhoz. Az a helyzet, hogy nem szankciós és nem háborús infláció; ami Magyarországon van, az orbáni infláció.

És ha már itt tartunk, akkor érdemes is áttérni arra, hogy, tisztelt képviselőtársaim, ahelyett, hogy egyébként ezt a határozati javaslatot fogadná el az Országgyűlés, amelyeknek - még egyszer mondom - egyetlen valódi politikai célja van, a putyini pozíció támogatása és Magyarország európai uniós és NATO-tagságának megkérdőjelezése, gyengítése, egy esetleges Európai Unióból való magyar kilépésnek az előkészítése, hangulati támogatása, ehelyett azokkal a veszélyekkel lenne érdemes foglalkoznunk, amelyek valóban fenyegetik a magyar polgárokat. Mert nem kérdés, hogy az orbáni infláció valóban fenyegeti a magyar kormányokat. (*Sic!*) A drasztikus drágulás, az európai átlagnál két és félszer nagyobb infláció valóban veszélyt jelent.

De hát ezért javasoltuk azt, ez az árnyékkormány hétpontos politikainyilatkozat-tervezete, amit az Országgyűlés elé kívánunk terjeszteni, csak éppen önök tegnap leszavazták azt, hogy napirenden lehessen, önök leszavazták tegnap azt, hogy az emberek valódi problémáival foglalkozzunk itt, a magyar Országgyűlésben (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*), tehát ezért javasolja ez a határozattervezet azt, hogy foglalkozzunk azzal, hogy hogyan lehet letörni az orbáni inflációt; például úgy, hogy csökkentjük az alapvető élelmiszerek és az energiahordozók áfáját, úgy, hogy hiteles gazdaságpolitikát hozunk létre, például lesz az országnak valódi költségvetése, olyan, amit beterveznek, és aztán nem írják át rendeletben ezerszer.

És, igen, arra is javaslatot tettünk, mert ez is az emberek valódi problémája, akiknek ki kell fizetniük a számlát, és kapják a csekket havonta, például az én választókerületemben, Kőbányán és Kispesten, hogy mit tehetünk az önök brutális rezsidrágítása ellen, a gázár hétszeresre emelése ellen, ami most sem csökken; ugye, akkor a világpiacon árra hivatkoztak, de

most sem csökkentik, amikor egyébként a világpiacon már csökken az ár. Szeretnénk egyébként tudni, hozzák nyilvánosságra, ha már oroszok meg energiaár meg szankciók, hozzák nyilvánosságra, hogy milyen feltételekkel szerzik be a gázt az oroszoktól! Lássuk, hogy ki keres ezen a gázszerződésen, az oroszok keresnek rajta, vagy önök? Mert egy biztos: a magyar polgároknak nagyon-nagyon sokba kerül az önök gázszerződése. A második javaslatunk tehát az, hogy hozzák nyilvánosságra ezeket a szerződéseket, emeljék a kedvezményesen igénybe vehető gáznak és áramnak a mennyiségét, csökkentsék a tűzifának az árát, és adjanak támogatást a lakóházak szigeteléséhez, a megújuló energiára való átálláshoz.

Harmadszor: azt is tudjuk, hogy kik a legnagyobb vesztesei a brutális drágulásnak. Elmondom, tisztelt képviselőtársaim, a nyugdíjas honfitársaink, akik csak az önök által elképzelt alacsony infláció mértékében kapnak nyugdíjmelést, azt a bizonyos 15 százalékot, miközben januárban már 25 százalék volt az infláció, de a nyugdíjasok nem ezt érzik, mert a nyugdíjasok jelentős mértékben élelmiszert és energiát fogyasztanak, sokkal nagyobb mértékben, mint az átlagos polgárok. És az a nyugdíjas, aki bemegy Kőbányán az ABC-be, és azt látja, hogy a kenyér ára 80 százalékkal, a tojás ára 80 százalékkal, a sajt ára 50 százalékkal emelkedett egy év alatt, az az önök 15 százalékos nyugdíjmelésére azt mondja, hogy szégyen - és ezt mondom én is. Tessék végre tisztességesen kiszámolni azt, hogy a nyugdíjasoknak mennyi veszteséget okoztak önök, és tessék kárpótolni őket ezért a veszteségért, legalább az átlag alatti nyugdíjasoknak egy 100 ezer forintos kifizetéssel!

Negyedszor: az Orbán-kormány 12 éve után a magyar bérek az Európai Unió sereghajtóivá váltak. (Nacsa Lőrinc közbeszól.) Az a helyzet, hogy egy Kispesten dolgozó munkás a saját munkájáért, ugyanolyan tisztességes munkájáért nemcsak egy osztrák vagy német munkáshoz képest keres kevesebbet, de most már egy lengyel, egy szlovák vagy egy román munkavállalóhoz képest is jóval kevesebbet keres. Ezért mondjuk azt, hogy a kormány egyik alapvető feladata lenne, és ennek a parlamentnek is, hogy a bérekkel, a bérfelzárkózással foglalkozzon, azzal, hogy mikor lesz végre európai bére a magyar dolgozóknak is; ehhez az első fontos lépés lenne például az európai minimálbérrendszer minél korábbi bevezetése.

Ötödször: a magyarok életét veszélyezteti a kormány akkor is, amikor környezetszennyező beruházásokat telepít a nyakukra, amikor egyeztetés nélkül és megfelelő hatástanulmányok nélkül (Közbeszólások a kormánypártok soraiból.) rak le akkumulátorgyárakat (Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Békepárti nyilatkozat, arról beszélj!), tesz olyan... Tisztelt képviselőtársaim, én arról beszélek, ami a választóknak fontos, akkor is, hogyha önöknek ez nem tetszik. (Hollik István: Nem fontos a béke?)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet tehát... (Nacsa Lőrinc közbeszól. - Az elnök csenget.) Az a

helyzet tehát, azt követeljük és azt szeretnénk és azt javasoljuk, hogy foglalkozzunk azzal, hogy hogyan lehet megakadályozni ezeket a fajta, kárt okozó (Gréczy Zsolt közbeszól.), gazdasági és környezeti szempontból fenntarthatatlan beruházásokat. (Nacsa Lőrinc közbeszól.)

Hatodszor: az is fenyegeti a magyar választókat, hogy önök miatt elveszítjük azokat a forrásokat, amelyeket az Európai Unió biztosít, és amelyek lehetővé tennék azt, hogy Magyarországot egy jobb, élhetőbb európai országgá tegyünk. Ezért azt is javasoljuk, hogy foglalkozzunk azzal, hogy mikor állítjuk végre helyre a jogállamot; mikor vetünk véget a korrupciónak; mikor teszünk érdemben az önök kamuja helyett valóban valamit azért, hogy Magyarország megfeleljen az önmaga által vállalt európai uniós elvárásoknak; mikor csatlakozunk végre az Európai Ügyészséghez, hogy Magyarországról is elvigyék azt, akit korrupción kapnak, és ne kitüntessék. Ezt szeretnénk, és ezt akarjuk, mert ez a fontos a magyar polgároknak.

És végül: Magyarország fejlődését, békéjét, biztonságát az európai uniós és NATO-tagság garantálja. Ezért azt szeretnénk, hogy az Országgyűlés mondja ki, hogy nekünk ezek fontosak, és aki ezt veszélyezteti, az a magyar nemzet érdeke ellen cselekszik.

Ez az árnyékkormány által javasolt hétpontos határozati javaslat. (Nacsa Lőrinc: És hol van Dobrev Klára?!) Erről nem hajlandók önök beszélni, erről nem hajlandók önök vitatkozni itt a parlamentben. De mi akkor is idehozzuk, és akkor is elmondjuk itt a parlamentben, ha önöknek ez nem tetszik.

Ezek a magyar polgárok valódi problémái, ezeket kellene megoldanunk, és ezek azok a problémák, amelyekről önök azt hiszik, hogy a szőnyeg alá lehet őket söpörni, és el lehet tüntetni politikai bűvészkedéssel. De ez nem így van, képviselőtársaim, a magyar polgárok előbb-utóbb véleményt fognak mondani ezekben a kérdésekben. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a DK soraiban.)

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Simicskó István képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy fontos napirendet tárgyal ma itt az Országgyűlés, és én nagy figyelemmel és érdeklődéssel hallgattam az előttem felszólalókat.

Azonban álljunk meg egy momentumra! Azért mégiscsak van olyan párt és frakció, aki nem vesz részt a békepárti nyilatkozat elfogadásában, megvitatásában, tárgyalásában. Lehet erről vitatkozni, ez ki is derült az elmúlt percekben, de van, aki meg sem jelent. De mégiscsak a választópolgárok felhatalmazták

a momentumos képviselőket, hogy parlamenti képviselők lehessenek, az önök csapatában indultak, fontos szövetségesük, és lám-lám, végignézve az előre bejelentkezett felszólalók listáját, egyikőjük sincs itt. Tehát akkor ők vajon milyen pártiak, ezt a kérdést jogosan föltehetjük.

Szerintem ma a magyar társadalmat egyik legjobban foglalkoztató kérdés a béke kérdésköre, hogy mikor lesz béke. Nyilván ennek a háborúnak számos más hatása van, gazdasági hatása, szankciós infláció, sok-sok minden, ez is érdekli az embereket, de azért mégiscsak szerintem fontos, hogy rögzítsük az Országgyűlés jegyzőkönyvében, hogy van egy olyan párt, szervezet, amelynek az a neve, hogy Momentum, és nincs itt, a parlamentben, nem vesz részt a vitában, nem fejt ki az álláspontját a békéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy hadd reagáljak egy-két dolgot Arató Gergely képviselőtársam felszólalására! Tegnap is elhangzott az a kifejezés, hogy „igazságos béke”. Ennek a két szónak az összekapcsolása egészen sajátos és érdekes, hiszen a történelem folyamán nem nagyon láttunk igazságos békét. Igazságos háborút láttunk, általában, ami honvédő háború, azt igazságosnak szoktuk ítélni, és a támadót pedig agresszornak, agresszív félnek. Tehát jó lenne, ha létezhetne ilyen, de az emberiség ismert történetében nem nagyon láttunk még igazságos békét.

A béke általában valamifajta kompromisszummal születik, tehát még elfogadható a felek részére valamilyen úton-módon, vagy pedig egy totális háborút zár le egy totális győzelemmel, és az pedig egy békediktátummal szokott általában az erőfölény érvényesítésével véget érni.

A másik, szintén elhangzott Arató Gergely részéről, hogy Magyarország biztonságát az Európai Unió és a NATO garantálja. Engedje meg, képviselő úr, hogy tájékoztassam arról, hogy jó lenne, ha ez így lenne, azonban nem kérdés, a NATO egy védelmi-katonai szövetség, valóban egy fontos biztonsági garancia Magyarország számára. Az Európai Uniónak nincsen védelmi képessége. *(Arató Gergely: A biztonság nem csak katonai kérdés!)* Törekvések voltak rá, az elmúlt 20-30 évben ezt folyamatosan láthattuk - európai védelmi identitás, európai közös hadsereg -, semmi, gyakorlatilag nulla, nincsen. Tehát az Európai Unió nem védelmi szervezet, főleg nem katonai szervezet, hanem elsősorban a gazdasági együttműködés szervezete.

Ezt a témát naponta elemezzük, és nyilván elemezhetjük és elemezhetjük a jövőben is majd a kiváltó okokat, hogy hogyan jutottunk ide, de a legfontosabb, hogy most afelé kell törekednünk, hogy a béke mellett álljunk ki, és mielőbb legyen tűzszünet, mielőbb legyenek béketárgyalások, mert megvan ennek az útja és módja, hogy hogyan lehet ezt végigvinni. Erről szól a Kocsis Mátéval és jó néhány képviselőtársammal együtt benyújtott országgyűlési határozati javaslat is, a béke mellett szeretnénk kiállni, szeretnénk, ha a magyar Országgyűlés ebben egyhangúlag

el tudná mondani az álláspontját, és kifejezné a béke iránti vágyát és ezt az elvárását is.

Azonban idéztem tegnap - és ez mindent kifejez - Fekete Istvántól, kiváló íróunktól néhány mondatot. „Nincs megnyert vagy elvesztett háború, csak 'Háború' van! Pusztító, öldöklő, embertelen! A háborúk nem oldottak meg semmiféle problémát, de mindig elvetették a magját a következőnek. A háborúkat alig néhány ember robbantja ki, de ők nem harcolnak, és nem is halnak meg. Az egyszerű emberek ölik egymást halomra, ők hullanak idegen föld meszesgödrébe, s az ő otthonaik pusztulnak el. Ők az eszközök, és ők az áldozatok.”

Igen tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem Fekete István mindent leírt ebben a néhány mondatban. Ukrajna népe az áldozat, együttérzünk velük, ez nem kérdés. A békepárti nyilatkozat is kifejezi ezt az együttérzést. Segítjük is a háború elől idemenekülő ukránokat, ruszinokat, magyarokat és mindenkit. Szerintem ez egy helyes és korrekt kormányzati álláspont.

Tisztelt Képviselőtársaim! Több mint egy éve tart ez a háború. Nyilván, ha ezt másképpen értelmezzük, a hibrid hadviselés időszakába léptünk, negyedik generációs hadviselés, hálózati alapú hadviselés, információs hadviselés, sok-sok kifejezés van. Ez jóval korábban megkezdődött, hiszen az akaratrakényszerítés, a befolyásolás, beavatkozás bizonyos országok belső ügyeibe, politikai átrendeződések, hatalomváltások, belső káosz kialakítása szempontjából, ezekre már van történelmi tapasztalatunk az elmúlt évtizedekben, hiszen ahogy a technika, a technológia fejlődik, ahogyan az emberek használják az okoseszközöket, ilyen módon bizony-bizony hatással lehetnek egy-egy célszámra külső erők, akár állami, akár nem állami szereplők. Ebben az esetben is azért láttunk erre példákat is.

Gyakorlatilag azt kell mondjam, hogy vannak, akik sokat tettek azért, hogy ez a háború kirobbanjon, és vannak, akik a mai napig tesznek azért, hogy a háború folytatódjon és elhúzódjon. Mindig is voltak egyébként háborús konfliktusoknál háborús héják, akik valamilyen oknál fogva, akár anyagi, akár politikai, gazdasági érdekből a háborús jeleneteket, a háborús csatákat kifejezetten ösztönözték, bátorították, hiszen ez volt a politikai érdekük. Az erőszak megjelenésére, a totális háborúk megjelenésére is van számos példánk.

Mi ezzel az országgyűlési határozattal a békéért szeretnénk tenni. Talán ha azt a párhuzamot vonom, amikor azt mondom, hogy a honvédelmi törvény 1. § (1) bekezdése úgy fogalmaz, hogy a haza védelme nemzeti ügy, ez egy jogi tétel. Ha nem teszünk érte, akkor nem lesz az. Hozhatnék a sportból is egy példát. Iuvenalistól gyakorta idézzük azt, hogy „ép testben ép lélek”. Megint egy lerövidített idézet, Iuvenalis úgy írta, hogy azért kell dolgoznunk, azért kell imádkoznunk, hogy ép testben ép lélek lakozzék. A béke is ilyen. A békéért is dolgozni kell, tenni kell, nagyon sokat, még egy ilyen apró, látszólag jelentéktelennek

tűnő és önök által - majd meglátjuk - elfogadható országgyűlési határozattal is. Ez egy szándéknyilatkozat, egy segítő, tenni akaró nyilatkozat, hogy a magyar Országgyűlés is kiáll a béke mellett, hogy mielőbb béke legyen az oroszok és az ukránok között.

Valóban így van. A háborút elemezve azt látjuk, hogy Ukrajnának mintegy 18 százalékát szállta meg az orosz hadsereg. Ez egy komoly veszteség Ukrajnának. Az emberéletekről már ne is beszéljünk, hiszen ott is több mint százezer halottal kellett már számolni, tehát hihetetlen pusztulás van a frontszakaszokon. Azt is látjuk, hogy a nyugati oldalon számos olyan ország van, ha jól számoltam össze, körülbelül 30-35 országból érkeznek fegyverek, lőszer. Most még ugye, újabb kérések érkeztek vadászrepülőgépekre, harckocsikra, több típus, 50 különböző típusú harci eszköz. Ezeknek a rendszerbe állítása nem egy egyszerű feladat. Nyilván az ukránok hősiessen helytállnak. Valóban, jóval nagyobb kapacitásokkal rendelkezik az orosz hadsereg, az orosz hadiipar, hiszen hadigazdasággá alakulnak itt háborús időszakban az országok. Jól látható, hogy tüzéségi fölényben vannak az oroszok a fronton. Jól látható, hogy Bahmut térségében egyre szorosabb gyűrűt fonnak a város köré, de bizony a frontszakasz 850 kilométer, állóháború zajlik ennek zömén. Néhány helyen van intenzitás és hadműveletek, és nyilván készülnek az ukránok is egy offenzívára, de úgy tűnik, hogy készülnek az oroszok is egy tavaszi offenzívára, legalábbis a fegyvergyártás felgyorsítása, illetve a nyugati eszközök odaszállítása mindenképpen erre utal.

Azért szakmailag hadd mondjam el azt önöknek, hogy durván 300 harckocsit kaphatnak első ütemben. Ezek Leopard 2A4 típusúak, német gyártmányok, Abramsok, Challenger 2-es harckocsikat kaphatnak, úgy tűnik, ezek az ígéretek hangzottak el a nyugati országok részéről az ukrán hadsereg részére.

Ez nagy segítség, azonban tudni kell, hogy mondjuk, ez a 300 harckocsi körülbelül annyira elég, hogy egy 30 kilométeres frontszakaszon tudjanak egy offenzívát megindítani, és 850 kilométer a teljes frontszakasz. Tehát ettől csodát remélni azért nem hiszem, hogy lehet. De szerintünk nem ez hozza el a megoldást, ez csak elhúzza a háborút. Mindenképpen az Egyesült Államok külpolitikájában kellene legyen változás, hiszen nekik van olyan lehetőségük, szavuk és súlyuk a világ első számú hatalmaként, hogy üljenek le a háborús felek a tárgyalóasztalhoz, előtte legyen tűzszünet.

Jól mutatja egyébként a jugoszláv háború: tíz évig tarott a jugoszláv háború, igaz, hogy a szlovénoknak 10 napig csak, de utána ez elhúzódott.

(11.30)

Ott is a daytoni békeszerződés hozta meg, úgyahogy, nem az igazságos békét, de legalább a fegyvernyugvást, és valamilyenfajta kompromisszumos megállapodást, amit úgyahogy elfogadtak a felek, a délszláv felek. De nézzék meg a koszovói esetet! A mai

napig nincsen rendezve megnyugtatóan a Balkánnak ez a része. Tehát igazságról beszélni a határok meghúzásánál nagyon-nagyon nehéz. Mi, magyarok pontosan tudjuk, az első világháború végén hogyan húzták meg és hogyan tartották az antanthatalmak ezt igazságosnak, és a győztes hatalmak arroganciájával, kijelentésével ezt a békét békediktátumként értékelhetjük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlésnek fontos lenne, hogy kifejezze a béke melletti elkötelezettségét ebben a határozatban. Fontos, hogy elítéljük benne Oroszország katonai agresszióját és Ukrajna jogát elismerjük az önvédelemhez. Nyilván szól az országgyűlési határozat a háború negatív, további negatív hatásairól, gazdasági hatásairól, az energetikai szankciók köréről és sok-sok minden másról, humanitárius segítségnyújtásról és nyilván a kárpátaljai magyarok melletti kiállásról.

Fontos még azt elmondanom - ezt tegnap is elmondtam -, hogy azért ennek a térségnek a helyzete rendkívül összetett és bonyolult, hiszen nincsenek éles határok a két nép, a két testvérnép között. Mindig elmondom, hogy a legszomorúbbak a testvérháborúk, hiszen egyszerű lenne, ha csak az Ószövetség tanúságát elolvasnák, Káin és Ábel esetét, és akkor nem lennének testvérháborúk, de mégiscsak, mindig dolgoznak olyan emberek és olyan politikusok azon, hogy még a testvérnépeket is egymásnak tudják ugrasztani. Ez a mostani eset ezért is szomorú. Ráadásul hitükben is testvérek, hiszen ortodox, pravoszláv népekről van szó, rendkívül sok vegyes házassággal, rendkívül bonyolult identitástudattal.

Ezért, amikor ránézünk a számokra, és azt mondjuk, hogy 17-18 millió ember, ukrán állampolgár menekült el a háború elől Ukrajnából, de akkor azt nézzük meg, hogy mennyien jöttek nyugatra, és mennyien mentek keletre, és azt látjuk, hogy körülbelül 6 millióan mentek Oroszországba. (*Arató Gergely közbeszól.*) Tehát az orosz identitásúak, akik egyébként abban a térségben éltek, ez egy hitvallás, ezt nagyon nehéz különválasztani, hiszen együtt éltek nemcsak a Szovjetunióban, hanem ezt megelőzően is. A szlávok is, hasonló módon, mint a magyarok ősei, törzsszövetségben éltek a kezdetek kezdetén; 15 törzs alkotta a szlávok szövetségét, míg a magyaroknak 7. Tehát a történelmi idők folyamán óriási területet sikerült a különböző szláv népeknek megszerezniük, és nyilván ebből adódóan itt igazságot tenni nekünk, és megmondani, hogy kinek van igaza, és szurkolni valamelyiknek is... Nekünk a békéért kell szurkolni, és szomorúan látjuk, hogy háború van. Mi ebben abszolút nem vagyunk érdekeltek. Ez a nyilatkozat tisztán és világosan kifejezi a béke melletti kiállásunkat. Ez az egyetlen járható út.

Én bízom benne, hogy egyszer lenyugszanak a kedélyek - gyakorta idézem Lao-cét, ő azt mondta, hogy a nyugalom a mozgás irányítója -, mert szerintem nagyon fontos, hogy ebben mi is nyugodtak maradjunk, higgadtak maradjunk. Egyébként egy nagyon nehéz helyzetben, amikor egy konkrét cirill betűs rakéta csapódott be Lengyelország területére, ott

mindenkinek megdobbant a szíve, és azt hittük, hogy itt van az 5. cikkely, a washingtoni szerződés 5. cikkelye, mert ugye, azt állították, hogy orosz rakéta csapódott be, és ha egy NATO-tagországot támadás ér, akkor az 5. cikkely életbe léphet, azt minden NATO-tagország elleni támadásnak kell tekinteni. De szerencsére, hála a Jóistennek, ez a nyugalom megmaradt a lengyel politikai vezetés részéről is és az amerikai politikai vezetés részéről is, és nem lépett életbe. Ha ez provokáció lett volna - nem az volt, egy véletlen eset történt -, de volt már provokáció, és tudjuk, hogy ezek milyen veszélyesek egy ilyen világpolitikai helyzetben; csak Kassa bombázására gondoljunk. Úgyhogy ne legyen ilyen provokáció!

Én szeretném ezúton is higgadtságra és józanosságra fölhívni a felek figyelmét. Tudom, hogy nagyon nehéz visszajönni ebből az erőszakspirálból, nagyon nehéz visszavenni azt a gyűlöleti, harci szellemet, ami egy háborúban kialakul, de mindenképpen előbbutóbb ezeket a fékeket be kell tenni ebbe a rendszerbe, és a béke mellett kell kardoskodni.

Úgyhogy én arra kérem önöket, hogy támogassák a békepárti nyilatkozatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Zsolt képviselő úrnak, az MSZMP... - bocsánat! *(Derűltség.)* Megértését kérem, ne haragudjon! Freud elszólás... az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen túlléptünk ezen a freudi hasonlaton.

Amikor erről a nyilatkozatról vitatkozunk, akkor nagyon fontos lenne, hogy fókuszáljunk azokra a kérdésekre, amelyek itt a lényegét jelentik. Ezért három kérdéssel tartjuk fontosnak beszélni: az egyik, hogy mi a célja ennek a nyilatkozatnak; másodsorban, hogy mi a tartalma; és harmadikként felmerül, hogy van-e alternatívája ennek a nyilatkozatnak.

Nézzük a célját, hiszen talán innen fogjuk legjobban látni, hogy miről szól ez a vitának álcázott politikai diskurzus, ami itt most az Országgyűlésben történik. Amikor a Fidesz-KDNP részéről Kocsis Máté bejelentette, hogy készülnek egy békenyilatkozatra, akkor várakozással vegyes kétségekkel fogadtuk ezt a hírt, és a gyanúnk beigazolódtott, hogy lényegében ez a nyilatkozat csak részben, és azt kell hogy mondjam, kisebb részben szól a békéről. Természetesen ez helyes, tehát majd erre kitérünk a tartalmánál, hogy azok a pontok, amelyek valóban a békéről szólnak, ezek támogathatók lennének. De tekintettel arra, hogy ezt az egész nyilatkozatot beleöntötték egy közös bográcsba, ezért egy ilyen nyilatkozatot nem lehet négyynolcad részben támogatni vagy egyketted részben *(Derűltség a kormánypártok soraiban.)* - ez lényegében ugyanaz -, hanem vagy meg lehet szavazni, vagy nem. Ebből a szempontból azt kell mondjam,

hogy önök folytatják azt a csapdapolitikát, amit mindig is, hogy olyan helyzetbe hozzák az ellenzékét, hogy rossz és még rosszabb között lehessen választani.

Mi is a célja ennek a nyilatkozatnak? Természetesen van egy felszínen jelentkező cél, ami nagyon üdvözlendő és támogató, ami a békéről szól; azonban van egy mögöttes cél, egy csendes ultimátum is nevezhető játszma, ami nem szól másról, mint kettéosztani a magyar társadalmat, politikai alapon elsősorban, békepártiakra - azok önök, a jó oldal -, és nyilván mindenki más, akit önök baloldallal neveznek - nyilván ez is egy tárgyi tévedés, de az egyszerűség kedvéért mondjuk ezt -, minket akarnak háborúpártisággal vádolni.

Elsőként, minden józan ember nevében veszem a bátorságot, és visszautasítjuk a háborúpártiságot. Nemcsak politikusok, nincs olyan józan ember, aki háborút szeretne, aki háborúpárti lenne, ellentmond az emberi természetnek, de természetesen arra, hogy rettegtesse a magyar társadalmat, erre teljesen alkalmas, meg hogy az ellenzék, a dollárbaloldal, a baloldal háborúpárti. Szó sincs arról! Ez egy pártpolitikai cél, és azért csempészték bele ezt a gondolatmenetet a nyilatkozatukba, hogy lényegében ne lehessen megszavazni ezt a nyilatkozatot.

Azonban a patrióta szociáldemokratákban embe-rükre akadtak a békéért folytatott küzdelemben. Ha megnézzük a nemzetközi szociáldemokrácia történelmét, az nem más, mint a háborúval szemben való fellépés és a békéért folytatott küzdelem, mondhatnánk azt is, hogy békeharc. Például az első világháborút megelőző időszakban a baloldali pártok, a szociáldemokrata pártok voltak azok, akik felemelték a szavukat a háború ellen, és Európa ifjúsága, általában a jobboldali pártok - amelyek részben az önök szellemi elődei - által felheccelt ifjúság lelkesen, önként és dalolva ment a vágóhídra, ment a magyar ifjúság az olasz, a szerb, az orosz frontra, javarészt meghalni.

Mi, szociáldemokraták soha nem támogattunk háborúkat, és természetesen, aki ismeri a magyar történelmet, az pontosan tudja, hogy egy magyar politikusnak milyen felelőssége van ebben a kérdésben. Aki járt többek között a Don-kanyar magyar katonai temetőiben, ott el tud gondolkozni. Magam is ott voltam, leróttam kegyeletemet azok előtt a magyar katonák előtt, akik a húszas éveikben nagyrészt ott haltak hősi halált egy értelmetlen és igazságtalan háborúban. Ezért a magyar politikai elit, de azt gondolom, minden józan ember pontosan tudja, hogy milyen felelősségünk van a békéért. De az önök nyilatkozata nem szól másról, mint ennek a megosztásnak az előállításáról. Tehát valójában ennek a nyilatkozatnak az a célja, hogy kettéosztja a magyar választópolgárokat, és politikai hasznot remélnék önök ettől.

Természetesen, amikor a tartalomról beszélünk, vannak olyan pontjai, amelyek támogathatók, hiszen ami magáról a békéről, a humanitárius segélyről szól, amelyet nagyon támogatunk, és arra biztatjuk önöket, hogy intézkedjenek, hogy lehetőség szerint minél több

ilyen segélyszállítmány jusson el Ukrajnába - ami természetesen nem fegyver, és nem olyan, ami harcászati célra felhasználható, de például hadikórházakra, mobilkórházakra nagy szükség van -, javasolom, hogy tegyenek lépéseket, hogy ezek odajussanak.

Ami Kárpátaljáról szól, természetesen érezzük a felelősséget, hiszen magyar honfitársaink halnak meg sajnálatosan ebben a háborúban. Aztán tudjuk, hogy helyes a NATO-ra és az EU-ra való hivatkozás, és helyes, hogy az agresszor személyét megnevezik, azonban most itt a tartalom kapcsán kell arról beszélni, hogy mi nem illik ebbe a nyilatkozatba, és miért állítottak elő csapdahelyzetet, amiről azt gondolják, hogy az ellenzék nem tud mást csinálni, csak valamelyik rossz megoldást választani.

(11.40)

Hiszen ha támogatjuk ezt a nyilatkozatot, akkor legitimáljuk az önk rossz politikáját, azt a hamis politikát, amely az infláció egyetlen okának a háborút nevezi meg. Nyilván ez nem így van, ez egy részbeni ok, nagyobb részben az önk rossz gazdaságpolitikája, az élelmiszereket aránytalanul terhelő adók okozzák ezt az inflációt; vagy a nemzeti konzultációnak csúfolt vagy nevezett pénzszorás, ami arról szól, hogy a nyilvánvaló kérdésekre nyilvánvaló válaszokat várnak sok milliárdért. 1,4 millió ember visszaküldte, és önk ezt 97 százaléknak állítja be. Tehát amennyiben mi igennel szavaznánk, akkor legitimálnánk ezt a kérdést és nem csak azokat a pontokat, amelyekben valóban egyetértünk, hiszen vannak olyan kérdések, amelyekben nemzeti konszenzusnak kellene lenni, például a háború elutasításában, a békéért való kiállásban, de nélkülözni kellene a pártpolitikai tartalmú ügyeket ebben a nyilatkozatban.

Szóval, ezek olyan kérdések, amelyek az ellenzék számára és minden józanul gondolkodó ember számára kétségeket ébresztenek abban a nemes szándékban, hogy az valóban csak a békéről és a háború elutasításáról szól. Szeretném leszögezni, hogy senki sem kért arra, hogy álljunk ki a béke mellett. Senki sem kért minket arra, hogy bármit is mondjunk, nincsenek olyan külföldi nyomások, amelyekről önk beszélt itt korábban. Magunktól gondoljuk azt, hogy mi a helyes, és nem tartozunk senkinek ilyen típusú számadással. A magyar érdek az első, de a magyar érdek - és abban egyetértünk -, hogy ki kell maradni a háborúból, azonban önk valamilyen rejtélyes oknál fogva pártpolitikai célokra akarják használni ezt a rettetetes, sok szenvedéssel sújtott háborút is.

Ezért ebből a csapdahelyzetből hogyan lehet kitörni így közösen? - és abban bízunk, hogy önk partnerek lesznek ebben. Az egyik lehetséges mód lenne, hogy a nyilatkozatból kiveszik azokat a pontokat, amelyek nem oda illenek és semmi közük a békéhez. De ennél van egy jobb alternatíva, a Magyar Szocialista Párt javaslata, amelyik az önk által is említett ENSZ-nyilatkozatnak - amelyet az ENSZ Közgyűlés

több mint háromnegyeddal fogadott el két héttel ez előtt - a támogatása, azt gondolom, mindenki számára egyértelmű kiállást jelentene a béke mellett, és nem hagyna olyan kétségeket, hogy esetleg valami más célok is állnak ebben az ügyben az önk szándéka mögött.

Ezért azt javasoljuk alternatívaként, hogy támogassák ezt a nyilatkozatot. Ha ez hiúságbeli kérdés, akkor vegyék a nevükre, de semmiképpen ne osszák tovább a magyar társadalmat egy olyan nyilatkozattal, és azt a hamis látszatot ne keltsék, hogy aki egy az egyben nem hajlandó megszavazni ezt a nyilatkozatot, az háborúpárti, mert ismétlem, nem vagyunk háborúpártiak, mi is békét szeretnénk, érezzük ezt a felelősséget, és önk előtt áll az a lehetőség, hogy legalább ebben az egy kérdésben nemzeti konszenzust lehessen teremteni, ami a háborúval kapcsolatos. Ennek azonban nem útja az, ha kicsinyes belpolitikai célokat csempészenek bele ebbe a nyilatkozatba. Önök előtt a lehetőség, hogy ezeket kivegyék, és valóban a lényegre fókuszáljunk. Ezek egyébként nemes célok, és ezek is nem kis feladatok a magyar politika számára, hogy egy ilyen nehéz helyzetben nemzeti konszenzust teremtsen. Ha ezt nem teszik meg, akkor nyilvánvaló a céljuk nem a nemzeti konszenzus, nem a béke melletti kiállás, hanem a székértábor-politizálás további erősítése. Önökön fog múlni, hogy melyik utat választják.

Mi nem dőlünk be ennek a csapdának, tudjuk, hogy vermet ástak nekünk, tudjuk, hogy a rossz és a még rosszabb közötti választásra próbálják rákényszeríteni az ellenzéket, köztük a Magyar Szocialista Pártot, azonban most az én véleményem szerint önk vannak csapdahelyzetben. Nagyon kíváncsian várjuk, hogy mi lesz a válaszuk az ENSZ-nyilatkozatra, amelyet Magyarország miniszterelnöke is méltatott és amelyet az Egyesült Nemzetek négyötödös közgyűlési többsége elfogadott. Vajon miért nem jó ez a nyilatkozat az önk számára? Tudjuk, hogy miért, megválaszolom. Azért, mert ebben nem legitimálja semmi az önk inflációs magyarázkodását, és nem legitimálja semmi alapvetően a nemzeti konzultáció kérdését.

Még egyszer zárásként: nagyon éles határvonalhoz érkezett ez a kérdés. Önök bebizonyíthatják, hogy valóban a béke mellett állnak, nem akarnak pártpolitikai hasznot csinálni ebből a kérdésből, nem akarnak más kárán nyereszkeskedni, hanem a nemzet érdekében konszenzust teremtenek, belátják azt, hogy ez a csapdapolitika sehova sem vezet, és támogatják az ENSZ-nyilatkozatot, vagy pedig visszavonják a saját javaslatukat, és egy olyan, valóban a békéről szóló nyilatkozattal jönnek, amely támogatásra érdemes. Ez a csapdahelyzet túlságosan átlátszó, és ezt a csapdahelyzetet az ellenzék ki fogja kerülni, és nyilvánvalóan a Magyar Szocialista Párt mint patrióta szociáldemokrata párt, a béke és a magyar érdek mellett elkötelezett. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szabó Timea tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a

Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos a határozati javaslat tárgyalásán rögtön az elején leszögezni mindazokat a minimumelveket, amelyekben, úgy gondolom, mindannyian egyetértünk és amelyben a Jobbik-Konzervatívok is egyetértenek a társadalom többségével, illetve a pártok többségével.

Mindannyiunknak fontos, és ezt a tegnapi napon is elmondtuk, de akárhányszor felszólalunk, el kell mondani: mindannyiunknak elsődleges és fontos a béke, egy béke iránti igény lakozik szerintem minden jóérzésű ember szívében, éppen ezért állunk értetlenül az előtt, amit az oroszok a háború megindításával, az agressziójukkal tettek. Ez minden jóérzésű európai, de szerintem a világ bármely pontján élő embernek elfogadhatatlan és megmagyarázhatatlan volt.

Egyet kell értenünk abban is, hogy fájó veszteség mindannyiunknak, ami Kárpátalján történik. Egyrészt az őshonos, magyar ajkú kisebbség bevonásával és a harcokban való részvételével fájdalmas veszteséget szenved el az ottani közösség, a háború elől menekülő áttelepülőkkel szintén veszteséget szenved az ottani közösség. Lassan ott tartunk, hogy Kárpátalja gyönyörű tája kiürül. Együtt érzünk azokkal a honfitársainkkal, akik ezt a veszteséget elviselik. De túl azon, hogy együtt érzünk velük, le kell szögezni és el kell ismerni mindenkinek az erőfeszítését az elmúlt egy évben, legyen szó családokról, magánszemélyekről, karitatív szervezetekről vagy akár az állami segítségnyújtásról, vagy az egyházak segítségnyújtásáról, amelyet humanitárius akcióként, humanitárius segítségként az elmúlt egy évben nyújtottak mindazoknak, akik menekültek a háború borzalmai elől. Az egy évre visszatekintve azt lehet mondani, hogy az egyik nagy közös vívmányunk volt, hogy Magyarország segítette azokat, akik menekültek, és segítette azokat a honfitársainkat, akik elhagyni kényszerültek otthonukat.

Vizont arról is beszélni kell és rá kell térni a közös minimumok megfogalmazása után, amelyben szerintem mindannyian egyetértünk, hogy a javaslatnak mi is a célja, és hogy is néz ki maga a javaslat. A javaslat első mondata egyből hibásan indul, hiszen azt feltételezi vagy azt próbálja felvázolni - idézek belőle -, hogy „egy éve zajlik a háború Oroszország és Ukrajna között”, holott, tisztelt képviselőtársaim, a valóság az, és így kellene hangzania, hogy egy éve támadta meg Oroszország Ukrajnát, hiszen mégiscsak ez a történelmi hűség.

Magának a határozati javaslatnak a célja a béke megteremtése. Többen értelmezték, hogy mit is jelent a béke. Mi hiszünk abban, hogy egy tartalomteljes béke, az igazságos béke az, amelyről beszélni és amelyért cselekedni kell, de valójában ez a javaslat nem más, mint enélkül egy levegőben lógó békejavaslat, egy béke további részletes kibontásának az

igénye nélkül megszületett mondatok halmaza. Erről a békéről így nagyon nehéz beszélni. Ez nem az a béke, amely álláspontunk szerint Magyarországé, Ukrajnáé, a civilizált nemzetek békéje. Ez valójában nem egyezik azzal az igazságos békével, és itt vitatkozni kell a KDNP-vel... - hiszen miszerintünk létezik igazságos béke, és a Vatikán is ezt üzenté, és egy kereszténydemokrata képviselőnek, ha mást nem, ezt tiszteletben kell tartani, nyilván vitatkozni lehet azzal az állásponttal, amit a Vatikán ebben képvisel, de mi hiszünk abban, hogy létezik igazságos béke ebben a kérdésben, és mi ezt tűztük a zászlónkra. Hiszen ebben egyetértünk a Vatikánnal, ebben egyetértünk azokkal, akik valójában ezt a célt szeretnék megfogalmazni.

Azt is ki kell mondani, hogy igazságos és tartós béke pedig nincs anélkül, hogy a megszálló orosz csapatok ne vonulnának vissza az ő területükre. Mi ezért fogalmazunk markánsan, és sajnálom, ha ez bántja esetleg valakinek az önérzetét, viszont Magyarországon voltunk olyan helyzetben és átérezzük, hogy az ukránok mit éreznek - és ki is kell mondani a történelmi hűség miatt, hogy ruszlik, haza! -, akik ott élnek és ezt a háborút elszenvedik, és gondoljanak azokra a területekre, amelyek talán orosz ajkú népességgel kevésbé ellátottak voltak, gondoljanak Kijevre, amikor ott zajlott a háború, gondoljanak a bucsai mészárlásra, gondoljanak arra, hogy hol tart most a mészárlás és a rombolás, az értelmetlen rombolás után az újjáépítés, akkor meg tudják érteni, hogy mit is jelent valójában az, hogy az orosz csapatoknak el kell hagyni az ukrán állam területét. Amíg ezt nem mondjuk ki, addig nem lehet igazságos békéről beszélni. Amíg ezt nem mondjuk ki, az nem más, mint az akasztófák békéje, a jeletlen sírok békéje és november 4-e békéje. Az ukránokat ebbe belekényszeríteni nem lehet.

A javaslatban szereplő béke, amit önök javasolnak, az egyébként nem más, mint Putyin békéje, nyugodtan mondhatnánk azt is, hogy önök a putyini frakció.

(11.50)

És azt világosan kell önöknek is látniuk, hogy nem a Putyin által diktált határozat fogja megvédeni hazánkat, hanem a NATO és Európa közössége.

Világosan látniuk kell azt is, hogy nekünk Európa a biztonságunk. Aki nem így gondolkozik, az valójában ki akarja vezetni Európából Magyarországot. És itt meg kell állnunk egy pontra. Orbán Viktor és a párttársai azért fogalmaznak ilyen javaslatokat, és azért kevernek bele szankcióról, azért kevernek bele az előző választásról, az Európai Közösséggel való vitájukról és az ezzel kapcsolatos álláspontokról való átlásfoglalást ebbe a határozati javaslatba, mert mindennel azon dolgoznak, és ki kell mondani, az a szomorú tényük, hogy az Európai Közösséggel szakítani szeretnének. Minden egyes ilyen lépés és az elmúlt évek lépései azt alapozzák meg, hogy a kormány és a

kormányfő valójában ki szeretné vezetni Magyarországot az Európai Unióból. Mondjuk ki nyíltan, erről van szó.

A Fidesz célja tönkretenni és elárulni, majd kivezetni Magyarországot az EU-ból, hogy aztán korlátlanul uralkodhassanak az oroszok segítségével. Ez szégyen, tisztelt hölgyeim és uraim, abban az országban, amely 1956-ban egymaga szembeszállt az egész szovjet hadsereggel. És ma ismét a Kreml bábja és ma ismét a Kreml bábjai vannak hatalmon. Ez - pontosan érdemes beszélni -, amit önök javasolnak ebben, olyan, mintha Putyin javasolná a békét; és egy olyan békét akar ráerőltetni az egész világra, amely nem vezet megnyugvásra, és nem vezet valós, tartós és igazságos békére. *(Nacs Lőrinc: Miről beszél?)*

Tragikus látni azt is - és erről is beszélni kell, hiszen ennek van egy nagyobb vonulata -, hogy minden, ami most történik, abba az irányba vezet, hogy Magyarország elszigetelődik. Láttuk ezt az elszigetelődést, láttuk az elszigetelődést Trianon előtt, megtanultuk az ebből való leckét, mi, magyarok ebben mindig károsultak voltunk, és nemzeti tragédiához vezetett az, amikor Magyarország a szövetségeseitől, a barátaitól, a szomszédaitól, akár a térségben élőkől elszigetelődött.

Az történik, tisztelt képviselőtársaim, hosszabb távlatba helyezve, hogy egy új vasfüggöny készül leereszkedni Európára, és ebben a vasfüggönyben, úgy látszik, hogy az önök frakciója, a kormánypárti frakció és a kormány azt választotta, hogy ismételen a vasfüggöny keleti oldalán leszünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én ma vagyok 40 éves, az én szüleim... *(Közbeszólások: Isten éltesse! - Taps.)*, nem a taps miatt hoztam fel, hanem az én szüleim, amikor én hétéves voltam, pont úgy, mint ahogyan az én kisfiam, ők akkor voltak olyan korban, mint én. A rendszerváltást élték meg. Ők abban reménykedtek, és abban bíztak, hogy ezt az országot azon az úton lehet tovább vezetni, szabadulva a kommunista, baloldali és Moszkvából diktált érdekektől, amely Európa felé vezet; hogy a felé az út felé megyünk, amit Szent István számunkra kitűzött. És most én 40 évesen itt állok, és azt tapasztalom, hogy az ország abba az irányba sodródik, és abba az irányba tart, hogy mire az én fiam 40 éves lesz, megint azzal a problémával kell szembenéznie, hogy eljön egy rendszerváltás, mert a vasfüggöny keleti oldalán van, és az elmúlt 33 évet Oroszországhoz kötve, a keleti érdekek mellett töltötte el.

Mindannyiunk közös felelőssége, hogy ez ne váljon meg. Mindannyiunk közös felelőssége az, hogy ha leereszkedik ez a vasfüggöny, Magyarország annak ne a keleti felén legyen, ne a moszkvai érdekek végrehajtója legyen, hanem erős szövetségese legyen annak a védelmi szövetségnek, amit NATO-nak hívunk, erős szövetségese legyen az Európai Közösséggel, mindazokkal az európai népekkel, amelyek egymással közösségben élnek, és egymás bajait, kihívásait közösségben kívánják megoldani, mert ismételen le kell szögezni: nekünk Európa a biztonságunk.

Értelmezhetetlen, tisztelt képviselőtársaim, amikor a szankciókról beszélnek egy ilyen javaslatban, hogy a szankciókat önök miként ítélik meg. Hiszen itt-hon a szankciók ellen óriásplakát-kampányt vezetnek, az eredményéről kiírják, hogy 97 százalék nem támogatja, de a kormány tisztségviselői és az ott lévő, Európai Tanácsban szavazó tisztségviselői megszavazzák ezeket a szankciókat. Kilencből kilenc vagy most már tízből tíz szankciót szavaztak meg - nem véletlenül hívják a háta mögött Orbán Viktort a szankciókirálynak. És, ugye, nem új fiú ő Brüsszelben, de ettől függetlenül úgy tűnik, hogy minden egyes dolgot gond nélkül végrehajt, és itt-hon teljesen másról beszél. Amikor önök összemossák a szankciók kérdését a békével és a háborúval, akkor önök szimplán csak a saját narratíváikat és az önös érdeküket építik, annak a békéhez valójában semmilyen köze nincs.

Ha lehetne javasolni nyilatkozatot, hogy még mit fogadjunk el, akkor arról is szólhatna ez a mostani politikai nyilatkozat, hogy miként tárgyaljuk újra a Gazprommal a szerződést, amelyben Európa egyik legdrágább gázát egyébként ötszörös áron szerezzük be; hogy ez miért jó, vagy miért nem jó a magyar embereknek; hogy valójában mi van azokba a szerződésekbe pontosan beleírva, és hogy mit kért önöktől cserébe ezért Putyin és Oroszország; hogy van-e esetleg összefüggése a mostani nyilatkozatnak azzal, ami a gázszerződések mellett van. Érdemes lenne tisztázni, hogy a magyar miniszterelnöknek vagy a Külügyminisztériumnak milyen kapcsolatai vannak Oroszországban, túl azon, hogy Barátságért érdeméremekért mennek. *(Nacs Lőrinc közbeszól.)*

Lezárásként azt tudom önöknek mondani, nyújtottunk be módosító javaslatokat. Ezek a módosító javaslatok egy az egyben azt kísérik meg, hogy az igazságos békét hozzák el; hogy a magyar parlament olyan nyilatkozatot adjon ki a kezei közül, amely világhossá teszi a tényleges, valós álláspontunkat, és szolgálja a valós és igazságos békét. Nem kérünk többet önöktől, mint amit az ENSZ-közgyűlési határozatban megfogalmaztunk, azaz hogy az orosz csapatok vonuljanak ki arról a területről, ahol nekik semmi keresnivalójuk.

A Jobbik-Konzervatívok elkötelezett a háború mihamarabbi békekötéssel történő lezárása mellett, és támogatjuk a kormányt egyébként ebben, minden olyan lépésben, amely ehhez szükséges. De, hozzáteszük, olyanokat támogatunk, amelyek elősegítik a vatikáni felfogású, igazságos békét. Ehhez azonban az eddigi politikai felfogásuk és politikai módszereik lényeges megváltoztatására van szükség, ami ebből a határozati javaslatból, tisztelt képviselőtársaim, teljes egészében hiányzik.

Javaslom, használjuk fel az elkövetkezendő másfél hetet arra, hogy ezt a javaslatot javítsák ki, és szolgálják valójában az a békét, amely megnyugvást, amely igazságot hozhat a háborúval sújtott országnak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az el-lenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Toroczkai László képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról kívánja elmondani vezérszónoki beszédét. Öné a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma itt azért jöttünk össze, mert az ukrainai háborúról kell beszélnünk, háborúról vagy békéről kell beszélnünk. És ezzel kapcsolatban a legfontosabb, hogy tudjuk, egyáltalán mi zajlik Ukrajnában, mi folyik ott. Ez egy nagyhatalmi háború, ahol ütközik az amerikai és ütközik az oroszországi érdek, ütközik két nagyhatalom, két szövetséges rendszer egymással. És egyébként ennek a háborúnak sajnos elszenvedői az Ukrajnában élő népek, ukránok, oroszok és egyébként a kárpátaljai magyarok is. Számunkra nyilvánvalóan ők a legfontosabbak. *(A Jobbik-frakció képviselői elhagyják az üléstermet.)*

Azért kell kiemelni, hogy két nagyhatalom ütközik Ukrajnában, mert bárki, aki eddig felszólalt és hozzászólt ehhez a vitához akár a kormánypártok, akár az egyesült balliberális oldal részéről, mindannyian függőségi viszonyban állnak valamelyik részt vevő nagyhatalommal, és innentől kezdve, ha függőségi viszonyban állnak - ami nagyon könnyen bizonyítható, és majd mindjárt fel is sorolom, nem csak én tudom bizonyítani, bárki, aki most ezt hallgatja, bármelyik televízió néző is pontosan tudja, hogy önök, akár a Fidesz, akár a balliberális oldal kőkeményen függenek valamelyik nagyhatalomtól -, bármit mondanak, bármilyen nyilatkozatot elfogadunk, vagy az ellen bármilyen módon tiltakozik akár a balliberális ellenzék, az nem lesz őszinte, az álságos lesz. *(A DK-frakció képviselői elhagyják az üléstermet.)*

Kezdjük akkor a kormánypártokkal! A kormánypártok esetében, mindannyian tudjuk, hogy hosszú évek óta, több mint egy évtizede nyomon követhető, végigkövethető - egyébként a 2010 előtti balliberális kormányra is igaz, de most maradjunk a jelenlegi kormánypártoknál -, hogy folyamatosan üzletel Oroszországgal és az oroszokkal. Ezek között vannak olyan üzletek, amit a Mi Hazánk Mozgalom és bármelyik tisztes magyar tud támogatni. Ilyen Paks II., hiszen ott technikai értelemben, nyilvánvaló, hogy az oroszokkal kell együttműködni, és valamennyire legalábbis törekedni kell arra, hogy Magyarország az energiabiztonság és az energiafüggetlenség felé el tudjon mozdulni.

Azzal viszont már nem tudunk egyetérteni, amikor a gázszerződések vagy akár Paks II. kapcsán önök titkosítanak, ködösítenek, és nem tudjuk, hogy miért kapjuk jóval drágábban a gázt, mint ahogyan egyébként kaphatná Magyarország, ha legalábbis kommunikációs szinten a kormány ennyire kiáll Oroszország mellett.

Aztán a jelenlegi kormánypártok nemcsak Oroszország felé vannak különböző üzleti érdekek miatt bekötve, de rendszeresen hűségesküit tesznek az atlantisták előtt is, és miközben itt szabadságharcot hirdetnek,

aztán a nemzetközi fórumokon - például a szankciós politikával kapcsolatban - Orbán Viktor nem tiltakozik, hanem minden egyes alkalommal, merthogy egyébként konszenzus kell az Európai Tanácsnál és a versailles-i csúcson is, a konszenzus része. Tehát ő is része annak a brüsszeli szankciós politikának, amit egyébként jogosan szoktak kritizálni.

(12.00)

Aztán nézzük a fegyverszállításokat! Ugye, a kormány azt mondja - és ezeket a mondatokat mi is tudtuk támogatni, ameddig ki nem derült a valóság, az igazság és a Fidesz szokásos kettős beszéde -, hogy fegyvereket Magyarország ne szállítson, mint ahogy a balliberális oldal miniszterelnök-jelöltje szeretett volna fegyvereket szállítani NATO-zsoldba állva, de azt mondja a Fidesz és azt mondja az Orbán-kormány, hogy ne is vigyenek rajtunk keresztül fegyvereket. Ezzel is egyet tudunk érteni, Magyarország a béke pártján áll. Ha nemzetközi szempontból nézzük, akkor pedig az osztrák semlegesség az, ami, mondjuk példamutató lehetne a magyarok számára. Ehhez képest éppen a minap szólta el magát a szlovák védelmi miniszter, és nagyon reméljük, hogy a magyar kormány fog erre majd reagálni, és nagyon reméljük, hogy meg tudja cáfolni; a szlovák védelmi miniszter azt nyilatkozta, hogy azokat az ukrán katonákat, akiket majd egyébként nyugati fegyverekkel fognak ellátni, Magyarországon képzik ki. Amennyiben ez igaz, ez óriási botrány, és várjuk, hogy a kormány megszólaljon ez ügyben.

Akkor nézzük a balliberális oldal pártjait! Ugye, itt egyértelműen egységesként kell kezelni ezeket a pártokat, mint ahogyan egységesen itt ki is vonultak, ugyanúgy indultak a választásokon, ugyanaz a miniszterelnök-jelöltjük, aki volt olyan kedves - Márki-Zay Péter -, hogy elkottyantotta, hogy hány milliárd dollárral, illetve bocsánat, forinttal... - hát, majd megtudjuk, hogy lesz-e dollárban is milliárd, én azt gondolom, hogy ez csak a jéghegy csúcsa, ez a 4 milliárd forint, amit eddig sikerült feltárni -, tehát hogy ezeket a dollárokat önök úgy kapták, mint kitarítottak a gazdáiktól *(Szabó Timea és dr. Molnár Zsolt közbeszól. - Nacsá Lőrinc: Kevés volt? Kevés?)*, Amerikából, Svájcban, különböző civil szervezetnek álcázott globalista pénzkiosztó rendszereken keresztül. Tehát gyakorlatilag önöket nyugodt szívvel lehet ezen amerikai vagy atlantista szerveződések ügynökeinek tekinteni itt a parlamentben. Innentől kezdve az ukrainai háború kapcsán egyik oldal álláspontja sem lehet hiteles. Egyik sem független, és egyik sem kizárólag a magyarok érdekeit nézi.

De itt van a Mi Hazánk Mozgalom, és a Mi Hazánk Mozgalom az, amely nem tett hűségesküit egyik oldal, egyik nagyhatalom számára sem, egyetlenegy ilyen ügyet nem tudnak felmutatni, hogy minket akár Oroszország, akár Amerika irányából finanszíroztak volna. A mi kampányunk, a mi tevékenységünk kizárólag a magyarok és Magyarország érdekeit szolgálja.

Ezért valószínűleg fogok ma még majd olyanokat mondani a felszólalásomban, amit eddig nem hallottunk, és nem is fognak majd itt hallani, de azt gondolom, hogy a magyar közvéleményre tartozik.

Például az egyik, hogyha az ukrainai háborúról beszélünk, akkor itt rendszeresen elhangzik a parlamentben, ma is elhangzott, folyamatosan hallom, hogy „Ruszkik, haza!”, hogy mondjuk ki végre, hogy „Ruszkik, haza!” Ugye, ez több szempontból is sántít. Egyrészt a történelmi összehasonlítás szempontjából is óriási probléma van ezzel, mert 1956-ban nem Oroszország, főleg nem a mai Oroszország, hanem a Szovjetunió rohanta le Magyarországot, és a tankokban bizony ukrán vagy ukrainai katonák, a Szovjetunió belüli ukrainai tagköztársaság katonái ültek jelentős számban, egyszerűen a fizikai, földrajzi közelség miatt is.

Tehát már csak ezért is sántít ez a „Ruszkik, haza!” Másrészt pedig, amikor azt mondják, hogy „Ruszkik, haza!”, akkor most vagy nem ismerik valójában a helyzetet Ukrajnában, vagy tudatosan hazudnak, mert akkor önöknek legalább nyolc-, de lehet, hogy tízmillió oroszot kellene hazaküldeni. De hova is? Ukrajnában ugyanis legalább nyolcmillió orosz, magát orosznak valló, orosz nyelvet használó, tősgyökeres ukrainai állampolgárnak számító ember élt, és közülük nagyjából hatmillió Oroszország felé menekült el. Hát, akkor hová akarnak önök „Ruszkik, haza!”, hova akarnak önök oroszokat küldeni? Kiket? Azokat az oroszokat akarják elküldeni, akiket egyébként 2014-ben etnikai, nemzetiségi - ha úgy tetszik, önök nagyon szeretik használni ezeket a szavakat: faji - alapon üldöztek és megtámadtak? Emlékeznek önök arra, hogy mi történt Odesszában a szakszervezeti székháznál?

Merthogy térjünk ki azért a gyökereire, ennek a háborúnak a gyökereire. A háború valójában nem tavaly kezdődött, hanem 2013-ban Majdannel kezdődött, a majdani puccs esetében... - amit nagyon nehéz, mert mégiscsak lehet azt mondani, hogy korrump rendszerben, egy korrump vezetőt, államfőt és kormányt választottak 2013 előtt Ukrajnában. Mert önöknek ebben igaza van, csak tegyék hozzá, hogy a jelenlegi kormányzati, a jelenlegi államfő rendszere ugyanolyan korrump Ukrajnában, és éppen most derült ki, hogy miközben egyébként a frontra küldik meghalni az ukrán nacionalistákat, aközben egyébként javában nyúlják le továbbra is a közpénzeket és a segélyeket Ukrajnában. Tehát az a fajta erkölcsi pidesztál, ahová helyezik magukat, amikor meg akarják ítélni a jelenlegi helyzetet, az több szempontból, megint csak azt mondom, hogy sántít. 2013-ban a majdani puccs esetében, mára konkrétan tudjuk, hogy külföldi szálak voltak, nemcsak titkosszolgálati szálak, zsoldosok jelentek meg Majdan környékén, hanem konkrétan nagykövetek, mint a kanadai nagykövetség is részt vett az akkori eseményekben.

Tehát ez az a helyzet, ami egy évvel ezelőtt egy most már nyíltan háborúhoz, nagyon-nagyon súlyos

háborúhoz vezetett. Ezt megelőzte az a fajta etnikai konfliktus, amelyben oroszok és ukránok egymást etnikai alapon folyamatosan támadták. Nem tudom, hogy ki merik-e azt mondani, de hát, akkor mi kimondjuk - akik, mondjuk, amerikai zsoldban állnak, biztosan nem mondhatják ki azt, mintha mindenki elfelejtette volna, márpedig ennek az eseménynek és a béke felé vezető útnak egy nagyon fontos részlete -, hogy kik robbantották fel az Északi Áramlatot. Ugye, azért nagyon fontos, lehet persze erre legyinteni, de azért nagyon fontos, mert az Északi Áramlat fölrobbantásával valójában nem Oroszországnak okoztak károkat, hanem elsősorban Németországnak és a Németországra a Fidesz és a balliberálisok elmúlt 30 éves elhibázott gazdaságpolitikája miatt rákapcsolt, lélegeztetőgépi funkcióban rákapcsolt magyar gazdaságnak ártanak. És ha a német és a magyar gazdaságnak ártanak, akkor egyébként az Európai Unió gazdaságának is ártanak, hiszen az Európai Unió vezető gazdasága pedig, főleg a brexit után Németország. És minden olyan gazdasági folyamat, amely egyébként nem a Fidesz elhibázott gazdaságpolitikájához köthető, az többek között ehhez is, ehhez a terrortámadáshoz is köthető.

Emlékeznek még arra, hogy mit mondott Ursula von der Leyen? Mit mondott az Európai Bizottság vezetője a terrorcselekmény után? Ő is azt mondta, hogy a legkeményebben, a legszigorúbban fogják kivizsgálni, hogy ki követte el ezt a terrortámadást Európa ellen. Hát, ennél is nagyobb a csönd, mint ami most itt van a plenáris üléssteremben. *(Cseresnyés Péter: Jobb, ha nem szólok semmit.)* Óriási csönd van azóta. Óriási csönd van. Pedig volt itt azért olyan, aki kimondta, volt itt olyan, aki nemzetközi szinten rögtön a terrortámadás, a nemzetközi, Európa-ellenes terrortámadás után kimondta. *(Nacsa Lőrinc: Ezt mondta a miniszterelnök.)* Úgy hívják, hogy Radosław Sikorski, aki egyébként a korábbi lengyel külügyminiszter, és nemcsak ezért - egyébként európai parlamenti képviselő is - fontos az ügy szempontjából, hanem azért, mert az ő házastársa Anna Applebaum, az Amerikai Egyesült Államok és az atlantista oldal szempontjából a mi térségünknek és Kelet-Európának az egyik legfontosabb megmondóembere és szakértője. Hát, ők azért lehet, hogy akkor jól tudják, és ő azonnal kiírta a saját közösségimédia-platformjára, hogy köszönjük szépen, Amerika. Aztán szóltak neki a főnökei, ahonnan kapja a pénzt, ezúttal valószínűleg nem az arab emirátusok irányából, hanem nyugati irányból szóltak rá, mert aztán törölte ezt a bejegyzését. *(Szabó Timea Nacsa Lőrinc felé: Ez már neked is sok?)*

Miért van az, hogy az Európai Bizottság azóta hallgat az ügyről? Nagyon egyszerű: ugyanúgy amerikai ügynöki szerepet tölt be, mint ahogy itt a baloldali vagy balliberális pártok betöltöttek. Viszont itt egy jó lehetőség, hogy kiderüljön, hogy a Fidesz-KDNP melyik oldalon áll ebben az ügyben, a magyarok oldalán vagy az atlantisták oldalán áll ebben az ügyben. És ez

pedig nem más, mint Finnország és Svédország NATO-csatlakozásának a kérdése. Az, hogy a balliberális oldal nyilván támogatja, az nem kérdés, hiszen ezt mondják Nyugatról. Hogy mit csinál a Fidesz-KDNP, az alapjaiban fogja meghatározni azt, hogy eldöntsék a magyarok, a magyar választópolgárok, hogy önök tényleg Magyarország, a független Magyarország és a magyarság érdekeit védik, vagy részt vesznek abban az eszkalációban, ami a világháborúval, a harmadik világháború veszélyével fenyeget. Itt lesz tehát a lehetőség.

A Mi Hazánk Mozgalom nem beszél mellé, nem mondjuk azt, hogy vitatkozunk a frakcióülésen, mi egyhangúlag elutasítjuk, mi egyhangúlag nemmel fogunk szavazni Finnország és Svédország NATO-csatlakozására, tesszük ezt a finn és svéd barátaink érdekében. Tesszük ezt azért, mert őket jelenleg nem fenyegeti semmilyen támadás, de ha belépnek a NATO-ba, akkor óriási veszélyben lesznek, mert a harmadik világháború mindenki számára veszélyes. Egy atomháborúban senki sem nyerhet majd a végén.

És még egy nagyon fontos dolgot, nemcsak az Északi Áramlat felrobbantásával kapcsolatban, még egy nagyon fontos dolgot ki kell ma itt mondani, ha esetleg más nem fogja megemlíteni, van egy olyan érzésem, hogy nem fogják megemlíteni. Ez pedig az, hogy emlékeznek-e arra, hogy Volodimir Zelenszkijnek mi volt az a rendkívül fontos ügye, elintéznivalója, amiért ő a háború kitörését követően - ugye, amikor hónapokon keresztül még hologramos videókat is felhasználva bemutatta, hogy nem hagyja el Kijevet, nem hagyja el Ukrajna területét, mi volt az az ok, amiért - mégis Washingtonba utazott, pedig hát, az elég messze van Kijevtől.

(12.10)

Azért utazott oda, hogy a korábban, egyébként még szeptemberben - tehát már javában dúl a háború, 2022 szeptemberében már megegyeznek Larry Finkkel; a BlackRock a világ legnagyobb olyan pénzkezelő vállalkozása, amely gyakorlatilag ezzel a megállapodással megvette Ukrajnát. Ha keressük a haszonélvezőit a háborúnak, akkor a BlackRocknál és a hasonlószerű óriási, globális, 10 billió amerikai dollárt kezelő - ez még egyébként a baloldali, balliberális magyarországi pártoknak is meglehetősen nagy pénz lehet, erre biztos fölkapják a fejüket -, ennyi pénzt kezelő globális nagyvállalatok azok, amelyek ennek az egész háborúnak a haszonélvezői. Ezért akarják ezt a háborút minél tovább elnyújtani, mert annál könnyebben, annál olcsóbban fogják felvásárolni Ukrajnát, aminek egy részét sajnos szétlövik, de azért ott marad a termőföld, ott maradnak a természeti kincsek és még nagyon-nagyon sok minden.

És még mielőtt lejárna az időm, a legfontosabbat hadd említsem meg, és az Kárpátalja. Kárpátalja esetében lehet itt szép szölamokat elmondani, lehet azt mondani, hogy védi bármelyik oldal, a Fidesz vagy a balliberális oldal... Most éppen a balliberális

oldal részéről is hallottam, hogy érdeklí őket a kárpátaljai magyarság, ez nekem még egyelőre új. De egy dolgot ne felejtsek el! A kijevei rezsim nagyon régóta magyarelles, nem a háború kezdete óta; 2021 márciusában már javában menekültként a KMKSZ elnöke, Brenzovics László elüldözött magyarként Budapesten élt. A magyar kormányának sokkal határozottabban ki kellett volna állnia a magyarok érdekeiért, mert mire kiállunk, és mire vége lesz ennek a borzalmas és véres háborúnak, nem marad magyar Kárpátalján. És azt is hiányolom, hogy egyetlenegy nemzetközi fórumon még nem mondták el, hogy az 1991-es kárpátaljai népszavazást a kijevei rezsim a mai napig lábbal tiporja.

Mi a Mi Hazánk Mozgalom részéről nyilatkozatok helyett tényleg békét akarunk, a valódi békét, azonnali tárgyalásokat, azonnali tűzszünetet követünk, ennek érdekében Ukrajnának is le kell mondania valószínűleg területekről, áldozatokat kell hozni, ahogy azt a magyarság megtette a XX. században. Ezért fogunk tüntetni március 15-én 15 órakor a Pilvax közben, mert mi tényleg békét akarunk Európában és főként a semleges magyarok és Magyarország számára. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak, a Párbeszéd-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd valóban elkötelezett a béke mellett, elítéljük a háborúnak minden formáját. Az a baj, hogy az előttünk fekvő fideszes álbékejavaslat semmilyen módon nem szolgálja ezt a célt. A magyar érdekek - és hangsúlyozom, a magyar érdekek - azt kívánják, hogy ennek a háborúnak azonnal vessenek véget a felek, de nem beszélhetünk azonos felelősségről Oroszország és Ukrajna tekintetében. *(Nacsá Lőrinc: Ki mondta ezt? Ki mondta?)* Ezt a háborút Oroszország kezdte, Oroszország az, amely egy kiprovokálóan agresszív módon, mindenféle nemzetközi szerződést megszegve akar területeket ott elfoglalni és ontja ki emberéletek ezreit.

Az a probléma a Fidesz által benyújtott javaslat, hogy még mindig relativizálja a felelősséget, még mindig nem ismeri el egyértelműen azt, hogy a háború csak Vlagyimir Putyin és az oroszok felelőssége. Már eleve a Fidesz által benyújtott álbékejavaslat címe is félrevezető, hiszen orosz-ukrán háborúról beszél, arról beszél, hogy egy éve kitört az orosz-ukrán háború, holott nem így kell fogalmazni, hanem ki kell mondani azt, hogy Vlagyimir Putyin egy éve indította el a jogtalan és kiprovokálóan háborúját a független Ukrajna ellen. *(Nacsá Lőrinc: Elítéli Oroszország agresszióját!)* Ha valóban a fideszes képviselők a béke

pártján állnának, akkor nem próbálnák összemenni Oroszország és Ukrajna felelősségét ebben a tekintetben. *(Nacsa Lőrinc: Szövegszerűen mutasd be, légy szíves!)*

A Párbeszéd annak érdekében, hogy egy valódi békejavaslatot tudjon elfogadni az Országgyűlés, egy módosító javaslattal él, ahol ezeket a Fidesz által vagy véletlenül, de inkább mondjuk ki, hogy szándékosan elkövetett félrevezetéseket kijavítja.

Először is, a Párbeszéd által benyújtott javaslat kimondja, hogy ezért a háborúért csak Oroszország és - ami nem szerepel egyáltalán a Fidesz javaslatában, kimondjuk - Vlagyimir Putyin a felelős. Önök valamiért nem merik kimondani Vlagyimir Putyin nevét, biztos az önök gazdái azt mondták, hogy ezt nem lehet *(Nacsa Lőrinc: Vlagyimir Putyin!)*, nem szabad kimondani, mert akkor jön a retorzió. Mi viszont szeretnénk kimondani egyértelműen azt, hogy ezért a háborúért Vlagyimir Putyin a felelős.

Szintén béke akkor lesz, és ezt ki kell mondani, hogyha Oroszország azonnal kivonul Ukrajna teljes területéről. Nagyon érdekes az, hogy a Fidesz által benyújtott javaslatban az szerepel, hogy elismerjük Ukrajna jogát az önvédelemhez. Nem szerepel az benne, hogy elismerjük Ukrajna jogát a teljes területi követelésükhöz. Nem szerepel az benne, hogy elismerjük azt, hogy Oroszország Ukrajna teljes területéről vonuljon ki. Az szerepel benne, hogy önök elismerik, hogy joga van megvédeni magát az országnak. Ez azért nagyon kevés, ez megint az a csúsztatás, úgy csinálnak, mint az okos lány, hogy hoztunk is, meg nem is, adunk is, meg nem is, úgy csinálunk, mintha Ukrajna pártján lennénk, de azért az oroszokat nem ítéljük el annyira, amennyire azt ők megérdemlik.

A Párbeszéd javaslatában egyértelműen benne van az, hogy vissza kell állítani Ukrajna 1991-es határait, tehát Oroszországra, az orosz hadsereg mindenestül vonuljon ki Ukrajna teljes területéről.

Nagyon érdekes a Fidesz által benyújtott javaslatban szintén a szankciók kérdése. Itt az szerepel a Fidesz javaslatában, hogy az európai szankciók semmilyen módon nem hozták meg a hozzájuk fűzött reményeket, hiszen nem állították meg a háborút, és csak Európát gyengítették, Oroszországot nem gyengítették.

Egyrészt itt már elhangzott, de azért ezt minden alkalommal valóban meg kell ismételnünk, hogy Orbán Viktor mind a tíz európai uniós szankciót megszavazta, mind a tízet. Az, aki megszavazza a szankciókat, és egyetért velük, az utána ne magyarázza egy másik közösségben azt, hogy egyébként ezek a szankciók nem jók. Akkor miért szavazta meg?

Ebben a Párbeszéd által benyújtott módosító javaslatban szerepel az, hogy igen, biztatjuk Orbán Viktort arra, hogy továbbra is, ha szükségesek, ahogy eddig is tette, a jövőben is szavazza meg ezeket a szankciókat.

És hogy mennyire gyengítette Európát vagy Oroszországot ez a szankció? Nézzük meg, hogy az Európai

Unióban 2022-ben átlagosan 3,3 százalékos GDP-növekedés volt az OECD adatai szerint *(Nacsa Lőrinc: Magyarországon mennyi?)*; Oroszországban ugyanebben az időben, tehát 2022-ben 3,9 százalékos GDP-csökkenés volt. Tehát Európa gazdasága tavaly növekedett, Oroszországé pedig csökkent. *(Nacsa Lőrinc: Magyarországon mennyi volt?)* Tehát nem igaz, hogy Oroszországra nem voltak negatív hatással a szankciók - voltak.

Szintén előrejelzések szerint 2023-ban az európai GDP-növekedés átlaga 0,5 százalékos lesz, miközben Oroszország ismét egy csökkenést fog elszenvedni, 5,6 százalékra jósolják ezt. Tehát nem igaz, hogy Oroszország nem sínyli meg a szankciókat, mert megsínyli.

Önök szintén azt állítják ebben, hogy Magyarországot különösen károsan, hátrányosan érinti még Európához képest is ez a szankciós infláció, miközben pontosan tudjuk, hogy az Oroszország ellen bevezetett szankciók nem érintik a gázpiacot, a kőolajimportot pedig csak a magyar behozatal kivételével érintik. Tehát nem mondanak igazat akkor *(Nacsa Lőrinc: Mert kiharcoltuk!)*, vagy egy kicsit népiesen fogalmazva hazudnak akkor, amikor azt állítják, hogy itt az energiapiacért a szankciók a felelősek, mert Magyarország ráadásul kivételt kapott ez alól.

(12.20)

Aztán nézzük egy pillanatra ezt az úgynevezett szankciós inflációt, amit önök annyira szeretnek hirdetni! Nincs olyan, hogy szankciós infláció! Egyedül Magyarországon van bődületes infláció! Az Európai Unió többi részében feleannyi, harmadannyi. *(Hollik István: Megháromszorozódott!)* Itt nem szankciós infláció van, hanem bődületesen rossz kormányzás.

De akkor hadd mutassam önöknek meg az Eurostat által készített statisztikát! *(Felmutat egy grafikon.)* Ez a legfelső sor, a magyar infláció. Ez a magyar infláció. Fölötte a kicsi sötét, az az európai átlag, ami majdnem egyharmada a magyar inflációnak. *(Hollik István közbeszól.)*

Az európai uniós inflációs átlag 10,5 százalék, a magyar pedig 26! *(Nacsa Lőrinc: Ne azt nézd! Az éves inflációt!)* Spanyolországban például 5,9 százalék, de nézzünk szomszédos országokat: Romániában 13,4 százalék. Romániában feleakkora az infláció, mint Magyarországon, pedig ők is szomszédosak a háborús zónával, ráadásul tőlünk keletebbre helyezkednek el. Szintén, hogyha Ausztriát nézzük, 11 százalék az infláció, Szlovéniában 9,9 százalék az infláció *(Nacsa Lőrinc: Nem igaz, amit mondasz!)*, de még Lengyelországban is 15,9 százalék az infláció. Egyébként ez a legutóbbi, most januári inflációs adat. *(Nacsa Lőrinc: Az évest mondd!)* Ez az éves, tehát az egy évvel ezelőthöz képest mért inflációs adat! Az, hogy ön ezt nem érti, tisztelt KDNP-s képviselőtársam, az nem az emberek hibája. *(Nacsa Lőrinc többször közbeszól.)*

Tehát akkor szögezzük le egyszer s mindenkorra, hogy nincs olyan, hogy szankciós infláció akkor, amikor az európai uniós inflációs ráta egyharmada a magyarnak. Úgyhogy nagyon reméljük, hogy ezt önök most itt befejezik.

Szintén, ha továbblépünk, a Párbeszéd módosító javaslatában szerepel az, ami megint csak kimaradt az önökéből, pedig annyira egyértelmű, hogy az orosz agresszió után a háború befejeztével a háborús bűnösöket el kell ítélni nemzetközi bíróság előtt. A háborús bűnösöket ki kell vizsgálni, a háborús bűnösöket - beleértve Vlagyimir Putyint, beleértve a Wagner-csoportot, beleértve az orosz hadsereg jó részét, azokat, akik nőket erőszakoltak meg, akik gyerekeket raboltak el, akik tűzszünet ideje alatt gyerekkórházakat bombáztak - el kell ítélni. Ez miért nem szerepel az önök úgynevezett békejavaslatában? Azért, mert ez egy álbékejavaslat, amit önöktől látunk.

Hadd ejtsék néhány szót a szintén részben ehhez kapcsolódó energetikai függetlenségről, függetlenségről, ami szerepel a Párbeszéd javaslatában! Itt az idő, hogy más európai országokhoz hasonlóan, akár Szlovákiához, akár Ausztriához hasonlóan megragadjuk az alkalmat, hogy elkezdjük leválni az orosz energiafüggőségről. Még Ausztria és Szlovákia is csökkentette az orosz energiafüggőségét, mi pedig egyedüli uniós országgént növeltük ezt. Ez nem megengedhető! *(Nacsá Lőrinc többször közbeszól.)* Tessék állni a megújuló energiaforrásokra, és ezt a kitétségszöveget az oroszoktól csökkenteni!

Szintén nagyon fontos a kárpátaljai magyarság kérdése, amit itt többen említettek. Fontos leszögezni - és szerepel a Párbeszéd javaslatában -, hogy a magyar közösségek Kárpátalján egyértelműen elítélik az orosz agressziót. A kárpátaljai magyar közösségek nem kívánnak egy Oroszország által felállított bábkormány alatt élni. A magyar kormány akkor áll ki a kárpátaljai magyarság érdekében, hogyha olyan béketárgyalást támogat, amelynek része az, hogy az orosz hadsereg azonnal vonuljon ki Ukrajna teljes területéről.

Végül szintén egy fontos kérdés, azt hiszem, hogy a Fidesz vezérszónoka meg is említette, hiszen az önök javaslatában, a Fidesz javaslatában az szerepel, hogy felszólítják a közélet szereplőit, hogy tartózkodjanak a dezinformációktól.

A Párbeszéd javaslatában is az van: „Felszólítjuk a magyar közmédiát, a kormánypárti sajtóorgánumokat és a magyar közéleti szereplőket, hogy tartózkodjanak a konfliktus egyoldalúan oroszpárti, ukránellenes bemutatásától és a Kreml által terjesztett dezinformációk közlésétől.”

Hadd idézzem néhány, önök által jól ismert közéleti szereplő egy-egy mondatát! Bencsik Andrásnak, ugye, a békemenet nagy szervezőjének volt egy mondat: Az embernek van egy olyan érzése, hogy egyszer majd azért jó lenne kideríteni, hogy tulajdonképpen ki támadott meg kit ezzel a háborúval. Hát, hogyha ez nem relativizálása az orosz agresszióknak, akkor nem

tudom, mi. Bayer Zsolt, ugye, a Fidesz 5. számú párttagkönyvének tulajdonosa azt mondta: Láttunk már brutalitást az oroszoktól, de ha az a kérdés, hogy ki nek volt ez az érdeke, akkor... - hogy nem az oroszoknak, az fix!

Tehát valóban, mi is szeretnénk önöket felszólítani arra, hogy a fideszes megmondóemberek fejezzék be az orosz dezinformációs kampányt, és fejezzék be az emberek félretájékoztatását a háború ellen. Sajnos az a helyzet, hogy láttuk már azt és hallottuk Orbán Viktoról, amikor azt mondta: „Ne azt nézzék, amit mondok, hanem azt, amit csinálok!” Miközben önök retorikailag egyrészt kiállnak az uniós tagság és a NATO-tagság mellett, másrészt mindent elkövetnek annak érdekében, hogy Magyarország a jövőben ne lehessen tagja sem az Európai Uniónak, sem a NATO-nak.

Mondjuk ki egyértelműen, hogy Orbán Viktor hosszú távon azért dolgozik, hogy Magyarország ki lehessen az Európai Unióból, és ne legyen tagja a NATO-nak. A Párbeszéd ezt a legmesszebbmenőkig elutasítja, ugyanis hogyha már magyar érdekekről beszélünk, akkor ki kell mondani azt, hogy Magyarország jövője, biztonsága és gazdasági fejlődése az Európai Unióban van, nem a keleti blokkban, nem Oroszország gyarmataként, nem Oroszország csatlósaként, hanem az Európai Közösség aktív tagjaként.

Hogyha önök valóban elkötelezettek a béke mellett, valóban ki akarják fejezni azt, hogy elítélik Oroszország háborúját, akkor elfogadják a Párbeszéd által benyújtott módosító javaslatot. Minden más csak hagymázás félrebeszélés és az emberek félretájékoztatása. Tessék valóban kiállni a háború lezárása mellett, a béke mellett és Ukrajna teljes szabadsága mellett! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Asszony! Tájékoztatom, hogy... *(Nacsá Lőrinc Szabó Timeához fordulva: Itt maradsz a vitára? - Szabó Timea: Nem. Beteg a gyerek, egész éjjel hányt.)* Megértésüket kérem, próbálok a képviselő asszony felé jelzést adni, hogy nem jelezte azt, hogy szemléltetőeszközt kíván használni. Nem kívántam megszakítani vezérszónoki felszólalását, de kérem, legközelebb szíveskedjen majd bejelenteni, vagy tartózkodjon annak használatától. *(Szabó Timea: Rendben.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kánász-Nagy Máté képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Röviden szeretnék kapcsolódni a vitához, és energiapolitikai szempontból szólnék fel, hiszen az energiapolitika ebben a biztonságpolitikai, geopolitikai háborús helyzetben, azt gondolom, nagyon-nagyon fontos jelentőségű, és Magyarország számára is nagyon fontos.

Ugyanis, ha valamit bebizonyított az oroszok agressziója, ha valami egyértelművé vált az elmúlt egy

évben, az az volt, hogy a fosszilis energián alapuló világrendnek vége van. Ezt az LMP részéről mi, zöldek már több mint egy évtizede hangsúlyozzuk, és mostanra legalább kezdünk egyre szélesebb körben eljutni addig a gondolkodásig, hogy a fosszilis energia nem olcsó, soha nem volt olcsó, ráadásul rendkívül veszélyes, és nem csökkenti az energiafüggetlenséget, hanem kifejezetten növeli azt. Azért tartjuk rendkívül károsnak, kockázatosnak és a háború eszkalálódása szempontjából nagyon veszélyesnek, hogy a világ és benne Európa és Európán belül pláne Magyarország még mindig a fosszilis energiával finanszírozza ezt a gyalázatos agressziót.

Amit ráadásul a magyar kormány művel ezen a területen, nemhogy nem megoldás, hanem még tüneti kezelésnek sem elég. A mostani energiaválság annak az elhibázott politikának a következménye, hogy a kormány az elmúlt évtizedben tagadta a zöldátállást.

(12.30)

És ebben a helyzetben még érthetlenebb, hogy még mindig annyira ragaszkodnak a fosszilis energiához, a kőolajhoz, a földgázhoz, hogy még lejjebb sem hajlandók csavarni ezt az egészet, tovább támogatják ezt a függést.

Hiába ígérget a kormány mindenfélét a vele egyébként a fosszilis energián valahogy mindig megalkuvó Európai Uniónak, nem is kezdenek el az zöldátálláson dolgozni. Nincs még meg a szélenergia-engedélyezésről szóló új kormányrendelet, még mindig súlyos korlátozások alá esik a napenergia, és egyre újabb és újabb korlátozásokat hoznak ezen a téren. Nem az a baj, hogy a kormánypárt egy békepárti határozati javaslatot terjeszt elő. Értelemszerűen, egyértelműen mindenki a békét szeretné, és mindenki a békét támogatja.

A magyar nemzeti érdek ugyanakkor az is a béke mellett, hogy ez a háború véget érjen, ráadásul úgy érjen véget, hogy Oroszország nem fenyegeti Magyarországot sem, nem leszünk szomszédosak Oroszországgal. Ezért is különösen fontos azt deklarálni, hogy az orosz tankok a magyar nemzeti érdek szempontjából nagyon rossz irányba indultak el. Egy háború sem támogatható, de amikor pár száz kilométerre vannak tőlünk az orosz tankok, akkor ki kell mondanunk: az alapvető nemzeti érdekünk, hogy nem lehetünk szomszédosak Oroszországgal.

A magyar kormány még mindig nem érti, hogy valójában a fosszilis energiához való eszement ragaszkodás nem segíti elő a béketörekvéseket, kifejezetten lassítja azokat. Másképpen és még egyértelműbben fogalmazva: addig tart ez a háború, amíg ragaszkodunk a fosszilis energiához.

És ugyanebbe a hibába esünk, amikor az atomenergiáról van szó. Pedig az is egyértelmű, hogy a veszélyes és drága atomenergia szintén növeli, nem pedig csökkenti a függőségünket. A Fidesz-kormány abszurd módon kitarat a paksi bővítés és általában az atomenergia mellett.

Persze, ha megnézzük, hogy miről is szól ez valójában, akkor az abszurditás megmarad, de az elhibázott kormányzati logika felsejlik. A napokban derült ki ugyanis, hogy Paks II. megépítésére is azért van szükség, hogy akkumulátorgyarmattá tegyék Magyarországot. Ennek egyik példája, hogy két hete jelent meg az a kormányhatározat, miszerint 115 milliárd forintot szánnak a villamoshálózat fejlesztésére Szeged és Szolnok között. Ez egyértelműen azt a célt szolgálja, hogy elvigyék az áramot Debrecenbe. Tehát a Paks II. beruházás arról szól, hogy orosz hitelből, orosz technológiával, Oroszország közreműködésével megépül egy atomerőmű Magyarországon, ami egy teljes évszázadra eladósítja Magyarországot. Ezt a hitelt az unokáink is fogják fizetni vissza Oroszországnak, és az itt megtermelt energiát elvisszük az autógyárakhoz, az akkumulátorgyárakhoz, ahol kínai akkumulátorokat fognak előállítani, amiket aztán beszerelnek a német autókba, amely német autókat exportálnak Európa és a világ különböző részeibe. Ez a függőség és a gyarmatosítás politikája, gazdasági értelemben mindenképpen.

Több mint egy éve tart ez a gyalázatos háború - még egyszer: mindenki békét szeretne -, de amíg nem értjük meg, hogy mivel finanszírozzuk ezt a háborút, addig nem lesz vége ennek a helyzetnek, addig nem lesz vége ennek az agressziónak, és amíg nem tekintjük alapvetésnek, hogy a fosszilis energián alapuló világrendnek vége, addig ez a háború velünk marad. Tehát itt alapvető változásra van szükség, az energiáról vallott világnézet tekintetében mindenképpen; ebben is változtatnunk kell. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Ügyrendben kért szót Zsigó Róbert képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ügyrendi felszólalásomat még nagyjából fél tizenegy után jeleztem, amikor elkezdtük a békepárti nyilatkozat tárgyalását, és azt szeretném jelezni elnök úrnak, hogy egyáltalán nincsen szándékomban bírálni az ülésvezetést, de azért a történet a jövőt illetően is mégiscsak érdemes a megemlékezésre, legalább a jegyzőkönyv kedvéért.

Nagyjából fél tizenegy után néhány perccel kezdünk el ezt a politikai vitát, amely egy fontos, a magyar emberek biztonságát érintő politikai nyilatkozatról szól, arról szól, hogy álljunk ki közösen a béke mellett ebben a háborús időszakban. Kocsis Máté mint előterjesztő szólott hozzá a vitához, amikor egyébként Vadai Ágnes képviselő asszony, aki a jegyzői feladatait látja el még most is, többször lejtött az emelvényről, ezt ugyan megteheti, de többször be is kiabált egyébként...

ELNÖK: Képviselő úr, sajnálom, de egyetlen...

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): ...a felszólaló képviselőnek...

ELNÖK: ...perce volt erre, hogy ezt előterjessze.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Úgyhogy azt kérem elnök úrtól, hogy bírja rá a képviselő asszonyt, hogy amikor a jegyzői feladatait látja el, akkor ne kiabáljon be, és ne zavarja az ülést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, észrevételnek tekintem, az ülés vezetését természetesen nem bírálhatja, és ezt nem tekintem ügyrendi kérdésnek.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Csak nagyon röviden, mert nagyon sok minden elhangzott. Egy dologra reagálnék mindenképpen, akkor, amikor Arató képviselő úr minket oroszpartisággal vádolt, még egyszer: mi a magyar nemzeti érdek oldalán állunk.

És ha már oroszpartiság, akkor nem tudom, hogy kinek az ölében ücsörgött Toto kutya. Illetve emlékezzünk csak vissza, Gyurcsány Ferenc miniszterelnöksége idején adták el önök a MOL egy részét, a baloldal szolgált ki az oroszokat, és éppen a baloldal engedte be a Gyurcsány-korszak alatt a KGB-t a magyar titkosszolgálatokhoz.

Most nagyon helyesen egyébként a baloldal és a DK is az ukránok mellett áll, de önök voltak azok, akik az ukrán nyugdíjasok ellen uszítottak, emlékezzünk vissza, a médiafelületeken mindenhol hangosan hergelték az ukránok ellen. Nagyon helyes, hogy most támogatják az ukránokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra más nem jelentkezett, most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Gál Kinga képviselő asszonynak, európai parlamenti képviselőnknek, akit ezúttal is köszöntök a magyar Országgyűlésben. Ön a szó, képviselő asszony.

GÁL KINGA európai parlamenti képviselő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy éve zajlik a pusztító háború Ukrajnában, és erre a felszólalásra készülve Radnóti Miklós sorai jutottak eszembe. Így hangzik: a „háboruk perzselte tél” után már várjuk a „szellős március”-t, és a „nyarakra gondolunk”, „mert egyszer béke lesz”.

Az egyre szörnyűbb események itt a szomszédban azonban azt mutatják, hogy a háború vége, a béke íjesztő messzeségbe került. Egy éve élünk háború árnyékában, és még nem látjuk a végét. A háború már eddig is jóvátehetetlen károkat okozott: családokat

szakított szét, generációk áldozatvállalásait és fiatalok álmait döntötte romba, miközben egyre nő a harctereken megsebesültek és az áldozatok száma, köztük magyar honfitársainké is, mert a háború árát elsődlegesen az ukrainai emberek fizetik meg. A veszélyekkel pedig Európa polgárainak és nekünk, magyaroknak is kell számolnunk, akik itt élünk a szomszédos országban.

A háború kihatásaként Európa már így is példátlan kihívásokkal néz szembe: energiaválság, növekvő infláció, gazdaságversenyképesség-vesztés, geopolitikai instabilitás. Egyre világosabb, hogy egyedül a béke jelenthet olyan tartós megoldást, ami képes enyhíteni ezeken a terheken.

Együttérezve az édesanyákkal, a feleségekkel, keresztényként, magyarként, személyesen anyaként pedig különösképpen is, egyet tudunk: nem táplálni akarjuk ezt a háborút, hanem be akarjuk fejezni. Az Európai Parlamentben a háború kitérése óta számos felszólalásom során hangsúlyoztam, hogy a magyar álláspont már a háború kezdete óta egyértelmű és világos: elítéljük Oroszország katonai agresszióját Ukrajnával szemben, amely nemcsak a nemzetközi jog alapján jelent súlyos sérelmet, hanem morális szempontból is igazolhatatlan.

(12.40)

Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy elutasítsuk az embertelenséget és az igazságtalanságot. Ezért minden felszólalásomban kiemelttem, hogy mi, magyarok szolidárisak vagyunk és együttérzünk az Ukrajnában zajló háború áldozataival és kárvallottjaival. Elítélünk Ukrajna területi integritásával szemben irányuló minden támadást, és elismerjük Ukrajna önvédelemhez való jogát.

Magyarország számára a nemzeti identitás és a területi szuverenitás mindig is a legvédendőbb értékek között maradnak. Ennek megfelelően már a háború elejétől támogattuk és támogatjuk Ukrajnát pénzügyileg és infrastrukturális eszközökkel is. Magyarország történetének legnagyobb volumenű humanitárius segítségét nyújtja Ukrajnának, több mint 1 millió menekültet fogadott már be, és továbbra is megteszünk mindent az ukrainai emberek megsegítése érdekében.

Az európai értékekre hivatkozó politikusok súlyos szereptévesztésben vannak, amikor a diplomácia eszközeinek alkalmazása helyett az Európa gazdaságát romba döntő szankciók és a világháborús eszkalációt kockáztató fegyverszállítások mellett foglalnak állást. Meggyőződésem, hogy egy háborús konfliktusban az életek mentése és a szenvedők megsegítése a legfontosabb. Minél tovább tart a háború, annál több lesz a kár, a pusztulás, még több az emberáldozat.

Az elmúlt egy év világos bizonyítékul szolgált arra, hogy a szankciók nem állítják meg a háborút és nem gyengítik meg Oroszországot az általuk várt mértékben. Viszont egekbe lökték az energiaárakat, gazdasági károkat és tomboló inflációt okoztak minden

uniós tagországban. Nincs olyan család ma Európában, amely ne érezne a szankciós infláció egyre súlyosabb terheit. Minden uniós tagállamban, hangsúlyozom, amit jól látok Belgiumban is. Ellenezzük ezért azokat az európai parlamenti követeléseket, amelyek tovább szélesítenék az energetikai szankciók körét. Ellenezzük az olyan brüsszeli döntéseket, amelyeknek a gazdasági kárai nagyobbak, mint nehezen jósolható előnyei, amelyek eddig azt igazolják, hogy Európát jobban kivéreztetik, mint a szankcionálni kívánt Oroszországot.

Mindez arra kellene, hogy az Unió vezetőit készítse, hogy gondolják újra a politikájukat. Sajnos Brüsszelben ennek éppen az ellenkezőjével szembesülünk nap mint nap. Az állásfoglalásokban a békére törekvés, a fegyverszünet elérése meg sem jelenik. A további fegyverkezés annál inkább, ami a háború eskalációját vetíti előre. Európai fegyverbeszerzés és -szállítás helyett új megközelítésre, európai béketervre lenne végre szükség. El kell kerülnünk, hogy Európát belesodorják ebbe a háborúba.

Magyarország a NATO és az Európai Unió teljes jogú, elkötelezett tagjaként - hangsúlyozom: elkötelezett tagjaként -, szuverén államként mindent meg fog tenni a béke előmozdítása érdekében. Mi a fegyverszállítások és a további szankciók helyett a béketárgyalások és a háború lezárására reményt adó európai békejavaslat kidolgozásának ügyét képviseljük. Ezért üdvözlöm a most tárgyalt békepárti határozati javaslatot, kedves kollégák.

Ezen a ponton fontos szót ejteni az Ukrajnában élő magyar kisebbségről, akik ugyanúgy elszenvedői az orosz agresszióknak. Ebben a háborúban Ukrajna védelméért kárpátaljai magyar emberek is vérüket áldozzák. Honfitársaink. A kárpátaljai magyar közösség helyzete az orosz-ukrán konfliktus előtt is rendkívül nehéz volt, de a háború kirobbanása óta még kilátástalanabb. Elfogadhatatlan, hogy miközben az ukrainai magyarok is kiveszik részüket a honvédó háborúból, a háttérben a nemzeti kisebbségek jogainak csorbítása folyik, a nyelvhasználati és oktatási jogok további drasztikus beszűkítése, a magyar jelképek eltávolítása, és folytonosak a kisebbségi intézmények elleni provokációk is. A kisebbségi és nyelvi jogok helyzete az elmúlt években jelentősen romlott. A legújabb jogfosztó ukrán törvény értelmében például szeptembertől gyakorlatilag megszűnnek a nemzetiségi iskolák az országban.

Brüsszelben gyakran tapasztaljuk, hogy nincsenek tisztában az Ukrajnában élő magyar, román, bolgár kisebbségek helyzetével. Ezért is fontos, hogy felhívjuk Európa figyelmét a jogfosztó és diszkriminatív joggyakorlatra. Ezzel együtt Magyarország most is konstruktív, jó viszonyra törekszik Ukrajnával, és támogatja az ország uniós integrációját. Ugyanakkor, ahogy az Európai Parlamentben is több alkalommal elmondtam, Ukrajna uniós csatlakozásának előfeltétele kell legyen a kisebbségi és nyelvi jogok garantálása. Ennek jegyében pedig első lépés a

nemzeti kisebbségek korábban meglévő jogainak maradéktalan visszaállítása.

Engedjék meg, hogy hozzászólásomat egy tegnap este kapott levélből idézve egy kárpátaljai magyar nő gondolataival zárjam. „Nem könnyű összefoglalni egy ilyen embert próbáló évet. Sokszor, ha kérdezik tőlem, hogy vagyok, nem találok szavakat, hiszen nincs arra szó, mennyire nehéz. Mennyire nehéz távol lenni szeretteinktől, és ezzel együtt mennyire nehéz mindennap félteni munkába induló férfi hozzátartozóinkat. Mennyire nehéz húsz órát gyertyafény mellett eltölteni, mennyire nehéz a boltok polcain iszonyú áron termékeket látni úgy, hogy minden munkahelyen leépítések vannak, és panganak a vállalkozások. S mennyire nehéz megtalálni a reményt egy háborús útvonalon. Nem érzem magam idősnak, de azt érzem, az életem eddigi legnehezebb éve ez és a legnehezebb időszaka. Mégis mi tartja bennünk a reményt itthon, Kárpátalján? Azt nem tudom, hogy közösségem tagjait mi tartja lelkiileg életben, de engem három dolog: felmenőim ereje, a hit és a szülőföldem iránt érzett szeretet. Nálunk a magyarság annyi nehézséggel nézett már szembe egy évszázada, hogy megtanultunk őseinktől kitartani a legnehezebb időkben. Hinni, bízni, remélni abban, hogy a teremtő Isten meghallgatja mindennapi imáinkat. Itt vagyunk egy éve, mert Isten megtartott minket. Nemcsak kihívásokkal nézünk szembe, de tanulunk is. Megtanultunk hálát adni mindenért: a fűtésért, a pár óra villanyért és azért, hogy nekünk nincs veszélyben az életünk, s anynyi mindenért még. Sajnos, az egyéves évfordulóhoz közeli nagy beszédekben nem hangzottak el reménykeltő dolgok, de mi szüntelenül reménykedünk. Hisszünk, bízunk, reménykedünk Istenben, és abban, hogy kegyelme által egy napon újra teljes értékű életet élhetünk, s csak rossz emlékként nézünk majd vissza erre az embert próbáló évre. Hogy ez mikor lesz? Remélem, minél előbb. Legyen végre béke!” Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy javaslat van előttünk, amelyik magát békejavaslatnak nevezi, de valójában arról szól, hogy hogyan folytatódhatna ez a háború. Kezdjük rögtön a szankciókkal! Egyetlenegy magyar ember van, aki a szankciókat megszavazta, mind a tízet, tízből tízet, őt úgy hívják, hogy Orbán Viktor. Senki más. Mutogathatnak önök itt az ellenzékre, hogy mi vagyunk a szankciópártiak, kirakhatnak milliós óriásplakátot sok-sok milliárd forintért, de ettől még nem lesz igaz. Az sem volt igaz, hogy a magyar szavazók 97 százaléka szankcióellenes volt, merthogy az önök ez ügyben kiírt szavazásdíja gyakorlatilag kudarcba fulladt.

Azt is mondják önök, hogy az emberéletnél nincs fontosabb, és tulajdonképpen Ukrajnát is védik. Ezért

aztán megnéztem, hogy például az önök egyik média zászlóshajója, az Origó, amikor csak Zelenszkij nevét kell leírni, akkor milyen cíkcímeket ad. Az Origóról nyilván egyikünk sem feltételezi, hogy teljesen független a Fidesz bármiféle kommunikációs gépezetétől. Csak a címetek mondom. „Már az ukrán vezérkarnak is elege van abból, hogy Zelenszkij halálba küldi a katonákat.” „Felláztak az ukránok Zelenszkij ellen, elégük van az elnökből.” „Most már fegyverrel akarja kirobbantani az atomháborút Zelenszkij.” „Zelenszkij már az amerikai embereket fenyegeti.” „Miért vonattal jöttél, Joe?” Ez a bizonyos cikk Joe Biden kijevei látogatásáról szól. Szeretném jelezni, hogy Joe Biden Magyarország szövetségese és a NATO legnagyobb haderejének vezetője. *(Nacs Lőrinc: Jó lenne, hogy úgy is viselkedne!)*

Itt van egy probléma: az Orbán-kormány semmi mást nem csinál ezzel a határozattal is, meg azzal a magatartással is, amit az elmúlt egy évben követett, mint hogy látszólag békéről beszél, de valójában az orosz érdekeket tartja szem előtt.

(12.50)

A magyar XX. századi történelem számos példát mutat arra, amikor az éppen hatalmon levők úgy gondolták, hogy kizárólag ők képviselik a nemzeti érdeket, most is mást sem hallunk, mint hogy ha az ellenzék a nemzet érdekében akar politizálni, akkor szavazza meg azt, amit a Fidesz akar. Ismerjük ezt a történetet, az első világháborúban is rossznak minősítették azt, aki nem akart a világháborúba masírozni a Habsburg Birodalommal, Ferenc Józseffel; Ady Endrét a megvetés tárgyává tette ez az ország, mert azt mondta, hogy ez a háború ártani fog Magyarországnak. 1941-ben Bárdossy László a magyar nemzeti érdeket képviselte, és mindenki más, aki nem úgy gondolta, hogy szembe kell mennünk az amerikaiakkal, és hadüzenetet kell adnunk a Szovjetunióknak, az nyilván hazaárulónak minősült.

De egyébként ez nem csak a magyar jobboldalra volt igaz, hadd idézzek egy másik politikust: Éppen, mert a nemzetközi békefront katonái vagyunk, szembe kerültünk a nyugati imperialistákkal, akik az Amerikai Egyesült Államok hadianyaggyárosainak és bankárainak vezetésével világuralomra törnek. Ezek a bankárok, tőkésék a harmadik világháborút azért akarják, mert az eddigi világháborúk mérhetetlen hasznot hoztak nekik. Mi szilárdan kitartottunk és kitartunk a béke frontján. Folytatni akarjuk azt a politikát, amely sokat szenvedett népünk számára biztosítja a teremtő békét. - Rákosi Mátyást idéztem. Mintha bármelyik fideszes politikust vagy akár Orbán Viktor miniszterelnököt idézhettem volna *(Nacs Lőrinc közbeszól. - Hollik István: Mondjátok ti, a kommunisták örökösei!)*, pontosan ugyanezeket a szövegeket mondják, semmi nem változott. Ő is a békéről beszélt, Rákosi elvtárs, miközben Sztálin legjobb tanítványaként gyakorlatilag a háborút támogatta. *(Cseresnyés Péter közbeszól.)*

Egyébként, ha már a sajtóproblémákat említettem, azért azt sem lehet elfelejteni, hogy a Hír TV-ben nyíltan arról beszélnek fideszes újságírók, hogy ők az oroszokkal vannak. Tehát nem azt mondják, hogy semlegesek vagyunk, vagy hajrá, Ukrajna, vagy ruszki, haza, semmi ilyesmi; oroszokkal vagyunk, mondja Bencsik András. Mondjuk, az ő esetében nem lepődünk meg, mert ő visszatért ezek szerint ahhoz, amit a '70-es években is képviselt a Népszabadság Pártélet rovatában, tehát ő már nyilván '56 kapcsán is úgy gondolta *(Nacs Lőrinc: És Gyurcsány hol volt akkor? A legnagyobb kommunista! - Derűtség a kormánypartok soraiban.)*, hogy Hruscsovna van igaza.

Aztán elhangzik itt az is, számos ilyen felszólalás volt, hogy Oroszországnak meg sem kottyannak a szankciók, és Oroszország gazdasága kiválóan van. Nos, nem. Oroszország gazdasága recesszióban van, nagyon súlyos recesszióban, és az orosz pénzügyminisztérium hivatalos jelentése szerint egy év alatt 14-szeresére nőtt az orosz gazdaság vesztesége; egy év alatt a 14-szeresére nőtt az orosz gazdaság vesztesége. Tehát a szankciók, amelyeket egyébként Orbán Viktor megszavazott, működnek.

Aztán továbbá azt is szeretném elmondani, hogy néhány héttel ezelőtt az ukrán nemzetiségi szószóló beszélt itt a parlamentben, drámai szavai, azt gondolom, hogy minden érzékeny lélekre és fülre hatottak; de kimondott egy nagyon fontos mondatot, amely felett mindenki elsiklott, azt mondta, hogy az orosz propaganda beköltözött Magyarországra, ezt mondta. És ez így van. *(Dr. Zsigmond Barna Pál közbeszól.)* Az orosz propaganda beköltözött a Fidesz sajtójába *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Azt nem mondta!)*, és nyilván ő is erre gondolt - mert mi másra gondolhatott volna?

Hadd idézzem továbbá azt is, hogy a magyar nemzeti érdekek nem szabad szórakozni. Amit önök csinálnak például a svéd és a finn NATO-tagsággal, az egész egyszerűen árt Magyarországnak nemzeti érdekeinek. A NATO kibővítése, az nem árt Magyarországnak, és egyébként nem érdekel az orosz érdek momentán *(Cseresnyés Péter: És a guruló dollárok?!)*, az érdekel engem, hogy a NATO, amelynek Magyarország a tagja, minél erősebb legyen, és minél bőségebb támogatást tudjon adni Magyarországnak biztonságának, Magyarország érdekeinek megfelelően. Amikor Svédországba és Finnországba kimegy egy magyar küldöttség, és a finn volt külügyminiszter azzal fogadja a társaságot már előre, hogy nincs miről tárgyalni a Fidesz delegációjával *(Dr. Zsigmond Barna Pál közbeszól.)*, a mai svéd vezető napilap pedig gengszterek... *(Nacs Lőrinc: Most vannak a házelnöknél! - Az elnök csenget.)* A mai svéd napilap, vezető napilap pedig gengsztereknek nevezte a Fideszt, amiről azt állapította meg, hogy a... *(Nacs Lőrinc: Te irtad? - Dr. Zsigmond Barna Pál: Liberális napilap!)* Nyilván mi irtuk, igen, a svéd napilapot is mi írjuk, a Gyurcsány, persze! Messzire elér a kezünk. *(Cseresnyés Péter és dr. Zsigmond Barna Pál közbeszól.)* Tehát ott ilyen viszonyok között fogadják a Fideszt.

Aztán azt is mondják, hogy legyen tűzszünet. Legyen! Legyen béke! Legyen! Minden magyar embernek az az érdeke, hogy legyen béke Ukrajnában. De mi ennek a tűzszünetnek az ára? Az oroszok bennmaradhatnak? Ott, helyben, amennyit elfoglaltak, az az övék? És akkor Ukrajna mint független állam elveszett? *(Nacsá Lőrinc: Ki mondott ilyet?!)* Nem, a magyar nemzeti érdek nem az *(Hollik István: Ez a béketárgyalás kérdése!)*, amiről itt egyébként Orbán Viktor is elejtett egy bizonyos mondatot, ami arról szólt, hogy nem akar Ukrajnával közös határt, nem baj, hogyha az oroszok egy kicsit közelebb jönnek, az neki belefér *(Nacsá Lőrinc: Nem mondott ilyet!)*, csak ne legyen közös határ. *(Nacsá Lőrinc: Oroszországgal nem akar közös határt! - Az elnök csenget.)* Tehát azt kell hogy mondjam, hogy nincs ez rendben. *(Nacsá Lőrinc: Hazudsz! - Dr. Zsigmond Barna Pál: Nem mondott ilyet!)* Tessék visszaneézni a beszédét! *(Közbeszólások a kormánypartók soraiból. - Az elnök csenget.)* Jó, szeretném folytatni.

Tehát arról van szó, hogy nem szabad Oroszország... - illetve Ukrajna függetlenségét feladni. Az egyetlen megoldás erre a történetre az, hogy az oroszok kimennek Ukrajnából, mert Magyarországnak is ez az érdeke. Nem érdeke Magyarországnak az, hogy a Fidesz ezzel a magatartással további szövetségeseket veszítsen el. Magyarországgal, Orbán Viktorral és a Fidesszel szembemegy a teljes európai közösség. Megőrültek a lengyelek? Megőrültek a baltiak? Megőrültek a csehek? Megőrültek a szlovákok, a románok? *(Nacsá Lőrinc: Nekünk a saját szempontunkat kell néznünk!)* Mindenki rosszul gondolja? Csak az az ember gondolja ezt így, aki pont a háború kitörése előtt néhány nappal Putyinnál tett látogatást?

Itt Zsigmond képviselő úr elejtett egy látszólag jópofa poént Totó kutyáról. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Sajnos nem poén!)* Szeretném emlékeztetni arra, hogy amikor Gyurcsány Ferenc volt a miniszterelnök, akkor Vlagyimir Putyinra az egész európai közösség úgy tekintett, mint egy lehetséges demokratikus megoldásra hosszú távon Oroszországra. Ez a Vlagyimir Putyin, amikor Gyurcsány Ferencel tárgyalt, annak az lett a vége, hogy a Gyurcsány-kormány visszaszerezte a sárospataki könyvtárat. *(Cseresnyés Péter: A MOL-t meg eladta! - Nacsá Lőrinc: Cserébe eladta a MOL-t!)* Annak az lett a vége... *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Nem a könyvtárat! Néhány könyvet!)* Annak az lett a vége, hogy Vlagyimir Putyin itt, a Kossuth téren, az '56-os öröklágnál térdet hajtott, fejet hajtott az '56-os forradalom és szabadságharc mártírjai előtt, közösen Gyurcsány Ferencel - arról az öröklágról beszélek, amelyet egyébként az önök kormánya már elvitt az '56-os forradalom *(Nacsá Lőrinc: És Apró Antal mit szólt hozzá?!)* egyik kultikus helyszínéről, a Kossuth térről *(Hollik István: Apró-villa?!)*, akkor ez nagyjából így ment. Még „Druzsba-díjat” nem vett át a külügyminiszter, akkor úgy működött a történet, hogy egyenrangú diplomáciai felek tárgyaltak Magyarország érdekeinek, nemzeti érdekeinek megfelelően. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: A KGB! - Cseresnyés Péter közbeszól.)*

Éppen ezért azt is szeretném ez ügyben hangsúlyozni, hogy a Demokratikus Koalíció békepárti, a Demokratikus Koalíció nem akar háborút, a Demokratikus Koalíció azt akarja, hogy a NATO ebből megerősödjön, az Európai Unió megerősödjön, hogy Ukrajna visszakapja a teljes területi integritását, függetlenségét, szuverenitását, az oroszok menjenek vissza haza, Oroszországba, és ne veszélyeztessék se a baltiakat, ne fenyegetessék Moldovát, ne fenyegetessék Lengyelországot, ahogy ezt egyébként vezető orosz politikusok megteszik - önök szerint ez is rendben van? *(Dr. Zsigmond Barna Pál közbeszól.)* Szerintünk nincsen rendben. A Demokratikus Koalíció tehát békepárti, hiába fogják önök századszor meg ezredszer is elmondani, hogy aki nem szavazza meg az önök határozati javaslatát, az háborúpárti, ettől ez még nem lesz igaz. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy egy ilyen határozatnál érdemes számba vennünk az elmúlt egy évet, mi is történt az elmúlt egy évben, és hogyha ezt megtesszük, akkor sajnos az a kép, amely elénk tárul, az igencsak tragikus. Hiszen emberek tízezrei, százezrei hunytak el ebben a szörnyű háborúban, anyák váltak özvegyvé, gyermekek váltak árvává és férfielemek haltak meg a fronton. Emberéletekben lehet mérni a háborúnak a kárát, és ráadásul sok százezer ember életének a munkáját tette tönkre ez a háború. Én is beszéltem olyan kárpátaljai magyarral, aki elmenekült a háború elől, ott kellett hagynia a jószágot, a házat, a gépeket, mindent, amiért addig küzdött.

(13.00)

(Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt is láthatjuk, hogy ez a háború nemcsak sok százezer ember életébe került, hanem ennek a háborúnak az is a következménye, hogy Európa hihetetlen gazdasági károkat szenvedett. Csak Magyarország 4000 milliárd forintos kárt szenvedett a háború miatt, a kár európai szinten még nagyobb. Tehát ha összegeznünk kell az elmúlt egy évet, akkor tényleg azt mondhatjuk, hogy tragikusak a következmények.

Ráadásul ebben az elmúlt egy évben nem közelebb kerültünk a háború végéhez, hanem eltávolodtunk tőle. Ma nincs olyan szakértő, aki azt merné mondani, hogy a háború vége közel lenne és van esély a háború rövid lezárására. Ez számos kérdést megnyit, például azt, hogy Európa és a nyugati világ, Amerikát is beleértve, jó pozíciót foglalt-e el a háború megítélésével kapcsolatban. A mi határozott álláspontunk az, hogy

nem, és ma is rossz pozíciót foglal el, ugyanis nem a békérről gondolkodik, hanem a háborúról.

Arról szeretnék beszélni, hogy mi a célja ennek a békepárti határozatnak, amely előttünk fekszik. Az a célja, hogy világossá tegye Magyarország pozícióját. Erre azért van szükség, mert ma óriási, a nyugati világban legalábbis óriási a háborúpártiak nyomása, hogy Magyarország álljon be a sorba és csinálja ugyanazt, mint amit a többiek, küldjön fegyvereket, álljon ki a szankciók mellett, támogassa a további szankciókat. Azt látjuk azonban, hogy az elmúlt egy évben ez a politika odavezetett, hogy távolabb kerültünk a békéhez. Mi úgy gondoljuk, hogy nem ezt az utat kell választani. Ennek ellenére a háborúpárti nyomás nagy, ezért ez a békepárti határozat deklarálja, hogy Magyarország továbbra is a béke pártján áll.

Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert itt a dollárbaloldaltól teljesen mást hallottunk. Arató képviselő úr szó szerint azt mondta - idézem őt -, hogy a békepárti határozat célja a putyini pozíció támogatása és az uniós, valamint a NATO-s pozíciók gyengítése. (Arató Gergely: *Így van, így van!*) Szabó Tímea arról beszélt, hogy ez a békepárti határozat relativizálja a felelősséget, Molnár Zsolt arról beszélt, hogy önök is valójában békepártiak. Most akkor nézzük meg, hogy mi szerepel ebben a határozatban! Ismételten, mert már egyszer egy határozatban megtettük, elítéljük Oroszország katonai agresszióját, és elismerjük Ukrajna jogát az önvédelemhez. Nem tudom, hogy ez érthető-e. (Nacsá Lőrinc: *Nem értik, hagyj!*) Önök szerint ezt a mondatot diktálta Putyin, és ez lenne a putyini pozíció, az, hogy Magyarország elítéli Oroszország katonai agresszióját és elismerjük Ukrajna jogát az önvédelemhez. Önök szerint az a NATO és az uniós pozíció aláásása, hogy benne szerepel ebben a határozatban, hogy Magyarország a NATO és az Európai Unió elkötelezett tagja.

Szeretném kérdezni tisztelt Arató képviselőtársamat, hogy ön hallja is, amit mond vagy csak mondja. Mert én értem azt (Arató Gergely: *Én még értem is veled szemben!*), hogy ebben a helyzetben két út lehetséges, nincs más út. Vagy a béke útja van, vagy a háború útja van, és önök a háborút választották. (Dr. Brenner Koloman: *Nincs más út, csak az Isten útja!*) Az a helyzet, hogy ezt önöknek valahogyan meg kell indokolni, de azért ennél lehetett volna jobb érveket is találni arra, hogy a békepárti, a béke mellett kiálló határozatot elutasítsák. Mert önök ezt teszik, önök ezt a határozatot elutasítják.

Azt is látjuk, teljesen nyilvánvaló, hogy önök felétel nélkül, kritikátlanul ki akarják szolgálni a háborúpárti nyugati rendszert és nyugati politikát. Éppen ezért mondják azt, hogy a szankciók tökéletesen működnek. Térjünk rá a szankciók kérdésére! Arató Gergely és Szabó Tímea is azt mondta, hogy nincs szankciós infláció. (Arató Gergely: *Nincs is!*) Akkor önök szerint mivel magyarázható az, hogy az egész Európai Unióban, az összes tagállamban, mindenhol triplájára emelkedett az infláció? Az uniós infláció

átlagos - az átlagos uniós infláció pontosabban mondván - 2021-ről 2022-re több mint a háromszorosára növekedett. Ennek egyetlen oka van: nem volt az európai gazdaságban semmi változás a szankciókon kívül. A szankciók megemelték az energia árát és az egekbe lökte az inflációt. Ilyen egyszerű az összefüggés. Ha önök ezt eltagadják, azt okkal teszik, azért, mert önök a háborúpártiak álláspontját képviselik.

Szabó Tímea beszélt az energiakérdésről is. Azt mondta, hogy Magyarországnak le kell válnia az orosz energiáról. Ez egy virtigli amerikai álláspont, látjuk, hogy egész Európa ezt tette. És mi lett a következménye? Az, hogy most ötszörös áron veszi meg Európa az Amerikából származó LNG-gázt. Nem véletlen, hogy 2021-ben az LNG-vel, a folyékony gázzal kereskedő vállalatok profitja 8,5 milliárd euró volt, ami 2022-ben ennek a többszörösére növekedett, 35 milliárd euróra. (Arató Gergely: *A Gazprom haszna mennyi volt közben?*) Ez azt mutatja, hogy ennek a háborúnak valóban vannak nyertesei, leginkább az energiacégek a nyertesei. Önök most azt javasolják nekünk, hogy az egyik függést váltsuk fel egy másikra. Szerintünk ez nem helyes álláspont. Véleményünk szerint a magyar energiafüggetlenség csak akkor valószínűsíthető, ha több lábunk állunk. Ha az egyik függést egy másikra váltjuk fel, az nem jelent energiafüggetlenséget, az függést jelent, egyik függést leváltjuk a másikra.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, a helyzet az, hogy nincs más választás: vagy a béke pártján állnak, vagy a háborúén. Önök ebben döntöttek. Önök a háború pártján állnak, ezért nem támogatják ezt a nyilatkozatot, úgy is mondhatnám, hogy önök háborús szédelgők (Dr. Lukács László György: *Ti meg a Putyin frakciója!*), és ha az önök szavain múlna, akkor Magyarország már rég belekeveredett volna ebbe a háborúba. Azt mondják, Szabó Tímea is, Arató Gergely is azt mondja, hogy önök a béke pártján állnak. Ehhez képest az önök miniszterelnök-jelöltje a kezdet kezdetén nyilvánvalóvá tette (Arató Gergely: *A tiétek volt, nem a miénk, kiderült azóta!*), hogy fegyvereket szállít. Szabó Tímea párttársa, Tordai Bence azt mondta szó szerint, hogy itt lenne a legfőbb ideje, hogy Magyarország megkezdje a direkt fegyverszállításokat. Ez az önök álláspontja. Ha önök fegyvereket szállítanak, akkor nem a béke pártján állnak, hanem a háborúén.

Tudniuk kell, Gréczy Zsolttal egy tekintetben értek egyet. Ön azt mondta, hogy a nemzeti érdekekkel nem lehet szórakozni. Egyetérték vele. Csakhogy amikor önök azt mondják, hogy fegyvereket kell szállítani ebbe a katonai konfliktusba (Gréczy Zsolt: *Nem mondtam ilyet!*), akkor nemcsak hogy szórakoznak a nemzeti érdekekkel (Gréczy Zsolt: *Ilyet nem mondtam!*), hanem el is árulják azt, mert a fegyverszállítás konkrét biztonsági kockázatot jelent Magyarországnak számára. Amikor önök fegyverszállításról beszélnek, akkor nem a béke pártján állnak, hanem a háború eszkalációjáén. Az a helyzet, hogy aki

ma a háború pártján áll és a további szankciókat, a további fegyverszállításokat támogatja, az bizony kockáztatja a harmadik világháború kitörését. Azt gondolom, hogy teljesen nyilvánvalóan ez szembe megy a magyar nemzeti érdekekkel.

Tehát arra kérem önöket, hogy most az egyszer hagyják figyelmen kívül azt, hogy mit diktálnak önöknek Brüsszelből, hagyják figyelmen kívül, hogy a dollárokért cserébe milyen álláspontot várnak el önöktől. (*Arató Gergely: Hazudsz! - Gréczy Zsolt: Bizonyítsd be!*) Most az egyszer álljanak a magyar emberek oldalára! Éppen ezért most az egyszer álljanak valóban a béke oldalára, ne a további fegyverszállításokat szorgalmazzák, ne a további szankciók megtámogatását és megszavazását támogassák, hanem támogassák a valódi békét és a tűzszünetet, mert csak ez jelenthet hosszú távon biztonságot Európának és Magyarországnak. Ezért arra kérem önöket még egyszer, hogy támogassák ezt a határozatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

(13.10)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A következő hozzászólónk Gyöngyösi Márton, a Jobbik európai parlamenti képviselője, aki a felszólalását az emelvényről mondja el. Parancsoljon, öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON európai parlamenti képviselő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Ma elsősorban magyar hazafiként és európai polgárként szólok önökhöz. (*Cseresnyés Péter: Te jó ég!*) Mi, magyarok mindannyian Szent István, az 1948-49-es és az 1956-os szabadságharc örökösei vagyunk. Szent István jelölte ki a szabadság ezeréves útját, azóta azonban többször meg kellett védenünk szabadságunkat az elnyomóktól. Az 1848-as polgári forradalom és szabadságharc volt az első és legfontosabb mérföldköve nemzetünk harcának. Aztán egy évszázaddal később, 1956-ban ismét fegyvert kellett fognunk a szabadságunkért, őseinknek újra vérükkel kellett fizetniük az elnyomók ellen, hogy a szabadságot kivívják. Mi, magyarok jól tudjuk, hogy milyen parittyával, Molotov-koktélokkal harcolni az orosz megszállók túlhatalmával szemben.

Egy évvel ezelőtt, egészen pontosan 2022. február 24-én Oroszország fegyveres erővel lerohanta Ukrajnát. Azóta az ukránok hősiességgel védik hazájukat a megszálló orosz csapatok ellen. Ezernyi barikád jelzi, hogy hiába az agresszor könyörtelen, a polgári lakosságot sem kímélő támadásai, ők a végsőkig harcolnak a hódítókkal szemben, a hódítók ellen. De az orosz támadás nemcsak Ukrajnának szól, hanem valamennyiünknek, akik az Európai Uniónak és a NATO-nak tagjai vagyunk, és ezeknek a tagországoknak állampolgárai vagyunk, és azt üzeni: nem vagytok többé biztonságban.

És igen, mindenki békét szeretne, de mi, magyarok talán mindenkinél jobban tudjuk azt, hogy nem minden béke valódi béke. A magyar emberek 1956-ban is békét szerettek volna, békét, de nem a saját hazájukban is meghunyászkodásra és megalkuvásra, félelemre épülő békét, hanem olyat, amellyel együtt szabadság is jár. A magyaroknak nem kellett az elnyomók kiszolgálóinak, a kommunistáknak a kegyes békéje, a magyarok is a szabadság békéjéért harcoltak az orosz megszállókkal szemben. A bátrak azért emelték a barikádokat, azért ragadtak fegyvert, és azért áldozták az életüket oly sokan, hogy ezt a szabadságot kivívják, és ezt a szabadságot megkapják.

Sajnos, akkor mi, magyarok végül november 4-e békéjét, az orosz megszálló és áruló csatlósai gyalázatos békéjét kaptuk, amelynek diadalát bitófák, akasztófák és tömegsírok, árva és özvegyek jelezték, a sárba taposott és saját vérebe belefojtott szabadság emléket pedig még a rendszerváltás után is kéjesen mosolygó gyilkosok és békepárti elvtársak gyalázták. Az utókor azóta ítelt, és ma már mindenki számára egyértelmű az, hogy kik voltak a gyilkosok, és kik voltak a hősök.

És igen, ezért is fontos, hogy a mostani ukrainai orosz agresszió kapcsán a magyar Országgyűlés megszólaljon, de még fontosabb, hogy egyértelművé tegye: mi, magyarok a szabadság, Európa és a szabadság békéje mellett állunk, amelyért eleink annyit küzdöttek, hiszen mi mindannyian Szent István, 1948 és 1956 örökösei vagyunk. Ezért mindannyiunk számára egyértelmű kell legyen, hogy kik ma, 2023-ban az agresszor gyilkosok, és kik a hazájukat védő hősök. Nemcsak történelmünk okán, de a keresztény kultúrkör örököseiként sem állhatunk az agresszor oldalára, és nem lehetünk közönyösek, indifferensek az áldozatok irányában.

Római katolikusként akár örülhetnék is annak, hogy a magyar miniszterelnök az utóbbi időben ennyire azonosul a szentatya és a Vatikán útmutatásával és álláspontjával, de attól tartok, hogy téved, sőt félrevezeti a nyilvánosságot, amikor a két álláspont közötti azonosságról beszél. Orbán Viktor szerint ugyanis: „Maradtunk hát ketten a béketáborban: Magyarország és a Vatikán.” Hát, a tábor lehet, hogy egy, de a zászló egészen biztosan nem: az orbáni zászlón annyi áll, hogy „Békét!”, a Vatikánén az, hogy „Igazságos békét!” Hogy ez közelebbről mit jelent, azt Gallagher érsek, akire nyugodtan tekinthetünk úgy, mint a Vatikán külügyminisztere (*Nacsa Lőrinc: Mert az!*), konkrétan is kifejezte, és érdemes részletesen is idézni: „Azt hiszem, a Szentszék egyik feladata, ha úgy tetszik, hogy megpróbálja életben tartani a reményt, a béke álmát, de úgy gondolom, hogy a hangsúly továbbra is az ellenálláson, a katonai győzelmen van, és csak utána gondolunk a békére. Nem hiszem, hogy ebben a szakaszban a katonai megoldás előmozdítása nélkül a béke kerülne a középpontba. Azt mondjuk, hogy dolgozzunk a békéért és dolgozzunk az igazságos békéért.”

És hogy mi az igazságos béke, tisztelt képviselőtársaim? Idézet következik: „Az igazságos béke azt jelentené, hogy az oroszok kivonulnak Ukrajna területéről. Igen, a béke az ellenségeskedések végét jelentené, és bizonyos tárgyalásokkal jár együtt, hogy békeszerződés vagy legalábbis fegyverszünet jöjjön létre.” Ez tehát a Vatikán álláspontja, amivel ellentétben a tegnapi nap folyamán Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője és ennek a határozati javaslatnak az egyik előterjesztője, ki is mondta, hogy igazságos béke nincs, csak békediktátum. Ezzel önök elvesztették egyetlen és utolsó szövetségüket, aki igazából soha nem is volt az önök szövetségese. Kérem tehát, hogy a továbbiakban ne hivatkozzanak a Szentszékre és a Vatikánra! *(Nacs Lőrinc: Ja, ezt te mondd meg!)*

És ha esetleg az erkölcsi, keresztény tanításból a következő szempontokat nem tudják, tisztelt képviselőtársaim, magukévá tenni, akkor vegyenek fontolóra egy pragmatikus, érdekalapú szempontot: 2021. december 15-én, vagyis több mint két hónappal az orosz offenzíva megindítása előtt az orosz külügyminisztérium az Amerikai Egyesült Államoknak és a NATO-nak elküldött és azután nyilvánosságra hozott egy egyezménytervezetet, amely Putyin igényét fogalmazta meg a posztsovjét, és kapaszkodjanak meg, a posztzocialista térség egészére, vagyis az orosz birodalmi terjeszkedés, agresszió közvetlen célpontja nemcsak Ukrajna, hanem hazánk is és egész Kelet-Közép-Európa, vagyis hazánk az orosz imperializmus célpontja.

Ha esetleg ez sem segítene önöknek, akkor szeretném jelezni, hogy kárpátjai magyarok százai harcolnak a szülőföldjük védelmében ukrán zászló alatt. Erkölcsi kötelességünk is tehát, hogy támogassuk a kárpátjai magyarságot a szülőföldjéért vívott küzdelemben, minimum azzal, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem a Moszkvából diktált és elvárt narratívát visszhangozzák nap mint nap. Igen, tisztelt képviselőtársaim, Orbán Viktor éwertékelőjét hallgatva, majd pár nappal később Putyinét, elgondolkozik az ember, hogy vajon Moszkvában írják Orbán Viktor beszédeit vagy Budapesten Putyinét, esetleg van egy közös stáb, amelyik mindkettőnek besegít. *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Ijesztő, amiket mondasz!)*

Az önök javaslata tehát nem más, mint az orosz megszállók és áruló csatlósainak a gyalázatos békéje. Ez Putyin békéje, a tömegsírok békéje, amit egy európai polgár és legfőképp egy magyar hazafi sohasem támogathat. Ez a békejavaslat nem a magyarok érdeke, ahogyan az orosz gázfüggőség sem, hiszen négyzszeresébe kerül a Magyarországon vásárolható gáz, mint bárhol máshol Európában. Ez egyedül Moszkva, illetve Putyin érdeke.

Ez a javaslat még jobban eltaszít bennünket, magyarokat az európai értékekből, más európai nemzetektől és Európától. Ezzel a javaslattal önök elszigetelik hazánkat a szövetségi rendszerben, amelybe tartozunk, és amely a biztonságunkat garantálja.

(13.20)

Sőt, önök ki akarják vezetni Magyarországot az Európai Unióból. A huxitot készítik elő ezzel a javaslattal is *(Nacs Lőrinc: Ott voltál a színpadon, amikor zászlót égettek! - Hollik István: 15 éve mondjátok!)*, hogy megszabadulva a jogállamisági követelményektől a világ végéig uralkodhassanak orosz segítséggel. Vazallus államot akarnak kiépíteni Magyarországból Vlagyimir Putyin támogatásával.

Erre 1956 örököseiként csak két szót idézhetünk a béke után magyar vérrrel lefestett házfalakra örökre szóló üzenetként: ruszki haza! Éljen 1956 emléke! *(Felmutat egy lyukas zászlót)* Köszönöm szépen a figyelmeiket. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: A következő hozzászóló a Fidesz képviselőcsoportjából Pánczél Károly képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg nekem, hogy az orosz-ukrán háború egyéves évfordulójáról szóló határozati javaslat - amit egy békepárti határozati javaslatnak hívok - kapcsán tulajdonképpen kizárólag annak 6. pontjához szóljak hozzá, hiszen az foglalkozik a kárpátjai magyarsággal.

Mielőtt ezt megteszem, előjáróban engedjék meg nekem, hogy elmondjam, tulajdonképpen meglepődtem, megdöbbenem azon, hogy mind a tegnapi napon, amikor ellenzéki pártok, globalista, liberális baloldali pártok reagáltak Szijjártó Péter miniszter úr napirend előtti jérére, vagy épp a ma elhangzott vitában, fölfedezték maguknak a kárpátjai magyarságot. Gratulálók ehhez, hiszen az elmúlt években ők, önök, a globalista liberálisok a kárpátjai magyarokat kizárólag ukrán választási csalóknak írták le, olyan ukránoknak, akik elveszik a magyaroktól a munkahelyüket, a nyugdíjukat, akiktől el kellene venni a kettős állampolgárság jogát. Gyurcsány Ferenc meg is hirdette, nemcsak hogy nem támogatja, hanem vissza is venné.

Szeretném megjegyezni, hogy ebben a háborús helyzetben bizony a kettős állampolgárság életeket mentett Kárpátján, emberi életeket.

(Z. Kárpát Dániel elfoglalja a jegyzői széket.)

Önök, akik felesleges pénzkidobásnak gondolták, mondták és többször kifejtették, hogy felesleges pénzkidobás Kárpátján, a határon túl óvodaépítési programot folytatni, iskolaépítést, templomfelújításokat, hogy miért adunk bérkiegészítést ukrán állampolgároknak, akik magyar orvosok, egészségügyben dolgozó ápolók, tanárok, tanítók, újságírók, helyi önkormányzatoknál dolgozó köztisztviselők. Ezt mi azért adtuk, hogy megmaradhassanak ott, a

szülőföldjükön, és tudják szolgálni az ott élő magyarokat. Önök ezeket a támogatásokat feleslegesnek ítélték. Gratulálok, hogy eljutottak oda, hogy felismerték, hogy bizony a magyar nemzet túlnyúlik a határokon, és Kárpátalján is élnek magyarok.

Tisztelt Ház! Arról az elszakított nemzetrésről szeretnék szólni, amely a legtöbbet szenvedett a Kárpát-medencében történelmünk során. Rákóczi népéről szeretnék szólni, akik a legnehezebb körülmények között is megmaradtak magyarnak évszázadokon át. Tudjuk jól az ő történelmüket, voltak a magyar királyság tagjai és részesei az Osztrák-Magyar Monarchiának, éltek Csehszlovákiában, a Szovjetunióban, ma pedig Ukrajna állampolgárai. Túléltek azt a véres XX. századot. Túléltek két világháborút, két szörnyű diktatúrát, Gulagot, málenkij robotot és a Szovjetunió nyomorát is. Zárójelben szeretném megjegyezni, hogy még a Szovjetunió büntetésében is több oktatási, kulturális és anyanyelvhasználati joguk volt, mint a jelenlegi Ukrajnában.

Ma az a kérdés a háború sújtotta Ukrajnában, hogy vajon a magyarság végöráit látjuk-e Kárpátalján, vagy reményeink szerint egy mielőbbi fegyverszünet és béke után is marad egy erős mag Kárpátalján, valahogy hasonlóképpen, mint a délszláv háború által sújtott Délvidéken, ahol maradt erős mag, ahol ma jó magyarnak lenni, ahol parlamenti képviselője van a magyarságnak. Reméljük, egy ilyen jövőben bízunk a Kárpátalján is és Ukrajnában is.

Tisztelt Ház! Ez egy hosszú háború, amit az Egyesült Államok és Oroszország vív Ukrajna területén, amely tönkreteszi Ukrajnát, tönkreteszi az ottani magyarokat, tönkreteszi az ottani románokat, ruszinoakat, lengyeleket és bolgárokat, és tönkreteszi ez a háború Európát is, az Európai Uniót. És Európa ma nem hallgat a józan észre, nem hallgat a józan hangra; háborús hisztéria van. Versengés van abban, hogy ki milyen, emberi életek kioltására alkalmas fegyvereket küldjön.

Tisztelt Országgyűlés! Tavaly áprilisban a választások nemcsak a belpolitikáról döntöttek Magyarországon, hanem arról is, hogy Magyarországnak ki kell maradnia a háborúból. Az akkori baloldali globalista összefogás a DK-tól a Momentumon át, a Párbeszédén át a Jobbikig homályos válaszokat adott a háború kérdésére. Legfeljebb azt sikerült kipréselni, hogy hát, ha a NATO azt mondja, akkor küldünk fegyvert és katonát is. A választók erre egyértelműen nemet mondtak, nemet mondtak a sodródásra.

A XX. században volt éppen elég részünk a sodródásban. Volt két vesztes világháború Magyarországon, két szörnyű diktatúra, mindezt el kellett szenvednünk, tanultunk belőle, és Magyarország nem kíván nagyhatalmi érdekek mentén háborúba sodródni, nem vihetnek minket háborúba, ebből ki kell maradni, ez az egyértelmű álláspontunk.

Tisztelt Országgyűlés! De sajnos a nemzet érintett ebben a háborúban. Az országunk nem, de a kárpátaljai magyarság révén a kárpátaljai nemzetrész egy

háborúban álló, agresszor által megtámadott ország állampolgáraiként élük át a háború borzalmait. Átélik a bizonytalanságot, az áramszüneteket, a légvédelmi riadókat, a létbizonytalanságot, a besorozott férfiakért való aggodást, a fronton elhunyt férfiak örökké tartó hiányát, az embervadászatot a sorköteles férfiakra.

Ha komolyan vesszük, hogy egy államnak - és így a magyar államnak is - a legfontosabb feladata az, hogy a nemzet megmaradjon, boldoguljon, gyarapodjon, és tudomásul vesszük azt a tényt, hogy a nemzet túlnyúlik a határokon, akkor a magyar államnak az egyik legfontosabb feladata a kárpátaljai magyarságról való gondoskodás is, és rajtuk, az ő megmaradásukban, boldogulásukban, gyarapodásukban ma egy dolog segíthet: ha fegyverszünet van, majd béke van és béke lesz Ukrajnában. Ez garantálja a kárpátaljai magyarok megmaradását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Érdemes felidézni azt, hogy Magyarország milyen jószomszédi intézkedéseket tett még a háborút megelőzően. Következtesen támogattuk Ukrajna európai uniós integrációját, és a vízummentesség ügyét is, egészen az új oktatási törvény elfogadásáig. Ötvenmillió eurós kötött segélyhitelről döntöttünk a határ menti infrastruktúra fejlesztésére. A kelet-ukrajnai harcokban még 2015-től, '16-ban, '17-ben az ott megsérült ukrán katonákat Magyarországon kezeltük, és folytatódott a rehabilitációjuk. A háborúban meghalt vagy megsérült ukrán katonák gyermekeinek üdültetése történt Magyarországon. Onnan, a fegyverropogásból hoztunk ki Kelet-Ukrajnából gyerekeket Magyarországra üdülni, pihenni. A kárpátaljai immunizációs programban 2017-2023 között több mint 600 millió forint értékben szállítottunk ki vakcinákat a vírus megelőzése érdekében. Több egészségügyi és oktatási intézmény felújítását és bővítését végeztük el, olyat is, amelyeket ukránok használnak. Hozzájárultunk Tarasz Sevcenko ukrán költő beregszászi szobrának a felállításához, támogattuk ennek létrejöttét, és elindult az ukrán tanszék a Nyíregyházi Egyetemen.

Tisztelt Ház! 2022. február 24-ét követően, azaz egy évvel ezelőtől hazánk eddig több mint 35 milliárd forint értékű segítséget nyújtott Ukrajnának. A karitatív szervezetek adatszolgáltatásai alapján pedig összesen 3600 tonna adományt juttattunk el a határon túlra, több mint 8 milliárd forint értékben.

(13.30)

Amióta zajlik a háború, azóta valóban közel 1,5 milliónyi menekült érkezett Magyarországra, az ő ellátásukról is gondoskodtunk. A „Híd Kárpátaljáért” nemzeti összefogás eredményeképpen az adományok összege meghaladta az egymilliárd forintot. 37 millió euró értékben kínálunk segítséget Ukrajnának: Záhalmi településen iskola, Szinyak településen az önkormányzat által fenntartott egészségügyi rendelőintézet, máshol posta és önkormányzati helyiség újjáépítését támogatjuk. A „Hungary Helps” programon

keresztül a Miniszterelnökség 1,5 milliárd forint segílyt adott humanitárius válsághelyzet kezelésére. A Magyar Ökumenikus Segélyszervezet a Külügyminisztériumtól 580 millió forintos támogatás kapott, az Emberi Erőforrások Minisztériuma 230 millió forint értékben vitt gyógyszereket és orvosi eszközöket, az agrártárca támogatásából napraforgó, kukorica és burgonya-vetőgumó érkezett az országba. Több milliárd forint értékéről beszélünk.

Tisztelt Ház! Magyarország folyamatos gesztusainak és támogatásainak ellenére Ukrajna számos, a kárpátaljai magyar kisebbség korábban meglévő jogait szűkítő törvényt fogadott el. Nagyon fontos nemzetpolitikai kérdés, hiszen oktatási törvény, nyelvtörvény, közoktatási törvény és kisebbségi törvény hozta rosszabb helyzetbe a kárpátaljai magyarokat.

A kárpátaljai magyar érdekvédelmi szervezetek vezetőit folyamatos atrocitások érik, eljárások, sőt titkosszolgálati kihallgatások. Folyamatos a kárpátaljai magyarság vezetőit, szervezeteit és a magyar kormányzatot lejárató cikkek, interjúk, posztok közlése, és önök által is bizonyára ismert a munkácsi Turul-szobor gyalázatos eltávolítása, a Munkácsi kistérségben zajló magyarelles intézkedések, magyar zászlók, feliratok eltávolítása vagy éppen iskolaigazgatók kirűgása.

A nemzeti kisebbség legégetőbb problémája ma Kárpátalján a háború mellett a 2017-ben elfogadott oktatási törvény, amely idén szeptemberben hatályba is lép, mely alapján a korábbi magyar tannyelvű iskolák ötödik osztályától kötelezően át kell térni a vegyes tannyelvű oktatásra, és a nemzeti kisebbségi iskolát jogilag már a 2020-as közoktatási törvény felszámolta. És amint tudjuk, európai uniós támogatásból most az ukrán állam majd ezereurós pénzeket fog meglebegtetni a nemzetiségi tanulók családja előtt, hogy iratkozzanak ukrán iskolákba, és ilyen támogatást fognak majd kapni azok, akik nem az anyanyelvű oktatást választják. Jelzem még egyszer önöknek, mindenképpen uniós támogatásból tudják ezt megtenni.

Tehát Magyarország, Ukrajna és a kárpátaljai magyarság számára kiemelten fontos, hogy mielőbb béke legyen. Magyarország érdekelt abban, hogy a szomszédos Ukrajna egy szuverén, kiegyensúlyozott, demokratikus jogállam legyen, ahol a nemzeti kisebbségek - köztük a kárpátaljai magyar kisebbség is - biztonságban és nyugalomban élhet szülőföldjén.

Tisztelt Ház! Ukrajnának és az Európai Uniónak is az a célja, hogy uniós tagország legyen Ukrajna. Szeretném felhívni mind a kormánypárti, mind az ellenzéki képviselők figyelmét, hogy erről majd ne feledkezzünk meg akkor, amikor erről tárgyalások kezdődnek, ne feledkezzünk meg arról, hogy Ukrajna Európai Unióba vezető útja Magyarországon keresztül vezet, ott és akkor ki kell követelni, és biztosítani kell az ott élő kisebbségeknek, őshonos kisebbségeknek a megmaradását, boldogulását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk Apáti István képviselő úr, a Mi Hazánk frakciójából. Megadom a szót. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Ez egy rendkívül fontos és érzékeny témakör és vita, és szögezzük le itt rögtön az elején, hogy semmi sem fekete-fehér, csak fekete vagy csak fehér, az sem igaz, hogy népmesei hősök állnak szemben a pokolbéli ördögökkel, és a rossz és a jó vívná itt régi vagy ősi harcát. Nagyon sok minden nem az, aminek elsőre látszik, illetőleg mindkét oldalról a dezinformációk, a félrevezetés, a félretájékoztatás igencsak pusztító fegyverek. Nagyon sok honfitársunknak, nagyon sok magyar választópolgárnak alapvető információk hiányoznak ahhoz, hogy teljes egészében tudja látni ezt a rendkívül bonyolult kérdést.

Azt leszögezhetjük, hogy gyakorlatilag itt formálisan egy orosz-ukrán háború zajlik, de gyakorlatilag ukrán területen, Ukrajna területén Oroszország és az Amerikai Egyesült Államok vív egy háborút, vagy Oroszország, illetőleg az Amerikai Egyesült Államok és az ő nyugati szövetségesei vívnak egy új háborút az új világrend helyzetének, pozícióinak hosszú távú eldöntése érdekében.

Az Amerikai Egyesült Államoknak ebben a háborúban semmi sem drága. Ők aztán nagyon hősiiesen harcolnak az utolsó csepp ukrán és kárpátaljai magyar vérig, ők nagyon hősiiesen harcolnak az utolsó szál ukrán és kárpátaljai magyar katonáig! Több ezer kilométerre, biztonságos távolságban az ő hazájuktól megint sikerült kirobbantaniuk egy háborút, vagyis ebben nagyon komoly szerepük van 2013-tól kezdődően. Lehet, hogy a kormánypárti képviselőknek ezt nem szabad kimondani, ez kínos vagy nemzetközi külügyi, diplomáciai vitákhoz vezetne, a Mi Hazánk Mozgalom azonban nem beszél mellé, eddig sem beszéltünk mellé és ezután sem fogunk.

Tehát az, hogy ez a háború kitorrt, hogy idáig fajult a helyzet, hogy az, amit a történelemkönyvek lapjairól ismertünk, vagy éppen mozivásznakon láthatunk, az most gyakorlatilag a napi véres valóság Ukrajnában, azért Oroszországot és az Amerikai Egyesült Államokat felelősség terheli; mind a kettőt.

A CIA, a különböző amerikai titkosszolgálatok felelőssége akár büntetőjogi értelemben is - ami persze soha nem lesz számonkérve, ezt jól tudjuk - elévülhetetlen a 2013-as eseményektől kezdődően, hiszen ők csak azt fogadják el demokratikusnak, amit ők éppen annak tartanak. Ez pontosan ahhoz hasonlít, ami kapcsán egyébként én már javasolnám, úgyis most a pártnévmódosítások időszakát éljük - a Jobbik most már Jobbik-Konzervatívok néven fut -, éppen aktuális lenne - ha a zárójeles megjegyzésemet folytathatom -, ha a Párbeszéd is megváltoztatná a nevét, mondjuk, monológra, mert a saját véleményükön kívül őket a világon semmi más nem érdekli, minden, az övékétől eltérő vélemény szélsőséges, náci, fasiszta, rasszista

és én nem tudom még, mi, illetőleg azt is látjuk, hogy most már az MSZP-sekből patrióta szociáldemokraták lettek. *(Közbeszólások.)* Tehát igazán különleges ez a kora tavasz, de zárójel bezárva.

A legjobbat akkor tesszük, ha nem oroszpartí, nem ukránpartí, nem Amerika-partí, hanem elfogultan és karakteresen magyarpárti álláspontot foglalunk el. Természetesen beletartozik ebbe a csonka hon, az anyaország helyzete, és beletartozik a kárpátaljai nemzettestvéreink érdekeinek - amennyire ez lehetséges a mi pozíciónkból nézve - legteljesebb képvisellete, érdekképvisellete.

Nagyon hiányoltam a baloldal valamennyi frakciójának, valamennyi képviselőjének eddigi hozzászólásaiból, hogy nekik kevésbé tűnik az fel vagy kevésbé fáj, amit mondjuk, a háború kirobbanása előtt a kisebbségekkel művelt az ukrán állam. És akkor itt megint tegyünk egy pontosítást! Amikor ezeket a kemény szavakat mondom, véletlenül sem keverem össze az ukrán katonai és politikai vezetés néhány főszereplőjét és főkolomposát az ukrán néppel és az ukrán emberekkel; a kettő között nagyon komoly különbség van.

Mit műveltek az orosz kisebbséggel? Mit műveltek a más nemzetiségű, nem ukrán ajkú kisebbséggel? Hogy tiporták páros lábbal az egyéni és kollektív szabadságjogaikat a kárpátaljai magyaroknak! És aztán az a cinikus, pofátlan és szintén háborús bűnös hozzáállás van a részükről, hogy akik nem tanulhatnak az anyanyelvükön, akik nem tanulhatnak magyar iskolában, azok azért arra jók, hogy meghaljanak a fronton egy olyan háborúban - és ebben nincs igaza Gyöngyösi képviselő úrnak -, amihez amúgy semmi közük, a világon semmi közük. Arra jók, hogy ágyútölteléknek, hogy olyan egységek soraiban harcoljanak, ahol a legnagyobb az élőerő vesztesége, arra alkalmasak - összefogdossák őket az utcákon -, az a baloldal szerint nem tartozik a háborús bűnök kategóriájába. Nem háborús bűn felrobbantani, meg emberiség elleni vagy emberiség elleni büntett felrobbantani az Északi Áramlatot?! Kinek állt érdekében, tisztelt képviselőtársaim? Ne macskázzon, ne beszéljen mellé, az Amerikai Egyesült Államoknak! Nincs objektív bizonyítékunk. Az Amerikai Egyesült Államok vagy valamelyik nyugati szövetségese érdeke lehetett.

(13.40)

És nem azért mondom ezt, mert oroszpartí vagyok, vagy a Mi Hazánk Mozgalom oroszpartí lenne, józan paraszti ésszel kellene gondolkodni. Nemcsak nézni kell, hanem látni is, tisztelt képviselőtársaim. A legjobb fegyver a józan paraszti ész, nem a mesterséges intelligenciában kell bízni, hanem a természetes intelligenciában, a józan szatmári parasztember eszében, általában a józan magyar parasztember eszében, és azok eszével kellene gondolkodni. Nem kell itt elmenni sem orosz-, sem ukrán-, sem Amerika-partí irányba. Vegyük észre, az egész történelmünk arra tanított meg minket, hogy csak magunkra

számíthatunk. Egyedül vagyunk, kizárólag magunkra számíthatunk, senki másra.

Miről szólt még a történelmünk? Hogy jótetteinknek nem, soha nem, csak hibáinknak és esetleges bűneinknek volt ára. Azt elfelejtik, hogy ez az ország mennyi áldozatot hozott csak az elmúlt több mint egy esztendőben, hogy hány százezer menekültet befogadtunk, nagyon helyesen tettük, származásra való tekintet nélkül; mennyi különböző segítséget vittünk, segítettünk az ukrán embereknek származástól, vallástól, mindentől függetlenül. Nagyon helyesen tettük, alapvető erkölcsi kötelességünk volt. Ezt valahogy mégis elfelejtik a nyugati hatalmak, valahogy mégis elfelejti az Amerikai Egyesült Államok.

És igen, valamennyi, oroszok által elkövetett háborús büntettet meg kellene büntetni, meg kellene torolni, elévülhetetlen bűncselekmények büntetőjogi értelemben is. Nagyon helyes lenne, de akkor az is helyes, ha azt mondjuk, hogy az ukránok által elkövetett háborús büntetteket is meg kell torolni, adott esetben a 2022. február 24-e előtt elkövetett emberiség elleni büntettek elkövetőit is felelősségre kellene vonni - mert így hiteles és így kerek -, és az Amerikai Egyesült Államok által elkövetett háborús büntetteket is meg kellene torolni.

Hány amerikai elnök ülhetne tényleges életfogytiglani szabadságvesztéssel, tisztelt képviselőtársaim?! Irak, Afganisztán, a kilencvenes években Jugoszlávia. Ők megtehetik? Ők megtehetik azt, hogy hamis vagy hamisított titkosszolgálati jelentésekre hivatkozva, demokráciaexport keretében megtámadnak országokat csak azért, mert nekik nem tetszik az ottani vallási, politikai meg egyéb berendezkedés?! Nekik mindent lehet, mert ők az Amerikai Egyesült Államok?! És az általuk elkövetett háborús büntettek gyakorlatilag soha nem kerülnek felszínre. Ki vetett be atomfegyvert az emberiség történelme során, mondjuk, az elmúlt hetven, nyolcvan vagy száz esztendőben? Nem az Amerikai Egyesült Államok?! Mert nem bírta elviselni, hogy támadás érte. Olyan támadás, amit ők aztán évtizedeken keresztül folyamatosan elkövettek más nemzetek, más országok, más hadseregek, más célpontok ellen. Nekik lehet következmények nélkül!

(A jegyzői széket dr. Tiba István foglalja el.)

Úgyhogy amikor a háborús büntettekről és azok következményeiről beszélünk - ezek nagyon súlyos kérdések -, akkor legyünk korrektek, és akkor mérjük egyenlő mércével! Mert az a szemét rasszista, és az a büdös náci, aki áldozat és áldozat vagy elkövető és elkövető között származás vagy hatalmi erőpozíció alapján tesz különbséget, amellet, hogy még gyáva is. Nehogy már azon müljön - persze, talán egy naiv felvetés a részemről is, hogy valakit felelősségre vonnak vagy nem, hogy éppen melyik politikai oldalhoz tartozik, vagy milyen politikai hátszele vagy ereje van, persze, ezen múlik. Az Amerikai Egyesült Államok több

elnöke soha nem látná meg a napot, ha valóban betű szerint alkalmaznánk a nemzetközi jog előírásait. És tudom, hogy nekem jobboldali ellenzéki képviselőként sokkal könnyebb lesz kimondani, hiszen azért 103 esztendővel ezelőtt ezt az országot a középhatalmi státusból, az európai középhatalmi státusból a gyenge vagy csekély hatalmi státusszal rendelkező országok közé lökték vissza, amit többek között nagyrészt azoknak is köszönhetünk, akik most oly nagy hévvel elítélnék minket.

De azért hadd ostorozzam a Fidesz-KDNP képviselőit is, és hadd utaljak vissza arra, amit a Mi Hazánk Mozgalom elnöke, Toroczkai László egy-másfél órával ezelőtt fölvetett, hogy mi a helyzet, tisztelt hölgyeim és uraim, a szlovák védelmi miniszter minap tett kijelentésével. *(Hollik István: Válaszoltak rá.)* Akkor esetleg megiszteltetésnek venném, ha még valaki, vagy megismételné Hollik képviselő úr vagy más is válaszolna, hogy folyik-e, valóban folyik-e ukrán katonák kiképzése Magyarországon, és hozzáteszem, hogy stutyiban engedünk-e át fegyverszállítmányokat. Mert az most egy életveszélyes játék a szó legszorosabb értelmében is. Nincs kedvem poénkodni, de orosz rulett lenne, hogy egyik oldalon mondunk valamit, hogy mi aztán elzárkózunk, tényleg semlegesek vagyunk - amúgy tényleg semlegesnek kellene lennünk, maradnunk -, és itt nincs kiképzés, nem engedünk át fegyvereket, aztán valahogy kerülőúton, mellékúton ott valahol Borsod-Abaúj Zemplén megye környékén vagy esetleg más pontokon mégiscsak átengedjük. Nincs erre semmi szükség. Maximum annyit érhetünk el, hogy a lehető legnehezebb helyzetbe kerülünk.

Úgyhogy amikor itt oly hevesen bírálják a baloldaltól a háborús büntettek kérdését meg az agresszió kérdését, akkor az elmúlt évek, évtizedek agresszióira tekintünk vissza, és akkor valóban mérjük egyenlő mércével és nem kettős mércével, ahogy önök szoktak. Azzal együtt, hogy naivítás lenne azt gondolni, hogy Oroszország ki fog vonulni azokról a területekről, amelyeket elképesztő anyagi és emberáldozatokkal megszerzett. Nem azt mondtam, hogy ez helyes, csak azt mondtam, hogy naivítás azt követelni, hogy vonuljanak ki a Krímből, meg ezek szerint - valahol elhangzott, valaki mondta a vita során, talán éppen Simicskó frakcióvezető úr -, hogy Ukrajna területének jelenleg 18 százalékát foglalták el az oroszok. Nem-hogy egy százalékot, egy négyzetcentiméért nem fognak feladni.

Az előbb azt mondtam, hogy tekintünk vissza a saját történelmünkre, csak és kizárólag magunkra számíthattunk, ennél a résznél mondtam ezt. Akkor tekintünk vissza egy kicsit az oroszok történelmére is! Soha az életben, hacsak katonai erővel onnan ki nem szorítják őket, ők onnan ki nem vonulnak. És tudjuk azt, hogy Putyin számára is vállalhatatlan lenne egy ilyen vereséggel felérő visszavonulás vagy önfeladás, és akkor maradjunk a politikai realitásoknál a jövő évi oroszországi választások előtt. Ne tegyünk már úgy,

mintha politikai amatőrök lennénk! Ne tegyünk már úgy, mintha nem látnánk a valóságot! Nem fognak az oroszok onnan kivonulni.

Egy a szó nemes értelmében vett alku vagy - szebb kifejezéssel élve - egyezség vezethet a békéhez, tisztelt hölgyeim és uraim. Bárki felszólíthatja az oroszokat a kivonulásra, nem fognak kivonulni, amikor több száz-ezer katonájuk meghalt, nem tudjuk, hogy mennyi, mert a folyamatos dezinformáció, hamis és hamisított jelentések tengerében nem lehet tisztán látni. Sőt, ők azon vannak, hogy előbb indítsák meg a tavaszi hadjáratot, mint ahogy a nyugati segítség odaér az ukránokhoz.

De ha már itt tartunk, akkor az ukránoknak sincs túl nagy szerencsájuk, hogy ilyen vészterhes, végzetleges időben olyan elnököt fogtak ki, mint a nemrég még női ruhákban táncoló Volodimir Zelenszkij, aki persze nagy ívben elkerüli a frontvonalat, de a most már gyakorlatilag szinte teljesen körbezárt Bahmutnál akár tízezer katonát is képes feláldozni, közte rengeteg 15-16 éves gyereket meg hatvan év fölötti idős embereket. Neki teljesen mindegy. És akkor ne csak nézzünk, hanem lássunk is! Mi Volodimir Zelenszkij foglalkozása? Színész, és szerepet játszik. Egy szerepet játszik; jól fizetett szereplő, hozzáteszem. Ahhoz persze nincs bátorsága, hogy a fronton harcoljon, hogy hiteles szereplő vagy hiteles színész legyen, de uszít. Ő sem harcol a fronton. Ezt egyébként Simicskó úr kifejezően összefoglalta: akik kirobbantják, előidézik a háborúkat, azok maguk nyilván nem harcolnak, az ő fiaik sem harcolnak, a gyermekeik sem harcolnak. Ha harcolnának, nem robbantanák ki a háborúkat.

Nem fekete vagy nem fehér ez, tisztelt hölgyeim és uraim. Maradjunk ki a háborúból, adjunk meg minden humanitárius segítséget, adjunk meg minden létező segítséget az Ukrajnából érkezőknek, álljunk ki a kárpátjai magyarok mellett, bár nagyon korlátozottak az eszközeink és a lehetőségeink, mert a legnagyobb kiállás az lenne, ha meg tudnánk akadályozni, hogy ne vigyék el őket a frontra egy olyan háborúba meghalni, amihez semmi közük, mert semmi közük, ez nem az ő háborújuk, akárhonnan is nézzük vagy próbáljuk ragozni.

És végül, de nem utolsósorban hadd reagáljak itt az előttem elhangzott utolsó vezérszónoki felszólásra, mert azért mégiscsak mindennek van egy háttára. Gyöngyösi képviselő úrnak - sajnálom, hogy nincs itt - semmiféle erkölcsi alapja nincs arra, hogy az '56-os lyukas zászlót emelgesse itt meg mutogassa az ülésteremben *(Hollik István: Ez biztos. - Nacsa Lőrinc: Végre egyetértünk.)*, amikor a tavalyi választásokra azzal a szövetséggel indult, amelyikkel, pontosan azoknak a szellemi utódaival és örököseivel *(Nacsa Lőrinc: Apró Antal!)*, akik annak idején az elenség oldalán harcoltak. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most kétperces felszólalásokra kerül sor. *(Az egymással szót*

váltó dr. Lukács László György és dr. Apáti István felé:) Amennyiben megengedik a bejelentkezett képviselőknek, hogy elmondják a felszólalásaikat, akkor tudjuk folytatni a vitát.

A DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr jelentkezett, megadom a szót két percben. Parancsoljon!

(13-50)

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Néhány dolgot próbálok azért rendbe tenni. Az egyik: elhangzott itt a turulszobor története. A turulszobrot a Gyurcsány-kormány állította vissza, és Gyurcsány Ferenc miniszterelnök személyesen részt vett az avatási ünnepségen. Az, hogy levették onnan, az már az Orbán-kormány idején történt meg. Ennyit arról, hogy kinek fontos a magyar nemzetiség képviselése. *(Nacsa Lőrinc: „23 millió román”-ozás!)*

Egy másik: ugye, benne van a szövegben, hogy Ukrajnának joga van az önvédelemhez. Na de, ha nem kapnak fegyvert, akkor hogyan védjék meg önmagukat? Tehát lehet egyszerre azt mondani az egyik szánkkal, hogy legyen béke, és védjék meg magukat, na de, hogyan? Az orosz túlerővel szemben? Személyi állományában, fegyverzetében, mindenben? Hát milyen farizeus magatartás ez? Egy ország hogyan védje meg magát? Most képzeljük el, az oroszok bejönnek '56-ban, és azt mondja az összes szomszédos ország, hogy Magyarországnak joga van az önvédelemhez, védje meg magát, ahogy tudja. Nincs ez rendben! *(Nacsa Lőrinc: A Nyugat ezt mondta!)*

Ebben a vitában az is elhangzott, hogy Oroszország, az orosz birodalom már csak ilyen, 1849-ben is elindultak, mert ez volt a politikai érdekük, meg '56-ban is. Bocsánat, én nem tudom ezt elfogadni! Az 1849-es orosz beavatkozás ellen is tiltakozom és az 1956-os ellen is tiltakozom.

Magyarország népe a szabadságot támogatja, Magyarország népe a NATO és az Európai Unió álláspontját kell hogy képviselje. És egyébként kifejezetten sajnálom államtitkár urat, mert volt NATO-nagykövetségként egy olyan álláspontot képviselni, ami arról szólna, hogy a NATO ne csináljon semmit egy megtámadott ország esetében, azt meglehetősen nehéz lehet képviselni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Demeter Zoltán: Nem NATO-tag! - Nacsa Lőrinc: És Apró Antalról nem beszélünk.)*

ELNÖK: A Fidesz képviselőcsoportjából Zsigmond Barna Pál képviselő úr jelentkezett kétpercesre. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Álljon le a verekedés! - valahogy így szokták mondani felénk.

Szóval nem szakad le a plafon. Gyöngyösi képviselő úr szavaira reagálnék. Szóval elképesztő, bejön

ide a Házba, kioktat minket, összeviessza hazudozik, és orospártisággal vádol, az az ember, aki a legsúlyosabb antiszemita beszédet követte el itt a tisztelt Ház falai között. És emlékezzünk vissza, ő volt az, aki 2014-ben választási megfigyelőnek ment el *(Nacsa Lőrinc: Erről Lukács László se beszélt!)* az EU által el nem ismert Donyeck és Luhanszki Népköztársaságba, ami miatt ki is tiltották Ukrajnából. És ő volt az, aki egyébként helyeselte a Krim annexióját is. És joggal mondta Apáti képviselő úr, hogy valóban nem méltó a lyukas zászló örökségéhez. Erre egyébként a Pongrátz család is felszólította őt. *(Dr. Lukács László György: Andrew Pongratz! Amikor még helyesen se tudnak magyarul!)* Ugye, az a Pongrátz András, aki lángvágóval vágta valamikor '56-ban a Sztálin-szobrot, és felszólította, hogy többet ne használja ezt a lyukas zászlót a Jobbik. Ennyit szerettem volna. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjából Dudás Róbert képviselő úr következik. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Azt gondolom, egyvalamit azért leszögezhetünk, hogy mindenki békét akar. *(Nacsa Lőrinc: Sajnos nem.)* Itt egyvalamit kell eldöntenünk - nagyon kedves, Nacsa képviselőtársam, hogy tíz másodpercig nem tudja bekiabálás nélkül megállni -, azt kell eldöntenünk, hogy ki az, aki valódi, igazságos békét akar, és ki az, aki pusztán a kommunikációs térbe próbál bekiáltani.

Tisztelt Kormánypárti Képviselő Hölgyek és Urak! Nem maradt szövetségesük Európában! Egy maradt, a Vatikán, amelynek ebben a helyzetben, ebben a kérdésben mégsem fogadják meg a véleményét. Mert mit mond a Vatikán? Hogy nem pusztán békére van szükség, hanem igazságos békére. És hogy mi a kettő között a különbség? Bizonyára mindannyian emlékeznek rá, és mindannyian sorscsapásként élik meg azt, ami a magyar nemzet legnagyobb sorscsapása, 1920. június 4., Trianon. Hogy kötöttek-e ott békét? Kötöttek. Hogy igazságot kötöttek-e? Nem, nem kötöttek igazságot. Aki azt mondja, hogy pusztán béke kell, nem pedig igazságos béke, az legitimálja Trianont, legitimálja a trianoni békediktátumot, és elárulja a magyar nemzetet. *(Dr. Tilki Attila: Nana! - Moraj a kormánypártok soraiban. - Nacsa Lőrinc: Szégyell már magad!)*

Nem pusztán békére, hanem igazságos békére van szükség! *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjából Hollik István jelentkezett. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm. Először is, dicsőség Steindl Imrének, hogy ilyen masszívra építette meg a Parlamentet, és ezért nem szakadt le a plafon, amikor Gréczy Zsolt Gyurcsány Ferencet és a

határon túli magyarokat olyan összefüggésben említette, hogy Gyurcsány Ferenc volt, aki kiállt a határon túli magyarságért. Erről azért legyen kedves megkérdezni a határon túli magyarokat is, tisztelt képviselő úr.

De ön azt kérdezte: hát hogyan legyen béke? Képviselő úr, ön most azoknak a háborúpárti politikusoknak az álláspontját képviseli itt, és ezért nem támogatja a békepárti határozatot, akik a következőket mondták, például a német külügyminiszter: háborúban állunk - többes szám első személyben - Oroszországgal. Ők már úgy gondolják, hogy a Nyugat háborúban áll. Sőt, több háborúpárti európai politikus azt mondja, hogy ennek a háborúnak akkor lesz vége, ha le fogjuk győzni Oroszországot. Hogyan győznek le egy atomhatalmat, ha nem világháború révén?

Tisztelt Képviselőtársam! Önök békéről beszélnek, de támogatják a fegyverszállításokat. Fegyverszállítással nem lehet a békéért tenni! Legyen világos, hogy az önök álláspontja ebben a tekintetben tarthatatlan! Tehát aki fegyverszállítást támogat, és arról beszél, hogy háborúban áll Oroszországgal, az ennek a háborúnak az eszkalációjával veszélyezteti. Másként mondva: az önök álláspontja, ha tetszik, ha nem, egy háborús keresztet rajzol a magyar emberek és főként a kárpátaljai magyarok homlokára. Ezt vegyék tudomásul!

Ezért kérjük azt, hogy adják föl azt az álláspontot, amit külföldről diktálnak önöknek, és végre fogadják el a békepárti határozatot, és álljanak így a magyar nemzeti érdek mellé. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: A következő kétperces hozzászólónk Dócs Dávid képviselő úr, Mi Hazánk. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Ennek a jelenlegi vitának az elhangzása során hallhattunk mindkét politikai oldalról, már a Gyurcsány vezette és fémjelzett baloldaltól és a kormánypártok oldaláról is pró és kontra sokféle álláspontot, valamint önök, kormánypárti képviselőtársaim, ezzel a határozati javaslattal sok igazat és támogatható dolgot mondtak ki, ámbátor sok dolgot kihagytak belőle. Éppen ezért jómagam és a Mi Hazánk-frakció egy módosító javaslattal élt, amit reményeink szerint majd önök is tudnak támogatni, és abból tudnak átemelni dolgokat a konszenzus jegyében.

Nekünk elsősorban nem az Unió, nem Ukrajna, nem Amerika és nem is Oroszország érdekeit kell védenünk, nekünk elsősorban a magyar érdekeket kell védeni, éppen ezért hallhattuk itt több kormánypárti képviselőtől is, hogy Kárpátalja és a Kárpátalján élő nemzettestvéreink milyen veszteségeket szenvednek el, mégsem történt hathatós előrelépés és intézkedés annak érdekében a magyar külügy és a magyar kormány részéről, hogy ez a továbbiakban ne következessen be, és hogy őket kellőképpen meg tudjuk védeni.

Számunkra, mint minden nemzet számára viszont a sajátjaink védelme a legfontosabb, éppen ezért a Szabó Dezső-i gondolattal élve, mivel minden magyar felelős minden magyarért, mi elsődlegesen ebben a katonai konfliktusban a Kárpátalján élő magyar kisebbséget szeretnénk védeni, hiszen hiába élnek magától a fronttól kellő távolságban, mégis igen nagy veszélynek vannak kitéve, mivel hajtóvadászatszerűen gyűjtik be a Kárpátalján még mindig ott maradt és nem elmenekült honfitársainkat, és viszik őket a húsdarálóba, az első sorba ágyútöltelékeknek. Mi azt gondoljuk, hogy nekünk a magyar életek megvédése a legfontosabb, és végső soron nekünk azt kellene követelnünk az Európai Uniótól, hogy ne milliárdokkal és fegyverrel támogassák a szomszédunkban dúló háborút, hanem védjék meg a magyar kisebbséget. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Még van további három kétperces jelentkezőnk, de tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy mindegyiküknek a következő körben fogok tudni szót adni, hiszen ebben a körben már mindegyik frakciónak egy-egy képviselője hozzászólott. Így visszatérünk az előre bejelentett felszólalók listájához. Ennek keretében pedig Illés Boglárka képviselő asszony következik, Fidesz. Parancsoljon!

ILLÉS BOGLÁRKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. A baloldali padsorokból elhangzott váltólanságokra azért nem kívánok tételesen reagálni, mert én úgy gondolom, hogy méltán tükrözta a felszólaló képviselők saját frakciójában adott válaszreakció - méghozzá nemcsak a jelenlétük hiányára, hanem akár a tapsban is kifejezhető elismerés hiányára gondolok -; még azokban a padsorokban sem ismerték el ezeket a felszólalásokat. És gondolhatunk itt kifejezetten a DK felszólalására.

(14.00)

Már több mint egy éve, hogy Európában az ész és a szív, az érzelem és a morál, a párbeszéd és a tárgyalás helyett Oroszország katonai agresszióval megtámadta Ukrajnát, kihűlt tűzhelyeket, egzisztenciális kiszolgáltatottságot, lelki koldusbotot, támasz nélküli hozzátartozókat, remény nélküli kétségbeesést hagyva maga után nap mint nap, ezekben a percekben is. Magam előtt látom feleségek arcát, akik könnybe lábadt szemmel találkoznak a front vonalának kíméletlenségével. Az öregek tekintetét, akik tudják: lehet, hogy még azelőtt örök álmokra kell hunygniuk szemeiket, mielőtt viszontláthatnák a távozott szeretteiket. A csecsemőket és a kisgyermekeket, akik nélkülözések folytán sírva sírba szállnak. A fegyverek szállítása erre nem jelent megoldást. Üzenem ezt az időközben távozó Gréczy Zsolt képviselő úrnak is.

Tisztelt Ház! Több mint egy évvel ezelőtt kezdetét vette az orosz-ukrán háború, melynek máig több ezer, több tízezer halottja, eltűntje, testi-lelki sebesültje és

több millió menekültje van. Ha kell, elmondjuk százszor, ha nem elég, százegyszer is: elítéljük Oroszország agresszióját, hiszen egy ország sem támadhat meg egy szomszédjában lévő, független szuverén államot. Elismerjük Ukrajna önvédelemhez való jogát és támogatjuk területi integritását, egyúttal elköteleztünk vagyunk a béke mellett, mert nem akarjuk, hogy még több ártatlan ember a háború áldozatává váljon. Nem akarjuk, hogy magyar emberek szenvedjenek, nem akarjuk, hogy Európa tovább görnyedjen a háború súlya alatt. A fegyverek szállítása pedig nem jelent megoldást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Simicskó István frakcióvezető úr is említette és egyértelműen kijelentette: vannak, akik a háború kirobbanásáért felelősek, vannak, akik a háború folytatásáért dolgoznak, és felelősséget azért kell majd viselniük. Mi pedig azt kívánjuk ösztönözni, azt kívánjuk elérni, hogy mindenki a béke mellett érveljen, mindenki azért dolgozzon, mert a megoldás nem az, ha még több fegyverrel olajat öntünk a tűzre. Az egyetlen megoldás a béke, a béke előszobája pedig a tűzszünet.

Tisztelt Ház! Ma Brüsszelben olyan politikusok ülnek, akik tíz sikertelen szankciós csomag után sem akarják belátni, hogy a szankciós politika és a fegyverek szállítása nem jelent megoldást. Guy Verhofstadt ezzel szemben így nyilatkozik: Európának mindent meg kell tennie, hogy támogassa Ukrajnát, akár fegyverekkel, kiképzéssel, szankciókkal. De az árnyékkormányon ülő Dobrev Klárától is idézhetnék, aki korábban kijelentette: nem elégedett a szankciókkal. Mi, magyarok nem ezt tapasztaljuk. A szankciók ugyanis nem hozták el a háború végét. Ellenben rekordmagas árakkal és energiahiánnyal jártak, és az álláspontunkkal nem vagyunk egyedül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Európában a magyar kormányon kívül nem volt más kormánynak elég bátorsága ahhoz, hogy feltegye az embereknek a kérdést: a szankciók vajon működnek? A magyar emberek az elmúlt évben már két alkalommal is egyértelmű üzenetet küldtek. Először az országgyűlési választások során, majd a nemzeti konzultáció alkalmával. A magyar emberek a józan ész talaján állva, a bölcsesség hangján szóltak és üzentek. Köszönet érte.

Tisztelt Ház! Ahogy már Hollik István képviselőtársam is utalt rá, az amerikai olajkitermelők több pénzt kerestek az elmúlt időszakban, mint az ország palafordalmának több évtizedes történetében. A Shell elérte 115 éves történetének legnagyobb nyereségét, a nyugati olajvállalatok 125 százalékos éves növekedéssel zártak. És ezzel - az orosz energiavállalatokkal egyetemben - rekordmértékre hizlalták extraprofitjuk. Mindeközben Európában sokan annak is örülnek, hogy a kegyes télnek köszönhetően nem kellett mécseseket elővenniük, hogy azokkal melegítsék fel otthonaikat. Mindannyian tapasztaljuk: az energiaárak egész Európában elszálltak, már-már megfizethetlenné váltak, de közös erőfeszítéssel és a rezsi csökkentésével a magyar kormány havonta 181 ezer forinttal segíti átlagosan a magyar családokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy végül néhány szóban említést tegyek a segítségről, amelyet Ukrajnának nyújtottunk. Ugyanis a magyar emberek ismét bebizonyították: ha baj van, ránk számíthatnak. Támogattuk Ukrajnát egészségügyi eszközökkel, lélegeztetőgépekkel, gyógyszerekkel, élelmiszer-adományokkal, üzemanyagot és mentőautót adtunk át. Vállaltuk a sebesültek ellátását és rehabilitációját. A háborús menekültek szállításában a MÁV ingyenes utazási lehetőséget biztosított. Az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság pedig járművekkel segített. Hazánk határátkelőhelyei teljes kapacitással működtek és működnek jelenleg is. Minden olyan szervezetet támogatunk, amelyek segítik az Ukrajnából elmenekülőket. És megteremtette a magyar kormány annak a feltételeit is - ahogy azt az ukrán nemzetiségi szószóló nem hetekkel ezelőtt, hanem múlt héten hétfőn elmondta, hiszen múlt hét hétfő óta indult el ez az ülészak, ezt szintén Gréczy Zsolt képviselő úr figyelmébe ajánlom -, hogy az ukrán országos nemzetiségi önkormányzat el tudja indítani az első saját fenntartású ukrán nemzetiségi kiegészítő nyelvoktató iskolát.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, kérem azokat is, akik a tavaly benyújtott békepárti határozatot nem támogatták, hogy most támogassák az általunk benyújtott határozatot. Támogassák, hogy a fegyverek helyett békét, és támogassák, hogy a szankciók helyett tűzszünetet sürgessünk. Kérem, valamennyien támogassák ezt, akik a béke pártján állnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A következő előre bejelentett felszólaló Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Államtitkár Úr! Szögezzük le még egyszer, hogy miért vagyunk ma itt és miért vitatkozunk. Benyújtottunk egy békepárti határozatot az orosz-ukrán háború egyéves évfordulójára. Több mint egy éve tart már ez a szörnyű katasztrófális háború, és minden perc, amivel ez meghosszabbodik, az rossz Európának, rossz Ukrajnának, rossz Oroszországnak, és ami a mi álláspontunkban a legfontosabb, rossz Magyarországnak. Ezért nyújtottunk be békepárti határozatot, és legyen az elején teljesen világos: aki ezt a békepárti határozatot támogatja, az békepárti, aki elutasítja, az háborúpárti. Ezt ki kell mondani, és érdemes egyenesen beszélni ebben, tisztelt képviselőtársaim.

Szeretnék reagálni Gyöngyösi Márton szégyenteljes szavaira. Ő, ugye, azt hitte, hogy az Európai Parlamentben szólal föl, mert ilyen semmitmondó beszédekkel ott szoktak előjönni a képviselők. Ez a magyar parlament, ide azért több kell, tisztelt elnök úr. Ugye, hallottuk, hogy megváltoztatta a Jobbik a nevét, most már Jobbik-Konzervatívok. Az JK, az már csak egy betűre van a DK-tól, tehát jó úton halad a Jobbik. Sok

sikert kívánunk nekik ezen az úton! *(Gréczy Zsolt: A Fidesz háromszor változtatott nevet.)*

Felhívnám a figyelmet arra, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Momentum szokása szerint - az elmúlt időszakban szokása szerint - egy ilyen fontos vitán sem vesz részt. Nem vett részt a 2023-as költségvetés módosításának a vitáján, nem vettek részt Svédország és Finnország NATO-csatlakozásának a vitáján, és nem vesznek részt az orosz-ukrán háború egyéves évfordulóján a békepárti határozat vitáján sem. A magyarokat alapvetően érintő külpolitikai és belpolitikai kérdésekről nem vesznek részt olyan vitákban, ahol a magyar emberek álláspontját kellene képviselniük. Nekik is vannak választóik, egyre kevesebben, de vannak. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy szégyenletes az, amit a Momentum csinál, hogy a munkahelyükre be nem járva kivonják magukat a politikai vitákból és a közös döntésekből.

Szeretném mondani, tisztelt Gréczy képviselő úr, hogy ön, amikor kárpátaljai magyarokról beszél, akkor azért emlékezzen már vissza, hogy alig másfél évvel ezelőtt azt mondta, hogy ne adjunk a határon túliaknak vakcinát, és gondoskodjon csak róluk Románia meg Ukrajna meg Szlovákia. *(Gréczy Zsolt: Mondtam ilyet? Idézzed! Sose mondtam ilyet!)* És hogy mi mit képzelünk? Ezt ön mondta! És mit képzelünk mi, hogy adunk vakcinákat a határon túli magyar közösségeknek? Még a saját szövetségesei is elítélték ezért a mondatért, tisztelt képviselő úr, úgyhogy ne vegye a szájára a határon túli magyarokat, mert öntől csak rosszat kaphatnak. *(Gréczy Zsolt: Sose mondtam ilyet. Hazudsz!)*

(14.10)

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy amikor ön 1956-tal próbál azonosulni, miközben minden értelemben Apró Antal örökösével szelfizik hétfévente, és közösen bulizik és közösen fórumozik szerte az országban, minden módon Apró Antal szellemi örökösével és Apró Antal tényleges örökösével tölti ezeket a hétféleteket és ezeket a politikai eseményeket, szerintem ilyen szempontból egy kicsit visszafogottabban kellene nyilatkoznia.

Vegyük csak sorra, hogy amit Gyöngyösi Márton mondott, azt milyen szempontból kell értékelni. Gyöngyösi Márton annak a pártnak az elnöke, és azon a színpadon állt, ahol európai uniós zászlót égettek, most pedig a lehangosabb szankciópárti és az ő értelmében européer politikusként gondolja magát. Gyöngyösi Márton az a politikus, aki az oroszok meghívására Donyeck és Luhanszk megyébe érkezett oroszpartii választási megfigyelőnek. Miután ezért kitasították aztán Ukrajnából, most azt mondja, hogy az oroszok ellen kell állást foglalni, és azt mondja, hogy mi vagyunk az oroszbarátok. Az oroszok meghívására érkezett 2014-ben választási megfigyelőként a szakadár régiókba, tisztelt képviselőtársaim. Az a

helyzet, hogy gerincrovost kellene javasolni tisztelt elnök úrnak, egyenes gerincre lenne szükség, és akkor könnyebb lenne a választók szemébe nézni.

Itt van ez a szörnyű háború, és ezek után önök egyfolytában háborús párti, háborúpárti szövegeket hangoztatnak, és háborúpárti szövegeket szavaznak meg az Európai Parlamentben. Dobrev Klára vezetésével minden háborúpárti nyilatkozatot és minden háborúpárti, az egyre nagyobb fegyverszállítmányokra, az egyre nagyobb eszkalációra vonatkozó határozati javaslatokat szavaztak meg az Európai Parlamentben *(Gréczy Zsolt: Orbán Viktor szankciópárti!)* Dobrev Klára meg Rónai Sándor. Rónai Sándor azt mondta... Azt mondta Gréczy Zsolt, hogy a DK sosem mondott olyat, hogy fegyvereket kellene szállítani. Hát hogyne mondott volna! *(Gréczy Zsolt: Hol?)* Rónai Sándor nyilatkozta azt *(Gréczy Zsolt: Idézd!)*, hogy fegyvereket kellene szállítani Ukrajnába *(Gréczy Zsolt: Idézd pontosan!)*, mert szégyelli magát, hogy a többi nyugati ország szállít, és Magyarország nem szállít. *(Gréczy Zsolt: Hazudsz!)* Az a helyzet, hogy önök előerőt is küldtek volna a frontra, hogyha önökön múlt volna. *(Gréczy Zsolt: Hol mondtam ilyet?)* Az önök miniszterelnök-jelöltje *(Gréczy Zsolt: Az a tied volt!)* egyértelműen kijelentette: fegyverszállítmányok... Gréczy Zsolt mellette kampányolt, kérem szépen, tisztelt képviselőtársaim. A DK logójával indult és a Jobbik logójával és Szabó Tímeaék logójával indult az a Márki-Zay Péter, aki elmondta, hogy fegyvereket kell szállítani és adott esetben előerővel is be kell avatkoznia.

Ha az elmúlt egy évet megnézzük... Értem, hogy most gyorsan ki akarják magukat ebből mosni. Nézzük meg az elmúlt egy évet, és nézzük végig az önök nyilatkozatait! Önök folyamatosan sürgették a szankciókat, folyamatosan sürgették a fegyverszállítmányokat, annak ellenére, hogy azok Magyarországon keresztül csak kárpátaljai régió kerestül és a kárpátaljai megyén keresztül haladhatnak át Ukrajnába, veszélynek kitéve ezzel a kárpátaljai magyarokat, és folyamatosan sürgették a háborúba való bevonódást és eszkalációt.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem tudnak itt most hirtelen báránybőrbe bújt farkasok lenni. Aki ezt a határozati javaslatot nem támogatja, az háborúpárti, ezt ki kell mondani, mert ez az igazság. És amikor önök olyanokat mondanak, hogy ez Putyin-párti határozat meg oroszpartii, és így tovább, akkor legyen világos, hogy aki ezt a határozati javaslatot nem szavazza meg, az kifejezi a nem szavazatával, hogy nem ért egyet azzal a ponttal, hogy elítéljük Oroszországot mint az agresszort, elítéljük az orosz agressziót; nem áll ki a mellett a pont mellett, hogy kiállunk Ukrajna jogáért az önvédelemhez; nem áll ki a mellett a pont mellett, hogy segíteni kell a kárpátaljai magyarságot; nem áll ki a mellett a pont mellett, hogy a kormány folytassa a humanitárius segélyszállítmányokat.

Tudja, tisztelt képviselő úr, ha már idehozta, idehozták, Arató képviselő úr és Szabó Tímea is idehozták a szörnyű bucsai történeteket, tudja, melyik

kormány az, amely Bucsában iskolát, kórházat, postát és önkormányzati hivatalt épít? Fogadjunk, nem tudja! Magyarország az. Magyarország segíti így is a háborús veszteségeket szenvedett Ukrajnát és az agressziótól szenvedő Ukrajnát, hogy Bucsában kórházat, iskolát, postát és önkormányzati hivatalt építsünk. Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akciója zajlik éppen ezekben a hónapokban, hetekben és sajnos most már több mint egy éve. Számos alkalommal járhattam a határon, Tilki képviselő úr választókerületében, a határátkelőhelyeken, a segítségpontokon. Az, amit ott lehet tapasztalni, hogy a civilek, az egyházi karitatív szervezetek, az önkormányzatok, a hatóságok együtt dolgozva, közösen segítve a menekülőket, közösen segítve a rászorulókon Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akcióját viszik végbe a kormány hatóságokkal és persze kormányzati pénzügyi támogatással is Ukrajna irányába, tisztelt képviselőtársaim.

Az, hogy rendszerint önök megpróbálják eltagadni ezeket a tényeket, és elmondják, hogy mi nem teszünk semmit, megint betudható annak a gyurcsányi narratívának, amit önök itt megpróbálnak előadni napról napra.

Legyen világos: mi a magyar álláspontot képviseljük. Ez nem a mi háborúnk, és nekünk ki kell maradni ebből a háborúból. Mindent meg kell tennünk ugyanakkor, mert ez kötelességünk és keresztényi kötelességünk is, a béke érdekében, mert minél tovább tart a háború, minél később lesz béke, annál több ember áldozza fel az életét ebben a szörnyű háborúban, annál több anya marad gyermek nélkül, annál több kisgyermek marad félárván vagy árván. Ez egy szörnyű humanitárius tragédia, tisztelt képviselőtársam. A béke mellett kellene szónokolni, nem az Európai Parlamentben szervilisen megszavazni az összes háborúpárti nyilatkozatot és háborúpárti határozatot az Európai Parlamentben, tisztelt képviselőtársaim.

Nagyon-nagyon világosan le kell szögezni az álláspontokat, mert ez nem egy olyan téma, amiben így el lehet mosni a határokat, ahogy szokta ezt csinálni a baloldal. Nagyon világosan kizárólag két álláspont érvényesülhet: egy békepárti és egy háborúpárti. Én nagyon sajnálom, hogy önök az utóbbit választották. Van még idő, lehet változtatni ezen az állásponton. Nem a szavakban, a szavazatokban mutatkozik meg a békepártiság.

És amikor önök mindig azt kérdezik, hogy de pontosan hogy képzeljük el a békét... - nyilvánvalóan tudjuk a helyünket, és nem egy tízmillió Magyarországi fogja megmondani Oroszországnak és Ukrajnának és Amerikának, hogy milyen békét kell elképzelni. Nekünk a saját erőnkől és diplomáciai erőfeszítéseinkből mindent meg kell tennünk a béke érdekében.

Az, hogy milyen lesz a béke, és önök itt fejtegetik, hogy igazságos, igazságtalan, azt, hogy milyen lesz a béke, a béketárgyalásokon kell eldönteni az érintett feleknek, a részes nagyhatalmaknak. Az a

helyzet, hogy a béketárgyalásokhoz vezető út az első pillanatban a tűzszünettel kezdődik, mert ha tűzszünet van, tisztelt képviselő úr, és ezt nem értik meg önök, akkor onnantól kezdve, hogy tűzszünet van, nem veszik el több élet. Ezt kellene megérteni, és nem azt pedzegetni, hogy pontosan milyen jellegű lesz a béke. Reméljük, hogy olyan lesz a béke, amely nem indítja újra a háborút, amit minden fél el tud fogadni, amit leghamarabb alá lehet írni, de lehet, hogy egy hosszú tárgyalás lesz. Ahogy a miniszterelnök mondta, száz felesleges órányi béketárgyalás is többet ér, mint egy puskalövés. Inkább legyen feleslegesen béketárgyalás hosszú órákon keresztül, hosszú napokon és hosszú hónapokon keresztül, de addig álljon le a harc, és legyen béke, tisztelt képviselő úr, legyen tűzszünet, és úgy tudjuk majd elérni a békét.

Önök előreugranak három lépéssel. Önök nem arról beszélnek, hogy tűzszünet kell. Önök arról beszélnek, hogy most minél több fegyverszállítmány kell, minél jobban eszkaláljuk a háborút. 35 ország szállított már fegyvert. Ezt hogy lehet lokális konfliktusnak hívni? 35 ország vitt fegyvereket, a sisakoktól már eljutottunk a vadászgépekig mindjárt, és aztán majd jön az élőrő, és az a helyzet, hogy ha 35 ország szállít fegyvert, akkor azt nem hívhatjuk lokális, helyi konfliktusnak, helyi háborúnak, az már eszkalálva van, és ezért születnek azok a háborúpárti nyilatkozatok, amikre Hollik képviselőtársam már utalt, amikor arról beszélnek, hogy mi háborúban állunk Oroszországgal, meg le kell győznünk Oroszországot. Folyamatosan, egyre jobban hergelik bele az európai baloldal politikusai számos alkalommal a közvéleményt a háborúpárti álláspontba. Ezért történik ez önökkel is, tisztelt képviselőtársaim.

Egyrészt idegesek, mert esett a dollár árfolyama, erősödött a forint, kevesebbet ér az önök által megkaptott pénz, amit külföldről kaptak. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)* Egyrészt idegesek, mert számtalan nagyon jó barátjukat és szövetségüket az Európai Parlamentből bilincsben vitték el. Dobrev Klára frakciója megcsappant, mert Dobrev Klára frakciójából elvittek egy csomó embert bilincsben, korrupciós botrányok, hiszen bíróságok kapták a külföldi pénzt, mint ahogy önök is kapták a külföldi dollárokat a választási kampányban *(Gréczy Zsolt: Ezt nem tudod bizonyítani a bíróságon!)*, és ki tudja, hogy azóta is. *(Gréczy Zsolt: Sokba kerül!)* Vannak olyan plakátok, amiket ki... Bocsánat, elnök asszony, csak fenyeget a képviselő úr folyamatosan. *(Dr. Apáti István nevet.)* Szíve joga, de hát ő ilyen, ő ilyen, azt tudjuk, ő az erőszakban hisz.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, az a helyzet, hogy megkapták önök ezeket a dollárokat. Lehet, hogy még most is kapnak dollárokat, ezt nem tudjuk, reméljük, hogy erre is fény derül. *(Gréczy Zsolt: Sosem kaptunk!)* De az a helyzet... Hát, a DK logója is rajta volt például azokon a plakátokon, amiket dollárokból fizettek, tisztelt képviselő úr. A DK logója is rajta volt. *(Gréczy Zsolt: Sosem kaptunk semmilyen*

dollárt, ne hazudj!) Azt kérném inkább a képviselő úrtól, hogy csak azért, mert a külföldi érdekek ezt diktálják, próbálják egyszer végre magyar szemüvegen keresztül nézni a történéseket.

(14.20)

S egyszer végre olyan vehemensen álljanak ki Magyarország érdekében, ahogy most kiállnak mindenféle más ország érdekében! Egyszer végre a magyar érdek szerint tekintsenek rá a dolgokra, és ne úgy, hogy az Európai Parlament mit vár el önöktől, a külföldi megbízók mit várnak el önökről, hanem végre egyszer a magyar érdek szerint cselekedjenek és szavazzanak. Legyen még egyszer világos: aki megszavazza ezt a határozatot, az békepárti, aki nem szavazza meg, az háborúpárti. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most ismételtén kétperces felszólalásokra kerül sor. Elsőként Apáti István képviselő úr, a Mi Hazánkból. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Rögtön válaszolnék is Gréczy képviselő úr előbbi felvetésére, hogy mikor lesz béke, illetve hogy milyen béke az igazságos. Talán az a legjobb kifejezés, hogy fenntartható és betartható béke kell, ehhez pedig az egyezségen, a kompromisszumon, az alkufolyamatokon keresztül vezet az út. Azt, hogy igazságos vagy igazságtalan, nagyrészt az határozza meg, hogy milyen nézőpontból nézzük, illetve melyik fél tartja kevésbé igazságosnak vagy kevésbé igazságtalannak az adott feltételeket.

Ehhez pedig az kell, Gréczy képviselő úr, hogy Zelenszkij elnök urat az Amerikai Egyesült Államok és a CIA kamuharcos üzeméből békegalamb üzemébe kapcsolja át. S ha ez a váltókapcsoló átfordul, akkor talán jó irányba haladnak a folyamatok. Ha az Egyesült Államok is áldását adja arra, ami minden normális ember szíve vágya, hogy békét kellene kötni - hiszen egy egészséges, normális gondolkodású ember azt szeretné, ha tíz perc múlva beállna a béke vagy tíz perc múlva beállna a tűzszünet; aki a véres háború folytatása érdekében mond valamit vagy cselekszik, az nyilvánvalóan valószínűleg beteg vagy hátsó szándékok vezérlik -, de ahhoz ezeknek a feltételeknek kell bekövetkezni.

Amikor majd Biden elnök úr és az adminisztrációja úgy gondolja, hogy az ő szempontjukból elérkezett az ideje és elkezdődnek a tűzszünet, majd a békekötés folyamatai, akkor van esély a békére. Nem Zelenszkij fogja eldönteni, nem az ukrán vezetés, hanem az Amerikai Egyesült Államok és Oroszország között fog eldőlni, ami egyébként teljesen világos. Hosszú távon, de nem is hosszú távon, hanem véglegesen fenntartható és betartható béke kell, ez minden normális, egészséges ember érdeke. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Gréczy Zsolt képviselő úr következik, a DK frakciójából két percben. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Először Apáti úrnak szeretném jelezni, hogy nem én voltam az, aki a békét mindenféle módon rangsorolta, hanem Dudás képviselőtársam, a Jobbikból.

Tegyük tisztába, hogy aki ezt a határozati javaslatot támogatja, az fideszes, de ettől még nem lesz feltétlenül békepárti. Attól, hogy valaki ezt elutasítja, még simán békepárti. Ez a mi álláspontunk. *(Nacsa Lőrinc: Pedig nem így van!)* Hát, önök így gondolják, mi meg nem.

Elhangzott az, hogy vannak névváltoztató pártok. Megjegyzem, hogy a Fidesznek eddig három neve volt, hiszen volt Fidesz, Fidesz-Magyar Polgári Párt és Fidesz-Magyar Polgári Szövetség. Fideszes és KDNP-s politikusok krokodilkönnyeket hullatnak itt a határon túli magyarokért, de csak egyetlenegy párt volt, amelyik kivonult a „Trianon” szó hallatán a parlamentből, és ezt úgy hívták, hogy Fidesz. Mindez 1991-ben történt.

Elhangzott itt Apró Antal neve is. Akkor most beszélgessünk Pokorni Zoltán nyilas nagyapjáról vagy besúgó apukájáról. *(Nacsa Lőrinc: Az Apró-villáról!)* A Fidesz különböző kormányaiban hemzsegték az MSZMP-tagok Pintér Sándortól Járai Zsigmondon át Stumpf Istvánig, és még hosszasan sorolhatnám. Ezek mind egy pártban voltak Apró Antallal. Ezek szerint egyetértettek Apró Antallal. Egyébként pedig az unokák és a gyerekek nem tehetnek sem a szüleikről, sem a nagyszüleikről. Azt javaslom a Fidesznek és a KDNP-nek, hogy végre tegyék nyilvánossá az ügynökaktákat, amit egyébként az összes ellenzéki párt támogat, önök pedig egyedüli pártként ezt elutasítják. Ha itt valaki nem akar szembenézni a múlttal, azok önök.

Van még hús másodpercem, ezért annyit még megjegyeznék, hogy elhangzott itt az infláció meg hasonló dolgok. Nos, az infláció már azelőtt Európa-rekorder volt Magyarországon, amikor a háborúról még szó sem volt. Ez a közgazdasági igazság. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A Fidesz képviselőcsoportjából Tilki Attila képviselő úr következik két percben. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Idézek. „A Demokratikus Koalíció, élén Gréczy Zsolttal, most azt reklámozza, hogy a Gyurcsány-kormány intézte el, hogy felállítsák a Turulszobrot, és az Orbán-kormány intézte el, hogy lerombolják. Gréczy Zsolt bejegyzése köszönőviszonyban sincs a valósággal. Nem a Gyurcsány-kormány intézte el a Turul helyreállítását!” Pákh Imre mondja ezt, aki nemcsak hiteles szemtanú, hanem az események formálója, hiszen neki és családjának köszönhető, hogy a cseh légionáriusok által 1924-ben lebontott Turul-

szobrot újra felállították a munkácsi vár bástyájára 2008-ban. Pákh Imre mondja: „Ahogyan az Orbán-kormányban viszont nincs köze a Turul ledöntéséhez, az a munkácsi ukrán nacionalista polgármester köreiből köszönhető. A Turul-szobor avatásán nem jelent meg Gyurcsány Ferenc, ahogy egyetlen más kormánytag sem, ellenben jelen voltak a történelmi magyar egyházak képviselői, és Semjén Zsolt akkori ellenzéki politikus.” - mondja Pákh Imre, akinek a családja felállította a Turul-szobrot.

„Egy évvel korábban viszont valóban felbukkant Munkácson Gyurcsány Ferenc kormányfőként, senki sem hívta, betolakodó volt. Egy munkácsi kiállítás volt, és aztán” - írja Pákh Imre - „a legnagyobb meglepetésemre Sólyom László elnök helyett Gyurcsány Ferenc jelent meg. Senki sem hívta, csak betoppant, sokak megdöbbenésére.” Így szembesítjük Gréczy urat a hazugságával. Ez a cikk már megjelent, olvashatta (*Gréczy Zsolt felmutatja a mobiltelefonját: Itt van a fotó, Pákh Imre és Gyurcsány Ferenc közös fotója!*) a szemtanú visszaemlékezését, akinek a szobor köszönhető. De gátlástalanul hazudozik itt! Ön hitellességről itt nem beszélhet! A kárpátaljai magyarok nevében kérem ki ezt az ordas hazugságot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Gréczy Zsolt: Itt van a fotó, amelyen Pákh Imre és Gyurcsány Ferenc közösen szerepel!*)

ELNÖK: Megkérem képviselőtársaimat, hogy amennyiben szeretnék a vitát folytatni, azt felszólalások keretében legyenek kedvesek megtenni és ne bekiabálások keretében, és akkor normális mederben tudjuk tartani a vitát.

Most visszatérünk az előre bejelentett felszólalók sorához, ennek keretében pedig Balla Mihály képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Én megpróbálom a következő gondolataimban visszatérni ahhoz a határozati javaslatához, politikai nyilatkozathoz, amely igazándi-ból a békepártiságról szól. Ebből kiemelnék egy-két részletet azzal kapcsolatban, hogy ha végignézzük a szöveget és megnézzük a különböző pontjait, akkor több olyan dolog is található benne, amivel lehet utalni olyan ügyekre, amik a világban zajlanak.

A 4. pont azt írja, hogy a gáz- és olajimport teljes befagyasztása, a nukleáris fűtőelemek behozatali tilalma jelentős ellátásbiztonsági zavarokat és még nagyobb inflációt okoznának számos tagországban, így Magyarországon is. Az szerepel benne, hogy ellenezük a további energetikai szankciók körét.

A minap kezembe akadt ezzel a témával kapcsolatban a vancouveri székhellyel rendelkező Visual Capitalist elemzőcég táblázata, amelyben konkrétan kibontják azt, hogy a fosszilis energiák közül mely országok milyen mértékben vásároltak a háború kezdetétől február 26-áig. S közben teszek egy zárójeles

megjegyzést, azt, hogy Kína az egyik legnagyobb olaj- és gázvásárlója, de elsősorban olajvásárlója az orosz kitermelésnek. Arról beszélnek, hogy el kell zárni a csapokat, s akkor Oroszország ezeknek a szankcióknak a hatására az energiaszektorból nem fogja tudni finanszírozni a háborúját.

Nos, most ott tartunk, hogy Kína elkezdte építeni a Power of Siberia 2-t, tehát a szibériai második vonalat a kőolaj- és földgázszállításához. Ez azt jelenti - ahogy sok globális elemző ezt kimutatta -, hogy a szankciók tényleges hatása az orosz energiaszektorra talán azért nem reális, merthogy Oroszország tesz egy 90 vagy esetleg 180 fokos fordulatot az irányokat tekintve, s Indiának és Kínának fog kőolajat és földgázt szállítani.

E táblázat szerint - igaz, hogy azóta történtek változások - a második legnagyobb vásárló Németország volt, a harmadik Törökország, a negyedik India, az ötödik Hollandia, a hatodik Olaszország, a hetedik Lengyelország, a nyolcadik Franciaország, a kilencedik Belgium, majd Magyarország következik a tizedik helyen, bár a többiekhez képest a vásárlási értékben, az összegben, a keretben sokkal szerényebb módon. Bár tudjuk jól, hogy ez a szerényebb mód lakosságszám-arányosan a gázfelhasználásban Magyarországot 85 százalékban érinti, hiszen Magyarország - ahogy eddig is - továbbra is függ az orosz gáz- és kőolajimporttól, hiszen az energiánk, illetve a lakossági felhasználás jelentős részét ez fedezi.

(14.30)

És azt gondolom, hogy amikor arról beszélünk, hogy szankciók, és ugye, többször megkérdőjelezzük a szankciókat, többször megkérdőjelezzük azt, hogy ezek a szankciók adott esetben inflációnövelők-e, én azt gondolom, hogy igen, és talán amikor... - és akkor, amikor azt látjuk, hogy mely országok vásárolnak továbbra is, bár tudjuk jól, hogy ezekben a szankciókban Magyarország kért kivételt, kért külön lehetőséget arra, hogy mivel nincsenek tengeri útvonalaink, nincsenek más vezetőink, továbbra is lehetőségünk legyen erre az olajra és gázra, úgyhogy én azt gondolom, hogy azok az érvelések nem általam, nem a Fidesz-frakció által, hanem kifejezetten egy elemzőcég által megdőlnek, hogy igenis a szankciók, az energiaszankciók hatással vannak azokra a piaci folyamatokra, gazdasági folyamatokra, amelyek az inflációt is felerősítik.

A másik kérdéskör, amelyben hozzá szerettem volna szólni, hiszen több olyan globális felvetés, globális kérdés vagy biztonságpolitikai kérdés volt, amit már nagyon sokan körbejártak, és talán most, az elmúlt fél órában, egy órában hallottunk több olyan felszólalást, ahol kiemelték a képviselőtársaim azt, hogy Magyarország számára, ahogy ezt meg is fogalmazta ez a békepárti határozat vagy határozati javaslat, megfogalmazza, hogy Magyarország a háború kirobbanása óta történetének legnagyobb humanitárius

akcióját hajtja végre, és itt már több olyan szám is elhangzott, amely a kormányzat humanitárius segítségét adja.

Engedjék meg, hogy én egy saját történetet, egy kicsit személyesebb történetet mondjak el a háború első napjaiból! Akkor, amikor február 24-én tavaly elkezdődött a háború, tudomásul vettük a híreket, a második hír az volt, hogy tízezerrel érkeznek az ukrán-magyar határra Ukrajnából menekültek, napi szinten tízezerrel, és napi szinten jönnek át úgy, hogy az ott lévő átkelőkön a következő települések, az ottani önkormányzatok egyből elkezdtek megszervezni kormányzati, civil szervezetek, egyházi szervezetek segítségével, segítségükkel az ő ellátásukat, hacsak mást nem, mert mindenki látta azt, hogy egy szál bőrönddel jönnek át családok, elsősorban nők és gyermekek jönnek át a határon, és azt tapasztalták, hogy igenis Magyarországon volt egy fogadókészség, ellátták őket, a helyi önkormányzatok meleg ételt adtak nekik, a helyi önkormányzatok, ha kellett, akár szállást is adtak, a kormányzati és civil szervezetek meg abban segítettek, hogy ha továbbutaznak, akkor milyen módon tehetik azt majd meg. És ez történt az első napokban.

És én nagyon büszke vagyok arra, hogy akkor a saját körzetemben - és ez most egy példa arra, hogy a magyarok hogyan álltak ki Ukrajna mellett, hogyan adtak humanitárius segítséget -, a választókerületemben lévő 84 település, és ezeket fel lehetne sorolni Balassagyarmattól Nógrádcsapig, Szendehelytől Drégelypalánkig, de nem tenném, mert nem szeretnék bárkit kihagyni a 84-ből, teljesen természetes reakció volt az emberek részéről, hogy adományokat gyűjtöttek, az önkormányzatok koordinálták ezt, az önkormányzatoknak természetes dolog volt, hogy ezeket az adományokat eljuttatták azokra a településekre, a határ mentére, volt, aki azzal a céllal, hogy ahogy Tilki képviselőtársam annak a választókerületnek a képviselője, megválasztott képviselője volt, utána újra 68 százalékkal megválasztották, arról szólt ez a dolog, hogy igenis segítettek az ottani önkormányzatoknak abban, hogy egyrészt el tudják látni a menekülteket, másrészt azoknak a menekülteknek, akik átjöttek a határon, legalább egy élelmiszercsomag, meleg ruha, takaró vagy adott esetben a gyermekeknek és a nők számára higiénias eszközöket tudjanak adni számlálatlanul, hiszen jöttek folyamatosan, tízezerrel naponta, és akkor a hétköznapi emberek, az egyszerű emberek ott, a vidéken, a falvakban, a falvainkban, Nyugat-Nógrádban, Nógrád megyében összefogtak, és tettek azért, hogy ezek az adományok összegyűljenek, és ezek az adományok eljussanak az érintettekhez a határ mentére, és ha kellett, akkor átjuttatni a határon, adott esetben az ottani különböző egyházi szervezeteken keresztül a kárpátaljai településekre, a kárpátaljai közösségekhez.

Ez a példa az, ami ebben a békepártiságban szerepel, és hogyha azokat az embereket, akik ebben, ebben az adományozásban, a menekültek segítésében, a

menekülteknek a hirtelen nyújtott gyors segítséggel, ugye, szoktuk mondani, aki gyorsan segít, az kétszer segít, aki gyorsan ad, az kétszer ad... - nagyon fontos dolog volt az emberek hozzáállása, és az emberek akkor is elmondták, és én azt gondolom, hogy ebben azóta sem változott a véleményük, hogy Magyarországnak a béke pártján kell állnia, és Magyarországnak nem kell ebben a háborús konfliktusban közvetlenül részt vennie. De tegyük hozzá azt, hogy az, hogy a segítségnyújtás, a humanitárius segítségnyújtás, az mindenki számára, a szervezeteknek és tényleg az állampolgároknak, az embereknek volt egy döntése, hogy igenis tudták jól, hogy nekik segíteniük kell, és ezt a segítséget meg is adták. Sőt, folytatom azzal, hogy azoknak a Kárpátaljáról vagy Ukrajnából, Ukrajnának a keleti részéből érkezett menekülteknek, akik átmenetileg vagy akár hosszabb időre Nógrád megyébe érkeztek, nagyon sok településen a helyi közösségek segítettek abban, hogy lakhatáshoz jussanak, hogy adott esetben a gyerekek eljárhasanak iskolába, hogy adott esetben legyen mit enniük, legyen hol lakniuk, és tulajdonképpen voltak, akiket be is fogadtak, mert aki továbbment, mert voltak, akik úgy döntöttek, hogy tovább fognak menni, azoknak a segítségre a későbbiekben már nem volt szükség.

Én tehát azt gondolom, hogy ha az alap gondolatát nézzük ennek a javaslatnak, és megnézzük azokat a pontokat, hogy mi szól a békepártiság mellett, mi szól amellett, hogy igenis az Ukrajnából, a háború borzalmai elől menekülő embereknek, nőknek, gyermekeknek, családoknak, időseknek nekünk segítenünk kell, ez ma, azt gondolom, mindenki számára egy egyértelmű dolog. De talán az is egyértelmű itt, Magyarországon, hogy alapvetően nagyon nagy többségben vannak továbbra is azok, akik azt mondják, hogy igen, békére van szükség, és arra van szükség, hogy Magyarország ebben a háborúban közvetlenül ne vegyen részt.

Én tehát azt gondolom, hogy ha ezeket mind mérlegeljük, és ez csak egy részlete annak a sok felvetésnek, ami itt elhangzott, vagy átfogó értelmezése volt annak, ami a háborús helyzetet, az orosz agressziót, alapvetően azokat az Ukrajna szempontjából jogos önvédelmi kérdéseket jelenti, ami benne van a szövegben, tehát hogyha valaki félre akarja értelmezni, akkor tényleg olvassa el egyszer, olvassa el kétszer, tételesen ott szerepelnek ezek a gondolatok. De tegyük hozzá azt is, hogy a magyar emberekre, amikor a menekültek segítésében volt dolguk, mindig is lehetett számítani.

Úgyhogy én azt kérem ellenzéki képviselőtársaimtól is, hogy mérlegeljék az álláspontjukat, és amikor Magyarország hozzáállását ehhez a háborúhoz vagy a háború borzalmaihoz meg akarjuk fogalmazni akár egy politikai nyilatkozattal, egy országgyűlési nyilatkozattal, akkor kérem azt, hogy, igen, próbálják meg ezt a békepártiságot ebben a helyzetben támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK-ból. Megadom a szót, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm szépen. Most annyit szeretnék csak hozzátenni Tilki képviselőtársamnak, hogy nem érdemes a múltat meghamisítani. Itt van előttem a megjelent cikk, Átlátszó (*Nacsa Lőrinc: Hohó, átlátszó! - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*), az a címe, szó szerint idézem a címet: „Gyurcsány alatt helyreállították, Orbán alatt ismét lebontották a munkácsi Turul-szobrot.” És ön idézte, hogy Pákh úr mennyire csodálkozott azon, hogy Gyurcsány Ferencel hogy került oda, erre a rendezvényre, kiállításra; ugyanennek a cikknek az egyik fotómelléklete: Pákh Imre a munkácsi kiállítás megnyitóján közös képen mosolyog a Gyurcsány-házaspárral (*Balla Mihály és dr. Tilki Attila közbeszól.*), a Gyurcsány-házaspárral éppen mosolyognak.

(14.40)

De hát 2008-ban Gyurcsány Ferenc volt a miniszterelnök, ott volt a Turul-szobor avatásán, egyébként az ukrán miniszterelnökkel együtt. (*Dr. Tilki Attila és Balla Mihály: Nem volt ott! - Nacsa Lőrinc: Nem volt ott!*) Ott volt ennek a szobornak az avatásán, tehát az ő kormányzásának idejére esett, amikor pedig lebontották, az pedig az Orbán-kormány idejére esett. Ez a történelmi tény.

Egyébként a Demokratikus Koalíció is a legteljesebb természetességgel vett részt a segélyszállítmányokban. Dobrev Klára vezetésével én magam is része voltam annak a csapatnak, amely Vásárosnaményba, Záhonyba vitt plédeket, higiéniai eszközöket, hálózásokat, s a többi, amit egyébként ott helyben a Máltai Szeretetszolgálatnak adtunk át.

Tehát nem arról van szó, hogy itt van egy érzéketlen, a világ dolgaira, a háborús problémákra érzéketlen baloldal, amely nem segít, de igenis segít, a Demokratikus Koalíció is megtette ezt, ez a világ legtermészetesebb dolga. Mint ahogy mi is aggódunk a határon túli magyarokért és a kárpátaljai magyarokért, de az nem segít a határon túli magyaroknak, hogyha rosszban vagyunk azzal az országgal, amelyet éppen agresszió ér. Az árt a határon túli magyaroknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Ugye, Gréczy Zsolt pontosan tudja, hogy hogy kell a múltat meghamisítani, ő ebben nagymester. (*Gréczy Zsolt: Na, mesélj!*) Meg hát ő annak az MSZP-nek volt akkor a tagja, akik a pártkongresszusukon az Internacionálét énekelték, amiben benne van... (*Gréczy Zsolt: Sose voltam az MSZP tagja!*)

Ott volt azon a pártkongresszuson Gréczy Zsolt, amin énekelték az Internacionálét 2009-ben (*Gréczy Zsolt: Nem voltam az MSZP tagja!*), ott volt azon a kongresszuson, amiben úgy hangzik az első sor, hogy: „A múltat végképp eltörölni.” Tehát Gréczy Zsoltnak konkrét tapasztalatai vannak ebben.

Tegyük tisztába! Gyurcsány Ferenc nem volt ott a munkácsi Turul újraavatásán. Az az újraavatás, mert az 1920-as években állították föl, tisztelt képviselő úr! Az újraavatásán nem volt ott, egy kiállítás-megnyitón volt ott, örülünk neki, de nem volt ott a Turul-szobor avatásán. Teljesen mindegy innentől kezdve a történet, hogy ön hazudik vagy nem.

És azért tegyünk egy dolgot tisztába, amikor ön itt Apró Antalt emlegeti, amikor ez a bolsevik összemérés van: Apró Antal és Apró-villa. Picit beszéljünk akkor az Apró-villáról! Egészen más onnan örökségnek lenni, akik élvezik is ezt az örökséget, a terhes örökséget, mert egy elkobzott és lopott villában, milliárdos villában élhetnek azóta is Gyurcsány Ferenc és Dobrev Klára, az ön pártelnöke meg árnyék-akármi-csodája. Ott élnek egy elkobzott, lopott villában.

Most bejelentették nagy dérral-dúrral, hogy majd eladják. Én szívesen teszek egy vételi ajánlatot, hogy megtérüljön minden egyes fillér, amit beletettek. Kézpénzben 900 ezer forintért vették ezt a villát '95-ben. 900 ezer forint, szerintem ennyit összedobunk itt a képviselőtársaimmal, és följajnljuk közcélra szívesen a villát (*Gréczy Zsolt: Az egész Orbán-kormány annak a pártnak volt a tagja!*), amiben annyi nyomorúságot döntöttek el az '50-es években és aztán 2006-ban is: a magyar emberek megverését és kardlapoztatását.

900 ezer forintos, 10 százalékos vételáron tudták megvenni azt az elkobzott és lopott villát Gyurcsány Ferencé, ahonnan aztán a 2006-os, magyar emberek elleni rendőrrattakot is levezényelték; terhes örökség. Azt gondolom, hogy a kommunista bűnök múzeumává kellene tenni azt a villát. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Gréczy Zsolt: Ti éleslőszerszerrel akartatok lövetni! Nézd meg Kövér László pápai házának történetét! Lopott zsidó-vagyton!*)

ELNÖK: Visszatérünk az írásban előre bejelentkezett felszólalók sorához, ennek keretében pedig Tilki Attila képviselő úrnak adok szót, másnak nem. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Hát igen, egy újságírónak vannak kompetenzavarai, szövegértelmezési nehézséget okozott a cikk elolvasása, hiszen arról beszél Pákh úr, hogy egy évvel korábban ott volt egy Munkácsy-kiállításon Gyurcsány Ferenc. De a Turul-szobor felállításán nem volt ott. Mi erről beszéltünk.

Persze, nyilván Gréczy úr nem akarja megérteni, de annak a pártnak a képviselője, amely párt elnöke

eljön a választóközretembe, Kispaládra, rámutat egy házra, és azt mondja, hogy íme, ebben a házban több mint kétszáz van bejelentkezve kárpátaljai magyarok; és a ház még éppen nem is a saját választókerületemben, hanem Tornospálcán található ingatlan, de az önök elnöke gátlástalanul belemondja a mikrofonba.

És teljesen egyetérték azzal a képviselőtársammal, Pánczél Károllyal, a Nemzeti Összetartozás Bizottsága elnökével, hogy önöktől elfogadhatatlan a kárpátaljaiakat mentő mondat, hiszen önök mindig is - mindig is! - csaló ukrán szavazópolgárokat láttak a kárpátaljai szavazókon.

És azért emlékezzünk vissza, az állampolgárságról szóló jogszabály megszavazásánál is önök következetesen nemmel szavaztak, és a szavazati jogukat is visszavennék, ha esetleg önök irányítanák az országot. Szóval, a DK-tól ez a nemzetpolitikai féltés, azt hiszem, elfogadhatatlan.

De örülök annak, hogy lehetőséget kapok felszólalni, hiszen annak a választóközretem vagyok az országgyűlési képviselője, amely közvetlenül szomszédos Kárpátaljával: 88 településből 24 közigazgatási lag is határos Kárpátaljával, Ukrajnával.

Én visszaemlékszem arra a 24-ei napra, amikor kitört a háború, és közvetlenül a hírek elhangzása után egypár órával minden határszakaszon - Záhony kivételével, mert oda csak másnap reggel jutottam el - ott voltam, és igenis segítünk a települési vezetőknél, a települési lakosoknak koordinálni azt a munkát, amit a hazájukat elhagyni kényszerülő emberek érdekében megtettek.

Én ott voltam a határon, éppen Beregsurányban, amikor jött a hír 9, fél 10 környékén, hogy lezárták a katonakorú férfiak előtt a határt, és onnantól kezdve csak hölgyek, illetve gyermekek jöhettek a határon. És igenis, én büszke voltam arra, hogy akik itt a Fidesz részéről felszólaltak, és akik egyébként most itt vannak a teremben, az első hetekben, az első héten már ott voltak, és segítettek adománnyal a nehéz helyzetbe került embereken.

Pont Balla Mihály volt az első országgyűlési képviselő, aki felhívott már aznap este körülbelül 7 óra környékén, hogy nyilván ott élek a határon, a határ mellett, talán jobban tudom azt, hogy mire van szükség, és az ő huszon-egynéhány autóból álló szállítmányuk (*Balla Mihály jelzésére:*), kisbuszból álló szállítmányuk meg is érkezett Vásárosnaményba.

Azért Gréczy úrnak szeretném mondani, hogy a Humanitárius Tanács döntése alapján a határátkelőhelyeket felosztották, és így Záhony a Református Szeretetszolgálaté, a Vöröskereszté volt Lónya, tehát a Vöröskereszt felelt Lónyáért, majd Barabás a Katolikus Karitászé, együtt a görögkatolikusokkal, a Máltai Szeretetszolgálat Beregsurányban volt, és a baptisták voltak Tiszabecsen.

Vásárosnaményban nincs Máltai Szeretetszolgálat, de ilyen apró hibát elnézünk öntől, ha már a Turullal kapcsolatban sem emlékezett pontosan, de

tényleg büszke vagyok arra, hogy akár Illés Boglárkáké a reformátusok részéről a gelénesi pontra vitték az adományokat, hogy Nacsa Lőrinc többször megfordult, és konkrét fizikai munkával is segítünk a nehéz helyzetbe kerülőknek, és higgye el, hogy akik ott élnek a határ mentén...

Mi, ha elmegyünk Tiszakóródra, vagy elmegyünk Uszkába, vagy elmegyünk Milotára, Tiszabecsre, Tiszacsécsére, akkor a saját fülünkkel lehet hallani, hogyha kint, Kárpátalján megszólal a sziréna. És mi nem filmekből láttuk, hanem élőben láttuk azt az alkalmazást, ami sajnos többször megszólal az Ukrajnából menekülteknél. Egy olyan alkalmazásuk van, hogy ha légiriadó van, akkor azonnal bejelez.

És nagyon sok tragédiát mi személyesen láttunk, azon túl persze, hogy szétszakított családok jelentek meg férfiak nélkül. Aranyosapátiban halt meg egy idős nagymama, aki a lányával és az unokájával érkezett, és pontosan ott kapta a lánya a telefont, hogy a férje meg elesett a fronton; vagy a fehérgyarmati regisztrációs ponton, ahol már egy kicsit megnyugodtak, ott omlott össze egy anyuka, mert megölték a férjét a gyermeki előtt, mert szakállas volt a férje, és csecsennek nézték. Ez a gyilkosság Kijev környékén történt.

Tehát a háború sajnos mind a két fél részéről agressziót vált ki, és ezeket a családokat mi láttuk.

(14.50)

Ott élek a szomszédban, pontosan érzékelem azt, hogy mit jelent a kényszersorozás, mit jelent az, hogy esetlegesen megválthatja a szabadságát valaki 2 ezer dollárért; és mit jelent az, hogy jobb bizonyos dolgokat meg nem kérdezni, hogy ne okozunk a másoknak bajt.

Mi pontosan érzékeltük azokat a rossz mondatokat, amelyeket a kampányrészben az önök nagykoalíciós társainak a vezetője, Márki-Zay Péter elmondott az ATV Egyenes beszédében. Tehát hogy ha a NATO úgy dönt, hogy akár fegyverrel támogatja Ukrajnát, akkor természetesen mi is támogatni fogjuk. A Tagesspiegelben azt mondta a szankciókról: „ez elvi kérdés, még akkor is, ha gazdaságilag árt nekünk; a fegyverszállításokat is támogatnám, amennyiben a NATO emellett dönt.”

Vagy a Jobbik alelnöke, Potocskáné Kőrösi Anita, aki lakossági fórumon, Ádándon azt mondta: „aki meg elment katonának, az azért ment oda, hogy ha a NATO küldi, akkor ő felüljön a repülőre, és elmenjen a háborúba.” Tehát végig olyan nyilatkozatokat tettek, Tordai Bence még a mai napig, a Scrutonban elhangzott vita során, ahol Dömötör Csabával beszélgetett, azt mondta: „ki kell állni a megtámadott mellett, segíteni kell őket, hogy megvédjék magukat, akár fegyverrel is.” Tehát önök a baloldalon végig arról beszélnek, hogy ki kell állni akár fegyverrel, és egyáltalán nem beszéltek a békéről. Tehát az furcsa, hogy itt most hirtelen mindenki békepárti.

Az Európa Tanácsnak tagja vagyok, az EBESZ-nek is tagja vagyok. Ott ellenzéki részről nem hangzott még el, magyar ellenzéki részről nem mertek még felállni, hogy mi valójában a békét támogatjuk. Itt könnyű esetleg elmondani a magyar parlamentben, hogy mi végig a béke pártján álltunk. És nyilván egy újságírótól nem várható el, nem is várom el öntől, hogy értsen a történelemhez (*Gréczy Zsolt közbeszól.*), de ha előveszi egy picit akár a Google-t, és megnézi a Google-ban, beírja, hogy padovai fegyverszünet, az 1918. november 3-án volt. Vélhetően talán tudja, hogy a trianoni békeszerződés aláírásának a dátuma pedig '20. június 4. Tehát '18. november 3. és '20. június 4. között eltelt egy kis idő, a fegyverszünet és a béke megkötésének, aláírásának az ideje között körülbelül másfél év. Tehát mi arról beszélünk, amikor jönnek itt az igazságos békével, hogy a békéhez vezető út a fegyverszünet, és majd a fegyverszünet után lehet békekötésről beszélni.

De ha újságíróként a történelemtudás nem várható el öntől, akkor egy streammédiát ajánlok a figyelmébe. (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) Remarque-nak a híres könyvéről, a „Nyugaton a helyzet változatlan”-ról megjelent egy filmváltozat, ami az egyik adón látható, egyébként egy német filmrendező feldolgozásában, és egyesek azt mondják, hogy akár Oscar-díjat is fog kapni, de a kritikusok az utolsó jelenetet erősen megkérdőjelezzik. Nagyon érdekes az utolsó jelenet, mert az arról szólt, hogy a fegyverszünet hatályba lép egy napon 11 órakor. Még egy utolsó rohamot indítanak 11 óra előtt, ami már teljesen értelmetlen és több ezer ember hal még meg abban az utolsó rohamban.

Tehát mi ezzel a határozattal arról beszélünk, hogy minden perc késlekedés emberéleteket jelenthet, és nem hagyhatja Magyarország, és ez a magyar álláspont, és a háború felé sodródó Nyugat-Európában szinte túllicitálják egymást az emberek a „weapon, weapon, weapon”, „fegyvert, fegyvert, fegyvert” kifejezéssel. Mi azt mondjuk, hogy a magyar érdek, a magyar nemzet érdeke igenis a béke, béke, béke.

Gyöngyösi képviselő úr pedig már nincs itt. Tényleg igaza van Nacsa képviselő úrnak, hogy színtelenszagtalan felszólalása volt, ami divat az Európai Parlamentben, de azért szeretném jelezni, ahogy Gyöngyösi Márton fogalmazott '56-tal kapcsolatban, hogy azért az előzmények ismeretében legitim a népszavazás a Krímen - 2014. III. 16-án ezt mondta. Sőt, a népek önrendelkezésének diadaláról beszélt a Krím választás kapcsán, most pedig '56-os lyukas zászlót mutogat, ami hiteltelen tőle. De önöktől is hiteltelen, a DK-tól meg végképp, ha önök, az '56-ot eltiprók örökösei, szellemi örökösei egyáltalán szóba hozzák. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

Arra kérem a parlamentben helyet foglaló, akár ellenzékét is, hogy a béke érdekében, hogy kevesebb áldozat legyen, támogassák ezt a politikai nyilatkozatot, ami a fegyverszünet első lépése lehet, és a fegyverszünet után következik majd valójában egy békeszerződés aláírása. Köszönöm szépen. (*Taps a*

kormánypártok padsoraiból. - Gréczy Zsolt közbeszól.)

ELNÖK: Kétperces felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm szépen. Akkor néhány dolgot tegyünk rendbe! Történelem. 1918., tűzszünet; 1920., béke. Ön azt mondja, hogy akkor ez így működik. Ez a román hadsereget mennyiben érdekelte 1919-ben, amikor itt lófráltak Budapesten, és a román határt ki akarták tolni a Tiszáig? (*Dr. Tilki Attila közbeszól.*) Miről beszélünk? Hát, arról beszélünk, hogy attól, hogy valaki azt mondja, hogy tűzszünet, attól még nem ér véget a háború. Bizony, olyan helyzet van. Segítek történelemből. (*Dr. Tilki Attila: Nekem?*) Igen!

A másik, Apró-villa. Hát, akkor nézzünk körül, hogy hol lakott Kövér László, milyen zabrált zsidó tulajdonban lakott a Kövér-család! Nézzük meg akkor a Lendvay utcai Fidesz-székházat, ahol egyébként ma is Fidesz-székház van, hogy annak ki volt a tulajdonosa, és hogy miért nem került az vissza! (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*)

2006 örökösei. Nyitray András 2006-ban a Nemzetbiztonsági Bizottság ülésén azt kifogásolta, hogy miért nem használták éleslőszert a rendőrök. Önök a tömegbe akartak lövetni, Nacsa képviselő úr! (*Nacsa Lőrinc a kezével kacsacsórt formál Gréczy Zsolt felé.*) Ez az igazság, ott van a jegyzőkönyvben! Meg lehet nézni! Legyen a Google a barátja, nézzen utána. Oda van írva: éleslőszer, Nyitray András; szó szerint ez történt.

Egyébként meg nem volt kötelező Apró Antallal egy pártban lennie Orbán Viktor apukájának, meg Stumpf Istvánnak, meg Járai Zsigmondnak, meg Pintér Sándornak, meg Matolcsy Györgynek, meg a többieknek. Egyébként meg nem piszkáljuk senkinek az apját meg a nagyapját, mert akkor meg jöjjenek azzal, hogy Pokorni Zoltánnak meg nyilas volt a nagyapja? Mít tehet arról Pokorni Zoltán?

Hagyják már abba ezt az Apró-villás baromságot! Dobrev Klára egy önálló személyiség, aki a demokratikus Magyarországot képviseli az Európai Unióban és Magyarországot. És egyébként pedig Magyarországon az árnyékkormány miniszterelnöke. Több tisztelet azoknak, akik másképp gondolkodnak, mint önök! Tegyük nyilvánossá az ügynökaktákat, és akkor talán elkezdem elhinni, hogy szembenéznek a pártállami múltjukkal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Tilki Attila képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Ha már történelemóra, akkor legyen történelemóra. Károlyi őszirózsás forradalmára és Jászai Oszkárakra emlékezzen vissza, és utána pedig

arra, hogy a Tanácsköztársaság milyen anarchiába taszította az országot, a szellemi ősök. *(Nacsza Lőrinc: A haverjai!)* Akkor indul meg a román hadsereg, és van a székely hadosztály, amelyik ellenáll. Tehát ne jöjjön itt a tények összemosásával, tisztelt képviselő úr. *(Gréczy Zsolt: Megvédték a Felvidéket...)* Ajánlom, mélyedjen el történelmi ismereteiben, mert hiányos és szelektív. A XX. század arról szólt, hogy az önök elődei, a kommunisták mekkora károkat okoztak az országnak. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a normál szót kérő képviselővel folytatjuk a vitát, ennek keretében pedig Apáti István képviselő úr következik, Mi Hazánk. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Legalább abban az egy dologban egyetértés mutatkozik, vagy talán az egyetértés látszata tűnik fel a horizonton, hogy egy minél gyorsabban bekövetkező békekötés lenne a legfontosabb, de sem az Egyesült Államok politikai vezetésében, sem Oroszország politikai vezetésében még nem született meg a döntés, nem érett meg a helyzet ezek szerint.

Túl azon, hogy akkor folytassuk a tabudöntőgető tényfeltárást, ami azért sokak lelkét vagy szívért nyomja, azért azt is vegyük alapul, hogy amikor nyugati fegyverszállítványokról beszélünk, akkor most körülbelül 35 ország keveredett bele ezekbe az ügyletekbe, és legalább 35 ország szállít különböző típusú fegyvereket, köztük nagyon drága fegyvereket, köztük rengeteg olyan fegyverrendszert, amelyet élesben, hadszíntéren, háborús körülmények között a terepen valószínűleg most fognak bevetni vagy használni először. Ezzel csak arra próbálok rávilágítani, hogy a világon sajnos a legnagyobb üzlet és egyben a legpiszkosabb üzlet a fegyverüzlet. Aztán szorosán ezután következik a kábítószerek és a bűnözésnek a legalizált vagy a kriminalizált bűnözésnek a különböző formái.

(15.00)

Hatalmas üzletet bonyolít le az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság és több nyugati ország akkor, amikor akár a régi beragadt fegyverrendszereit adja el, akár a legújabb fejlesztésű fegyvereit, amelyeket még csak kísérleti szinten volt alkalmuk kipróbálni, amelyeket még harctéri körülmények között nem vetettek be, most azonban erre lehetőség kínálkozik. Nagyon könnyen teszik meg a fegyverszállítványokra a felajánlásokat főleg azok az országok, amelyek földrajzilag biztonságos távolságban vannak a háborús övezettől. Sajnos, mi fizikailag, földrajzilag a lehető legközelebb vagyunk a háborús helyszínekhez, ettől talán nagyobb veszélyben már csak a lengyelek vannak. Úgyhogy nagyon óvatosan kell viszonyulnunk ehhez a kérdéshez.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Épp ezért szeretnék majd választ kapni államtitkár úrtól arra a nagyon fontos kérdésre, legyen ez a válasz bármilyen is, hogy zajlik-e Magyarországon ukrán katonák kiképzése, igen vagy nem, ha nem, akkor a szlovák védelmi miniszter honnan veszi ezt, miért mondta ezt, akkor felszólítják-e a szlovák kormányt vagy a szlovák védelmi minisztert, vagy a Budapesten székelő szlovák diplomatákat, hogy helyesbítsék ezt a pontatlan nyilatkozatot, ha tényleg pontatlan. Remélem, hogy az ország nem enged át fegyverszállítványokat, és valóban a semlegeség álláspontjára helyezkedünk, amelyet, tudom, ilyen földrajzi, fizikai közelségben nagyon nehéz még eldönteni és nagyon nehéz fenntartani, tehát reálisan gondolkodik a Mi Hazánk Mozgalom akkor, amikor ezt megfogalmazza, de az egyetlen helyes álláspont a semleges álláspontja a békepártiság mellett.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy milyen hősiiesen segít a Nyugat a valóban, tényleg hősiiesen harcoló és ezért minden dicséretet megérdemlő ukrán hadseregnek, mert az erőviszonyokhoz képest tényleg vitézül helytállnak, ez, úgy hiszem, kétségtelen tény, akkor azért tegyük bele a pakliba, tegyük bele a mérleg serpenyőjébe, hogy elképesztő üzlet, ami történik, és el ne higgye már senki, hogy az Egyesült Államok merő humánumból, emberközpontú gondolkodásból, kvázi jótékonyági szempontokból segít Ukrajnának. Ukrajna sorsát gyakorlatilag legalább 50 évre előre elrendezték. És akkor még nem is akarom idehozni a Biden-család esetleges piszkos ügyleteit, üzleteit, különböző gazdasági érdekeltségeit, hanem arra próbálok utalni, hogy Ukrajna, ha katonailag nem is vagy nem teljesen, de gazdaságilag elveszett.

Azokra a területekre, amelyeket nem fognak elfoglalni az oroszok, gazdaságilag ráteszik a kezüket az Egyesült Államok és az Egyesült Államok nyugati szövetségesei, mert nyilvánvalóan vastagon be fogják nyújtani a számlát a működési támogatásokért, a fegyverszállítványokért, a természetbeni és anyagi juttatásokért. Ez nem ajándék jogcímen érkezik a nyugati világtól Ukrajnának. Az Egyesült Államok nem arról híres, hogy ajándékozik, hogy jutalmaz és közben nincsenek elvárásai. Ukrajnának a több tízszeresébe, több százszorosába fog kerülni az, amit ebben az időszakban kap vagy még kapni fog. Elképesztően jó minőségű az ukrán termőföld. Túlnépesedéssel állunk szemben világszinten, így a kiváló minőségű termőföld az egyik legnagyobb kincs lesz. Erre valószínűleg az amerikaiak rá fogják tenni a kezüket. Úgyhogy amikor itt krokodilkönnyeket hullajtunk, meg meghatódunk Amerika humánus gondolkodásán, akkor jusson az is eszünkbe, hogy ez egy elképesztő üzlet, az egyik legaljasabb és legsötétebb üzlet.

Ugyanakkor beszéljünk a háború magyarországi következményeiről is, és ezzel kapcsolatban lesz majd a vége felé néhány élesebb kérdésem. Való igaz, hogy

komoly csúsztatás a kormányzat részéről, hogy azt állítják, azt a hamis látszatot keltik, miszerint azért pörgött fel az infláció, mert 2022. február 24-én kitört a háború, és azóta magas az infláció, mióta kitört a háború. Ez nem igaz. Az üzemanyagárstopot 2021 novemberében vezették be és emlékezetem szerint ekkor már élelmiszerárstop is hatályban volt. (*Szabadi István: Igen. - Gréczy Zsolt: Nem.*) Javítsanak ki, ha tévedek! Nincs egyenes ok-okozati összefüggés a háború és az infláció, mondhatni, szinte hiperinfláció elszabadulása között. Ugyanis az élelmiszerárak tekintetében, amelyek a legmélyebben érintik a villany- és gázszámlák mellett a magyar háztartásokat, nem százalékokban, hanem szorzószámokban lehet mérni az árdragulás mértékét. Történik ez egy istenadta adottságokkal rendelkező, agrárbeállítottságú országban, egy olyan országban, amelynek 30 millió embert is el kellene látni jó minőségű élelmiszerrel vagy élelmiszer-alapanyaggal, de tízmilliót sem tud ellátni. Ezt 30 év alatt koprodukcióban a Fidesz-KDNP és a baloldali kormányok összehozták nekünk, úgyhogy köszönjük szépen, bár természetesen ez nem az őszinte köszönet hangja volt.

Tehát nem igaz, hogy azóta vannak inflációs problémák, mióta a háború kitört. Könnyű összemosni, könnyű maszatolni és arra alapozni, hogy esetleg lehetnek olyan választópolgárok - reméljük, minél kevesebben vannak -, akik három hétre vagy három hónapra emlékeznek csak vissza és aztán az, ami egy vagy másfél éve volt, ködösen tűnik fel az emlékezetükben. Az önök elhibázott gazdaságpolitikája a leginkább felelős azért, hogy rekordmértékű infláció van Magyarországon.

Lenne néhány izgalmas kérdésem, megint csak nem annyira jogászai szemszögből, bár jogász vagyok, vagy nem is annyira közgazdaságtani megközelítésből, csak a józan paraszti ésszel gondolkodva. Amikor a paksi erőmű - mennyiért? - 5 vagy maximum 10-12 forintért előállít egy kilowattórányi áramot, akkor mondják már meg nekem, tisztelt képviselőtársaim, miért van az, hogy a 2523 kilowattóra/év kvóta elfogyasztása után 70 forintért adják a magyar embereknek az áramot! A 2523 kilowattórán belül is 36 forint egy kilowatt áram, afölött 70. Miért van az, hogy 1729 köbméter/év gázfogyasztásig 102 forint egy köbméter gáz, afölött 747 forint?

Vagy választ várnék arra akár államtitkár úrtól, akár valamelyik kormánypárti képviselőtől, hogy miként lehet az, hogy ha tényleg ötödáron vettük a gázt az oroszoktól, akkor ez 747 forintba kerül. Hogyan történhet meg, hogy a kvóta fölötti ár több mint hetszerese a kedvezményes árnak? Nagyon kíváncsi lennék, és gondolom, van még körülbelül tízmillió ember ebben az országban, aki szintén nagyon kíváncsi lenne arra, hogy a 2023-as naptári évben villany- és gázárak tekintetében mire számíthatnak a kormánytól a magyar emberek. Mert sajnos, valljuk be őszintén és kicsit kanyarodjunk vissza a háborúhoz, most a harmadik világháborúhoz, ne legyen igazam, sokkal

közelebb állunk, mint a tűzszünethez vagy a békekötéshez. Magyarul, elhúzódó inflációra, elhúzódón magas villany-, gáz- és élelmiszerárakra kell berendezkednünk. Mire számíthatnak a magyar emberek 2023-ban önöktől? Legalább ez a szintje tartható-e az úgynevezett csökkentett rezsicsökkentésnek?

Mi történik akkor, tisztelt kormánypárti képviselők, mert mégiscsak önök kormányozzák 13 éve, az eltelt idő nagy részében gyakorlatilag kétharmados teljes hatalommal ezt az országot, mi történik akkor, ha a NATO úgy dönt, hogy valóban élőerőt, tehát csapatokat is küld Ukrajna védelme érdekében anélkül, hogy valamelyik NATO-tagállamot támadás érné? - tehát még nem az 5. cikkely lép érvénybe. Akkor vajon fognak-e magyar katonák masírozni az ukrán frontra vagy sem? Akkor tudják-e tartani a semleges álláspontot, ha egyáltalán most az még semleges, ha tényleg nincsenek kiképzések meg tényleg nem mennek át fegyverszállmányok Magyarországon? Akkor mi lesz a helyzet?

Persze, arról is érdemes lenne beszélni, hogy azt a bizonyos lengyel területet minden bizonnyal az ukrán hadsereg részéről vagy ukrán egyenruhában harcoló, ki tudja, milyen nemzetiségű katonák részéről érthette támadás, amivel az egész világot bele akarták rántani a harmadik világháborúba. Arról beszéltek a vita elején többen, hogy milyen jó, hogy akkor egyébként a lengyelek is higgadtan reagáltak. És mégsem lépett hatályba az 5. cikkely. 5. cikkellyel vagy 5. cikkelyen kívül, ha a NATO úgy dönt, hogy megindul, magyarul, ha az Amerikai Egyesült Államok úgy dönt, hogy tőle biztonságos távolságban a legtotálisabb mértékben ki kell terjeszteni a háborút, és akkor egyenesen, közvetlenül, ne legyen igazam, már a harmadik világháború napjait éljük, akkor vajon mi lesz Magyarország álláspontja, mennek magyar katonák vagy nem mennek? Álláspontunk szerint nem szabad, hogy menjenek, közvetlenül nem keveredhetünk bele a háborúba. Akkor fog eldőlni, hogy igazából önök mit gondolnak, bár adja a Jóisten, hogy ilyen végletes pontig ne menjenek el a történelmi események.

Azonban addig, amíg nem szélesedik ki a válság, de vélhetően a mostani keretek között zajló háború el fog húzódní, hogyan fogja túlélni a magyar lakosság gazdaságilag? Ugyanis kétszer kettő négy és a valószínűség-számítás szabályai szerint nagy eséllyel azt lehet mondani, hogy a következő tél nem lesz ennyire enyhe, mint amit lassan már magunk mögött tudunk. Nem vagyok egy matekzseni, de a valószínűség-számítás szabályai szerint két egymást követő évben erre rendkívül csekély az esély. Ha a 2023-2024-es tél sokkal keményebb lesz, mint az idei, akkor arra az esetre mire számíthatnak önöktől a magyar emberek? Amikor egyébként még a megújuló energiaforrások létesítésének, ha háborús kifejezéssel akarok élni, hadtápvonalát is tavaly elvágták több százezer magyar ember elől, akik napelemes rendszerek telepítésével akarták biztosítani az energiafüggetlenséget.

(15.10)

Ott is pont az ellenkezőjét csinálták annak, mint amit kellett volna. Tudom, hogy ez nem feltétlenül csak a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatásköre, más államtitkárok sajnos nem ülnek itt vagy más, esetleg a szakterületben illetékes képviselők, de ezekről várunk tájékoztatást.

Nagyon fontosak a békepárti nyilatkozatok, persze a Fidesznek az is nagyon fontos, hogy megint békepárti és háborúpárti megosztást tudjon csinálni egy ilyen egy bites üzenettel a külvilág felé, de azért sokkal fontosabb lenne, hogy biztosított-e az ország áramellátása. Igen vagy nem? Ha igen, akkor milyen áron a lakosság felé, milyen áron a vállalkozók felé, mert ha ők összeomlanak, akkor beindul a dominó, és megborul az egész magyar gazdaság. Ugyanezt kérdezném a földgázárak kapcsán: mire számíthatunk a következő időszakban? Mert azok után, hogy nagyívű nemzetközi kitekintéseket teszünk, azért jó lenne a saját egyszerű, mindennapos, filléres gondjainkat is számba venni, és tisztában lenni azzal, hogy mit tudunk tenni, hogyan tudunk segíteni a magyar embereknek.

Úgyhogy erre várom az önök megtisztelő választát, túl azon, hogy mindenféle fontos vagy kevésbé fontos, lényeges vagy kevésbé lényeges torzsalkodásban itt belemegyünk, és egymást történelemből oktatjuk ki, meg egyéb nagyívű kijelentéseket teszünk. Próbáljunk visszatérni a rögválósághoz, mert még egyszer a téli időjárással ekkora nagy szerencsénk nem lesz. Óriási szerencsénk volt, valljuk be, ezzel a téllal, isteni szerencsénk volt. Tényleg úgy néz ki, hogy a Jóisten egyelőre vigyáz ránk e tekintetben. Jó lenne, ha a háború mielőbb befejeződne, és akkor az isteni oltalom kiteljesedne. De nagyon komoly gondok elé fog nézni ez az ország - a kormány gondjai kevésbé érdekelnek, a magyar emberek gondjai annál inkább -, ha a következő tél cudar lesz, az inflációt szerintem nem fogják tudni olyan egyszerűen megállítani.

Úgyhogy ezekre az egyszerű földi gondokra, kérdésekre, problémákra szeretnék önöktől minél részletesebb válaszokat várni még ebben a vitában. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a vitát, kettőperces felszólalás következik. A DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr jelentkezett kettőperces felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Akkor így a vita vége felé még egyszer szeretném rögzíteni, hogy a Demokratikus Koalíció békét szeretne Ukrajnában. A béke ára nem az, hogy az oroszok elfoglalnak valamennyit Ukrajnából, mert az hosszú távon nem a békét jelenti, hanem a háború kiterjedését fogja jelenteni. Ha Ukrajnából elvihettek egy részt, akkor azt fogják mondani, hogy

ehhez képest a balti államok semmi. Mennyire van biztonságban Moldova, és általában az európai béke?

És ha már előkerült az, hogy Magyarország, a magyar kormány békepárti, akkor talán nem kéne nekünk venni a világon a legdrágább gázt az oroszoktól azért, hogy annak a bevételéből esetleg fegyvereket gyártsanak az oroszok, és tovább finanszírozzák a háborút. Az Orbán-kormány jelenleg inkább finanszírozza Putyin háborújának a drága gázvásárlással. Tehát szóban megy ez, hogy legyen béke, a matek pedig az, hogy megy ki a rengeteg pénz. Meg kellene oldani, hogy Magyarország ne függjön az orosz gáztól.

És még a nemzetközi viszonyokra is szeretném felhívni a figyelmet. Nem gondolom, hogy a jobboldali konzervatív lengyel kormány elárulta volna Lengyelország érdekeit azzal, hogy egyértelmű állásfoglalást tesz Ukrajna mellett, és fegyvereket is szállít, részt vesz a szállításokban. Nem gondolom, hogy Csehország vagy Szlovákia, vagy Románia, nem is beszélve Nyugat-Európáról, szembefordult volna a saját nemzeti érdekével. Egyébként azt lehet látni, hogy ahol ezekben az országokban az elmúlt egy évben választás volt, ott mindig az az erő nyert, amelyik Ukrajna mellett határozottan kiállt.

Tehát Magyarország elszigetelődött ebben a helyzetben, ez teljesen egyértelmű, szembemegyünk az autópályán, mindenki velünk jön szembe, és a Demokratikus Koalíció szerint ez nem nemzeti érdek. A magyar nemzeti érdek az, hogy béke legyen, de az is nemzeti érdek, hogy Magyarország ne legyen pária a nyugat-európai világban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra jelentkezett a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszony, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Itt az elnöklésem alatt, két órát végighallgattam ezt a vitát, és nagyon sokszor kedvem lett volna hozzászólni, de igyekszem összeszedett lenni, és tárgyyszerűen elmondani a gondolataimat a határozati javaslattal, illetve ennek tárgyával kapcsolatban.

Ami az elmúlt bő egy évben folyt Nyugat-Európa, illetve elsősorban az Egyesült Államok részéről ezzel a háborúval kapcsolatban, az rendkívül erőteljes képmutatás, rendkívüli cinizmus, ami gyakorlatilag nem szól másról, mint hogy az Egyesült Államok a saját gazdasági érdekeit akarja érvényesíteni, és ehhez semmi sem drága a számukra, még az ukrán emberek élete sem. Mert kell, nagyon fontos, és én magam is fogok beszélni arról a gazdasági átrendeződésről, ami ennek a háborúnak a következménye már most Európában, illetve Magyarországon is, de mindenekelőtt minden egyes háború kapcsán az emberi életéről, az otthonokról, a családokról kell beszélünk és egyébként arról, hogy milyen pusztulás következik be Ukrajnában, mennyi menekült van, mennyi embernek

változik meg az élete, hogyan és mikor fogják tudni egyáltalán helyreállítani ezeket a területeket, és az Egyesült Államok mindezeket egyáltalán nem veszi figyelembe.

Arról is sajnos beszélnünk kell, mert nagyon sokan, egyre többen megkérdőjelezzik Nyugat-Európában, hogy Magyarországnak és minden országnak joga van saját álláspontot kialakítani ezzel a háborúval kapcsolatban. Jogunk van azt mondani, hogy nem szállítunk fegyvert, jogunk van azt is mondani, hogy mondjuk, nem támogatjuk Svédország és Finnország NATO-csatlakozását, ami a háború további eszkalációjához vezet, és jogunk van azt mondani, hogy a saját gazdasági kapcsolatainkat egyébként úgy alakítjuk Oroszországgal vagy bármely más országgal, ahogyan azt mi akarjuk.

Nem lehet nem észrevenni azt a brutális kettős mércét, ami a médiában is megjelenik. Itt Tilki Attila képviselőtársam beszélt az EBESZ parlamenti közgyűléséről, ennek magam is tagja vagyok, és döbbenet tapasztaltam azt a rövidlátó gondolkodást, ami ott lényegében a megjelent képviselők beszédjeiből kirajzolódott. Nem veszik észre vagy nem akarják észrevenni, hogy Európa milyen gazdasági következményekkel kell hogy szembenézzon, és hogy a saját vesztébe rohan, szemben, mondjuk, azzal, amit egyébként még Oroszországgal kapcsolatban is tapasztalhatunk.

A nagy nyugati elemzők ugyanis azt mondták a háború kitörésekor, hogy a szankciók hatására az orosz gazdaság visszaesése 2022-ben nagyjából 10 százalékos vagy még annál is nagyobb mértékű lesz. Ezt olvashattuk a sajtóban, aztán láttuk, hogy a legfrissebb adatok szerint, a különböző mérések alapján 2,3-3,6 százalékos zsugorodást sikerült mindössze elérni a tavalyi évben az orosz gazdaságban.

De ami ennél is fontosabb, azok az előrejelzések, és egy orosz propagandistának semmiképpen sem nevezhető IMF-beclést szeretnék a tisztelt Ház nyilvánossága elé is hozni, ugyanis az IMF előrejelzése szerint 2023-ban a gazdasági növekedés mértéke Európa legnagyobb gazdaságában, Németországban alacsonyabb lesz, mint Oroszországban. Tehát önmagában az a tény, hogy az IMF már 2023-ra Oroszországban gazdasági növekedésre számít, mutatja azt, hogy ezek a szankciók gyakorlatilag semmit nem érnek. Lehet, hogy átmenetileg, egyetlen évig, a háború kitörésének évében zsugorodott az orosz gazdaság, de az IMF előrejelzése szerint is növekedni fog már idén is az orosz gazdaság, de 2024-re pedig azt prognosztizálják, hogy az orosz gazdaság növekedésének mértéke nagyobb lesz, mint a német, az olasz vagy a francia gazdaságok növekedési adatai. Ezt közzétették, a honlapjukon szerepel ez az elemzés.

Tehát látjuk azt, hogy Európa számára rendkívül súlyos gazdasági következményei lesznek a háborúnak, sőt már most is vannak: az élelmiszer-infláció 20-30-50 százalékos, de az egész Európai Unióban az infláció 9,2 százalékos volt; ezzel párhuzamosan Európa éppen elveszíti az egyik legjelentősebb exportpiacát, és az

egyik legmegbízhatóbb olcsóenergia- és nyersanyag-beszállítóját, így nyilvánvaló, hogy a világgpiaci versenyképessége jelentős csorbát fog szenvedni.

(15.20)

Tehát ha az orosz gazdaság zsugorodik, illetve a gazdasági növekedési üteme nyilván visszafogottabb lesz, mintha ez a háború nem lenne, Európa pedig rendkívüli mértékben visszaesik a versenyképességét tekintve, akkor ennek a legnagyobb győztese az Amerikai Egyesült Államok lesz, sőt már most is az, hiszen a tavalyi év nyarán előállt az a helyzet, hogy az amerikai LNG-szállítmányokból több érkezett Európába júniusban, mint amennyi orosz erőforrás érkezett.

Tehát Európa számításai ebben a háborúban nem jöttek be, az orosz gazdaság nem roppant meg, az IMF előrejelzése szerint sem idén, sem jövőre nem fog megroppanni. Ennek nyilvánvaló következménye az - és ezzel kell számolnunk -, hogy Oroszország évekig képes lesz finanszírozni ezt a háborút. Évekig arra kell tehát berendezkednünk, ha nem történik meg Európában egy stratégiai újragondolása az eddigi politikának, hogy együtt kell élnünk ezzel a háborús konfliktussal, annak minden humanitárius, honvédelmi, biztonságpolitikai és gazdasági következményével is.

Ezért a Mi Hazánk Mozgalom azt sürgeti, hogy az európai politikában álljon be változás, és ezt a rövidlátó, rendkívül képmutató gondolkodást változtassák meg, mert már most látszik, hogy nem vezet eredményre. Nem vezet eredményre. Akkor tudunk ennek a háborúnak véget vetni, ha engedményeket teszünk, és mind a két fél, aki érintett ebben a háborúban, az kompromisszumokra lesz képes. Mert Oroszország katonai megsemmisítésére nem fog sor kerülni, és a gazdasági szankciók sem roppantották meg az orosz gazdaságot. Ez már most látszik.

Nyilvánvaló, hogy nekünk, magyaroknak azért is különösen fájó ez a háború, mert a kárpátaljai magyaroknak a helyzetét is érinti. Itt nagyon fontos leszögezni azt, amit mintha a nyugat-európai politikusok nem akarnának észrevenni, hogy azért a történelem nem 2022. február 24-én kezdődött. Persze, ha így tekintünk erre az egész konfliktusra, hogy akkor Oroszország katonai értelemben is megsértette Ukrajna területét, akkor beszélhetünk erről, csak ez is a rövidlátó gondolkodás része, és azoknak a sovinszta intézkedéseknek, amelyeket az ukrán rezsim az Ukrajnában élő orosz és magyar kisebbségekkel szemben meghozott évtizedeken keresztül, annak a magyar közösségek is elszenvedői voltak. Ezt nekünk nem szabad elfelejtenünk.

S amikor erre a háborúra vagy erre a térségre tekintünk, akkor minden más szempontot meg kell hogy előzzön számunkra az, hogy a kárpátaljai magyarok biztonságát és alapvető kisebbségi jogait, amelyeket egyébként már a trianoni békediktátum idején is alapvetőnek kellett volna tekinteni, azt legalább most, több mint száz évvel ennek a diktátumnak a

megszületését követően ismerje el az ukrán állam, és minden egyes kisebbségellenes vagy magyarellenos intézkedést meg kell szüntetnie Ukrajnának.

A béke kérdésében van még egy olyan alapvető ügy, amelyről az Országgyűlésben is szintén beszélünk, de a háború kapcsán fontos megemlíteni, ez pedig Svédország és Finnország NATO-csatlakozásának a kérdése.

Látjuk most azt, hogy parlamenti delegáció is utazik ezekbe az országokba, hogy tárgyaljon az érintettekkel, ugyanakkor a Mi Hazánk Mozgalom részéről ezt egy színjátéknak tekintjük, és teljesen biztosak vagyunk abban, hogy a kormánypárti frakciók biztosítani fogják a kellő többséget ahhoz, hogy Svédország és Finnország a NATO tagja legyen. Ugyanakkor, ha azt a logikát követjük a tettekben is, amelyet nagyon sokszor hallunk a kormánypárti képviselőktől vagy Szijjártó Péter külügyminiszter úrtól is, nevezetesen, hogy semmi olyan lépést ne támogassunk, ami a háború további eskalációjához vezet, akkor ebbe a sorba nem illeszhető bele Svédország és Finnország NATO-tagsága. Ez egy újabb lépés abba az irányba, hogy növeljük a biztonsági kockázatát a NATO-nak, növeljük a biztonsági kockázatát ezáltal Magyarországnak is, és egy olyan csatlakozási szándékra fog igent mondani a kormánypártok többsége is, amely ellentétes azzal, hogy ez a fajta tűzszünet és béke meg tudjon valósulni.

Tehát összegezve: azt szeretném elmondani, hogy a gazdasági szankciók, az a fajta politika, amit eddig az Egyesült Államok és Európa folytatott, az teljes mértékben tévút, Európának saját, autonóm álláspont kialakítására van szüksége, amely nem rendeli alá a saját érdekeit az Egyesült Államok gazdasági és politikai érdekeinek, és világos, a béke irányába tartó folyamatot tud elindítani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony. Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, ismételt felszólalásra Apáti István képviselő úrnak adok szót a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Néhány dolog még eszembe jutott. Az első körös vagy második körös felszólalásomban említettem, hogy alapvetően csak magunkra számíthatunk, egész történelmünk erre tanít minket, meg arra, hogy ne hagyjuk magunkat ütközőzóna címén koncként odavetni és feláldozni világhatalmi érdekek oltárán.

De visszakanyarodnék a „csak magunkra számíthatunk” gondolatkörhöz és az energiaellátáshoz, az energiabiztonsághoz. Ugyanis, ha bekövetkezik a legrosszabb, és a jelenlegi keretek között zajló háború beláthatatlanul hosszú időre elhúzódik, ha ne adj’ isten meg eskalálódik, ha ne adj’ isten világháborúvá terebélyesedik, akkor annál súlyosabb lesz és annál

égetőbb a következő kérdés, hogy mit tudunk tenni a saját energiabiztonságunk érdekében.

Itt visszakanyarodunk egy olyan témához, ami most perifériálisnak tűnik a napirendhez képest, hogy stratégiai hiba élelmiszer-ipari vagy élelmiszer-feldolgozó nagyhatalom helyett akkumulátor-nagyhatalommá tenni ezt az országot, hiszen az élelmezésselátás alapvető kérdés lehet, a 112. a sorban legfeljebb az akkumulátorgyártás ehhez képest.

De menjünk vissza az áram- és földgázellátáshoz is, ugyanis lehet és kell is erőfeszítéseket tenni annak érdekében, hogy a földgázfüggőségünket egy rövid időn belül jelentősen tudjuk csökkenteni. Ezt nagyon könnyű megfogalmazni, nagyon könnyű kimondani, de sokkal nehezebb végrehajtani, főleg akkor, amikor a lakosságnak esetleg pénzügyileg arra alkalmas része számára is akadályozzák például a napelemes megoldások alkalmazását, ahelyett, hogy azt tennék, hogy a végtelenségig leegyszerűsített adminisztrációval segítenék azokat, akik akár önerőből, akár pályázati források segítségével nagymértékben tudnák a saját lakóingatlanjaik energiabiztonságát vagy energiafüggetlenségét - mert ez még fontosabb - biztosítani.

Nézzük az áramellátást! Nagyon fontos lenne a minél gyorsabb hálózatfejlesztés, a paksi fejlesztés minél nagyobb ütemben történő megvalósítása, de van itt egy másik égetőbb kérdés, ami viszont a földgázellátáshoz kapcsolódik. Mert hiába nyitunk teret a megújuló energiaforrásoknak, hiába fog Paks esetleg gőzerővel fejlődni, hiába fejlesztjük a villamos hálózatunkat, ez mind többéves folyamat. Ez nem fog egyik évről a másikra, főleg a 2023-as éven belül megoldódni, és olyan léptékeket, olyan fordulatot venni, ami nagymértékben segítené a lakosság energiabiztonságát. Mert nemcsak az a probléma - persze az is az -, hogy mennyiért tud a magyar lakosság és a magyar vállalkozások áramot és gázt venni, hanem az is fő kérdés, hogy egyáltalán lehet-e áramhoz és földgázhoz hozzájutni, egyáltalán lesz-e felhasználható földgáz vagy áram.

Arra akarok kilyukadni, hogy nem is annyira hagymázás, elvetemült elméletek szerint csak a Makói-árokban 600 milliárd köbméter földgáz lakozik. Ha azt vesszük alapul, hogy körülbelül 10 milliárd köbméter Magyarország éves átlagos gázfogyasztása, akkor nem nehéz kiszámolni, hogy 60 évre való tartalékunk lapul csak a Makói-árokban.

Önellátás - csak magunkra számíthatunk, tisztelt hölgyeim és uraim - címszó alatt mondom ezt. És akkor még a Dél-Dunántúlra vagy a Dél-Alföldre nem is látogattunk el. Az, hogy hirtelen a Mol körülbelül 30 éves fáziskéséssel - de egyébként nagyon helyesen, de 30 éves fáziskéséssel - elkezdte az anyaországi, a magyarországi lelőhelyek feltárását, és fúrtak egyet Vecsésen, láss csodát világ, van földgáz. A saját választókerületemben, Vaja környékén is vannak nagyon helyes kutatások, Penészleken, a nyírbátori választókerületben már régóta van egy komoly lelőhely, amelynek a pontos adatait, nem tudom miért, titkosan kezelik.

(15.30)

De ha nem megyünk Makótól tovább, akkor ott van 600 milliárd köbméter földgáz a mi területünkön, a mi felségterületünkön, ha úgy tetszik, csak az a probléma, hogy a mondat meg úgy folytatódik, hogy állítólag egy amerikai és/vagy kanadai konszern kapott rá koncessziót. Ha ez igaz, akkor nagyon kíváncsi lennék, hogy melyik kormány adott erre, milyen időtávra ilyen jogosultságot az amerikai, kanadai cégnek. És ha lehet, akkor akár a rendkívüli jogrend adta rendelkezésekkel élve, akár nyilván tárgyalásos úton - mert gazdaságilag fajsúlyos szereplőkről van szó, és nem ildomos csak úgy berúgni az ajtót, mert ha az az ajtó lengőajtó, akkor rosszul járunk, és esetleg arcon csap minket -, és azért hősies szabadságharcot vívni, ha mindaz, amit elmondtam, megfelel a valóságnak - szerintem megfelel -, akkor ezt a kitermelési jogot visszaszerzi 100 százalékos mértékben a magyar állam, mert rendkívüli időkben rendkívüli intézkedésekre van szükség, és ha van olyan szabadságharc, amelynek van értelme, akkor ez pontosan olyan.

És akkor nem is beszéltünk még a vecsési meg a Baja környékén zajló feltáráson kívül arról, hogy a MOL a saját bevallása szerint ebben az évben, ha jól emlékszem, 40 milliárd forint körüli összeget kíván új lelőhelyek feltáráására, fúrásokra költeni. Nagyon helyes, van bőven pénz a MOL-nál, úgyhogy őket aztán nem kell féltetni, fúrjanak csak minél gyorsabban és minél többet, és akkor hirtelen növekszik az önellátás százalékos aránya. Az, hogy miért kellett erre 33 évet várni, meg miért kellett megvárni a világháború közeledését, miért kellett megvárni az ukrán területen zajló amerikai-orosz háborút, miért kellett egy ilyen válságos időszakot kivárni ahhoz, hogy erre a lépésre jussanak, vagy ezt a lépést megtegyék, az ugyan egy jó kérdés, de jobb később, mint soha.

A kérdésem tehát az, tisztelt államtitkár úr, hogy ön lát-e arra reális esélyt, hogy csak a makói árokkal fellelhető, rendkívül nagy gázmennyiséget, amely hatvan évre megmenekülést jelentene, és amúgy nem a 102, hanem lehet, hogy a 42 forintos köbméterenkénti gázárát hozná el a magyar választópolgárok részére, ami egyébként az önök politikai népszerűségének és támogatottságának is nagyon jót tenne, tehát az önök számára is egy ínycsiklandó, kínálkozó, nagyon ígéretes perspektíva egy ilyen fontos lépés... - csak akkor tényleg szembe kellene menni.

Tudom, hogy nem államtitkár úron múlik, tehát nem önt akarom kellemetlen helyzetbe hozni, félreértés ne essék, de azért mégiscsak érdekelne ez - mint a hazájáért aggódó, a Fidesztől lényegesen jobbra álló parlamenti jobboldali radikális ellenzéki képviselőt -, hogy ezzel kapcsolatban, ezekkel az elhallgatott tényekkel kapcsolatban mi a helyzet. Mert ez sokkal fontosabb lenne a magyar emberek számára tájékoztatás és információáramlás kapcsán is, mint a különböző, sokszor tényleg egybités kormánypropagandába tartozó üzenetek, hogy hogyan tudjuk ezt az

alapvető energiaellátást biztosítani a magyar háztartások számára.

Ez már csak azért is fontos kérdés - és sokadszor utalok vissza a makói árokra -, mert ami megtörtént az Északi Áramlat esetében, az könnyen megtörténhet délebbre is, és ha, ne adj' isten, ott is történik egy terrorcselekmény, és a dél felől érkező ellátást is megsemmisítik, akkor ismereteim szerint a 10 milliárd köbméter évenkénti átlagos gázfogyasztásnak jó esetben csak a 20 vagy 30 százaléka biztosított. Tehát ha azt a hadtápot is elvágják, akkor körülbelül 2-3 milliárd köbméter gáz áll rendelkezésre az országnak, ami azt jelenti, hogy körülbelül a gazdasági kórkorszakba vág minket vissza, hiszen nem lehet egyik évről a másikra kizárólag megújuló energiaforrásokra átállítani a lakosságot, a vállalkozásokat és a magyar gazdaságot.

Értem én Nacsa képviselő úr mérhetetlen elhivatottságát, és azt mondom, hogy részben még a békepárti őszinteséget nem is kétlem, de önmagában attól, hogy békepárti vagy bármilyen nyilatkozatot elfogad az Országgyűlés, még nem kaptunk választ arra a kérdésre, hogy ha már az adottságaink lehetővé teszik, akkor akarunk is, akarunk-e gázfüggetlenséget, vagy visszaszerezni azt, amit a mi földünkön, a magyar földön nyernek ki amerikai, kanadai konszernnek, és nekik termel zsíros hasznot. Ők elképesztő profitra tesznek szert, mi meg 747 forintért vehetjük azt a gázt, amit fillérekért is megkaphatnánk. Azért ez mégiscsak az egészen extrém, kivételesen vérlázító kategória, tisztelt hölgyeim és uraim, pontosan olyan időkben, amikor nem engedhetjük meg magunknak - amúgy sem engedhetnénk meg -, hogy tüllruhás kislányként viselkedjünk!

És egyébként miért kéne becsokizni amerikai meg kanadai konszernektől? Miért kéne amiatt megijedni, hogy valakik az Egyesült Államokból meg Kanadából jönnek? Mert ha azt már benézte a világ, egy a régi székyel mondást nem vett figyelembe, hogy a medve nem játék, az orosz medve sem, akkor legalább, amikor már a baj kezd teljes mértékben kiszélesedni, de még talán kaptunk egy kis időt, egy enyhe telet kaptunk a következő télre vagy telekre való felkészüléshez - tekintsük ezt odafentről érkező kivétel és lehet, hogy utolsó és egyszeri segítségnek -, akkor érdemes lenne elgondolkozni azon, hogy élelmi-szeripari kapacitásokat növelünk, hiszen bárhogy ragozzuk, főleg ha a mostaninál is nehezebb idők jönnek, akkumulátorok nélkül meg lehet élni, ennivaló nélkül nem. És ugyanilyen fontos lenne olcsó földgázzal ellátni azt az országot, amely nem fog tudni, ismétlem, egy-két éven belül átállni kizárólag megújuló energiaforrásokra.

Ezekre a fontos kérdésekre várnék minél pontosabb válaszokat, amennyiben lehet, mert lehetséges, hogy ehhez egy hosszabb áttekintés vagy felkészülési idő kell, akkor természetesen írásbeli választ is elfogadok, figyelembe véve azt, hogy nem tisztán és nem kizárólag államtitkár úr hatáskörébe vagy működési

körébe tartoznak ezek a fontos válaszok. Köszönöm. (Szabadi István tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat, hogy mivel minden összefügg mindennel, azért az elkövetkező időszakban kizárólag az orosz-ukrán háború egyéves évfordulójáról készített előterjesztéssel, törvényjavaslattal foglalkozzunk, és ne menjünk el semerre - bármilyen energetikai, oktatási, és tudnék sorolni még néhány témát, amelyekről érdekesen lehetne beszélni itt, a parlament plénuma előtt -, hanem maradjunk annál, amiről a vita most folyik. Ennek megfelelően a kormány részéről Sztáray Péter államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Elnök úr, köszönöm szépen. Nagy figyelemmel kísértem az igen szer-teágazó vitát, és volt több pont, ahol a kormány közvetlenül is megszólított, ezért gondoltam, hogy helyes, ha nem is a teljesség igényével, de a legfontosabb kérdések egy részére visszatérek és világossá teszem az álláspontunkat.

Az első és talán a legfontosabb, ami többször elhangzott, tehát kérdés szintjén hangzott el, hogy a kormány vajon a magyar érdekeket szolgálja-e. Ezzel kapcsolatban szerintem érdemes tisztázni, hogy mik a magyar érdekek a mostani konfliktus kapcsán, és leegyszerűsítve összeszedtem hat olyan pontot, amiben szerintem megragadható a magyar érdekek lényege.

Az első: kimaradni a háborúból; nem is kérdés, ez a legfontosabb. A második: megőrizni a békét mindenáron, és ennek része az, hogy megakadályozni azt, hogy a NATO vagy az Európai Unió belecsúszson ebbe a konfliktusba. A harmadik: minimalizálni az elhibázott szankciók hatásait; ez is legalább olyan fontos, mint az első kettő. A negyedik: meggyőzni a feleket a tűzszünet, illetve a béketárgyalások szükségességéről. Az ötödik: támogatást és oltalmat adni a kárpátjai magyarságnak. És a hatodik: megvédeni az energia-ellátást és a magyar gazdaságot veszélyeztető újabb és újabb szankciós javaslatokat.

Ha megnézzük a hat szempontot, és megnézzük, hogy a magyar kormány milyen irányban jár el ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban, azt gondolom, nem is kérdés, hogy a magyar kormány a békét és a magyar érdekeket szolgálja és támogatja, és aki ezt megkérdőjelezi, az igazából vagy téved, vagy hamisan értékeli a valóságot, esetleg mások érdekeit képviseli, vagy nem a magyar érdekek számítanak neki elsősorban.

A második ügy a szankciók kérdése. Többször elhangzott itt, hogy a kormány mindig támogatja a szankciókat. Ezzel kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy a kormánynak kezdettől fogva elvi és gyakorlati fenntartásai vannak a szankciókkal összefüggésben, aminek egyébként elég határozottan hangot is adtunk itthon és a nemzetközi környezetben is. Egyrészt azért, mert úgy látjuk, hogy nem változtatnak az

alapvető feltételeken, nem változtatnak az egyes szereplők politikáján, másrészt azért, mert sokkal jobban ártanak nekünk, Európának, Magyarországnak, mint a megcélzott entitásoknak. Ezt kezdettől fogva hangsúlyozzuk.

Az más kérdés, hogy az EU-egység érdekében előfordult több alkalommal, hogy kompromisszumra törekedtünk, és elfogadtuk az egységet, nem vétőztünk. Egyébként az a vád is elhangzott, hogy a kormány ki akarja vezetni Magyarországot az Európai Unióból. Pont ez az európai uniós egységre törekvés bizonyítja azt, hogy ez egyáltalán nem így van.

(15.40)

Azt viszont minden alkalommal biztosítottuk, hogy olyan javaslatokat ne fogadhasanak el, amelyek magyar érdekeket sértettek volna, és ez a jövőben is így lesz, mert ez a nemzeti kormány dolga. Ez tehát a magyar nemzeti érdek védelme, és ezért nem gondolom, hogy észszerű és megalapozott ennek a megkérdőjelezése.

Fölmerült többször egy másik kérdés, az ENSZ-határozat, amit nemrégiben fogadtak el, az ENSZ tagországainak egy része legalábbis. Ez egy teljesen más közegben született határozat, egyáltalán nem hasonlítható össze egy nemzeti parlamenti határozattal. Ott közel kétszáz ország szempontjait próbálják meg figyelembe venni, végül 141 országot sikerült egy hájba terelni ebben az ügyben, de látható, hogy ez mennyire szer-teágazó érdekrendszer képvisel, és még így is van egy békepárti többség, mert maga a határozat, ami el lett fogadva, az békepárti. Viszont semmiképpen sem hasonlítható hozzá egy nemzeti parlamenti határozat, amelyről itt éppen szó van, és ami egyébként tisztán a magyar érdekekre és a magyar szempontokra épül. Az ENSZ-határozat elfogadása tehát nincs ellenében a most tárgyalt határozati javaslat támogatásával, ezért a kormány részéről támogatjuk azt.

Egy következő kérdés volt, elhangzott is, hogy itt új vasfüggöny alakul ki, Magyarország a rossz oldalra kerül, és elszigetelődik a kormány, illetve az ország. Azt gondolom, hogy vasfüggönyről beszélni jelenleg egy történelmietlen és értelmetlen dolog, hiszen Magyarország a NATO és az Európai Unió teljes jogú tagja, részt vesz a döntéshozatalban, és egyébként elég aktív alakítója a kormányon keresztül az ottani folyamatoknak. Tehát mi nem a „merjünk kicsik lenni” szellemében lépünk fel, és soha nem volt ekkora súlyunk a döntéshozatalban, erről biztosíthatom a Házat. Ez egyébként annak köszönhető, hogy tudják, hogy ha valamiről határozott álláspontja van a kormánynak vagy a parlamentnek pláne, akkor ehhez a kormány ragaszkodni fog a döntéshozatal során. Ez tiszteletet ébreszt, és ez Magyarország külpolitikai súlyát növeli, tehát nem elszigetelődünk, hanem megnövekedett a fajsúlyunk.

Végül, többször fölmerült a szlovák védelmi miniszter nyilatkozata. Ezzel kapcsolatban azt szeretném mondani, amit már hangsúlyoztam, hogy Magyarország a

történetének legnagyobb humanitárius akciója keretében segíti a bajbajutottakat és a rászorultakat Ukrajnában és Ukrajnán kívül. Ennek keretében segítettünk sebesült ukrán katonák kórházi ellátásában, és részt vettünk ukrán katonai egészségügyi szakemberek képzésében is. Tehát nincsen semmilyen szenzációról szó, ez ugyanannak a nagy, humanitárius csomagnak a része. Egyébként a Honvédelmi Minisztérium is kiadott erről egy nyilatkozatot. Viszont nem támogattunk semmilyen olyan lépést, amely a háború elhúzódásához vagy eszkalációjához vezethet.

Azt szeretném hangsúlyozni, hogy az energetikai kérdések annyira szerteágazóak, és a kormány annyi-féle területen tesz ezekben az ügyekben, hogy erről érdemes lenne egy külön beszélgetést bármilyen formában megszervezni. Készen állunk írásban is válaszolni a kérdésekre, ha a képviselő úr ezeket benyújtja.

Végül száz szónak is egy a vége: a kormány támogatja a békepárti határozati javaslatot és arra buzdítja az összes képviselőt a magyar Országgyűlésben, hogy szintén támogassa ezt a határozatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki még a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Most megkérdem Nacsa Lőrinc képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, öné a szó.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm államtitkár úrnak, hogy számos kérdést tisztázott és megválaszolt. A szlovák védelmi miniszter vádjaival kapcsolatban: már augusztusban bejelentettük a felajánlásunkat. A Magyar Honvédség vezérkari főnöke jelentette be azt, hogy készek vagyunk kórházi ágyakban sebesült, sérült ukrán katonákat ápolni, és mivel a magyar hadszíntéri egészségügyi ellátás és tábori egészségügyi ellátás nagyon magas színvonalú, a NATO is telepített ide kiválósági központot, ezért készek vagyunk arra, ami szintén életmentő beavatkozás, és humanitárius célú segélyprogramként kezeljük, hogy egészségügyi célból képzünk ki olyan katonákat, akik egészségügyi célú végzettséget vagy képzést szerezhetnek majd itt a magyar magas szintű tudásnak köszönhetően. Mi ezt is a humanitárius akció keretében tesszük, mert úgy gondoljuk, hogy ez is életet menthet, mert egy hadszíntéren, egy fronton egy egészségügyi tudás sokszor életet menthet, és emiatt fontos.

Semmi olyat nem teszünk, ami a háború folytatásában segítene a feleknek, ami a háború eszkalációjához vezetne. Mi pontosan itt húztuk meg azt a vörös vonalat, és ezért tartom szomorúnak, hogy az elmúlt egy évben a baloldali politikusoktól kétféle nyilatkozatokat hallottunk: háborúpárti és szankciópárti nyilatkozatokat. Ezért zavar engem, hogy míg a magyar

kormány, a magyar parlament józanabbik többsége megtesz minden tőle telhetőt a béke érdekében, aközben például Dobrev Klára mondta, hogy sokkal több szankció kell, és szankciókat követelt, vagy például Rónai Sándor azt mondta, hogy fegyvereket kellene szállítani. Ezért mondom azt, hogy nem helyes, ha ebbe az irányba megyünk, hiszen itt az értelmetlen pusztítással, a gyilkos háborúval szemben csupán egyetlen megoldás van, a tűzszünet és a béketárgyalás. Azt tudjuk, hogy ennek a háborúnak nem lesznek nyertesei, ezt a háborút senki nem nyerheti meg, hiszen a szétbombázott városok, az elpusztított infrastruktúra és az ukrán lakosság millióinak elmenekülése minden, csak nem győzelem. Ez veszteség mindenki számára.

Különösen fontos, hogy kiálljunk a háborús országban élő honfitársainkért, a kárpátaljai magyarokért. Ezért is említi meg a kárpátaljai magyarok kiszolgáltatott helyzetét ez a határozati javaslat, hiszen az értelmetlen, pusztító háborúért magyar emberek százai adták már vérüket és életüket. Mi azt gondoljuk, hogy ennek az öldöklésnek mihamarabb véget kell vetni. Hogy lehet véget vetni? Csak azonnali tűzszünettel és minél hamarabb elkezdődő béketárgyalással tudjuk ezt elérni.

Azt azért szeretném megjegyezni, a vitában erre nem volt lehetőségem, hogy különösen fájdalmas nekünk, és azt kell mondjam, hogy elkésztő, hogy miközben magyar emberek életüket és vérüket adták Ukrajnáért, addig még a háború idején is érik kárpátaljai honfitársainkat Ukrajnában atrocitások. A magyar nyelv használatának a jogát megcsonkítják, és a magyar iskolák igazgatóit leváltják, és szeptembertől pedig már lényegében nem működhetnének ezek a magyar iskolák. Szerintünk nem ez a módja a kisebbségi jogok erősítésének, ez inkább jogszűkítésnek élhető meg, és azt gondolom, hogy ebben mihamarabb változást szeretnénk várni az ukrán kormány részéről.

Szeretném megköszönni mindenkinek, aki a vitában részt vett, aki elmondta az álláspontját. Sajnálom, hogy a baloldali képviselők ott folytatták, ahol ezeket a vitákat abbahagyták. Ilyenekről beszélt Vadai Ágnes a Külügyi Bizottságban, ilyenekről beszélt Szabó Tímea már tegnap meg a mai reggelen is. Azt gondolom, hogy itt van egy határozat, ha valaki elolvassa ennek minden pontját - sokat gondolkoztunk a szövegen, és sokat agyaltunk, hogy pontosan olyan szöveget alkothassunk meg, aminek mindenki számára elfogadható szövegnek kell lennie -, a józan ész alapján, ha önök tényleg békepártinak mondják magukat, akkor ennek a szövegnek, amit letettünk ide önök elé, elfogadhatónak kellene lennie, hiszen három vagy négy témával foglalkozik. A legfontosabb a béke iránti elköteleződés, ismételten elítéljük Oroszország agresszióját és kiállunk Ukrajna joga mellett az önvédelemhez.

Ha magyar álláspontból nézzük a gazdasági szankciókat, az energetikára vonatkozó szankciókat, hiszen a magyar állásponttal - és a vitában többször előkerültek

energetikai kérdések, hogy olyan döntést nem tudunk támogatni vagy legutolsó esetben is kivételt kell magunknak kiharcolni, ami tönkreteszi a magyar gazdaságot. A DK-s képviselők, a párbeszédes képviselők, az LMP-s képviselők is elmondták, hogy azonnal függetlenné kell válnunk az orosz gáztól. Azt ugyan nem mondták meg, hogy azon a vezetéken milyen gáz érkezen, erre ugye, nincsen megoldásuk, mert csak hangzatos lózungok vannak, de érdemi megoldás nincsen; illetve Szabó Timeának mindig van egy ilyen, biztosan lobbistaként, a hétszer drágább amerikai LNG-t ajánlja a figyelmünkbe, de mivel tengeri kikötővel sem rendelkezik Magyarország, még ez is megdrágítja a dolgot.

Amit mi tettünk az energiafüggetlenség érdekében, hogy minden szomszédunkkal megépítettük az interkonnectort, most legutoljára Szlovéniával is. A Gyurcsány-kormány alatt egy szomszédos országgal volt interkonnectorkunk, most az összes szomszédos országgal megvan az interkonnectork. Hiszen fizikai realitás kérdése, hogy van-e forrás, hogy van-e vezeték, van-e gáztározó, amit a Gyurcsány-kormány eladott, majd aztán beperelték a magyar kormányt, mert visszavásárolta a gáztározókat. Tisztelt képviselőtársaim, felhívnom erre a figyelmet, hogy fizikai realitás kérdése, hogy megvannak-e ezek az infrastruktúrák, és azután, hogy jön-e gáz abból a forrásból. Mindent megteszünk azért, hogy diverzifikáljuk a gázbeszerzésünket. Számunkra a diverzifikáció nem azt jelenti, hogy az egyik függőségből átmegyünk egy másik függőségbe, hanem hogy versenytársakat keresünk, hanem hogy többféle beszerzési forrást keresünk, és így próbáljuk megoldani hazánk energiafüggetlenségét.

(15.50)

A tavalyi évben a szankciók 4000 milliárd forintot vettek ki a magyarok zsebéből. Ma azt a vitát is folytathatnánk, hogy ha Brüsszel nem elhibázott szankciókat vezetett volna be, ami az európai infláció megháromszorozásához vezetett, háromszor akkora lett az európai infláció, mint egy évvel korábban - ha önök szeretnék, matematikai képlettel is leírhatom ezt önöknek: háború plusz szankció, az egyenlő infláció; ilyen egyszerű képlettel is ki lehet ezt mondani - ; ha Brüsszelben nem azzal töltötték volna az idejüket, hogy kitaláljanak újabb meg újabb szankciókat, hanem azzal, hogyan segítenek az energiaátállásban a különböző tagállamoknak, hogyan mentsek meg az európai vállalkozásokat, európai üzemeket, gyárakat, hogy ne vásárolják fel őket Európán kívüli szereplők, és ezáltal az európai gazdaságot továbbra is versenyképesen tartva megerősítsük az európai gazdaságot, recesszió idején is, válság idején is, akkor, azt gondolom, hogy egész másról tudnánk itt beszélgetni, és az a 4000 milliárd forint, amit az energiaárak drasztikus megemelése és a gáz és az áram árának helytelen brüsszeli összekapcsolódása okozott, most arról is beszélgethetnénk, hogy az milyen térségekbe menjen,

milyen fejlesztésre, milyen célokba, hogyan erősítsük meg a magyar vállalkozásokat, a magyar családokat, akik nehéz helyzetbe kerültek ebből a pénzből. *(Sic!)*

Sajnos, nem ez történik. Ezért nézzük magyar nézőpontból a szankciók kérdését is, ezért nézzük a magyar érdekek szempontjából a szankciók kérdését; ezért írtuk le a szövegbe azt, amit leírtunk; ezért gondoljuk azt, hogy legfőképpen az energetikai szankciókat felül kell vizsgálni; és ezért mondjuk azt, hogy nem elmélyíteni kell Európa gazdasági recesszióját a szankciókkal, hanem segíteni kell az európai gazdaság talpra állását, és be kell fejezni a háborút, és Európának minden lehetséges idejét, eszközét, energiáját és befolyását arra kell fordítani, hogy elősegítse a tüzszünet mielőbbi realizálását és a béketárgyalások mielőbbi elkezdését.

Szerintünk ez a szöveg mindenki számára elfogadható, aki azt hangsúlyozza magáról, hogy a béke fontos számára. Legyen tiszta: aki ezt a szöveget megszavazza, az békepárti, aki a határozati javaslatot nem támogatja, az háborúpárti. Én arra kérem önöket, hogy támogassák. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Világélelmezési Program (WFP) között a WFP Globális Üzleti Szolgáltató Központ létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3088. számon a parlamenti információs hálózaton mindenki számára elérhető.

Most megadom a szót Sztáray Péter államtitkár úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnök úr, köszönöm szépen. A nagy érdeklődésre való tekintettel igyekszem rövid lenni.

Az Országgyűlést szeretném tájékoztatni, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat célja Magyarország Kormánya és a világélelmezési program között a WFP Globális Üzleti Szolgáltató Központ létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetése.

Kérem, engedjék meg, hogy először röviden is ismertessem a törvényjavaslat alapját képező megállapodás célját és tartalmát. A világélelmezési program, a WFP, a világ legnagyobb multilaterális élelmiszersegély-szervezete, melyet az ENSZ és az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete, vagyis a FAO hozott létre 1961-ben római székhellyel.

A világélelmezési programnak a WFP Globális Üzleti Szolgáltató Központ létrehozásával kapcsolatos elképzelése összhangban áll a magyar kormány azon

szándékával, hogy Magyarország a nemzetközi szervezeteknek, különösen az ENSZ és szakosított intézményeinek egyfajta befogadóközpontjává váljon.

A WFP magyarországi munkájának megkezdéséhez szükség van egy nemzetközi szerződés, egy székhely-megállapodás megkötésére, mely a szervezet és tisztviselői jogállásának legfontosabb kérdéseit rendezi. A jelen törvényben foglalt székhely-megállapodás 16 cikkből áll, és a Magyarországon már székhellyel rendelkező nemzetközi szervezetekhez hasonlóan részletesen szabályozza a WFP-t, valamint annak személyzetét megillető kiváltságokat és mentességeket, továbbá a Magyarország által biztosított könnyítéseket.

Tisztelt Országgyűlés! A megállapodás kötelező hatályának elismerése megnyitja a lehetőséget új munkahelyek megteremtésére, ami előmozdítja azt a célt, hogy a képzett, magasan kvalifikált, nyelveket beszélő magyar munkaerő hazai foglalkoztatása minél szélesebb körben megvalósuljon. Kérem ezért a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Már a koronavírus-járvány alatt a hazai agrárium ütésállónak bizonyult, és a mezőgazdaságban dolgozók kitarításának köszönhetően bőven jutott elegendő élelmiszer a magyarok asztalára. A világjárvány, az ukrajnai háború, az éghajlatváltozás, a brüsszeli szankciók, a magas energiaköltségek és az infláció súlyos akadályokat gördítenek az élelmiszer elérhetősége elé, különösen a fejlődő országokban, ezért az elmúlt időszakban különösen felértékelődött a helyi piacok és a hazai élelmiszer szerepe. A rövid ellátási láncok és a tudatos vásárlás hozzájárulnak az élelmiszer-pazarlás csökkentéséhez is.

Magyarország Kormánya elkötelezett abban, hogy az élelmezési problémákat helyben, fenntartható programokkal kell orvosolni. Nem az elvándorlás, hanem az élelmiszer-termelés helyi fejlesztése és a képzés ad gyógyírt az éhezésre. Az egyszeri segélyakciók fontosak, különösen egy világjárvány idején, de akkor igazán jó a segítség, ha tartós a hatása. Minden nemzetközi program tervezésekor érdemes e szempontokat is figyelembe venni. A magyar Agrárminisztérium globális szinten is számos bilaterális és multilaterális programon keresztül járul hozzá a globális élelmiszerbiztonság javításához.

A világelelmezési program a világ legnagyobb multilaterális élelmiszersegély-szervezete, amelynek működését teljes mértékben önkéntes felajánlásokból finanszírozzák. A program erőfeszítései sürgősségi és

fejlesztési segítségnyújtásra, rehabilitációra és különleges műveletekre irányulnak, valamint jelentősen hozzájárulnak az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak végrehajtásához, különösen az éhínség felszámolásával foglalkozó cél tekintetében.

Tisztelt Ház! Magyarország tagja a program irányító testületének, a végrehajtó bizottságnak, valamint a végrehajtó bizottság büroójának is.

A világelelmezési program céljai alapvetően megegyeznek a magyar külpolitika célkitűzéseivel, különösen abban, hogy a menekültek számára a lakóhelyükhöz közel vagy a szomszédos országokban kell biztosítani ellátást, annak érdekében, hogy mielőbb visszatérhessenek az otthonukba. Emellett a Globális Üzleti Szolgáltató Központ létrehozásával kapcsolatos elképzelés is összhangban áll a magyar kormány szándékával. Budapest pedig ideális helyszín az elhelyezkedésre, az elhelyezésre infrastruktúrája, a fejlett pénzügyi és IT-szektor, valamint a magasan képzett és idegen nyelveket beszélő munkaerő miatt.

A program tervei szerint 2023 végétől 81 főt foglalkoztatna Magyarországon, amelyeknek legalább 85 százaléka helyi munkaerő lenne. A kezdeti pénzügyi funkciók idetelepítését középtávon várhatóan további tevékenységi körökkel bővítené a központ.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz képviselőcsoportjához hasonlóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttem szólókhhoz hasonlóan én is kissé csalódott vagyok az érdeklődés visszafogott mivolta miatt ezen napirendi pont kapcsán, mert azért itt nemcsak világelelmezésről van szó, hanem kicsit szűkebben fókuszálva azért hazánk biztonságáról is. És örülök, hogy nem én vagyok az első a vezérszónokok sorában, aki arról beszél, hogy a magyar élelmiszer-biztonság kérdése azért némiképp összefügg azzal, hogy amikor a világelelmezési program kapcsán teszünk egyébként szerintem támogatható lépéseket, akkor mi a helyzet itthon.

Fontos tisztáznom, miért mondom azt, hogy szerintem támogatható lépéseket. A parlament stílusának eldurvulása egyenesen vezetett oda, hogy nagyon kevés olyan javaslat van, amely körül konszenzus mutatkozik, és néha - oldalaktól függetlenül - a kákán is a csomót keressük. Én igyekeztem ezt elkerülni a törvényjavaslat vizsgálatá során.

Ugye, az aláírt megállapodás, amelynek értelmében Magyarország kötelezettségeket vállal, 15 évig marad hatályban, nyilván szerintünk szerencsésebb

lett volna, mondjuk, 5 évre megállapodni, aztán felülvizsgálni, ha kell.

(16.00)

De ha így köttetett meg egy szerződés, akkor nagyon nehéz ezt utólag a jóváhagyási szakaszban befolyásolni. S azt is látjuk, hogy további tízéves periódusokra automatikusan meghosszabbodik ez a megállapodás. Ez már a kérdés kisebbik részlete, hiszen az első terminus számít igazán.

De azt is látnunk kell, hogy az akkreditált diplomáciai képviseltekhez hasonló mentességeket biztosítanak itt bizonyos érkezőknek, ugye, mentesek a bírósági eljárás minden formájától. Itt adózással és poggyással kapcsolatos mentességek is szóba kerülnek. Ez egyébként nem ismeretlen akár a diplomaták, akár a konzulok világában, tehát nem gondolom, hogy ebbe kellene bárkinek belekötnie. Nyilván lesz, aki majd beleköt, hogy a házastársak mellett a közös háztartásban élő eltartott hozzátartozókra is kiterjed mindez. Ez egyébként szintén nem példa nélküli. Nem gondolom, hogy ez lenne a javaslat legmarkánsabb része.

Viszont nagyon-nagyon fontosnak tartom azt, hogy beszéljünk Magyarország élelmiszer-biztonságáról. És egyébként egy, az ENSZ égisze alatt működő szakmai műhely idehívása, támogatása arra is területet és teret engedne, hogy a magyar szakértők sokkal mélyebb szinten tudjanak beszélni arról, hogy mi van és mi történik velünk itthon. Talán a Covid-időszak volt az, amikor kiderült, hogy ezek a nagyon hosszú ellátási láncok, ami egyébként az élelmiszer beszerzésére is rendre vonatkozik, mekkora zavarokat tudnak okozni. Az autógyártásnál elhíresült ez a „just in time” stílusú, tehát minimálisabb raktárbázissal dolgozó és a gyors beszerzésekkel operáló gazdálkodási technika. Ez az utóbbi évtizedekben azért erősen elterjedt a világban. És pontosan a „just in time” jellegénél fogva akkor sérülékeny, ha nem sikerül rövid idő alatt beszerezni a megfelelő alapanyagokat. A chiphiánytól kezdve számos más világ gazdasági folyamat bizonyította azt, hogy itt bizony az ellátási láncok rövidítése jelenthet megoldást egy nemzetállam számára a lehető legtöbb területen. Nem véletlen, hogy az előző napirendnél is mindez szóba került, államtitkár úr. A magyar ellátásbiztonság nem választható el a magyar élelmiszer-biztonságtól sem.

További példák: a briteknél volt saláta-, zöldségügyben az utóbbi hónapokban nagyon komoly fennakadás. Az általuk elfogyasztott paradicsom 95 százaléka, a saláta 90 százaléka import, és elég egy kicsit rosszabb időjárás Spanyolországban vagy, mondjuk, Marokkóban egy áradás, a beszerzési források fő területén, hogy akár egy több országnyi vagy fél kontinensnyi területen a mindennapi ellátásbiztonság veszélybe kerüljön. És azt látjuk, hogy a holland példa is kijózanító, a magyarok számára különösképpen, ha megnézzük, hogy mennyi importtermékünk van az élelmiszerfronton is. Hollandiában a magas gázárak

miatt a termelők elkezdtek visszafogni az üvegházi termesztést, mert ez egyre kevésbé érte meg nekik, és egyes mezőgazdasági vállalkozók egyenesen el is adták a gázkvótájukat, mert ennek az értékesítését jövedelmezőbbnek találták és tartották az üvegházak fűtésénél.

Tehát azt látjuk, hogy ez a globális ellátási rendszer tényleg a szuperszállítókra épül. Vannak olyan élelmiszer alapjául szolgáló terménytípusok, ahol három-négy nagy ország szállítása befolyásolja az egész világpiacot. A mostani napokban is tapasztaljuk azt, hogy akár Ukrajna tekintetében, akár más piacok tekintetében micsoda ellátásbiztonsági zavarokat tud okozni egy-egy nagyobb piaci szegmens kiesése. Még egyszer mondom, ez a „just in time” típusú rendszer arra jó, hogy egy kisebb sokk is nagyobb problémákat tudjon okozni akár világszinten is.

Tehát ha a magyar helyzetre koncentrálunk, akkor egy nemzetállam mikor és hogyan járhat el a legjobban? Akkor, ha az önellátását a lehető legnagyobb mértékben képes szavatolni. S Magyarországon pontosan az a baj, hogy ha az egyszeri vásárló betér egy hipermarketbe, akkor papíron lehet, hogy most már magasabb arányban talál magyar terméket, mint, mondjuk, tíz évvel ezelőtt, de még mindig nem elégséges mértékben. Napjainkban, amikor egy csomag, öt-hat darabból álló paprika ezer forintnál többbe kerülhet, amikor egy darab kígyóuborka 400-500-600 forintba is kerülhet, akkor azt kell lássuk, hogy egy alapvetően mezőgazdasági bázisú országban nem feltétlenül érhető el az alapvető élelmiszerek tekintetében az a mindennapi fogyasztói biztonságérzet, ami egyébként az ellátásbiztonságnak szintén része. Mert mondhatja azt államtitkár úr, hogy ne mondja az ellenzéki képviselő, hogy nincsen, amikor van. Igen van, de ha olyan áron van, amely egy egyre szélesedő, terebélyesedő kör számára megfizethetetlen vagy nehezen megfizethető, számomra ez is ellátásbiztonsági kérdés, sőt ellátásbiztonsági vákuum.

Én azt mondom, hogy egy magára valamit is adó, egyébként agráriumalapú országban az élelmiszer-önrendelkezés nem egy feladható vívmány. S azt is látom, hogy az élelmiszerárak robbanásszerű drágulása európai uniós rekordot ütött az utóbbi hónapokban, években, és ez az európai uniós rekord most kezelhető lett volna a költségvetést módosító csomagban. Ugyanakkor nem látom tetten érhető módon, hogy akart volna foglalkozni ezzel a kormány, ami azért nagyon durva, mert ha az áfabevételi sor várakozásait és a realizált bevételeket megvizsgáljuk, azt látjuk, hogy 3 ezer, majd 5200 milliárd forint volt az áfabevételi várakozás, ez fölment 7 ezerre, aztán 7900 valahány milliárdra. Tehát ezermilliárdos váratlan pluszok jelentek meg az utóbbi években a költségvetésben.

Ebből bőven tellett volna az alapvető élelmiszerek áfacsökkentésére, és egy olyan monitoringrendszer kidolgozására, amely garantálja, hogy egy áfacsökkentés után nem a kereskedő nyeli le a különbözetet, hanem az a polgároknál marad. Nem véletlen, hogy Európa országai versenyeztek azt illetően, hogy

hogyan segítsék meg a családokat, a polgárokat. S mindjárt kitekerek egy szó erejéig a mezőgazdasági vállalkozásokra is, mert Magyarországot pont azt illetően érte kritika az utóbbi hónapokban, hogy az agráriumban dolgozó vállalkozások termelékenységéje olyan alacsony, hogy ez teszi nagyon nehézé a kilábalást ebből a helyzetből. Van olyan európai ország, amely arra az útra indult, hogy a kis- és közepes méretű vállalkozásoknál az áfabefizetési kötelezettséget egy időre elengedi. Ez a magyar agráriumhoz kötődő vállalkozások esetén is járható út lenne még ezekben a napokban is. Államtitkár úr szakmai véleménye érdekelt az illetően, hogy hogyan lehetne őket kedvezményezni, mert ez mind az ellátásbiztonsághoz kapcsolódó kérdés.

Nagyon jó, hogy a világelelmezési program előtt kinyitjuk a kapukat. Arra kapacitálom önöket, hogy támogassuk ezt, vegyünk részt benne, de attól még van egy saját hazánk, amelynek a szolgálatára, képviselőre felesküdtünk, és a saját ellátásbiztonságunk is óriási kérdéseket vet fel. Arra biztatom tehát önöket, hogy sokkal bátrabban beszéljenek a hazai helyzetről is, az alapvető élelmiszerek áfáját nullázzák le a lehető legrövidebb időn belül, legalább a válság végéig, utána ülünk le ugyanitt beszélgetni róla tovább, és az agráriumhoz köthető mikro-, kis-, vagy akár még a közepes méretű vállalkozások esetén is az áfa frontján olyan kedvezményt vigyenek keresztül a rendszeren, amely mérhető könnyebbséget okoz. Ha mindezt megteszik, akkor büszkén állhatnak oda a világelelmezési program szakértői elé is, és elmondhatják, hogy a saját hazájukért mindent megtettek. Én erre kapacitálom önöket. Köszönöm a figyelmet és a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr jelentkezett vezérszónoknak. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én nem tágítanám szét az általános vita kereteit Z. Kárpát Dániel képviselő úr témáival. Kétségtől fontos témák, különböző módon közelítjük meg őket és más megoldási javaslatok vannak. Azt gondolom, hogy inkább az Agrárminisztérium területe ez, és egy agrárminisztériumi előterjesztés vitájánál kell ezt előhozni, tisztelt képviselő úr. Szívesen jövök én is vitatkozni önrel ezekben a kérdésekben. De amikor az agrárium bizonyos támogatási formáinak a kérdéseit szegezi a biztonságpolitikáért felelős államtitkárnak, akkor nyilvánvalóan ön sem gondolja ezt komolyan. Ez egy fontos vita, amit más napirendnél meg kell vitatni.

Amiről viszont most szó van, az a Magyarország Kormányja és a Világelelmezési Program között a Világelelmezési Program Globális Üzleti Szolgáltató Központ létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről

szóló törvényjavaslat. Tehát egy nemzetközi szerződésnek a parlament általi jóváhagyásáért jött ide a kormány. Hiszen látjuk azt, hogy a XXI. század globalizált világában szomorú módon nemhogy csökkenne az éhínség, hanem napról napra, évről évre folyamatosan nő az éhezők száma világszinten. Napjainkban globálisan hétszázmillió fölé nőtt az éhezők száma, minden tizedik ember éhezik, és világszinten évente körülbelül Magyarország lakosságával, körülbelül tízmillió fővel nő az éhezők száma, és legalább hárommilliárd ember nem engedheti meg magának az egészséges napi táplálkozást.

Különösen felháborító és elkésztítő, hogy miközben ilyen elképesztően magas az éhezők száma, addig az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezetének felmérése szerint a globális szinten előállított élelmiszerek majdnem egyharmada, mintegy 1,3 milliárd tonna veszendőbe megy. Tehát a világot egyszerre sújtja az egyre növekvő számú éhínség és az óriási környezeti teherrel járó élelmiszer-pazarlás is.

(16.10)

Az Ukrajnában dúló háborúval és az Oroszország elleni szankciókkal csak tovább nő az éhínség sújtotta népesség szenvedése, ugyanis a világ két kiemelkedő élelmiszer-termelő országa nem tud a korábbi mennyiségű élelmiszertel hozzájárulni a világ élelmezéséhez.

Az éhínség csökkentésére, a rászoruló éhezők százmillióinak támogatására jött létre a világelelmezési program, amit egyébként ENSZ-főtitkárhelyettesi rangban David Beasley, korábbi republikánus kormányzó vezet, akit a parlamenti imacsoport vendégeként egyszer Magyarországon is üdvözölhettünk itt, Budapesten. A World Food Programme, a világelelmezési program a világ legnagyobb multilaterális élelmiszersegély-szervezete, amelyet az ENSZ és az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete hozott létre 1961-ben római székhellyel. A világelelmezési program 2021-ben 128 millió emberen segített 88 országban, hozzájárulva ezzel egyébként a tömeges migráció csökkentéséhez is. A világelelmezési program működését teljes mértékben önkéntes felajánlásokból finanszírozzák, a szervezet 2021-ben 9,35 milliárd dollár rekordösszegű támogatást kapott a donoroktól. A szervezet számításai szerint a 2022. évben mintegy 152 millió embernek nyújtottak támogatást.

Magyarország tagja a világelelmezési program irányító testületének, a végrehajtó bizottságnak, az Executive Boardnak, amely kormányközi támogatást nyújt a világelelmezési program tevékenységének politikai irányításához és felügyeletéhez, valamint hazánk tagja a végrehajtó bizottság büroójának is. A World Food Programme céljai alapvetően megegyeznek a magyar külpolitika célkitűzéseivel, hiszen a menekültek számára a lakóhelyükhöz közel vagy a szomszédos országokban kell ellátást biztosítani annak érdekében, hogy mielőbb visszatérhessenek az otthonukba.

A World Food Programme 2022 októberében arról tájékoztatta a kormányt, hogy Budapesten szeretné létrehozni a Global Payments Solution elnevezésű, pénzügyi szolgáltatásokat nyújtó szervezeti egységét, amely a szervezet számláinak és kifizetéseinek kezeléséből mintegy 70 százalékot vállalna át. A világelelmezési program a tervek szerint 2023 végétől 81 főt, legalább 85 százalékban helyi alkalmazottat innen Budapestről, Magyarországról foglalkoztatna.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat az ezt tartalmazó megállapodás kihirdetését tartalmazza. Meggyőződésünk, hogy a magyar főváros kiváló helyszín a nemzetközi szervezeteknek, különösen az ENSZ és szakosított intézményeinek székhelye, szolgáltató központja számára. A világelelmezési program az egyes funkciók idetelepítését több fázisban képzei el, a világsszervezet első lépésként a pénzügyi funkciókat telepítené Budapestre, de középtávon megfontolná a központ további tevékenységi körökkel való bővítését.

Azt gondolom, hogy egy jó célt érdemes támogatni. Magyarországon már most is sok nemzetközi szervezetnek a székhelye vagy bizonyos központjai léteznek, Magyarország és Budapest mindig jó gazdája és jó házigazdája volt ezeknek a szervezeteknek, és azt gondolom, hogy a közös célok, a migráció kibocsátó országokban való kezelése, a világ éhínségének a felszámolása, az éhezésnek a felszámolása mind-mind olyan cél, amelyet tudunk támogatni, ezért a KDNP-frakció a mostani törvényjavaslatot is támogatni fogja. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni még a vitában. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Sztáray Péter államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Sztáray Péter András nemet int.)* Nem kíván.

Tájékoztatom önöket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatos szabályok módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3131. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ahogy már korábban elhangzott e Ház falai között, egy több

hónapon át tartó nehéz, ugyanakkor rendkívül konstruktív és előremutató egyeztetési folyamat zajlott le Magyarország Kormánya és az Európai Bizottság között, mindez az úgynevezett kondicionalitási mechanizmus keretében. Ki kell emelnem, hogy a magyar kormány továbbra is elkötelezett az intézkedések végrehajtása mellett a Bizottsággal közösen lefektetett menetrend szerint. A magyar kormány az elmúlt időszakban az Európai Bizottság irányába tett vállalások megvalósítására és végrehajtására törekedett, amelynek érdekében több javaslatot is a tisztelt Ház elé terjesztett. Ebbe a sorba illeszkedik a most tárgyalandó törvényjavaslat is.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a digitalizáció vívmányait alapul véve az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében a Bizottsággal kialakított kompromisszumos megoldásokat ültetné át a magyar jogrendszerbe, amelyek eredményeként rögzítené a vagyonyilatkozatok kereshető módon történő hozzáféréseinek részletszabályait. Ennek értelmében a törvényjavaslat lehetővé tenné, hogy országgyűlési képviselő a jövőben elektronikus úton is benyújthassa a vagyonyilatkozatát, amelyet a vagyonyilatkozat kezelője digitalizálna. A törvényjavaslat továbbá rögzítené a vagyonyilatkozatok kereshető módon történő hozzáféréseire vonatkozó pontos határidőket. A fentiekben bemutatott szabályokkal kapcsolatban kiemelendő, hogy azok az országgyűlési képviselőkre, valamint a politikai felső vezetőkre vonatkoznak.

Amennyiben az országgyűlési képviselő, illetve politikai felső vezető vagyonyilatkozatát papíralapon nyújtja be, akkor azt a vagyonyilatkozat kezelője digitalizálja. A vagyonyilatkozatot adó személy bármikor jelezheti a vagyonyilatkozat kezelőjének, hogy a digitalizált változat nem azonos az általa papíralapon benyújtottal, ebben az esetben a vagyonyilatkozat kezelőjének az eltérést a digitalizált változatban orvosolnia kell. Amennyiben mégis eltérés mutatkozik a benyújtott papíralapú vagyonyilatkozat és a digitalizált vagyonyilatkozat tartalma között, úgy a benyújtott papíralapú vagyonyilatkozatot kell irányadónak tekinteni.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat egyértelműsíteni, hogy a vagyonyilatkozatokban a külföldi vagyoni érdekelttség feltüntetése is szükséges. Bár ez már a hatályos rendelkezések értelmében is így értelmezendő, azonban a Bizottsággal történő egyeztetések során Magyarország vállalta ezen joggyakorlat, következetesen alkalmazott követelmény konkrét, szövegszerű megjelenítését a törvényi szabályozásban. Mindezekon felül a törvényjavaslat technikai pontosításokat is tartalmaz egyes igazságügyi tárgyú törvényekkel, valamint a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonykezelő alapítványokkal kapcsolatos törvénnyel összefüggésben.

Tisztelt Ház! A kormány - ahogyan a Bizottsággal folytatott konstruktív és bizalmi együttműködés is alátámasztja ezt - továbbra is elkötelezett az Európai Bizottság irányába tett vállalások megvalósítására és

végrehajtására. A törvényjavaslat a kormány és a Bizottság között létrejött megállapodást hivatott törvényi szintre emelni, amely kapcsán annak érdekében, hogy a magyar emberek megkapják a nekik járó forrásokat, kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki fel szólalások következnek. A Fidesz-képviselőcsoportjának vezérszónoka Illés Boglárka képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

ILLÉS BOGLÁRKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslattal a már lassan egy éve tartó drámai megpróbáltatássorozat újabb szakaszához vagy a brüsszeli sitcom újabb epizódjához érkeztünk - a minősítést majd a jövő eldönti. Az azonban tény, hogy a magyaroknak jogosan járó forrásokkal megpakolt autót ők vezetik, és az utolsó pillanatban mindig más irányba rántják a kormányt. Joggal lehet olyan érzésünk, hogy hiába építjük ki a megfelelő utat, újra és újra vesznek egy hajtűkanyart indokolatlan, követhetetlen és észszerűtlen módon. Mi azért nem adjuk fel, és most ennek a keretében újabb útszakaszt is leburkolunk, hiszen az Európai Bizottság kérésének megfelelően a vagyonnyilatkozatok kereshető módon történő hozzáféréseinek a részletszabályait is megállapítjuk; nyomásgyakorlás 17+1 felvonás. Innen is üzenjük: rajtunk nem fog múlni, álljuk a sarat, még akkor is, ha olyan helyeken akarnak tüzet oltani, ahol talán nincs is, ezzel elterelve a figyelmet a valós problémákról. De rendben, a poroltó berendezésekhez tartozó részletes használati utasítással az egész utat kicsempézzük.

Már a sokadik törvényjavaslatot tárgyaljuk, melyet a kormány a Bizottsággal együttműködve, a kéréseknek eleget téve alakított ki azért, hogy a magyar emberek megkapják a nekik jogosan járó forrásokat. Lassan úgy tűnhet, hogy ezeknek a sora végeláthatatlan nagyságúra nőtt, mivel mindig újabb és újabb követeléseket fogalmaznak meg Magyarország felé. De rajtunk nem múlhat, azért, hogy a magyar emberek megkapják a nekik jogosan járó forrásokat.

Laikusok számára is világos lehet: Brüsszel politikai eszközként használja az eljárást, halmozza a kifogásokat, valamint újabb és újabb követelések elé állítja hazánkat.

(16.20)

Mi már-már az észszerűség határát is súrolva igyekszünk azokat teljesíteni, mert az a cél vezet minket, ahogy már mondtam, hogy a magyar emberek megkapják a nekik jogosan járó forrásokat, még akkor is, ha a dollárbaloldal Brüsszelben is a magyarok

ellen kelti a hangulatot; még akkor is, ha azért dolgoznak, hogy a Magyarországnak járó uniós forrásokat megvonják a magyar emberektől; még akkor is, ha a guruló dollárok őket más munkavégzésre motiválják vagy éppen kényszerítik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy aki ennyire tiszteletlenül viselkedik a magyar emberekkel, az vagy nem tudja, hogy mit jelent az európai egység, vagy tudja, de hátat fordít neki. Ugyanis ahhoz, hogy Európa ne pusztán földrajzi kategória legyen, hanem politikai törekvés, hosszú út vezetett, és ahogy mondani szokás, nemcsak megszerezni kell tudni, hanem meg is kell tudni tartani. Mi ezért állunk ki az európai egység mellett akkor is, ha bizonyos meghatározó kérdésekben különbözik a véleményünk. Ezért teljesítjük európai védelmi kötelezettségeinket akkor is, ha arra a költséget nekünk kell állnunk, vagy nekünk kell a költségeit vállalnunk. És ezért maradunk megbízható félként a tárgyalóasztalnál akkor is, amikor már-már a korrektség látszatát sem tapasztaljuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Európa akkor maradhat közös kulturális tradíció, ha felismerjük, mi az, ami ezt a közösséget összetartja, és mi az, ami ezt a közösséget porlasztja. Márpedig az európai civilizáció tartalmi, közösségi értelmezése csak és kizárólag az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös tisztelet talaján állhat és maradhat fenn, amelyet az Európai Bizottságnak szolgálnia kell és nem szétzilálnia. Éppen ezért terjesztettük elő ezt a javaslatot, és éppen ezért jelezzük, hogy Magyarország minden olyan vállalást és javaslatot teljesített már eddig is, és ez a javaslat szintén ezt bizonyítja, amelyet az Európai Bizottság tőlünk kért.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a kormány által benyújtott módosító törvényjavaslatot. Az Európai Bizottsággal való mielőbbi meg egyezés mindannyiunknak érdeke. Az Európai Bizottsággal való megegyezés láthatóan előfeltétele, hogy a magyar emberek megkapják a nekik jogosan járó forrásokat, de mi tisztelettel kérjük az Európai Bizottság képviselőitől, hogy ehhez hasonlóan járuljanak ők is hozzá, és ehhez hasonlóan mutassanak tiszteletet Magyarországra irányába. Ezzel együtt kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák önök is az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Sebián-Petrovszki László. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom, déjà vu érzésem van, a parlament lett az a hely, ahol nagyjából két-három havonta itt ülünk néhányan, és a vagyonnyilatkozatokról vitázunk most már egy éve folyamatosan. Mondhatnám, hogy ez akár jó is lehetne, hiszen ha

azért ülnék itt, mert jobbá és jobbá szeretnénk tenni, és a kormány olyan javaslatokat terjesztene elénk, ami azt a célt szolgálná, hogy jobbá és jobbá tegyük a vagyonyilatkozatok intézményét, akkor örömmel ülne itt bármelyikünk, és akár két-három havonta újranytárnánk a kérdést. De valójában nem ez.

Nem ez a történet zajlik egy éve, hanem az, hogy a Fidesz megpróbált tartósan átalakítani egy korábban sem tökéletes, de mégiscsak működő vagyonyilatkozati rendszert. Megpróbálta teljesen kivenni belőle még azokat a minimális lehetőségeket is, hogy a nyilvánosság megismerhesse, hogy az országgyűlési képviselők, illetve egyéb állami vezetők milyen vagyongyarapodást értek el egy év alatt, és beleütközött utána abba a falba, hogy igen ám, de Brüsszel azt mondta erre, végre valahára a talpára állt, és azt mondta, hogy eddig és ne tovább. Egy európai uniós tag, demokrácia nem teheti azt meg, hogy egy sajtópapír nagyjából az, amit vagyonyilatkozatnak hívnak a tisztelt képviselő urak.

Igen, csak hogy felemlégessek, hogy mi volt az elmúlt egy évben: ugye, először tavaly nyáron ültünk itt június-júliusban, amikor egy nagy csomag részeként - emlékeznek rá, ez volt a csomag, amiben rengeteg olyan országgyűlési törvénymódosítás volt, ami az ellenzéknek rossz, és ezért a Fidesz ennek nagyon örült - abba a csomagba tették bele a vagyonyilatkozat átalakítását, és igen, értem én, hogy itt most lázadznak a fideszes képviselőtársaim, de valójában egy sajtópapírrá minősítették le a vagyonyilatkozat-tételt. A korábbi, 18-20 oldalas papírból lett egy egyoldalú, de talán kettő maximum, ami semmilyen módon nem mutatta be a vagyonyokat, tulajdonképpen egy jövedelemigazolás-szerűség volt, de még annak sem volt hívható.

Itt ültünk mi, ellenzéki képviselők, köztük a DK képviselői, és elmondtuk, hogy ez nem jó irány, ez nem az, ami egy normális országban kell hogy történjen. Elmondtuk, hogy ez nem lesz jó, és hogy ez ellen mindenáron tiltakoznunk kell. Mi nemmel szavaztunk, önök megszavazták. Mi történt? Két hónapra rá, szeptemberben megint itt kellett ülnünk egy ugyanilyen témában, ugyanis akkor, már találkozva az uniós fallal, megpróbálták visszacsinálni azt a bizonyos módosítást, amit nyáron keresztülverték a parlamenten, és újra lett évenkénti vagyonyilatkozat. Újra lett rendes formanyomtatvány, újra kellett a családtagoknak is nyilatkozniuk. Emlékeznek rá, tisztelt fideszes képviselőtársaim, tehát volt egy visszarendeződés, amire az ellenzék, köztük a DK megint csak azt mondta, hogy jó irányba haladunk, csak ezt nem kellett volna megtenni, ha nem történt volna meg nyáron a módosítás, de még mindig nem jó a dolog; de még mindig sok kivételt tartalmaz, de még mindig nem olyan vagyonyilatkozatról beszélünk, aminek van értelme.

Elmondtuk, hogy például a családtagok vagyonyilatkozatának a nyilvánosságát nem rendezzi, pontosabban: nem nyilvánosak a vagyonyilatkozatai a családtagoknak, és számos olyan kérdés van, amiben további módosítás szükséges. A kormány nem volt

hajlandó ezeket befogadni, elfogadta a parlament fideszes többsége ezt a törvénymódosítást, a DK megint csak nemmel szavazott. Egy hónap múlva ismételtén itt ültünk, novemberben is itt ültünk, tisztelt uraim, újra vagyonyilatkozatok voltunk kénytelenek tárgyalni, megint csak kénytelen volt a kormány módosítani az addig már többször módosított törvényjavaslatot, hiszen kiderült, hogy még az sem jó, amit korábban megtettek és ide behoztak a Ház elé. Mit mondtunk akkor? Ugye, ez volt az a módosítás, amiben a mezőgazdasági területeket vagy földeket nem kellett bevallani, amikor az állandó tartózkodásra használt lakóingatlanból... - tehát egyet ki lehetett hagyni a felsorolásból. Azt mondtuk, ez megint nem lesz jó, megint nem jó ez az irány. Egész konkrétan ugyanez volt a felosztás, én itt álltam, és mondtam a kritikáimat, államtitkár úr ott ült, és elmondta, hogy de, milyen jó lesz ez megint.

És most mit csinálunk? Itt vagyunk márciusban, és újonnan kinyitottuk a vagyonyilatkozatok kérdését, újra kénytelen a kormány betérjeszteni egy olyan előterjesztést, hogy hogyan és mint kell a vagyonyilatkozatokot, hogy úgy mondjam, még tovább szigorítani, azaz még átláthatóbbá tenni az országgyűlési képviselők vagyoni helyzetét, illetve jövedelmét.

Nem örülök annak, hogy ilyen története van ennek. Én annak örülnék, ha egyszer nyúlnánk hozzá egy ilyen fontos intézményhez, az szépen, rendesen meg lenne csinálva és leszabályozva, és utána azt használnánk mindenki megelégedésére. De természetesen a Fidesznek nem ez az érdeke, amit az is mutat, hogy ez nem őszinteségből fakad, nem abból fakad, hogy önök egy jobb országot akarnak, egy átláthatóbb, transzparensabb politikai működést szeretnének, hiszen már az utóbbi két törvénymódosításnak a címe is arról szólt, hogy az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében akarják ezeket a módosításokat, eszük ágában nincs azért csinálni ezeket, mert egyébként ettől jobb lesz az országban a működés. Tehát természetesen nem őszinte ennek a törvényjavaslatnak sem a szándéka.

Aztán hadd említsem meg, ha már Brüsszelt hoztuk be mint hatást, hogy ha jól számolom, négy nappal vagyunk a betérjesztése után. Tehát megint csak egy olyan törvényjavaslatról tárgyalunk, amit, ha jól emlékszem, péntek délután nyújtott be a kormány, most meg kedden délután vitatkozunk, miközben arról is beszéltünk, és olyan törvénymódosítás is szerepelt itt és olyan uniós kritika is volt itt, amely arról szólt, hogy az SOS-, a gyors törvénykezés egyes nagyon extrém eseteket kivéve nem ildomos, nem helyes, nem jó, nem vezet jó törvényalkotási munkára sem.

(16.30)

Hogyan és mint születnének jó törvények akkor, ha néhány nap alatt keresztülnyom a kormány a parlamenten ilyen fontosságú törvényeket? Eláru-lom: sehogy sem. De megint megtették, megint itt

vagyunk, és megint néhány nap volt csak arra, hogy a szakértők és a civil szervezetek bármilyen módon viszonyuljanak ehhez a javaslatához.

A törvényjavaslat maga, a lényege arról szól, hogy digitalizálják a vagyonyilatkozatokat; vagy már elektronikusan nyújtsa be az országgyűlési képviselő, vagy ha nem úgy nyújtotta be, akkor digitalizálja és kereshető módon tegye közzé. Ez remek ötlet, ez nagyon jó ötlet, mindenféle cinikus mellékhatás nélkül mondom ezt. Egy problémám van vele, hogy ezt körülbelül négy éve mondja a DK, hogy így kellene csinálni. Legutóbb... - mosolyog a fideszes képviselőtársam, tegnap újraolvastam a legutóbbi vitánk jegyzőkönyvét, nyugodtan megnézheti, ugyanígy elmondtam, hogy a digitalizálás a XXI. században nem ördögtől való, csináljuk ezt. Civil szervezetek nagyjából tíz éve követelik azt Magyarországon, hogy a politikusi, országgyűlési képviselői vagyonyilatkozatok kereshető formában kerüljenek föl, mert így nem lehet vagy nagyon nehezen lehet felmérni azt, hogy mi a változás. Most végre eljutott oda a kormány, hogy ebbe a javaslatba beletette ezeket a módosításokat. Tehát ez egy jó irányba tett lépés, azt mondanám államtitkár úrnak is, ha majd figyel rám, szóval, ez egy jó irányba tett lépés mindenképpen.

A probléma az, hogy a törvényjavaslat nagy része, nézzék meg az előttünk fekvő javaslatcsomagot, a paragrafusok nagy része valójában kivételeket tartalmaz, mert csak az országgyűlési képviselőkre fog vonatkozni most ez a törvény, nem vonatkozik az ÁSZ vezetőire, nem vonatkozik a NAIH-ra, nem vonatkozik az Alkotmánybíróság tagjaira, és sorolhatnám, a legfőbb ügyészre, a Kúria vezetőjére, és azon hatalmi ágak gyakorlóira, azon intézmények, hatóságok, hivatalok vezetőire, amelyek persze egy normálisan működő demokráciában a kormányzattól független szerepet töltenek be. Csakhogy az elmúlt 13 évben, illetve annak különösen az első néhány évében az önök hatalomgyakorlásának az alappillére lett az, hogy elfoglalták ezeket az intézményeket. Ma már ezek az intézmények a Fidesz és a kormányzat leányvállalatai, a NAIH-tól az ÁSZ-on keresztül arra használja őket a kormány, hogy azokat a politikai érdekeinek megfelelő szándékokat közvetítsék, amelyeket a Fidesz eldönt. Tudnék mesélni ellenzéki párt politikusaként, hogy az ÁSZ, a NAIH és egyéb hatóságok hogyan közvetítik azt az akaratot, hogy lehetőleg az ellenzéki pártokat lehetetlenítsük el, működésükben akadályozzuk, tegyünk meg mindent azért, hogy nehéz legyen bármilyen módon képviselni a választóikat. Na de ezeket a vezetőket, tehát akik teljesen világosan ma már politikai szerepet látnak el, ez a törvénymódosítás kivessi a vagyonyilatkozat hatálya alól - már hogy a módosítás hatálya alól -, tehát rájuk még ez sem fog vonatkozni, pedig bőven megérdemelnék, hogy így mondjam.

Ha továbbmegyek ezen a nyomvonalon, látjuk azt, hogy a kihérítés, a transzparencia irányába nem teszik meg azt a lépést, hogy a családtagok vagyonyilatkozatát bármilyen módon nyilvánosságra hozzák.

Ez régi javaslata számos civil szervezetnek, olyan civil szervezeteknek, amelyek a korrupció elleni harc szakértői, és évtizedek óta véleményt mondanak például a vagyonyilatkozási rendszerünkről. Számos párt, köztük a DK javaslatában is benne van, hogy igenis ma már elvárás lenne, hogy politikusaink, állami vezetőink családtagjainak a vagyonyilatkozata is ismert legyen, mert ellenkező esetben olyan helyzetek történnek, mint amiket a sajtóból tudhatunk, hogy történetek is, hogy egyes politikusok a gyerekeikre, unokáikra, feleségeikre és egyéb családtagjaikra írtak át vagyonokat. Így formálisan az ő vagyonyilatkozatuk persze rendben volt, de közben a család vagyonosodott szép számmal, és nem megmagyarázható módon, sőt, ennél csúnyábban mondom, nem becsületes módon, nem törvénytörően történt ez a dolog. Ez a javaslat még csak nem is érinti ezt a kérdést, még csak halvány lépésecskét sem tesz bele a törvénybe, hogy a családtagoknál mi történjen velük.

Végül két, ehhez képest apró megjegyzésem van. Nem szól a javaslat arról, hogy a vagyonyilatkozatok ellenőrzése továbbra sincs rendben. Értem én, hogy van Integritás Hatóságuk, értem én, hogy már az Adatvédelmi Hatósághoz is telepítettek a múltkori módosítással jogköröket. Értem, hogy mindenhova - a saját maguk által vezetett hivatalokról és hatóságokról beszélünk - odatelepítették, hogy még véletlenül se üsse meg a bokáját egyetlen fideszes képviselő, illetve állami vezető. De valójában az, hogy ha kiderül valakiről, hogy a vagyonyilatkozata alapján olyan vagyonosodás történt nála, ami nem magyarázható a bevallott jövedelméből, akkor valójában nincs megfelelően szabályozva, hogy mi történik, nincs az meg, hogy ilyenkor mi a retorzió ellene. Ez a törvény alkalmas biztosított volna arra, hogy ezt is rendezzék - ezt sem rendezték.

Végül egy utolsó megjegyzésem hadd legyen! Többször említettem a civileket. Több civil szervezet van, amely ezen a területen most már tartósan, nem véletlenül mondom, évtizedek óta kifejti a munkáját. Az ő meghallgatásuk még csak meg sem történt ebben az esetben, még csak halvány kísérletet sem tett a kormány arra, hogy a civileknél meglévő szakmai tudást bármilyen módon becsatornázza ebbe a módosításba; megjegyzem, a korábbiakba sem, de ezen már túl vagyunk időben. Most is lett volna alkalom erre - most sem történt meg. Az SOS-, gyors törvénykezés persze nehezen is teszi ezt lehetővé, na de pont ezért lett volna szükség arra, hogy ez egy kiérlelt, jó, helyes magatartás és azt tükröző törvényjavaslat legyen.

Egy szó, mint száz, összefoglalóan azt tudom mondani, hogy egy Fidesz által nem őszinte, nem a célt szolgáló, hanem mindösszesen a brüsszeli pénzek újra Magyarországra hozásában és véleményem szerint azok ellopásában érdekelt Fidesz tevékenységét látjuk itt. Ez a javaslat egy jó irányba tett, ám nem elégséges lépés, nem megfelelő lépés, ezért a DK részéről nem fogjuk tudni ezt támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hallva az előbbi DK-s vezérszónok mondatait, abszolút nem lennék meglepve, ha ez a vagyonyilatkozati módosítási sor folytatódna, mert ilyenkor a gyakorlat az, hogy izzítják az Európai Parlamentben lévő képviselőket, Dobrev Klárát és a többieket, és rábírják az ottani döntéshozókat, hogy folytassuk ezt a történetet. Itt ez a megszólalás adott is nekik muníciót.

Azokat az európai parlamenti képviselőket fogják majd munkára, akik tudjuk, hogy milyen vagyonyilatkozatot tesznek. Amikor ön arról beszélt (*Sebián-Petrovicski László közbeszól.*), hogy rossz volt az az irány, amikor egy-két oldalból állt a vagyonyilatkozat, akkor is négy-öt oldalból állt (*Az elnök cseppet.*), de akkor egy az egyben átvette a magyar parlament azt a vagyonyilatkozati rendet, amit Dobrev Klára és mások az Európai Parlamentben gyakorolnak. Akkor ezt a megoldást azért vettük elő, mert körülbelül tíz éve hallgatjuk Nyugatról, Brüsszelből azt a süketelést, hogy a magyar vagyonyilatkozati rendszerrel gond van.

A gondot úgy akartuk megoldani, hát, ha gond van a miénkkel, akkor megcsináljuk azt, amit a jogállam centrumából, az Európai Parlamentből diktálnak nekünk. Amikor ezt megcsináltuk, akkor az Európai Bizottság azt kérte, hogy térjünk vissza a régi gyakorlathoz, mert az nagyságrendekkel szerteágazóbb volt, áttekinthetőbb volt, többet markoló volt, és igazuk van.

Most további szigorításokat én nem látok ebben a rendszerben, ez egyszerűen a digitalizálás lehetőségét teremti meg a vagyonyilatkozatok kapcsán. Abban igaza van, képviselő úr, hogy voltak, akik hosszú ideje szorgalmazták, hogy ezt is lépjük meg, amit most ebben a törvényjavaslatban meglépünk.

Egy-két héttel ezelőtt, az időpontra nem emlékszem pontosan, egy online rendezvényen keresztül, egy konferencián keresztül, a jogállamisági párbeszéd kapcsán európai bizottsági szakértőkkel folytattunk eszmecserét alapvetően a magyar vagyonyilatkozati rendszerről. Zsigmond Barna képviselőtársam volt még velem ezen a rendezvényen, ő a Külügyi Bizottság alelnökéként vett részt ezen az online rendezvényen, de alapvetően a vagyonyilatkozati rendszerről szólt. Mivel ott szakértők voltak a túloldalon, ezért vita sem volt köztünk. Ha európai parlamenti képviselőkkel zajlott volna az egész eljárás, akkor nyilvánvalóan nem lett volna nézetazonosság köztünk, de ezek a szakértők, tehát a Bizottság szakértői, jegyzőkönyvben utána nézhetnek annak, amit mondok, ezen a rendezvényen is megállapították, hogy a magyar vagyonyilatkozati rendszer, a tegnapi, a módosítással előtti vagyonyilatkozati rendszer az Európai Unió tagállamai közül az egyik legátfogóbb és leggazdagabb volt.

(16.40)

Azóta ezt csak - ha úgy tetszik - erősítettük. Tehát a szakértők és köztünk ilyen szempontból véleményeltérés nincs.

Miben mutatkozik meg, hogy a magyar rendszer sokkal átfogóbb, mint amit a legtöbb európai tagállam folytat, nem is beszélve az Európai Parlentről? Egyszer az időbeliség. Hányszor teszünk vagyonyilatkozatot? Teszünk akkor, amikor megválasztanak minket képviselőnek. Teszünk minden év elején, teszünk egy záró vagyonyilatkozatot akkor, amikor befejezzük a parlamenti ténykedésünket. Ezzel szemben az európai parlamenti képviselők megválasztásukkor, tehát ha úgy tetszik, a ciklus elején tesznek egy nyilatkozatot, és tesznek a ciklus végén.

Gondoljanak vissza a '22-es évről, ezt elmondtam a szakértőknek is, '22-ben a magyar parlamenti képviselő alapvetően nem csinált mást, mint vagyonyilatkozatot tett, és ha volt egy kis ideje, akkor mással is foglalkozott. '22-ben év elején vagyonyilatkozatot tettünk, mivel parlamenti ciklusváltás volt, záró vagyonyilatkozatot tettünk. Elindult az új parlament, új vagyonyilatkozati eljárást folytattunk le, és tettünk megint egy vagyonyilatkozatot. Aztán tettünk egy rövid kísérletet arra, hogy átvegyük az Európai Parlament gyakorlatát, és így, augusztus 5-ei határidővel újra tettünk egy vagyonyilatkozatot. És aztán év végével, nem év végi dátummal, most nemrég újra vagyonyilatkozatot tett a magyar parlamenti képviselő.

Mondjanak a Földön még egy országot, ahol ez meg tud történni! A magyar parlament ezeket a feltételeket is teljesíti, és olyan helyről kapunk kritikát, ahol semmi ilyen nem történik, még megközelítőleg sem. És a vagyonyilatkozat tartalmát tekintve, hogy mennyire gazdagabb a rendszer; és itt visszanyúlok megint ahhoz, amit az előbb a képviselő úr a DK-ről mondott, igen, az európai parlamenti képviselők gyakorlata az, hogy ők csak jövedelemnyilatkozatot és érdekeltségi nyilatkozatot tesznek. Ezt egy alkalommal, ugye, mi is alkalmaztuk. De mi emellé - a régi gyakorlatot újra elővéve - egy érdemi vagyonyilatkozatot is teszünk. Tehát a vagyoni helyzetünkről, a pénzügyi helyzetünkről is átfogó tájékoztatást teszünk, gépkocsiról, vízi járműről, légi járműről - hogy Hadházy képviselő úrnak legyen lehetősége egy megfelelő rubrikában repülőgépet bevallani -, múkincsekről, forintban lévő megtakarításainkról, devizában lévő megtakarításainkról, egyéb értékeinkről is teszünk vagyonbevallást; az ingatlanjainkról tételesen.

A képviselő úr szóba hozta ezt is, ebben észszerűsítést akartunk tenni; a földekre akarok kitérni. Higygye el, hogy amit meg akartunk valósítani, hogy ne kelljen tételesen felsorolni a képviselőnek azt, hogy hol van egy kicsi kis földdarabjuk, ettől áttekinthetetlen a rendszerünk, és mi azt mondtuk, hogy leheszen járasonként azt mondani, hogy egy járás területén az adott képviselőnek ennyi földje van. Ezt sem fogadták

el. Máshol semmi ilyen nincs! Mi tételesen kimutatjuk. Azért, mert tételesen kimutatjuk a földingatlanjainkat, ezért azoknál a képviselőknél, akik több száz hektár földdel rendelkeznek, az a rendszer szinte követhetetlen. De velünk szemben ez az elvárás, míg máshol semmilyen elvárás nincs.

Erre kénytelen vagyok rámutatni, mert én azt gondolom, hogy az egész eljárás semmi másról nem szól, mint azoknak a forrásoknak, amik nekünk járnak; amik a magyar választóknak, a magyar adófizetőknek, a magyar állampolgároknak járnak, azoknak a kifizetését lehetőleg elhúzzák minél tovább, és ennek egy eszköze a vagyonyilatkozási eljárások újra és újra előcíálása és a módosítási igények megfogalmazása.

Ami ebben a javaslatban érdemben szerepel, az tartalmilag nem jelent szigorítást, tehát nem változik az a rendszer, amit mi eddig gyakoroltunk, csak a jövőben a mi beváltásunk digitalizálva lesz, és akik ezt akarják, könnyebben kereshetnek a vagyonyilatkozataink között. Ennek van egy időbeli rendje. Ha a vagyonyilatkozatát a képviselő megteszi, akkor ez a digitalizáció megtörténik nyolc napon belül, utána felhívják a képviselőt, hogy a digitalizált anyagára nézzen rá - a képviselőnek két munkanapja van ahhoz, hogy visszajelezzon, hogy a dolog rendben van vagy valahol elírtak valamit -, és ha ez a kétnapos határidő is eltelt, akkor további öt nap van arra, hogy a végleges anyaga digitalizált formában a nyilvánosság elé kerüljön. Tehát összességében ez 15 nap alatt fog ilyen szempontból megtérülni, és nyilvánvalóan a törvényjavaslat módosítása jelzi azt, hogy kik végzik el ezt a munkát; a kormánynak felhatalmazást ad arra, hogy ebben a tárgyban még további részletszabályokat megfogalmazzon.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Én azt kérem önöktől, hogy merjük nyugodtan kimondani, hogy az a rendszer, amit mi alkalmazunk, az Európában - én ismerem az európai tagállamok gyakorlatát - példátlanul gazdag, nyilvánvalóan lehetne ezt még tovább gazdagítani, de az Európai Unióban az is elvárás lenne, hogy minden joganyagot valamelyest közelítsünk, harmonizáljunk.

Lássuk a végletet! Meggyőződésem, hogy az egyik véglet a magyar gyakorlat, a magyar gyakorlat gazdagsága, és a másik véglet ahonnan a kritikát kapjuk, és ez az európai képviselőket, az Európai Parlamentet illető gyakorlat, ami tényleg a miénkhez képest - hát - egy semmi, egy sajtópapír. És félek tőle - hallva DK-s képviselőtársam megszólalásait -, hogy a folyamatnak nem lesz vége, még további ötletek is megfogalmazhatók innen, a Házból súgva Brüsszelbe, hogy gördítsenek további akadályokat ahhoz, hogy ne jusson hozzá Magyarország ezekhez a forrásokhoz, amik minket megilletnek.

Egy biztos: a vagyonyilatkozási eljárás biztosan nem fog soha abba a tárgykörbe tartozni, ahol mi megfeszítjük magunkat, ahol összekülönbözünk az Európai Parlamenttel vagy az Európai Bizottsággal. Ha újabb ötletek jönnek, azt is teljesíteni fogjuk, mert

az ország érdeke, hogy ezekhez a forrásokhoz hozzájussunk.

Ellenzéki képviselőtársaim némelyikétől - a DK-t mindenképp ilyennek gondolom - direkt azt kérem, hogy a befolyásukat vessék latba, hogy ez az eljárás a vagyonyilatkozatok kapcsán itt, a magyar parlamentben már befejeződhessen, és ne legyen akadálya annak, hogy Magyarország hozzájusson a minket megillető forrásokhoz. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaink! A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban rétestésztá hosszúságúra nyúlik ez a vita, és elég kellemetlen, elég kínos, hogy ezt újra és újra elő kell venni meglehetősen gyakorisággal.

Valahogy úgy van, ahogy Hargitai bizottsági elnök úr mondta, 2022. január 31-ei határidővel, 2022. május 31-ei határidővel vagy június 2-ai határidővel, 2022. augusztus 5-ei határidővel és a 2022. december 31-ei vagyoni állapot alapján 2023. január 31-ei határidővel is vagyonyilatkozatot kellett tenni az országgyűlési képviselőknek és még meghatározott állami vezetőknél. Tehát a legerősebb vagyonyilatkozat-tételi rendszernek - ezt készséggel elhiszem önöknek, idetartozik a magyar is - sincs erős védelmi funkciója sem az átláthatóság, sem a nyilvánosság szempontjából, hiszen valljuk be őszintén, a legtöbb - ha úgy tetszik - becsületkassza, becsület- vagy tisztesség-alapú.

Természetesen éles szemű oknyomozó újságírók sok mindennek utánajárhatnak, főleg, ha titkosszolgálati segítség is van mögöttük, titkosszolgálati hátszél is, de akár ilyen speciális hátszél nélkül is. De valljuk be őszintén, ha egy kicsit belenézünk a mélyére, ha még tovább szigorítanánk, még tovább csavargatnánk ezt, mondjuk törvénysértés nélkül nehéz ellenőrizni, hogy adott országgyűlési képviselő és egyébként a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozó bankszámláján, megtakarítási számláján pontosan milyen összeg szerepel.

(16.50)

Nyilvánvalóan akinek nincs félnivalója, az bátran odaír akár egy tekintélyesebb, a magyar átlagkeresethez vagy az átlag jövedelmi helyzethez képest tekintélyesebb összeget is. Tehát ha most belegondolunk, hogy ezt milyen alapon lehetne cáfolni, ahhoz akár egy újságírónak vagy bármilyen más személynek körülbelül bűncselekményeket kellene elkövetnie.

A legkevésbé feltárható a készpénz kérdése. Amíg a készpénzt globalista nyomásra, mondjuk, nem

szüntetik be vagy nem számolják fel, azért 2030-ig ennek a lehetőségét se szabad elvetni, tudom, ez ma még fantazmagóriának tűnik, de amilyen irányba halad a Világgazdasági Fórum nyomására a világ, és amit át kellett élnünk az elmúlt időszakban a Covid-diktatúrától megkezdve, a terv szerves részét képező, ukrán területen zajló orosz-amerikai háborúig bezárólag, de egyelőre még csak bezárólag, nem lehet elvetni annak a lehetőségét sem, hogy bevezetik a kizárólagos elektronikus pénz intézményét, és akkor aztán a magyaros leleménynek, és most nem a képviselői vagy politikusi leleménynek vagy furfangnak, hanem a magyaros leleménynek vagy okosságának is bizony nagyrészt befellegzett, hiszen azért valljuk be őszintén, nem politikusként, hanem most magánemberként, természetes személyként nyilatkozom, azért a magyar népléleknek szerves részét képezi az a fajta leleményesség, ami egyébként nagyban hozzásegítette ezt a nemzetet ahhoz, hogy túlélte az elmúlt évszázadok viharait, és szép magyar nyelvünkön tudunk a mai nap megszólalni itt, a parlament plenáris ülésén is. Viszont ha ez megszűnik, akkor nemcsak az átláthatóság növekszik, mert azzal nem is lenne baj, hanem gyakorlatilag egy teljes totális kontroll valósul meg. De ami készpénz létezik, az gyakorlatilag teljesen önbevallás-alapú, hogy a valós adatot tünteti-e fel a képviselő vagy sem.

Ráadásul van egy szembeötlő változás. Korábban, egészen tavaly augusztusig a hathavi képviselői alapilletmény mértékét meghaladó összeget kellett feltüntetni. Most, ha jól értelmezem, akkor 1 forinttal kezdődően már fel kell tüntetni a képviselőknél vagy a közeli hozzátartozóknál lévő készpénzt is. Tehát most ez a hathavi feletti szabálymegszüntetés, ha úgy tetszik, szigorúbbra változott.

De ugyanígy nagyon nehéz utánamenni sok adat hitelességének is. Talán a legkönnyebb az ingatlanállományok utánamenni, legyen az akár lakóingatlan, családi ház, lakás vagy külterületi ingatlan, jellemzően termőföld, hiszen a közhiteles, szabadon hozzáférhető ingatlan-nyilvántartási adatokból meglehetősen könnyű lekövetni, akár egyébként földhivataloknál személyes ügyintézés keretében, vagy az online térben elég könnyű utánanyomozni annak, hogy az adott képviselő minden ingatlanról számot adott-e, tehát valószínűleg a summálásnak, a sunyiságnak, az esetleges hamisításnak, elhallgatásnak itt a legkisebb az esélye, de a bankszámlán lévő pénzeknek - legyen ez akár megtakarítási számla, folyószámla vagy bármilyen más, mondjuk, befektetésialap-kezeléshez kapcsolódó számla, államkötvények, esetleg euróban, dollárban, ki tudja, milyen pénznemben nyilvántartott megtakarítások - elég nehéz utánamenni. Az ingatlanvagyon feltárása, az ingatlanvagyon leellenőrzése sokkal könnyebb újságírói vagy egyéb ellenőrzési szempontból is.

Na de hát, nem is ez a legfontosabb alappillére a korrupció elleni rendszernek, hiszen mondjuk, a közbeszerzési rendszerünk szigorítása nagyságrendekkel

fontosabb lenne, hiszen a közbeszerzési csatornákon évente sok ezer milliárd forintot költenek el, a nagy pénzek ott folynak, ott tűnnek el vagy tűnhetnek el, legfőképpen, mondjuk, a szolgáltatásmegrendelések vagy az építési beruházások kapcsán. Szerintem egy gyengébb értelmi képességű és gyengébb politikai adottságokkal megáldott, éppen a tilosba tévedő parlamenti képviselő sem fogja ezeket az összegeket nyilvános módon kezelni, tehát nagy naivitás azt hinni, hogy akár még egy szigorú vagyonynyilatkozati rendszer is bármire választ ad. Ez ilyen értelemben gyakorlatilag egy álvita is, főleg úgy, hogy e tekintetben Magyarország tényleg élen jár, és az egyik, ha nem a legszigorúbb vagyonynyilatkozati rendszert alkalmazza. De még ez a nagyon erős, nagyon szigorú, nagyon részletes, nagyon sok adatot tartalmazó vagyonynyilatkozati rendszer is elég gyenge védelmi vonal a feketepénzek vagy éppen a szürkepenz feltárása felé. Ettől sokkal komolyabb eszközök szükségesek ahhoz, hogy mondjuk, a tilosba tévedt képviselőtársaink gaztetteire fény derüljön.

Nem tudom megállni itt, ebben a vitában, hogy ne utaljak egy most a szemünk előtt zajló ügyre: Völner Pál egykori államtitkár úr piszkos ügyeire sem a vagyonynyilatkozatai alapján derült fény, hanem úgy, hogy szerteágazó üzleti tevékenységét - józan paraszti ésszel végiggondolva - amatőr büntársai felfedték, lebuktatták, és azok alapján, amiket Völner képviselő úr feltüntetett - bár elég tekintélyes vagyonról beszélünk -, még semmilyen eljárás nem indult egyébként ellene. Tehát ez az egyik közvetett vagy áttételes bizonyítéka annak, hogy nem a vagyonynyilatkozat-tételi rendszer könnyítésén vagy szigorításán múlik az, hogy a magyar politika megtisztuljon és különböző illegális vagyongyarapodásokra fény derüljön.

Az egy valós szembesítés egyébként a DK felé meg általában a baloldal felé, hogy ha bevezeti ez a parlamenti azt a vagyonynyilatkozat-tételi rendszert, amelyet az Európai Parlament már régóta töretlenül alkalmaz, abban az értelemben még szigorúbban, hogy az augusztus 5-én hatályos szabályok alapján évente kellett volna tenni a magyar országgyűlési képviselőknek és állami vezetőknek vagyonynyilatkozatot, ahogy itt elhangzott, az Európai Parlamentben pedig a cikluskezdetkor és a cikluszáraskor kell, és a kettő között nem négy, hanem öt év telik el, akkor valóban, még az a magyar rendszer is szigorúbb lett volna, mint amit az Európai Parlament alkalmaz, amit aztán visszavettek december 31-ei vagyoni állapot szerintire, az meg aztán főleg sokkal szigorúbb. Úgyhogy itt egy dolog lehet tényleg érthető, hogy valóban, Brüsszel a káán is csomót keres - és nyilván, ha sokáig keres, akkor talál is -, és minden létező, sokszor mondvacsínált, hajánál fogva előrángatott érvel próbálja megakadályozni, ha úgy tetszik, háborús kifejezéssel élve, ha már egyszer háborús időket élünk, a pénzügyi hadtápvonalat szétbombázní és tönkretenni ezeket az uniós forrásokat.

Kétségtelen, hogy Magyarországon nemcsak a vagyonynyilatkozat-tételi rendszer rendkívül szigorú - e tekintetben akár még büszkék is lehetnénk magunkra,

ha úgy tetszik, csúcstartók vagyunk e tekintetben -, hanem sajnos a korrupció mértéke is. Azért legyünk korrektek egymáshoz, ezt sem szabad elhallgatni. És bizony azért az uniós pénzek, a hazai források - mikor melyik - eltüntetésére és jó részének lenyúlására is alapos gyanúnk lehet.

Az már más kérdés, hogy a Mi Hazánk Mozgalom szerint ezt nemzeti hatáskörben kellene megoldani, amit már persze azért a kormánypártok is akadályoznak, ugyanúgy, mint ahogy a brüsszeli pénzek megérkezését mondjuk, a hazai és nemzetközi baloldal akadályozza. Ennek a kárvallottjai végső soron amúgy a magyar emberek lesznek. Tehát lehet itt civakodni jobboldalnak, baloldalnak, balliberálisoknak, konzervatívoknak, kereszténydemokratáknak egymással, a vége az lesz, hogy egy ilyen háborús időszakkal megfejelve egy olyan halmozottan súlyos helyzet áll elő, hogy gyakorlatilag a Magyarország működéséhez, például még az energia-, a villamosenergia-hálózat fejlesztéséhez szükséges pénzek is veszélybe kerülnek. Tény, hogy ez nem azon fog múlni, hogy a vagyonyilatkozat-tételen lazítunk vagy szigorítunk, hanem azon múlik, hogy sikerül-e valamilyen politikai megállapodásra jutni, és akkor talán Brüsszelben is kevesebb kákn csomót kereső típusú hozzáállás lesz.

Gyanítom egyébként, hogy a magyar vagyonyilatkozat-tételi rendszerrel sokkal súlyosabb kérdés, mint például a svéd és a finn NATO-csatlakozás támogatása, mondjuk, sokkal komolyabb feltétele a brüsszeli pénzek megérkezésének, mintsem annak, hogy mennyire lazítjuk vagy mennyire szigorítjuk ezt a vagyonyilatkozat-tételi rendszert. Úgyhogy nagyon remélem, hogy ebben a ciklusban ezzel többet már nem kell foglalkozni.

A Mi Hazánk Mozgalom áll mindenfajta vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség elé. Ezt eddig is megtettük a valóságnak, az igazságnak, a hiteles adatoknak megfelelően, és ezután sincs okunk semmifajta titkolózásra.

Az azonban tényleg elgondolkodtató, hogy a termőföldtulajdonra vonatkozó adatok feltüntetése sok esetben ad okot - ezt talán már múltkor is elmondtam - újságírói csúsztatásokra, mert azért azt is tegyük hozzá, hogy nem minden újságíró próbál az újságírói etika szabályainak megfelelően korrekten utána járni egy-egy képviselő vagyongyarapodásának, és ez a helyzet súlyosabbá válik, ha nem érti a földtulajdon mibenlétét, főleg, hogyha négyzetméterre átváltva megzavarják a valóban tekintélyes adatok, és arra a téves következtetésre jut történetünk valamelyik újságírója, hogy mondjuk a budai, a pesti vagy a Pest megyei építési telekárakhoz próbálja hasonlítani, ilyen alapon összemérni, hogy vajon mennyit érhet az a termőföldtulajdon.

(17.00)

Én magam is szembesültem azzal még parlamenti pályafutásom kezdetén, hogy a mindösszesen

néhány tíz hektárnyi, sőt akkor még, 2010-11 tájékán valamivel kevesebb saját termőföldtulajdonomat, nem is egy újságíró, hanem egy közeli ismerősünk 800 hektárra becsülte. Rendkívül boldog lettem volna, ha 800 hektár termőföldtulajdonnal rendelkezem. Ugyanis a másik gyakori félreértési ok, hogy rengeteg osztatlan közös tulajdonú termőföldben van akár parányi tulajdoni hányada valamelyik képviselőnek, de ha az újságíró vagy a gyanakodó szemlélődő csak, mondjuk, a teljes térmértékig jut, és csak odáig olvassa az adott sort a vagyonyilatkozatunkban, akkor azt hiheti, hogy 1/1-es kizárólagos tiszta tulajdona van valamelyik képviselőnek, mondjuk, egy 50 vagy 200, vagy több száz hektáros táblában. Ha kicsit lejjebb görgetné és megnézné, hogy adott esetben csak töredéknyi, 1/27-nyi vagy mit tudom, én 1/72 résznyi tulajdoni hányada van, mindjárt megnyugodna, hogy hoppá, ez egy sokkal kisebb értékű, sokkal kisebb térmértékű és sokkal kisebb forgalmi értékű vagyontárgy, és mindjárt más a leányzó fekvése. De ha egy az egyben úgy értelmezi, hogy az az osztatlan közös mintha 1/1-ben a képviselő tulajdona lenne, akkor ez nagyon komoly ok a félreértésekre és nem egy, nem két ilyen összemosásról, sokszor felkészületlenségből fakadó összemosásról lehetett hallani.

Tehát áttekinthetőbb és egységesebb lenne ezt valóban akár járások szerint, települések szerint vagy valamilyen egységesebb, tömbösíthető rendező elv szerint rendszerbe helyezni. Itt gyakorlatilag épeszű képviselő nem vállalja azt a kockázatot, hogy kihagy termőföldet, hiszen, mint ahogy mondtam, a készpénzzel vagy a különböző számlákon lévő, különböző pénznemekben nyilvántartott esetleges megtakarításokkal ellentétben ezt különösebb oknyomozó újságírói szaktudás nélkül is le lehet ellenőrizni. Elegendő a TakarNet-rendszerbe fellépni vagy elegendő szorgalmasan néhány körzeti földhivatalt végigjárni és akár hagyományosan, gyalogosan, papíralapon lekörmölni, hogy egy adott képviselőnek vagy hozzátartozóinak éppen a tulajdonában milyen mennyiségű termőföld áll. Ennek valóban lenne létjogosultsága, csak az életszerűtlen brüsszeli gondolkodásnak fogalma sincs a magyar ingatlan-nyilvántartás szabályairól, ezt nem teszi lehetővé. Sokszor ott szigorít, ahol semmi értelme és ott nem enged könnyítést, ahol pedig semmifajta csalási lehetőség nincs, vagy legalábbis nagyon magas lebukási esély mellett lehetne csak esetleg valamelyik képviselőnek hamis adatot szolgáltatni, hamis nyilatkozatot tenni, ott meg éppen nem engedik. Úgyhogy ilyen értelemben ez egy álvita és egy ködszurkálás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalásokat befejeztük. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még a vitában részt venni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Igen. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban sokadik alkalommal tárgyalunk a vagyonyilatkozatokra vonatkozó törvények módosításáról. Hogy miért jutottunk ebbe a helyzetbe, azt eltérő olvasatban hallottuk ellenzéki oldalról is és kormánypárti oldalról is. Engedjék meg, hogy én Illés Boglárka képviselő asszony felszólalását tekintsem hiteles forrásnak, mert valóban úgy történt, ahogyan ő elmondta. A magam részéről a kormány nevében azonban továbbra is a Bizottsággal folytatott konstruktív párbeszédet hangsúlyozom, annak ellenére, hogy természetesen nem jó dolog ugyanazt a törvényt már sokadszor a Ház elé hozni, ugyanabban a törvényben még újabb és újabb módosításokat tenni, és még azt sem zárhatjuk ki, ami szintén elhangzott, hogy ez lett volna az utolsó. Sajnos ez sem biztos.

Am, azt szeretném leszögezni, hogy a mostani módosítás valójában a vagyonyilatkozatok tartalmát már nem változtatja meg, hanem a digitalizációt, a kereshetőséget teszi lehetővé. Hiába is hivatkoznánk arra, hogy eddig is kiválóan kereshetők voltak a vagyonyilatkozatok, mert eddig is az az újságíró, aki, mondjuk, egy óránál többet szánt rá, valószínűleg megtalálta valakinek a vagyonyilatkozatát és össze tudta hasonlítani a korábbi évek vagyonyilatkozataival, hogy például az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozatai szépen sorban a nevüknél minden évben megtalálhatók, gyakorlatilag 2011 óta minden évi vagyonyilatkozata megtalálható. Mivel nem változtak maguk a nyomtatványok, ezért nem olyan bonyolult dolog összehasonlítani, igaz, hogy ez most majd már még sokkal egyszerűbb lesz és nem kell hozzá egy óra, hanem, mondjuk, tíz perc is elég ahhoz, hogy a változásokat valaki követni tudja.

Az, hogy ettől megy-e előre a világ vagy sem, azt én most itt nem tudom önöknek megígérni. Mindenestre, kicsit reagálva arra is, hogy a civilek véleményét miért nem kértük ki, tisztelt Sebián-Petrovszki képviselő úr, ezt a kritikáját továbbítani fogjuk az Európai Bizottságnak, mivel az Európai Bizottság írta elő számunkra ezeket a módosításokat. Bizonyára az Európai Bizottságot nem érdekli a civilek véleménye, mondhatjuk, vagy az is lehet, hogy ők már tudták előre, hogy mi a civilek véleménye. *(Dr. Hargitai János: Ez az utóbbi igaz!)* Még az is lehet, igen.

Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és kérem, támogassák a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására az általános vita lezárásáig volt lehetőség.

Most soron következik **a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3089. számú a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem,

hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2023. február 28-án benyújtotta a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló törvényjavaslatot. A törvényjavaslat alapja egyrészt az Alaptörvény XXV. cikkében garantált petíciós jog, másrészt az Európai Parlament és az Európai Tanács irányelve, amely az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szól.

Az Alaptörvény szerinti alapvető jog érvényesülését jelenleg is biztosítja egy 2013-as törvényünk, a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló törvény. Ennek a tartalma, a jogalkalmazás során szerzett tapasztalatok értékelését követően, kisebb „ránccfelvarrással” az önök előtt lévő törvényjavaslatban szerepel. Kiindulópontunk az előkészítés során az volt, hogy a panaszok és közérdekű bejelentések kezelésével összefüggésben kialakított és jelenleg is működő mechanizmusok, eljárások továbbra is alkalmazhatók legyenek. Ennek megfelelően a javaslat a petíciós jog szerinti panasz és közérdekű bejelentés rendszerén érdemben nem változtat: a panasz és a közérdekű bejelentés továbbra is kiegészítő jellegű jogintézményként kerül szabályozásra az alapvető szabályok változatlanul hagyása mellett.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatban az érdemi újdonságot a jogharmonizációs kötelezettségünknek való megfelelést szolgáló rendelkezések alkotják. A következőkben pár csomóponti elemét szeretném bemutatni a szabályozásnak.

Az első lényeges eleme a javaslatnak az úgynevezett belső visszaélés-bejelentési rendszer szabályozása. A harmonizálandó irányelv szerint a tagállamoknak, így hazánknak is, a magánszférában működő foglalkoztatók széles körét arra kell köteleznie, hogy egy olyan kommunikációs csatornát hozzanak létre, ahol a foglalkoztatottak az általuk tapasztalt jogsértéseket bejelenthetik, majd ezeket a bejelentéseket kivizsgálják.

Az irányelv értelmében a 250 főnél több munkavállalóval rendelkező foglalkoztatókat kötelezi a törvényjavaslat ennek a rendszernek a létrehozására, ugyanakkor a kormány kihasználva valamennyi derogációs lehetőséget, az ennél alacsonyabb létszámmal működő foglalkoztatók tekintetében nem élt ezekkel a szabályokkal. A javaslat egyrészt élne az irányelv által lehetővé tett, az 50 és 249 közötti létszámú munkavállalót foglalkoztató jogalanyokra vonatkozó könnyítésekkel, amely szerint e kötelezettséget elegendő nekik 2023. december 17-étől teljesíteniük, továbbá e jogalanyok közös belső visszaélés-bejelentési

rendszer hozhatnak létre, csökkentve ezzel a kisebb vállalkozásokra rótt terheket.

A kormány másrészt az 50 fős foglalkoztatotti létszámot meg nem haladó kis- és középvállalkozások terheit nem kívánja ezzel a szabályozással növelni, így a javaslat nem él azzal az irányelvben biztosított lehetőséggel, hogy e kötelezettséget a jelzett körben is kiterjessze.

(17.10)

A törvényjavaslat részletesen szabályozza az irányelv rendelkezéseit, követve a belső visszaélés-bejelentési rendszer működésére vonatkozó garanciális szabályokat, a bejelentések megtételével, fogadásával és elintézésével kapcsolatos legfontosabb kérdéseket, ennek keretében a belső visszaélés-bejelentési rendszer működtetésére vonatkozó ellenőrzés szabályait. Itt is az volt a kormányzat célja, hogy az irányelv adta keretek között minél egyszerűbb és gördülékenyebb szabályozási környezetet biztosítsunk az érintetteknek.

Tisztelt Országgyűlés! A belső visszaélés-bejelentési rendszer működtetését nemcsak a magánszektorban, hanem a közzférában is kötelezően elő kell írunk, az irányelv a derogációs lehetőségeket tekintve ugyanakkor kevésbé volt jóindulatú az állami és önkormányzati szereplőkkel. A belső visszaélés-bejelentési rendszert az irányelv alapján főszabály szerint valamennyi közzférában működő jogalanyok, továbbá a jogalanyok tulajdonában vagy irányítása alatt álló valamennyi szervezetnek létre kell hoznia. E kötelezettséget a törvényjavaslat az érintett szervezetek is előírja.

Az irányelv alapján a tagállamok e kötelezettség alól ugyanakkor mentesíthetik a 10 ezer főnél kevesebb lakosú önkormányzatokat, illetve az ötvennél kevesebb munkavállalót foglalkoztató önkormányzati szerveket, illetve állami szervek vagy helyi önkormányzatok tulajdonában vagy irányítása alatt álló szervezeteket. A törvényjavaslat e derogációs lehetőséggel él, továbbá a törvényjavaslat az irányelvnek megfelelően biztosítja azt is, hogy több önkormányzat megosztva működtessen belső visszaélés-bejelentési rendszert. Mindezekkel a kormány a kisebb szervekre rótt terheket kívánja csökkenteni.

Tisztelt Ház! A szabályozás következő lényeges csomópontja az úgynevezett elkülönített visszaélés-bejelentési rendszer. Az irányelv alapján ugyanis a tagállamoknak ki kell jelölni olyan állami szervet vagy szervezetet, amelyek külső bejelentési csatornaként a jogsértésekre vonatkozó információk fogadására alkalmasak.

A törvényjavaslat, igazodva az irányelv tárgyi hatályához, azokat a szervezetet jelöli ki az elkülönített visszaélés-bejelentési rendszer működtetésére, amelyek az uniós jogi aktussal védett körben Magyarországon feladat- és hatáskörrel rendelkeznek. Az elkülönített visszaélés-bejelentési rendszer tekintetében a kijelölt szervezeteknek nagyfokú szabadsága áll majd

fenn a gyakorlati kivitelezésre, azokat - ahogyan azt az irányelv lehetővé is teszi - jelenleg is működő rendszereikkel összevontan is megvalósíthatják.

A jogszabály-előkészítés egyértelmű kiindulópontja ez esetben is az volt, hogy nem hagyhatjuk kárba veszni az állami szerveknél a közérdekű bejelentések intézésével kapcsolatos gyakorlati tapasztalatokat. Az újdonság a bejelentési rendszer fenntartása bizonyos garanciális elemeknek való megfeleléssel, de egyértelmű jogalkotói cél, hogy a bejelentések intézésének körülményei és módszertana azonos legyen a már megszokott keretekkel. Ugyancsak kiindulópont volt az is, hogy a bejelentéseket egyszerűbb elintézni akkor, ha kevesebb bürokratikus szabály és feltételrendszer szerepel a javaslatban. Ennek megfelelően a törvényjavaslat általánosan minden bejelentés intézését előírja, és mentesíti az elkülönített visszaélés-bejelentési rendszert működtetőket attól, hogy az irányelv bonyolult hatályát megfejtve, emiatt sok esetben jogvitákat generálva, differenciáltan intézzék el a bejelentéseket.

Lényeges ezekkel összefüggésben kiemelnem, hogy a bejelentések legtöbb esetben hatósági ügy, büntetőeljárás, egyéb eljárás keretében vizsgálhatók ki érdemben. Emiatt a törvényjavaslat egyértelműen megerősíti azon szabályt, hogy a bejelentések vizsgálata, ha ennek jogszabályi feltételei fennállnak, ezen eljárások keretében valósuljon meg, az elkülönített visszaélés-bejelentési rendszert működtetők hatáskörük esetén járjanak el, egyéb esetben pedig végezzék el a feladat- és hatáskörrel rendelkező szerv részére a bejelentés áttételét.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg végül, hogy röviden a negyedik új szabályozási elemről beszéljek. Kétségtelenül a törvényjavaslat legbonyolultabb része a bejelentők védelmére vonatkozó szabályozás, amely nem jósántságból, hanem az irányelv szabályainak való legteljesebb megfelelés érdekében lett az önök előtt szereplő bonyolultsággal rendezve.

Az irányelv széles védelmet ír elő arra az esetre, ha az irányelv hatálya alá tartozó jogsértésre vonatkozó információt jelent be a bejelentő. A védelem több elemét részletezi az irányelv. Ilyen különösen a megtorlás tilalma, azaz, hogy a bejelentés megtétele miatt nem érheti hátrány a bejelentőt, nem lehet emiatt a fizetését csökkenteni vagy felmenteni a bejelentés megtétele miatt. A védelem részét képezi továbbá a bejelentőt illető költségmentesség az őt érintő hatósági és bírósági eljárásokban, a felelősségmentesség az általa bejelentett információkkal összefüggésben.

Az irányelv a bejelentők védelmét az általa megállapított tárgyi és személyi hatály keretei között várja el. A törvényjavaslat ezeket a szabályozási elemeket átveszi az irányelvből, ugyanakkor az a célja, hogy ezeket a komplex szabályokat ne a bejelentések intézése keretében, hanem kizárólag akkor kelljen alkalmazni, ha a bejelentés miatt jogvita keletkezik a bejelentő és mások között, azaz például a bejelentőt

felmenti a foglalkoztatója vagy csökkenti a fizetését. Ezekben az eljárásokban a bíróságoknak, eljáró hatóságoknak lesz az a dolga, hogy a feltételek meglétét vizsgálja, és a bejelentők védelmére vonatkozó szabályokat alkalmazza.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat nem a bejelentett esetek miatti büntetésről, hanem a bejelentők védelméről szól. A kormány Brüsszellel szemben fontosnak tartja azt is, hogy az Alaptörvényben foglalt alapvető értékek és jogok magasabb védelmi szintjének elérése érdekében, valamint a magyar életmód megvédéséhez fűződő közérdekre tekintettel benyújtott bejelentések bejelentői is az új bejelentési rendszert használhassák, így a törvényjavaslat ennek keretét is megteremti.

A jogharmonizációs kötelezettségünkre is tekintettel kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki fel szólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Már sok minden elhangzott, ezért én szeretnék egy kicsit rövidíteni a mondandómon, és csak egy-egy javaslat egyes fejezeteit szeretném megemlíteni újból.

Mindenekelőtt az előttünk fekvő törvényjavaslat megalkotásának elsődleges célja az uniós jogharmonizáció biztosítása, mivel a javaslat az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló 2019. október 23-ai európai parlamenti és tanácsi rendelkezéseknek való megfelelést szolgálja. A javaslat célja, hogy az irányelv rendelkezéseinek megfelelő magyar törvényi szabályokat megállapítsa. A szabályozási koncepció kiindulópontja az volt, hogy Magyarország a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény jogintézményeinek a fenntartásával biztosítsa az irányelvnek való megfelelést, továbbá a legszükségesebb esetekben hozzon létre új jogintézményeket.

A fenti kiindulópontnak megfelelően a javaslat I. fejezete a hatályos panasztörvény újradefiniálásával, szükség szerint a gyakorlati tapasztalatok miatti fontosabb kiegészítésekkel rendezi a panasz és közérdekű bejelentés benyújtásának és elintézésének a szabályait. A javaslat II. fejezete az irányelv rendelkezéseinek való megfelelést szolgálja. A javaslat III. fejezete az Alaptörvénybe foglalt alapvető értékek és jogok magasabb védelmi szintjének elérése érdekében, valamint a magyar életmód megvédéséhez fűződő közérdekekre tekintettel benyújtható bejelentések körét szabályozza. A javaslat IV. fejezete a bejelentővédelmi ügyvédre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza a panasztörvény szabályainak figyelembevételével. A javaslat V. fejezete a szükséges technikai szabályozási elemeken túl az érintett más

törvények pontosítására is javaslatot tesz; ilyen például az alapvető jogok biztosáról szóló törvény módosítása.

(17.20)

A javaslatnak az irányelv átültetését szolgáló második fejezete nem teljeskörűen a következő főbb csomópontok mentén foglalható össze annak hangsúlyozásával, hogy az átültető jogszabály minden elemében maximálisan kihasználja az irányelv adta jogalkotási kereteket. Ahogy már elhangzott, a magánszektorban működő foglalkoztatókra vonatkozó kötelezettségek alapján az 50 fős foglalkoztatotti létszámot meg nem haladó kis- és középvállalkozások terheit nem kívánja ezzel a szabályozással növelni, így nem él azzal az irányelvben biztosított lehetőséggel, hogy e kötelezettséget a jelzett körben is kiterjessze.

Aztán az 50-249 munkavállalót foglalkoztató jogalanyok közös belső bejelentési csatornát hozhatnak létre, csökkentve ezzel a kisebb vállalkozásokra rótt terheket, illetve a javaslat átmeneti rendelkezésben biztosítja, hogy a belső bejelentési csatorna létrehozására vonatkozó kötelezettséget 2023. december 17-étől teljesítsék. Szintén elhangzott, hogy a 250 munkavállalót foglalkoztató jogalanyok kötelesek belső visszaélés-bejelentési rendszert működtetni.

A közzsférában működő foglalkoztatókra vonatkozó kötelezettségek alapján a belső visszaélés-bejelentési rendszert az irányelv alapján főszabály szerint valamennyi közzsférában működő jogalany, továbbá a jogalanyok tulajdonában vagy irányítása alatt álló valamennyi szervezetnek létre kell hoznia. Az irányelv alapján a tagállamok e kötelezettség alól mentesíthetik a 10 ezer főnél kevesebb lakosú önkormányzatokat, illetve az 50-nél kevesebb munkavállalót foglalkoztató önkormányzati szervezetet, illetve állami szervek vagy tulajdonában, vagy irányítása alatt álló szervezeteket.

Végül a javaslat kitér a közzsférában működő foglalkoztatóra vonatkozó kötelezettségekre, illetve az elkülönített visszaélés-bejelentési rendszer működésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm figyelmüket, és kérem, hogy az elmondottak alapján támogassák ezt a javaslatot. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Sebián-Petrovszki László. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy olyan témát érint a mostani vitánk, ami akár jó is lehetne az állampolgároknak. Akár egy olyan javaslat is előttünk fekihudhetne, amely arról szól, hogy az állampolgárok ilyen-olyan-amolyan problémáikkal, problémás ügyeikkel hogyan és mint fordulhatnak bizonyos hivatalokhoz úgy, hogy azokra a problémákra megoldást is talál a kormányzat, az államigazgatás valamilyen szerve.

Ugyanis nem véletlenül született ez az uniós irányelv, aminek az átültetése tulajdonképpen az apropója ennek a javaslatnak. Azt a célt szolgálja, hogy így-úgyamúgy, de működnek különböző olyan rendszerek - Magyarországon is jó néhány ilyen folyamat, processz létezik sok helyen -, hogy azok az információk, amelyek az állampolgároknál ott vannak bizonyos ügyekben, valahogy hasznosuljanak és eljussanak az illetékesekhez, a címzettekhez.

A legfontosabb működési területe ennek a mechanizmusnak a korrupció elleni harc. A korrupció elleni harcban ugyanis tipikusan rengeteg olyan információ van, lehet állampolgári szinten, amely nincs meg, nem tud meglenni máshol az államigazgatásban, vagy nem érdekeltek az ott lévők, hogy azok az információk eljussanak a megfelelő szervhez, tehát valójában ennek az uniós irányelvnek a gyakorlatba való átültetése akár szolgálhatná azt is, hogy Magyarországon a korrupciót visszaszorítsuk vagy visszaszoruljon, tegyünk lépéseket azért, hogy kevesebb legyen.

Sok feltételes módot használtam az igeidőkben az elmúlt percekben azért, mert valójában ez a javaslat nem ezt a célt szolgálja. Annyira nem ezt a célt szolgálja, hogy számos szakmai apróbb részletében is el lehet mondani, hogy nem tud kibontakozni az a szándék, hogy itt bármilyen módon egy működőképes és mondjuk, a korrupció elleni harcban egy ütőképes eljárást tudna biztosítani.

Mondok példákat, hogy miért gondolom ezt. Ha jól értem, az lesz a szabály, hogy az ilyen módon született panaszok elbírálásának a határideje hat hónap lesz. Én ezt irgalmatlanul hosszú időnek tartom. Nem gondolnám, hogy hat hónapba kellene telnie annak, hogy bármilyen panaszt érdemben megvizsgáljanak, és arra reagáljanak az illetékesek.

Az egész javaslatcsomag érintetlenül hagy mindenféle korrupcióval kapcsolatos intézményrendszert, processzt, eljárásmodot, kezdve onnan, hogy hogyan és mint jut el egy korrupciógyanús ügy, mondjuk, a hatóságokhoz, egészen odáig, hogy milyen szankcionálás következik abból. Nyilván erre államtitkár úr előterjesztőként azt fogja mondani, hogy persze, mert ezek más törvényekben vannak benne, és azok hasznosulását jelenti majd, ha egy korrupciógyanús ügy felmerül; csak mégiscsak itt arról van szó, hogy ez a panaszbejelentő rendszer alkalmas lenne arra, hogy tisztuljon a közélet, hogy tisztuljanak azok a viszonyok, amelyek jelenleg meghatározzák azokat a korrupciós ügyeket, amelyekről mindannyian tudunk, és ebben az országban 10 millió állampolgár tudna információkat szolgáltatni.

Nagyon gyenge a bejelentők védelme véleményem szerint. Az államtitkár úr ugyan említette, hogy van és ténylegesen van is erre vonatkozóan rész a javaslatban, de ez messze nem olyan vonzó, hogy úgy mondjam, messze nem védi olyan szinten a bejelentőket, hogy egy bejelentő valóban megtegye azt a bejelentést.

Mondok konkrétumokat. Nincsen részletesen tisztázva, hogy a bejelentőnek a védelmét egyébként

ki, melyik hivatal, hatóság bármilyen processzban hogyan látja el. Tehát, ha én bejelentem, vagy egy állampolgár bejelent bármiféle ügyet, eseményt ezeken a csatornákon, akkor ki fog engem megvédeni, teszi fel joggal a kérdést a bejelentő. Erre megnyugtató választ ebből a javaslatból nem tud kapni.

Ha jól értjük, nincsen kizárva az ebben a javaslatban, hogy ha bármiféle bizalmas információt, üzleti titkot, netalántán államtitkot szolgáltatna be mint információt a bejelentő, akkor nem indul ellene bármiféle eljárás. Értem én, hogy azt mondja a javaslat, hogy anonimizálva kezelődik az ügy, tehát magyarul, bizonyos módon ilyen módon is védi a bejelentőt a rendszer, de mégiscsak lesz annak nyoma, hogy ki, hogyan és miképp adta azokat az információkat, pláne, hogy a XXI. században minden visszakereshető, visszanyomozható, mindennek nyoma van, akár papíron, akár elektronikusan tette azt a bejelentést az illető, de nincsen arra vonatkozóan semmiféle garancia, hogy ha ő mond egy általa ismert információt, ugyanakkor az sért bármiféle üzleti vagy egyéb érdek, akkor ellene nem indul ilyen eljárás.

Hogy milyen védelemben részesül a bejelentő, ennek kapcsán van szó bizonyos anyagi típusú vagy pénzügyi típusú támogatásról, tehát hogy valójában a védelemnek része lehet, hogy valamiféle pénzügyi támogatást kap a bejelentő, de ez nagyon elnagyolt, nincsen benne igazából konkrétum. Mondjuk, nincsen minimalizálva, hogy legalább mennyi az az összeg, ami erre fordítódik.

Aztán a szakmaitól haladok az igazán fontos politikai kritikáim felé. Ezek közé tartozik, hogy ha jól értem, az ombudsmanhoz telepíti a javaslat azt, hogy kivizsgálja azokat az eseteket, amikor az illetékes hatóság nem vagy nem megfelelően kezeli a hozzá eljuttott információkat és ügyeket. Merem állítani, hogy ez azt fogja jelenteni, hogy ezek az ügyek ott fognak meghalni az ombudsmani hivatalban. Egész konkrétan az elmúlt évek ombudsmani hivatali működése - és ezt többször az éves beszámolók kapcsán tárgyaltuk, és én ki is fejtettem bizottsági szinten is - azt mutatja, hogy manapság az ombudsmani hivatal nem működik jól, nem kezeli az állampolgári panaszokat úgy, ahogy kellene, magyarul: nem az állampolgárokért van.

(17.30)

Valójában az ombudsman is ma már a fideszes gépezet kiszolgálójává vált. Mutatja ezt az, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság bedarálása és az ombudsman alá berakása óta az ilyen típusú ügyekben, tehát a jogsérelemmel kapcsolatos ügyekben is csak az aktákat tologatja a hivatal, és nem ad érdemi információkat az állampolgároknak. Nem bizonyítja ezt jobban más, mint hogy létre kellett hozni egy olyan honlapot, hogy valaszoltekozos.maakos.hu - menjenek föl, tisztelt képviselőtársaim -, és ott szépen látni fogják, hogy ügyek tucatjai várnak arra, állampolgárok ügyei várnak arra, hogy egyáltalán bármiféle választ

kapjanak az ombudsmani hivataltól. Ehhez az ombudsmani hivatalhoz lesz telepítve, hogy majd eljárjon az ilyen típusú panaszokban, amikor más illetékes hatóságok nem járnak el. Ez fából vaskarika, nyilvánvalóan nem fog ez működni.

De az igazi, még ennél is nagyobb politikai probléma nem ez, hanem az az egyébként ujjnyi vastag törvényjavaslatban egy nagyjából - mutatom - ötcentinyi szöveg, az úgynevezett III. fejezet. Ugyanis önök azt tették - és most mondjuk ki nyíltan -, hogy valójában egy uniós irányelv átültetésének apropóján a Fidesz nyers politikai érdekeinek megfelelő javaslatot tettek ide az asztalunkra, amikor ugyanis beleraktak további olyan eseteket, amikor, úgymond, bejelentést lehet tenni, és nevesítették ezeket. Ugye, ez az Alaptörvénybe foglalt alapvető értékek, jogok védelme, és úgymond, a magyar életmód megvédése érdekében történő bejelentésekről szóló fejezet - talán a III. fejezet, ha jól emlékszem -, aminek, rögzítsük, semmi köze nincs az uniós irányelvhez, ilyenről szó nem volt az uniós irányelvben. Ezt önök maguk rakták bele, tisztelt fideszes képviselőtársam, illetve a kormány képviselőjének mondom, tehát szimpla fideszes aljasság az a rész, amit önök ebben művelnek. Semmi mást nem szolgál, mint hogy azt a fajta hangulatkeltést, amit önök évek óta tesznek ezen a téren, annak újabb munitiót adjanak.

Mi ez a négy pont, amit beleraktak még pluszban, amivel bővítették a bejelentendő ügyek listáját? Három olyat, amit egyébként más jogszabály akkurátusan szabályoz, sőt büntet; Btk.-ban is szereplő tetteket is sikerült most ebbe beletenni. Ilyen, hogy a nemzetiségek a politikai közösségünk részei, ilyen az, hogy az elnyomó rendszerek bűneit esetleg valaki tagadja, vagy ilyen az, hogy a nemzeti jelképeinket hogyan és mint védénénk meg. Mind a három esetben külön jogszabályi helyek rendezik ezeket a kérdéseket, megnyugtatóan rendezik, és ráadásul nagyon komolyan szankcionálják is, ha valaki ezeket megsérti.

Semmilyen szükség az égvilágon nem volt erre, hogy ebbe belerakják, sem uniós irányelvi előírás nem volt, sem egyéb más hazai jogalkotási oka nem volt. Csak az volt az oka, hogy lehessen mód utána egy negyedik pontot berakni, ez pedig az, hogy azokat az ügyeket is lehessen jelenteni, amely ügyekben kétségbe vonják a házasság és a család Alaptörvényben elismert szerepét, és az ezzel kapcsolatos panaszoknak is utat adjanak.

Ez mutatja azt, ez a kitétel, önmagában ez a másfél sor az ujjnyi vastag javaslatban mutatja azt, hogy ez a valódi oka annak, hogy ez a javaslat most itt van előttünk. Nem az, hogy három éve született - vagy több mint három éve - egy uniós irányelv, amelynek a hazai jogba való átültetése egyébként kötelező, pusztán ez, az önök, a Fidesz által ebbe a javaslatba berakott és szándékai alapján egy aljas politikai húzás. Mindösszesen arról van szó, hogy ebbe, az egyébként az állampolgároknak akár az előnyére, jó szándékára is bázírozó javaslatba beletettek egy politikai elemet is.

Az, amit ebben az elmúlt években tettek - hadd mondjam el ennek apropóján -, az felháborító. Ez ugyanannak a folyamatnak a része, amelyet elkezdtek 2020-ban azzal, hogy az Alaptörvénybe betették az „anya nő, az apa férfi” elhíresült mondatot, ugyanez, amivel egy évvel később - a 33-as cikkely néven elhíresült törvénymódosítással - transzneműek ezreinek életét tették tönkre. Az égvilágon senkinek az élete azzal a módosítással nem lett jobb, ámde emberek ezreinek lett rosszabb csak és kizárólag önöknek köszönhetően. Jött még a pedofilok elleni törvényjavaslat, amit önök családvédelmi törvényjavaslatnak hívnak, de valójában a gender- és az LMBTQ-közösség elleni hangulatkeltés miatt tették önök ezt ide, a Ház asztalára, és fogadták el. Majd ezt tetőzte be tavaly, az országgyűlési választások napján az önök által szorgalmazott és kiírt népszavazás, és bármennyire sokat törekedtek rá, és bármennyire meghallgattuk tegnap a kormány képviselőjét más ügyben erre hivatkozni, egy érvénytelen népszavazást sikerült összehozniuk ebben a kérdésben; évtizedek alatt az első érvénytelen népszavazás fűződik az önök nevéhez.

Ez a mostani javaslat, ez a mostani kitétel, hogy ebbe a bizonyos panaszbejelentésről szóló uniós-irányelv-átültetésbe beleraktak egy ilyen politikai ütést, ez ugyanennek a hangulatkeltésnek a része. Ezt a DK részéről a leghatározottabban vissza kell utasítanom. Ez annak a politikai játszmának a része, amit a Fidesz évek óta művel, hogy évek óta ezt a közösséget kipécézte, és több százezer ember életét próbálja ellehetetleníteni, ellenük hangulatot kelteni, pusztán azért, mert a politikai szándékaiknak ez felel meg, pusztán azért, mert a politikai stratégiájukba ez illeszkedik bele. Ez a mostani javaslat ugyanezt a célt szolgálja, ugyanarraffelé halad a kormány, amibe az elmúlt pár évben belékormányozta magát.

A DK nevében ezt a leghatározottabban ellenezük, a legaljasabb politikai trükknek gondoljuk, és ezért ezt a javaslatot semmilyen módon nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/3089. számú törvényjavaslat célja elsődlegesen az uniós jogharmonizáció biztosítása, mivel a javaslat az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló 2019. október 23-ai 2019/1937. európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek való megfelelést szolgálja.

Nem kívánom megismételni a Répássy Róbert államtitkár úr által az expozéjában már elmondottakat, illetve a Demeter Zoltán fideszes képviselőtársam vezérszónoklatában elhangzottakat, de fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat I. fejezete a hatályos panasztörvény, vagyis a 2013. évi

törvény újrakodifikálásával a gyakorlatban felmerült kérdések alapján rendezi újra a panasz és közérdekű bejelentés benyújtásának szabályait. A törvényjavaslat II. fejezete az irányelv rendelkezéseinek való megfelelést szolgálja.

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A törvényjavaslat III. fejezete az Alaptörvényben foglalt alapvető értékek és jogok magasabb védelmi szintjének elismerése érdekében, valamint a magyar életmód megvédéséhez fűződő közérdekre tekintettel a benyújtható bejelentések körét szabályozza újra, mely által bárki bejelentést tehet az ellen, aki kétségbe vonja azt, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők, az ellen, aki tagadja a náciok vagy kommunisták bűneit, az ellen, aki akadályozza a nemzeti jelképek tiszteletét és használatát, s az ellen, aki kétségbe vonja a házasság és a család alkotmányjogilag elismert szerepét, vagy a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelmét, vagy a születési nemnek megfelelő önazonosságához való jogot. A törvényjavaslat IV. fejezete a bejelentővédelmi ügyvédre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza, V. fejezete a szükséges technikai szabályozási elemeken túl további törvények pontosítására tesz javaslatot. A javaslat a kihirdetést követő hatvanadik napon lépne hatályba.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dudás Róbert képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! A jelen törvény a preambuluma szerint Magyarország korrupció elleni fellépésével összefüggésben vállalt nemzetközi kötelezettségeire és a nemzetközi szervezetek által megfogalmazott ajánlásokra tekintettel született.

Engedjék meg, hogy csak egy pár mondat erejéig, de visszatérjek a tíz évvel ezelőtti vitában elhangzott kormánypárti hozzászólásokra, felszólalásokra. Mivel Vejkey Imre képviselőtársam után következtem a vitában, hadd kezdjem vele: „Meggyőződésem az, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat időszerű, szükséges és megalapozott a korrupcióellenes küzdelem során. A törvénytervezet egyik novuma, hogy a közszféra mellett támogatja a magánszféra területén is az anti-korrupciós intézkedéseket.” Horváth János vélekedése szerint: „A társadalom, a vállalkozók, a külföldi

befektetők úgy érzik, hogy a magyar társadalom közérzete jobb, mint korábban, annak következtében, hogy kevesebb a korrupció, vagy van egy tudata a társadalomnak, a nemzetnek, hogy a korrupció vagy a rendellenesség ellen fellépjen.” Rétvári Bence azt mondta: „Úgy gondolom, ez egy fontos előrelépés lesz, fontos vállalás volt Magyarország részéről. Január 1-jétől indulhatnak ezek a bejelentések, megtehetik egy közbizalmi szereplőnél, az ombudsmannál, ügyek fognak előkerülni, rendőrségi, ügyészségi nyomozások fognak folyni, bírósági eljárások fognak indulni, és igenis korrupciós bűncselekményekre fog fény derülni e törvényjavaslat során.”

A Jobbik akkori frakciója egyébként ezt a törvényjavaslatot megszavazta, ugyanakkor viszont tíz év távlatából el kell mondjuk, hogy sok mindent nem sikerült megvalósítani a korrupcióüldözés kapcsán. Ne menjünk messzire! Ha a már többek által is említett Völner-Schadl-párost idehozzuk, azt látjuk, hogy kevés olyan ország van a világban, ahol egy minisztérium miniszterhelyettese, akit 83 millió forintos kenőpénz elfogadásával vádolnak - de meggyőződésem, hogy ez még csak az apró ebben az ügyben -, szabadlábban védekezik több mint egy évvel az ügy kirobbanását követően. Az a Schadl György, aki egyébként a Végrehajtói Kamara (sic!) elnöke, több mint egy éve van előzetes letartóztatásban, és még mindig ő a Végrehajtói Kamara (sic!) elnöke. Nem tudom, honnan lehetne - Közép-Afrikából vagy Dél-Amerikából? - ilyen példát hozni még, de gyanítom sehonnan, ahol ez még előfordulhatna, ahol ezt megengednék. Képviselőtársaim, a korrupció elleni harc rendkívül fontos, de látszattervekenységgel nem lehet ellene harcolni.

De térjünk rá konkrétan a javaslatra! Ennek célja, hogy az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló 2019. október 23-ai európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek megfelelő magyar törvényi szabályokat megállapítsa. A javaslat I. fejezete a hatályos panasztörvényt kodifikálja újra. Szerintem nincs baj azzal, ha a gyakorlati tapasztalatok fényében módosítanak, pontosítanak egy jogszabályon. A javaslat II. fejezete az irányelv rendelkezéseinek való megfelelést szolgálja. Ez is rendben van.

A III. fejezet az Alaptörvényben foglalt alapvető értékek és jogok magasabb védelmi szintjének elérése érdekében, valamint a magyar életmód megvédéséhez fűződő közérdekre tekintettel benyújtható bejelentéseket szabályozza. Talán ezt a mondatot kapta fel legjobban a sajtó, erről olvashattunk legtöbbit az elmúlt napokban is. Tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy mit takar a „magyar életmód”. Abban megegyezhetünk, hogy a magyar társadalom sokféle, hál' istennek, sokféle képességgel, tulajdonsággal megáldva, de nem gondolom, hogy merőben eltérő élethelyzettel megáldott honfitársaim életmódját egy kálap alá kéne vonni mindenkinek az élethelyzetével. Én azt gondolom, hogy önök most ismét megkísérelnek egy széthúzást, egy uszítást, egy gyűlöletet és egy ki-rekesztést, ennek az alapját kívánják megteremtteni.

Tartok attól, hogy a gyakorlatban a „magyar életmód” nem a valóságot, hanem a Fidesz akaratát fogja jelenteni, s már oly sokszor láthattuk, hogy ezt képes minden körülmények között rákényszeríteni a magyar társadalomra, a magyar emberekre.

A javaslat szerint a belső visszaélés-bejelentési rendszerben és az elkülönített visszaélés-bejelentési rendszerben bejelenthető, ha kétségbe vonja, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei is államalkotó tényezők, tagadja a nemzetiszocialista és kommunista diktatúrák bűneit, akadályozza a nemzeti jelképek tisztelétét és használatát. Abszolúte nem vonom kétségbe ezek fontosságát és létjogosultságát, de erre a három kategóriára jelenleg van törvényi védelem. Van törvényünk a nemzetiségek jogairól, a büntető törvénykönyv pedig bünteti a közösség tagjai elleni erőszakot, a nemzetiszocialista vagy kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadását és a nemzeti jelkép megsértését. Azt gondolom, hogy ezen tényállások erős védelem alatt állnak a Btk. alatt, és azzal is tisztában vagyok, hogy a javaslatban szerepel a feladat- és hatáskörrel rendelkező szerv részére történő továbbítási kötelezettség. Csak akkor nem értem a párhuzamos szabályozást. Nem melleleg a legtöbb eljárásban az áttétel most is működik.

A 4. pontot (*sic!*) nem érzem kellően pontosnak, illetve úgy érzem, hogy önök nem annak megfelelően hoznak meg más döntéseket, mint ami a 4. pontban (*sic!*) szerepel. Eszerint panasszal lehet élni az ellen, aki kétségbe vonja a házasság és a család alkotmányjogilag elismert szerepét vagy a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelem és gondoskodás, valamint születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát. Ez mind szép, jó és támogató, de elég ál-szentnek tartom, amikor a Fidesz pontosan a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődését veszélyezteti akkor, amikor a pedagógusokat ellenségként kezeli, amikor nem biztosítja az oktatáshoz a megfelelő forrásokat, amikor a tanárokat nem becsüli meg a kormány sem anyagilag, sem erkölcsileg. Önök a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődését veszélyeztetik akkor is, amikor az orvosokat és az egészségügyben dolgozókat, a Magyar Orvosi Kamarát állítják be minden probléma forrásaként az egészségügyben, amikor csak lebegtetik a kórházak adósságállományának rendezését, amikor átgondolatlan reformokkal alakítják át az ügyeleti rendszert.

Az igazság az, kedves kormánypárti képviselőtársaim, hogy az önök kormánya, az önök politikusai rendszeresen kiszemelnek egy réteget, ütök, vágják, bántják őket, ellenségképet kreálnak, ellenségképet keresnek folyamatosan és démonizálnak. Nem tudom, hová vezet ez az út, de tartok tőle, hogy nem jó irányba, az egész magyar társadalom számára káros hatások miatt pedig katasztrofális irányba. Köszönöm szépen. (*Taps a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Első és második olvasásra is kissé zavarosnak tűnik ez a javaslat. Talán egy célt tévesztett lövedékhez tudnám hasonlítani, vagy álcselekvéshez, amellett, hogy párhuzamosságot és többrétegű szabályozásokat hoz létre a jogrendszerben.

Rögtön az első kérdésem az lenne - mert felsejlenek a 2003 és 2010 közötti közigazgatási tapasztalataim -, hogy akkor most újabb szabályzatokat is gyártania kell akár a magánszférában, akár a közszférában is azoknak a munkahelyeknek, ahol ezeket az intézkedéseket be akarják vezetni. Aztán a magyar jogi nyelvezettől is egy kicsit idegen kifejezések vannak itt, mint a munkáltatói visszaélés-bejelentési rendszer, bejelentővédelmi ügyvéd, tehát a jogintézmény jogintézményének a jogintézménye, a papírozás újabb lepapírozása, meg annak a lepapírozása. Attól tartok, hogy majd előírásra kerül - amivel persze néhány ügynevezett szakértő meg ügyvéd lehet, hogy nagyon jól fog járni -, hogy különböző szabályzatokat el kell készíteni, aztán ezeknek a szabályzatoknak a döntő többsége ugyanott végzi, valamelyik íróasztal fiókjában vagy valamelyik szekrény polcán, és a lőtéren vánszorgó bolhás kutyát sem fogja érdekelni, hogy mi van ezekben a szabályzatokban, és soha a büdös életben nem fogják alkalmazni, csak elkészítik azért, mert valamelyik nagyokos itt Pesten előírta.

(17.50)

Mert most akkor valljuk be őszintén, hogy nagy-részt erről szól a történet!

Rendkívül nagyvonalú, hogy legalább a 10 ezer fő lakosságszám alatti településeket és az 50 főnél kevesebb munkavállalót foglalkoztató vállalkozásokat mentesítik ezen túlszabályozás alól, de megjegyzem egyébként, hogy az 50 és 249 közötti munkavállalói létszámmal rendelkező vagy a 249 munkavállalói létszám fölötti vállalkozások sem fognak repesni az örömtől, amikor az ezredik adminisztrációs terhet a nyakukba zúdítja az állam.

Pontosan arról beszélünk, hogy sok esetben egy vállalkozás működését vagy egy közigazgatási szerv, például egy önkormányzat, egy polgármesteri hivatal működését a 10 ezer főnél nagyobb lakosságszámú településeken is le kellene egyszerűsíteni. Az elmúlt 30 évben nagyon sok esetben joggal panaszkodott a közigazgatás, főleg az alsó szintű közigazgatási szervek, különösen kisebb polgármesteri hivatalok arra, hogy a parlament legyen kedves, legyen szíves egyszerűbb eljárásrendeket kialakítani, hiszen a feszültség az állampolgárok és a közigazgatási döntéshozó között helyben csapódik le; joggal mondják azt a közigazgatásban dolgozó kollégák, hogy ők csak azt, azokat a

szabályokat tudják alkalmazni, amelyeket az Országgyűlés megalkot, vagy éppen egy minisztérium megalkot, ők attól nem tudnak eltérni, és azt, ugye, önkormányzati rendeletben sem egyszerűsíthetik le, nem írhatják felül, hiszen, ugye, alacsonyabb jogszintű jogszabály magasabb szintű jogszabállyal ellentétes nem lehet. Na most, ehhez képest az $n+1$. vagy az $x+1$. szabályozást kapják a nyakukba.

Nem vitás, hogy fontos védett tárgyköröket jelöl meg a javaslat, az összes nagyon-nagyon fontos, de az is biztos, hogy ettől jóval erősebb, hatékonyabb eszközök is vannak ezen jogi tárgyak vagy ezen tárgykörök hatékonyabb védelmére. Itt van mindjárt rögtön a büntetőjog is. Ugye, általában ezen cselekményeknél a nagy nyilvánosság előtt történő elkövetés, például a nemzetiszocialista vagy kommunista diktatúrák bűneinek tagadása vagy relativizálása jellemzően nagy nyilvánosság előtti elkövetéshez kötött. Kíváncsi vagyok, hogy itt esetleg egy nagy nyilvánosság előtti nem minősülő elkövetés esetében akkor milyen szankciók lesznek foganatosíthatóak.

Legyártják a szabályzatokat a munkáltatók a magánszférában és a közszférában, és milyen jogkövetkezményeket lehet ehhez fűzni? Hát, úgy tűnik, mintha elkezdtek volna egy mondatot, nem fejezték be. Elkezdtek egy szabályozási kört vagy elkezdtek egy eljárásrendet, egy eljárási menetet, és nem fejezték be, mert önöknek sincs ötlete arra, hogy mi lenne a gondolat megfelelő befejezése, hogy milyen jogkövetkezményeket lehetne ehhez fűzni.

Biztos, hogy az ügyvédek egy része nagyon fog örülni annak, hogy bejelentővédelmi ügyvédként akár fix havi megbízási díjért vagy eseti megbízási díjért elláthat ilyen tevékenységet, az adott vállalkozásokra pedig újabb bujtatott, kvázi közteherként fog nehezedni ezen költségek kifizetése. Majd biztosan lesznek előbb-utóbb külön listák alapján igénybe vehető szakértők, akik kizárólagos jogosultsággal bírnak majd ezeknek a semmit érő szabályzatoknak vagy majdnem semmit érő szabályzatoknak az elkészítésére.

Ahelyett, hogy a közigazgatás a minél gyorsabb, lehető legegyszerűbb eljárásrendeken belüli döntések meghozatalával lenne elfoglalva, ahelyett, hogy az adott vállalkozás termelne, gyártana, előállítana, szolgáltatást nyújtana, kereskedne vagy éppen a tevékenységi körének megfelelő feladatokat látná el, majd megint azzal lesznek elfoglalva, hogy a huszonötzredik szabályzatot megírják.

Hát, egész őszintén, tisztelt államtitkár úr, biztos, hogy szerepel Magyarország első ötszáz legfontosabb problémája között az, amit itt látunk, hogy most, egy soha nem látott, világtörténelmi helyzet kellős közepén, egy gazdasági válság kellős közepén ez a legnagyobb probléma? Mert védeni kell a házasság és a család intézményét, ez nem kérdés, és védeni kell mindazokat a tárgyköröket, amelyek itt szerepelnek, de egyrészt ezek védelme egyfelől már megvalósult, másrészt pedig nem egy panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló törvényjavaslatban kellene ezt - idézőjelbe téve - tovább fokozni.

Arra még nem gondoltak esetleg, hogy mondjuk, a munkahelyeken belüli belső feszültségeket is fokozzák? Mert azért, valljuk be őszintén, sajnos egyes helyeken vannak hagyományai a vamzertartásnak meg a spiclikedésnek, adott esetben valótlan bejelentések megfogalmazásának. Hogyha valami törvénysértő történik, akkor nem egyszerűbb a rendőrséghez, ügyészséghez fordulni, ezt még meg kell tetézni, egy újabb párhuzamosságot bevezetni? De én úgy éreztem az expozejából, hogy kicsit ön is ködösnek érzi ezt az egész történetet, és lehet, hogy ha szívére teszi a kezét, vagy ha ön döntötte volna el ezt, nem biztos, hogy bekerül ez a javaslat az Országgyűlés elé.

Úgyhogy én választ várnék azokra a kérdésekre, hogy végül is milyen jogkövetkezményekkel számolhatnak azok, akik ellen bizonyíthatóan megalapozott módon tesznek panaszt. Hogy kapcsolódik ez például mondjuk a munkajog tárgykörébe? - mert ne csak a büntetőjogról beszéljünk. Milyen munkajogi szankciókat lehet ehhez fűzni? Az ellen hogy lehet védekezni? Mert azért arra is adjunk esélyt, hogy mondjuk, adott esetben a panasz csak mondjuk a munkahelyi furkálás, konkurenciaharc egyik eszköze lesz, amit most éppen egy, a szó átvitt értelmében vett jogi éles kés formájában épp a parlament akar egyesek kezébe adni, akik mondjuk, ezzel nem éppen jogszerűen akarnak eljárni, vagy nem jogszerűen akarják használni ezt az eszközt. Esetleg meghurcolnak embereket csak azért, hogy a munkahelyi előmenetelüket ezzel akadályozzák meg, amikor elég sok intrika van bizonyos munkahelyeken akár a közszférában, akár a magánszférában, ha előrejutásról van szó, főleg most, amikor a munkanélküliség azért sajnos emelkedni fog? Szóval, számomra egy kicsit meglepő, hogy önök ott az Igazságügyi Minisztériumban ráérnek arra, hogy ilyen szabályzatokkal vagy ilyen szabályozásokkal is foglalkozzanak. Ettől ezerszer nagyobb problémáink vannak.

Vagy éppen talán tisztázni kellene, hogy a már sokat emlegetett Völner-Schadl-ügy számai milyen magasra nyúlnak, mert mondjuk, ott egy kicsit erősebb szabályozásokat kellene alkalmazni. Vagy éppen a korrupció felszámolásában egy korrupciófeltáráshoz szükséges hatékonysághoz képest ilyen harmatgyenge eszközök majd elegendőek lesznek? Hát, Völner Pál és Schadl György az életben nem bukott volna le, most is vígan élné világát, könnyen lehet, hogy Völner Pál itt ülne, abban a székből vagy fotelben, amelyben most ön ül, államtitkár úr, hogyha az egyik idióta társuk, akire már rádolgozott a Nemzeti Védelmi Szolgálat, nem kezd logomán módon olyan fecsegésbe, nem kezd el egy olyan fecsegést, aminek a végén aztán az NVSZ vérszemet kapott, és villámgyorsan Schadl György nyomára akadtak, a többi meg már ismerjük a sajtóból. Hát, az sem egy munkahelyi panasszal indult meg a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló törvény passzusainak alkalmazásával.

És aztán mellel voltak olyan titkosszolgálati eszközök, amelyek segítettek feltárni azt a korrupciós cselekménysorozatot, amelynek a kapcsán nekem is

szilárd meggyőződése, hogy a Völner Pál-i 83 millió forint meg a Schadl Györggyel összefüggésbe hozott közel 1 milliárd forint csak a Jéghegy csúcsa. Mert azért az ügynek a kapcsán feltűntek egyelőre olyan magas szintű politikai védettséget élvező nagyragadozók, ugye, akik egyelőre, úgy látszik, hogy a legmagasabb védelmet élvezhetik, akikről azért közismert, hogy mondjuk, 83 millió forintot talán szerény kávépénznek tekintenek, és egyenesen sértésnek vennék, hogy őket csak 83 millióval akarják lekenyerezni. Hát, azt nem ez a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló javaslat fogja majd feltárni, vagy fogja majd eltántorítani a jövőben az elkövetőket az ilyen cselekmények elkövetésétől. Én tehát egy ilyen elterelésnek vagy látszatcselekvésnek tartom ezt az egészet azzal együtt, hogy - megint mondom - fontosak ezek a védett jogi tárgyak, csak azoknak a védelme, én úgy gondolom, jelen pillanatban biztosított.

De hogyha a magyar életmód megóvása vagy egyébként az emberek életminőségének a megóvása vagy növelése igazán fontos lenne, akkor tudnék önöknek néhány tippet adni, hogy mondjuk, az oktatás- és egészségügy minőségének jelentős növelésével ezt hogyan lehetne elérni. Mondjuk, a magyar életmódot az az eset sérti, amit itt Dúró Dóra napirend előtti felszólalásában elmondott, és amelyre egy meglehetősen cinikus válasz érkezett a kormányzat részéről, az egyik államtitkár részéről. Mondjuk, az iskolai erőszak visszaszorítása nagyon jelentősen javítaná a magyar életmódot. A normális minőségű oktatás tudná védeni a magyar érdeket, a kiváló minőségű egészségügyi ellátás tudná szolgálni a magyar emberek életét, akik a gatyájukat odafizették adók és különböző közterhek formájában életük végéig, és azokét a magyar férfiakét, akiknek jelentős része nem éri meg az öregségnyugdíjas-kort, és azelőtt meghalnak, mielőtt az állam egyetlen forint nyugdíjat kifizetne nekik. Vagy ha a most romló közbiztonság és a szétesőben lévő rendőrség be tudná tölteni az Alaptörvényben és egyébként a vonatkozó ágazati törvényekben előírt kötelezettségét, az javítaná a magyar életmódon, az javítaná a magyar életminőségen.

Az valóban a dolgok mélyére hatoló változás lenne, hogyha ezekhez a szabályozásokhoz nyúlának hozzá, hogyha érdemi béremeléseket, bérfejlesztéseket hajtanának végre, és egyéb intézkedéseket tennének az oktatás, az egészségügy, a rendvédelem területén, és nem szabályok írogatására, szabályzatok írogatására köteleznék akár a közigazgatás szereplőit, akár a munkáltatókat, vagy látnák el megrendeléssel azt a szűk kedvezményezett kört, amely az elmúlt 13 évben bőven ki volt tömve akár adófizetői forintokkal, akár egyéb lehetőségekkel.

Úgyhogy ezekre a kérdésekre és felvetésekre várnék az államtitkár úrtól mellébeszélésektől mentes, pontos válaszokat. Köszönöm.

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által

felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Paulik Antal szlovák nemzetiségi szószóló úrnak, aki nemzetiségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon! Öné a szó.

PAULIK ANTAL nemzetiségi szószóló: Ďakujem za slovo pán predseda! Köszönöm a szót, elnök úr. Vážený pán predseda! Vážené panie poslankyne a páni poslanci! Vážený pán štátny tajomník! Vo svojom príhovore informujem Vás o stanovisku Výboru národnosti v Maďarsku k návrhu zákona číslo T/3089 o pravidlách, súvisiacich s oznamovaním sťažností, oznámení vo verejnom záujme a nahlasením zneužívania právomoci. Výbor predložený návrh preukoval na svojom včerajšom zasadnutí.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Felszólalásomban ismertetem önökkel a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságának a véleményét a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló T/3089. számú törvényjavaslatról. A törvényjavaslatot bizottságunk a tegnapi ülésén tárgyalta.

Ahogy a törvényjavaslat indoklásának bevezetőjében is olvasható, ez a most előttünk fekvő jogszabálytervezet hosszú előélettel, több korábbi törvényben összefoglalt szövegváltozattal rendelkezik. A kiterjedt jogi szabályozás mellett, mintegy azzal párhuzamosan, a Magyarországon élő nemzetiségek szempontjából nem érdektelen, ha a mai vitában elhangzik néhány olyan törvény címe is, amelyek a rendszerváltoztatást követően a hazánkban élő kisebbségi nemzetiségi közösségek jogait, azok megélésének garanciáit biztosították.

Mindenekelőtt fontosnak tartom megemlíteni a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvényt, amely a modern kori magyar jogalkotás első kisebbségvédelmi törvénye volt. Már ez a jogszabály is tartalmazta azt a rendelkezést, miszerint a külön törvény alapján létrejött intézmény, az állampolgári jogok országgyűlési biztosa, illetve hivatala figyelemmel kíséri a hazánkban élő nemzeti és etnikai kisebbségek jogainak érvényesülését. Az 1993. évi LIX. törvénnyel létrejött hivatalon belül önálló szervezetben működött a nemzeti és etnikai kisebbségek jogainak országgyűlési biztosa, aki hatáskörében, megkeresések nyomán eljárta a nemzeti vagy etnikai jogok megsértésével kapcsolatos panaszok nyomán.

A 2011-ben elfogadott Alaptörvény, majd az annak rendelkezései nyomán megszületett, az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXL. törvény, illetve a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény újradefiniálta a nemzetiségek jogainak keretrendszerét, illetve az azok érvényesülését figyelemmel kísérő intézményes ellenőrzés működésének feltételeit. Fontos megemlíteni, hogy e változásokat követően is fennmaradt az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalában a nemzetiségi jogok biztoshelyettesének önálló hatásköre.

Az elhangzott áttekintést azért tartottam fontosnak ismertetni, hogy jelezzem, hogy a most beterjesztett jogszabálytervezet több más, az Alaptörvényben foglalt társadalmpolitikai alapvetés mellett figyelmet szentel a nemzetiségi jogokkal kapcsolatos panaszok és közérdekű bejelentések vizsgálatának. Ahogyan azonban azt már említettem, a nemzetiségi jogok érvényesülésének, azok hivatalok általi biztosításának és a végrehajtásuk ellenőrzésének keretszabályozása korábban is létezett. Mind az ombudsman nemzetiségi jogok érvényesülését nyomon követő helyettese, mind a korábbi Egyenlő Bánásmód Hatóság, mind pedig annak jogutódja folyamatosan biztosította és biztosítja az érintettek számára a panaszok benyújtásának lehetőségét, majd az azok nyomán lefolytatott vizsgálatok eredményéhez való hozzáférést. Nem utolsósorban az évenkénti ombudsmani beszámoló részletesen tárgyalják az e területen lefolytatott vizsgálatok számát, tárgyát, azok végeredményét és a vizsgálatok lezárását követő esetleges intézkedéskezdeményezések alanyait és tárgyát.

Tisztelt Ház! A most beterjesztett szabályozás elsődleges oka, ahogyan azt az indoklásban is olvashatjuk, hogy az Európai Unió szervei az elmúlt időszakban fontos, a korábbiakhoz képest még hangsúlyosabb célkitűzésként jelölték meg a tagállamok részére az uniós jog megsértésével kapcsolatos visszasságok feltárását, az azokkal kapcsolatos fellépést.

Eppen ezért a törvényjavaslat célja, hogy az uniós elvárásoknak megfelelően, a hazánkban korábban is létező szabályozások figyelembevételével új magyar törvényi szabályokat állapítson meg. A szabályozási koncepció kiindulópontja az volt, hogy Magyarország a hatályos jogszabályok jogintézményeinek a fenntartásával biztosítsa az Európai Unió vonatkozó irányelvével való összhangot úgy, hogy csupán a legszükségesebb esetekben hozzon létre új jogintézményt.

A korábban már említett 2013. évi szabályozás, a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló törvény által bevezetett új jogintézmények, amelyek közül kiemelendő az alapvető jogok biztosa által működtetett elektronikus védett bejelentési rendszer megteremtése, a munkáltatói visszaélés-bejelentési rendszer szabályozási keretei, továbbá ezen utóbbi jogintézménnyel összhangban a bejelentővédelmi ügyvédekre vonatkozó rendelkezések megléte biztosítják a most előttünk lévő törvény hatálybalépésének zökkenőmentességét. A panaszosok, bejelentők személyi adatainak, illetve a velük szembeni hátrányos intézkedések meghozatalával szembeni védelmét szolgáló intézkedések pedig fontos garanciákat jelentenek a rendszer egészének a jövőbeni működésében.

Bizottságunk, tekintettel a hatáskörébe tartozó terület speciális voltára, természetesen a jogszabálytervezet tartalmát a nemzetiségi jogok érvényesülésének biztosítása szempontjából vizsgálta. A tegnapi bizottsági ülésen kevésbé vizsgáltuk a tervezetnek a korrupció megelőzését célzó rendelkezéseit. A szabályozás ezen része valamennyi magyar polgárhoz

hasonlóan érinti a nemzetiségi közösségek tagjait is. Annyit azért meg kívánok említeni, hogy a gazdasági és közszférában megfogalmazódó panaszokkal, valamint a közérdekű bejelentésekkel kapcsolatos jogszabályi garanciákat a magunk részéről üdvözljük, és bízunk abban, hogy azok a gyakorlat során biztosítják majd a panaszosok és a bejelentők személyi adatainak védelmét, illetve azt, hogy a panasztételt követően annak okán ne érhesse őket hátrányos intézkedés.

Ahogy a törvénytervezet szövegéből, illetve itt a vitában elhangzottakból is kiderül, a törvényjavaslat III. fejezete, az 50. §-ban egyéb, az Alaptörvényben foglalt értékek, alapvetések mellett nevesítve foglalkozik a Magyarországon őshonos nemzetiségekkel, illetve azzal az esettel, ha valaki megkérdőjelezné a Nemzeti hitvallásban rögzített nyént, miszerint a hazánkban élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Ebből fakadóan mind az Alaptörvény, mind pedig a felszólalásom első részében is említett jogszabályok védelemben részesítik közösségeink tagjait.

Mindig bízunk és bízunk abban, hogy e védelem, illetve a garantált nemzetiségijog-védelem mellett nem fordulhat elő a nemzetiségekhez tartozókkal szemben jogsértés, az egyenjogúságukkal kapcsolatos sérelem. Mégis - és ezt megerősítik szószólótársaim, valamint a szintén már említett, a nemzetiségi jogok megsértését monitorozó szervezetek - számos szomorú esetről tudunk. Sok esetben kellett a nemzetiségekhez tartozók sérelmére elkövetett jogsértési ügyekben az alapvető jogok biztosához vagy helyetteséhez, a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét ellátó biztoshelyettes asszonyhoz és hivatalához, ahogyan a korábbi Egyenlő Bánásmód Hatósághoz is fordulnunk annak érdekében, hogy a valamely nemzetiséghez tartozó egyének, vagy akár egész nemzetiségek kárára történt jogsérelemeket vizsgálják ki és segítsék azok háttérének feltárását, valamint az elkövetőkkel szembeni fellépést.

Fajsúlyosabbak azok az esetek, amikor egy nemzetiség egészét éri sérelem akár munkáltatók részéről vagy - és ezt még súlyosabbnak tartom - önkormányzat, esetleg valamely médiaszolgáltató részéről. Ez utóbbi napjainkban a virtuális térben folyó vitákban is egyre gyakrabban előfordulhat, és tapasztalataim szerint egyre gyakoribb is. Az egy más kérdés, hogy az ezekben nevesített nemzetiségi közösségek tagjai, intézményei között akad-e olyan magánszemély vagy közösség, aki egy internetes komment vagy ott közzétett program nyomán felvállalja a panasztételt. Bízom benne, hogy ez a törvényjavaslat is visszatartó erőként fog hatni sok esetben, és az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala, biztoshelyettes asszony és munkatársai más, számunkra fontos kérdésekkel tudnak foglalkozni a jövőben.

A javaslat szerint az 50 fő feletti cég és a 10 ezer fő feletti települések helyi önkormányzatai esetében létrehozandó egy új belső visszaélés-bejelentő rendszer,

aminek a segítségével az esetleges gyűlöletbeszéddel összefüggő eseteket is lehet majd kezelni. Érzésem szerint ez nem feltétlenül jelent majd megoldást például az online médiában sajnos gyakran megjelenő vállalhatatlan, nemzetiségek elleni kirohanásokra. Hosszabb időtávon azonban a működése, valamint az ide beérkező panaszok valós kezelése, az ezzel kapcsolatos információk terjedése nyomán hozhat az egész társadalomra kiterjedő változást ezen a területen is.

(18.10)

A most a plenáris ülés elé terjesztett törvényjavaslat gyakorlati végrehajtása meglátásom szerint sok olyan, látszólag nemzetiségi közösségekre irányuló konfliktust hozhat majd felszínre, amelyekről azok vizsgálata során végül is kiderülhet, hogy valójában konkrét személyek közötti, egyéni jellegű nézeteltérésekre, feszültségekre vezethetők vissza, és nem etnikai jellegűek. Így ezek nyilvánosságra kerülése hozzájárulhat a Magyarország politikai közéletére az elmúlt évtizedekben jellemző, nemzetiségeket támogató légkör megerősítéséhez.

Tisztelt Ház! A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló törvényjavaslatot áttekintette, annak nemzetiségi vonatkozású elemeit részletesen megvitatatta. E vita eredményeképpen bizottságunk támogatja a jogszabálytervezet elfogadását. Ākujem Vám za pozornost. Kőszőnőm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNŐK: Kőszőnőm szépen, szőszőlő űr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszőlalásokra lenne lehetősėg. Mivel senki nem jelentkezett, további képviselői felszőlalások következnek. Megadom a szőt Tordai Bence képviselő űrnak, Párbeszėd-képviselőcsoport. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszėd): Kőszőnőm a szőt, elnök űr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Legyűnk nagyon egyértelműek: ez a bejelentővėdelmi törvény azért lehet most a magyar Országgyűlés előt, mert Jávor Benedek még párbeszėdes európai parlamenti képviselőként kidolgozta azt az irányelvtervezetet, amelynek az átűltetésére most itt a fideszes kormány kísérletet tesz.

Jávor Benedek az Európai Parlament zőldfrakciójának tagjaként már 2014-ben elkezdett dolgozni egy átfogó, európai szintű bejelentővėdelmi szabályozáson, hiszen mi zőldek az átláthatóságban, a tisztességben hiszűnk, és ennek az intézményes feltételeit szeretnėnk megteremteni. A civilekkel és szakértőkkel, illetve a zőldfrakcióval közősen végzett munka eredményeképpen elkészűlt az az irányelvtervezet, amely alapján az Európai Bizottság megalkotta a saját bejelentővėdelmidirektíva-tervezetét 2018-ban, és ezt fogadta el az Európai Parlament 2019-ben, ami aztán az év ősszel hatályba is lépett.

A magyar kormánynak 2021 decemberéig lett volna kötelessége ezeket az irányelveket átűltetni a magyar jogrendbe. Nem végezték el a munkájukat. Nem előtőz vannak késedelemben, de hát itt nemcsak a kormányzásra való képtelenség, hanem a szándék hiánya is nagyon világosan látszik. A Fidesz-kormány a legkevésbé sem érdekelt abban, hogy megvėdjűk a közérdekű bejelentéseket, hogy valóban kivizsgálják azokat a közérdekű panaszokat, amelyek például a közpénzek ellopását illetik.

De akkor sem voltak túl lelkesek, amikor a magyar Országgyűlésben az uniós irányelv alapján kidolgozott, egyrészt egy korrupcióellenes ügyészségről szőlő, másrészt az abba integrált bejelentővėdelmi szabályozást tartalmazó törvényjavaslatokat adtuk be a Párbeszėd-frakció részéről. Tőbb alkalommal is megtettűk ezt. Ha valóban lenne az átláthatóság, a korrupció elleni küzdelem iránt bármiféle elkötelezettség, akkor nem szavazták volna le a kormánypárti képviselők minden alkalommal már a bizottsági szakaszban ezeket a párbeszėdes javaslatokat.

Most is, amit benyűjtottak, nagyon kevés problémát orvosol, és nagyon súlyos és számos új problémát vet fel. A legnagyobb gond, ami kimaradt a törvényjavaslatból, és ami leleplezi a kormányzat valódi szándékait, egyebek között a névtelen bejelentésekre vonatkozó szabályozás, egyszerűen ezeket nem hajlandók vizsgálni, miközben pontosan tudjuk, hogy Magyarországon milyen kockázatot vállal az, aki névvel vállalná a kormányközeli korrupció bejelentését. Ezek után, ha valóban szeretnėnek ez ellen küzdeni, legalább fenntartani az Unió felé a látszatot, hogy valóban foglalkoznának a panaszokkal és közérdekű bejelentésekkel, akkor nyilvánvalóan nem hagyták volna ki a törvényjavaslatból az erre vonatkozó részeket.

De talán nem is az a legnagyobb gond, amit kihagytak, hanem az a legnagyobb probléma, amit beletartak, és ami a legkevésbé sem a Jávor Benedek által kidolgozott uniós irányelv logikáját követi. Ez teljesen saját fejlesztés, fideszes szabadalom, ha úgy tetszik, ez a csurkista megfogalmazásokat idėző, magyar életmód védelméről szőlő III. fejezet, amely, ha egy kicsit kevésbé lennėnek őszintétlenek, akkor kimondanák, hogy tulajdonképpen mely társadalmi csoportok elleni uszításra van kifejlesztve. *(Dr. Répássy Rőbert: Például?)* Például - ha már államtitkár űr így rákérdezett -, például és elsősorban és mindekelőt az LMBTQ-emberek elleni támadásra használják ezt is. Ez a maguk szőnalmas, bigott, homofób propagandájának a része. És pontosan tudják, hogy ez nemcsak a jóérzésű magyar embereknél veri ki a biztosítėkot, hanem kiveri a biztosítėkot az Unióban is, amely meg fogja támadni ezt a véleményszabadságot, szőlásszabadságot, a lelkiismeret szabadságát nyilvánvalóan keresztvező magyar szabályozást, és akkor maguk megint eljászhatják ezt a szokásos kis pávatáncsal elegy kuruckodó szabadságharcot a magyar emberek érdekeivel szemben.

Tehát miközben maguk végtelenül álszent, képmutatónak a keresztény, konzervatív értékekről papolnak, ezenközben pontosan tudjuk, hogy közpénzt lopnak, kábítószereznek, prostituáltakkal élnek szexuális életet, vagy éppen 25 fős drogos orgiákról karanténidőszakban ereszcatornákon menekülve alázzák meg magukat. Ez a maguk valósága... (Dr. Répássy Róbert: *Az a brit miniszterelnök volt!*) Tessék? (Dr. Répássy Róbert: *Az a brit miniszterelnök volt!*) Nem, sajnos egy fideszes EP-képviselőről beszélünk. Mindenki tudja, tehát a világ legnagyobb sztorijainak egyike. (Dr. Répássy Róbert: *A brit miniszterelnök bele is bukott.*) Úgyhogy, államtitkár úr, ne próbáljon úgy tenni, mintha ez valami újszerű történet lenne a mi kis életünkben. Brüsszelben már emlékhelye van annak, ahol a maguk bigott, homofób Alaptörvényét megszövegező fideszes EP-képviselő megpróbált egy többszörösen törvénytörő orgiából elmenekülni.

Úgyhogy nagyon szépen kérem önöket, hogy hagyják abba akár a felszólalásaikban is ezeket az álszent papolásokat, akár az ilyen jellegű törvényjavaslatok benyújtását, mert pontosan tudjuk, hogy mire megy ki a játék, és pontosan látja mindenki, akinek van szeme erre, hogy maguk tökéletesen hiteltelenek ebben az ügyben. Az egyetlen céljuk, hogy megint gyűlöletet keltsenek, megint eltereljék a figyelmet a saját kudarcos kormányzásukról és a közpénzek szétlopásáról, a demokrácia leépítéséről. Ehelyett az „oszd meg és uralkodj” elvét próbálják követni, és a magyarok egy részének legrosszabb érzéseire, érzelmeire játszanak rá, és szítják azt a gyűlöletet, amit éppen hogy csillapítani és orvosolni kellene.

Látjuk, hogy ez a törvényjavaslat is végső soron a putyini propagandát követő politikájuknak a része, és a legkevésbé sem a magyar közélet korrupciótól való megtisztítása érdekében hozták, hiszen amint azt a Völner-Schadl-Rogán-ügyben látjuk, itt nemcsak tíz- és százmilliárdot lopnak el, hanem tíz- és százmilliárdot is, csak az ezzel kapcsolatos miniszteri és még magasabb szintű érintettségeket nagy műgonddal eltusolják. De halljuk, látjuk azokat a kiszivárgott hangfelvételeket, amelyeken a maguk miniszterhelyettese és a maguk egyik intéző embere, a Végrehajtói Karnak azóta is valamilyen módon hivatalban lévő elnöke arról beszélnek, hogy a 35 éves koncesszió ügyét hogyan intézzék el. Hát, látjuk ezeket a 35 éves koncessziókat, amelyeket Rogán Antal intéz, és Mészáros Lőrinc kivittelez, és a sok száz milliárdos hasznot, amit a magyar adófizetőktől tulajdonítanak el, azt meg szépen szétosztják egymás között. Látjuk, hogy ezt a gyakorlatot semmilyen áron nem hajlandók megváltoztatni.

Ez a törvény természetesen, ha hatályba is lép, nem fogja orvosolni ezt a problémát, hiszen az a maguk rendszerének a lényegét, a gerincét érintené, azt roppantaná meg. Úgyhogy roppant meglepő lenne, ha egy valódi, érdemi antikorrupciós és bejelentővédelmi szabályozás menne át a magyar Országgyűlésen, olyan, amelyet a párbeszéd Jávor Benedek ki-dolgozott, és számos alkalommal benyújtottunk.

Nincsenek illúzióink, tudjuk, hogy önök nem fogják feladni a lopás alapelvét, és inkább egy ilyen bigott, ideológiai, homofób háborút indítanak a magyar társadalom egy jelentős hányada ellen, mintsem hogy érdemi törvényhozási munkát végezzenek. Ez végtelenül sajnálatos, tökéletesen szégyenteljesen, és a Párbeszéd részéről természetesen ehhez semmilyen módon nem fogunk asszisztálni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps az ellenzéki padso-rokból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. (Nem érkezik jelzés.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Jelzésre:) Igen. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak és Államtitkár Úr! Igyekszem tárgyilagos maradni, nem úgy, mint néhány hozzászóló.

Az expozé elején elmondtam, hogy ez egy európai uniós irányelv, amit át kell ültetni. Most Tordai Bencétől megtudhattuk, hogy Jávor Benedeknek köszönhetjük ezt az irányelvet. Ráadásul Tordai Bence arra is rámutatott, hogy már rég át kellett volna ültetnünk a magyar jogba ezt az irányelvet.

(18.20)

Tehát Tordai Bence, bár biztos nem akarta, de helyettem is válaszolt néhány kritikára, így minden, ami rossz ebben az irányelvben, azt Jávor Benedeknek köszönhetjük. (Tordai Bence tapsol.) És az, hogy miért kell ezzel foglalkoznunk, miközben a szomszédunkban háború dúl, azért kell ezzel foglalkoznunk, mert az Unió megbüntet bennünket, ha nem ültetjük át ezt az irányelvet. Tehát nagyjából köszönöm szépen Tordai Bencének, hogy rámutatott ezekre a lényeges tényekre.

Aki eddig sokallta azt a lehetőséget vagy azt az adminisztrációs terhet, amit jelent ez az új szabály, az azt is megtudhatta, hogy ha Tordai Bence írhatta volna ezt a törvényt, akkor még a névtelen bejelentőket is védenünk kellene, és a névtelen bejelentéseket is még komolyan kellene venni, és akkor tényleg már A tanú című filmben érezhetjük magunkat, ahol a névtelen bejelentőket is védték a tűzoltók. Talán emlékeznek erre az esetre.

Nos, tisztelt Ház, visszatérve a törvényjavaslatra, az szinte kizárólag az irányelvet hajtja végre, az irányelvet ülteti át, és ahogy mondtam, ahol lehet, ahol a józan ész és a magyar gazdaság érdekei úgy diktálták, hogy éljen a kormány azzal a lehetőséggel, hogy az irányelvben a derogációs lehetőséget kihasználja, ott kihasználta ez a törvényjavaslat, tehát felesleges adminisztrációt, felesleges terheket nem ró azokra a

szervezetekre, akiknek ezt a törvényt majd végre kell hajtaniuk.

Ami pedig azt illeti, hogy ez a törvény duplikálná a szabályozást, hogy másodlagosan szabályozna, vagy másodlagos előírásokat tartalmazna, én felhívtam a figyelmet arra, hogy természetesen azok a bejelentések alapjait képező, részben büntetendő cselekmények természetesen nem itt vannak szabályozva, hanem a büntető törvénykönyvben vagy a szabálysértési kódexben. A bejelentők védelméről szóló törvény nem anyagi jog, hogy így mondjam, nem arról szól, hogy mit kell büntetni. Éppen ezért azok a kritikák, amelyek a bejelentők lehetséges bejelentéseit már előre kritizálják, úgy gondolom, hogy azért nem vezetnek sehova, mert hiszen ezeket más törvények már előírják valóban. Tehát valóban a korrupció is büntetendő, a vesztegetés is egy büntetőjogi tényállás. Tehát aki azt kéri számon, hogy minek egy ilyen megduplázás, például a közösség elleni erőszak vagy a közösség elleni uszítás eseteinek a bejelentését miért kell belevenni ebbe a szabályba, azért kell, mert ezek a szabályok most is a büntető törvénykönyv részei.

Tehát nincs ebben semmi újdonság, hogy így mondjam, lehet, hogy valakit sokkol, ha például leírják azt, ami az Alaptörvényből következik, vagy ami az Alaptörvényben benne van, biztos vannak olyan emberek, akiket ez sokkol, de azt gondolom, hogy legfeljebb nem ismerik az Alaptörvényt, vagy nem tudnak azonosulni vele. Azt meg tudom érteni, hogy nem tudnak azonosulni vele, azt meg tudom érteni, hogy nem tudnak azonosulni az Alaptörvénnyel.

A törvényjavaslatnak semmilyen homofób éle vagy rasszista vagy ilyesmi éle nincsen, mint amiről beszéltek. Éppen a nemzetiségi szószóló mutatott rá a legjobban arra, hogy a törvényjavaslat miről szól, nyilván minden észrevételt meg lehet tenni ezzel kapcsolatban, de úgy gondolom, hogy azoknak, akik a bejelentővédelem mellett vagy a bejelentővédelem hatálybalépése után jobban lesznek védve, hasznos lesz ez a jogszabály. Akik meg feleslegesen kénytelenek lesznek elszenvedni, hogy velük szemben valamilyen bejelentést tettek, őszintén szólva azok eddig is kénytelenek voltak elszenvedni az alaptalan bejelentéseket, hívják azt feljelentésnek vagy bármilyen más formának.

Tehát ez nem oldja meg azt a problémát, hogy továbbra is lesznek olyan alaptalan bejelentések, amiről a kivizsgálás után kiderül, hogy bizony nem volt alapja. Sőt, kifejezetten megütötte nekem is a szememet, hogy az irányelv előírja a bejelentő felelőtlenségét. Tehát gyakorlatilag a bejelentő nem felel az általa bejelentett tények valóságáért. *(Dr. Apáti István: Bármit beszélhet. - Tordai Bence: A nyomozati munkát a bejelentőnek kellene elvégeznie?)* Ezt is Jávor Benedeknek köszönhetjük nyilván, hogy ilyen kiváló szabályt alkotott az Európai Parlament vagy az Európai Unió.

Én azt gondolom, hogy a helyén kell kezelnünk ezt a jogszabályt, természetesen ezt az irányelvet át kell ültetnünk. Úgy gondolom, hogy nem fog ártani ez

az átültetett jogszabály. Az, hogy használni fog egy vagy sem, azt majd csak az utókor fogja eldönteni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **„A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya között Budapesten, 1986. évi november hó 24. napján aláírt, a magyar-csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló Egyezmény megszüntetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3087. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Ágh Péter úrnak, az Építési és Beruházási Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

ÁGH PÉTER építési és beruházási minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja magyar-csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló egyezmény közös meg egyezéssel történő megszüntetése, melyet a Magyar Népköztársaság kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság kormánya kötött 1986. november 24-én. Az 1986-ban megkötött egyezmény szabályozza a Magyarország és a jogutód Szlovákia közötti vasúti határforgalmat. Az egyezmény mára elavult, nem alkalmas a két EU-tagállam viszonyának kezelésére, ezért helyette felmerül egy új, korszerű egyezmény megalkotása, amelyről hosszabb ideje zajlottak kétoldalú tárgyalások.

Időközben az Európai Bizottság a magyar-horvát vasúti határforgalmi egyezmény tervezetének notifikációja során olyan észrevételeket tett, amelyekben javasolta, hogy az egyes EU-tagállamok között célszerűbb volna hatályon kívül helyezni a régi kétoldalú vasúti határforgalmi megállapodásokat, új egyezmény megkötése nélkül, mintsem felülvizsgálni, módosítani vagy kiegészíteni azokat, mivel álláspontja szerint az uniós jog rendezi a vasúti határforgalmi egyezmények által szabályozott kérdéseket.

Ezen túlmenően az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló 2012. november 21-ei 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikke előírja, hogy a tagállamok határforgalmi egyezményei nem tartalmazhatnak a vállalkozó vasúti társaságok közötti hátrányos megkülönböztetést, illetve hogy azok nem korlátozhatják a vállalkozó vasúti társaságoknak a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtással kapcsolatos szabadságát.

A szlovák fél 2022 augusztusában jelezte, hogy támogatja az egyezmény hatályon kívül helyezését, új megállapodás megkötése nélkül. A kérdésnek különös aktualitást ad Losonc és Balassagyarmat városok

közös kezdeményezése az ipolytarnóci vasútvonal nemzetközi személyforgalmának újraindítására. Mivel azonban Ipolytarnóc nem szerepel az egyezmény által engedélyezett határmenti pontok közt, ez nemzetközi jogilag akadályozza a forgalom beindítását.

A továbbiakban a vasúti határforgalom lebonyolításáról szóló nemzetközi szerződés nélkül a szomszédos államok pályahálózat-működtetői, valamint a vasúti társaságok egyaránt szabadabban, rugalmasabban tudnak megállapodni egymással a határátmenetben történő szállítás feltételeiről.

Tekintettel arra, hogy a szóban forgó egyezmény nemzetközi szerződésnek minősül, rá a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló törvény előírásai vonatkoznak. Ezen túlmenően, mivel egyezmény az államhatár átlépésére vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz, amit pedig az államhatárról szóló törvény szabályoz, ezért az egyezményt törvényben szükséges megszüntetni.

Az egyezmény megszüntetését kihirdető törvénynek a Magyar Közlönyben való megjelenését követően a Külgazdasági és Külügyminisztérium megszüntető jegyzéket fog küldeni a szlovák félnek. A szlovák fél 2023. januárjában jelezte, hogy a megszüntetés kapcsán a szlovák belső jogi folyamatok lezajlottak, így nincs akadálya a tervezett, 2023. április 1-jei, közös megegyezéssel történő megszüntetésnek.

Végezetül szeretném elmondani, hogy az egyezmény hatályon kívül helyezése a 2003. október 9-én Pozsonyban a Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között megkötött, a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló egyezményben foglaltakat nem érinti. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(18.30)

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül rövid leszek. A törvényjavaslat célja a Magyarország és Cseh-szlovákia között az 1986. évben kötött vasúti forgalom szabályozásáról szóló egyezmény közös megegyezéssel történő megszüntetése, mert az egyezmény a Magyarország és a jogutód Szlovákia közötti vasúti határforgalmat már teljességgel elavultán szabályozta. Új egyezmény megkötésére pedig nincs szükség, mert az uniós jog egyértelműen rendezi a vasúti határforgalmi egyezmények által szabályozott kérdéseket.

Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a magyar-csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló egyezmény közös megegyezéssel történő megszüntetését. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalás végére értünk. Most megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, a vezérszónoki felszólalásra kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

ÁGH PÉTER építési és beruházási minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Amint az imént elhangzott, a törvényjavaslat egy olyan egyezmény megszüntetését hivatott véghezvinni, amely ma már elavult, ráadásul egy olyan intézkedésről van szó, ami abszolút közös megegyezéssel, Szlovákiával egyetértésben kerül meghozatalra, természetesen, miután a tisztelt Országgyűlés ezt elfogadja. A javaslat elfogadása esetén a továbbiakban két ország, Magyarország és Szlovákia között a vasúti határforgalom gördülékenyebben fog zajlani az Európai Unió irányelveinek megfelelően. Egy olyan törvényről van tehát szó, amit szükséges és kívánatos meghozni, és ami a magyar érdekekkel teljes mértékben összeegyeztethető. Éppen ezért tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy pártpolitikai hovatartozástól függetlenül támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Vejkey Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen nehéz úgy a gyermeknevelési cikkek áfatartalmáról és a családok megsegítéséről napirend utáni tartanom, hogy kormánypárti képviselők tekintetében csak elnök urat tisztelhetem meg a teremben, és a korrektség jegyében azért jegyezzük meg, hogy ő itt van, és én ennek nagyon örülök, de a szemközti padsorokban válaszadásra képes államtitkárt nem látok, pedig egy mai eseményről szeretnék beszélni és annak a következményeiről, amelyek túl- zás nélkül nemzetstratégiaiak.

A költségvetés módosítása során a mi politikai közösségünk, a Jobbik-Konzervatívok egy, a hagyományokat tisztelő és a családokat támogató hozzáállás jegyében felhívta a figyelmet egy nagyon-nagyon fontos problémára, ami azt illeti, hogy a demográfiai fordulatról ebben a Házban mi rengeteget beszéltünk, ugyanakkor a gyermeknevelési cikkek adótartalma egész Európában itt a legmagasabb. Lehet, hogy világszintű rekordot is jelent a 27 százalékos áfa, amely egy babakocsin, gyermeknevelési cikkeken vagy éppen a

pelenkán is rajta van. De azt látjuk, hogy miközben a családtámogatási rendszer elemei folyamatosan inflálódnak el, sajnálatos módon az infláció gyorsabban pörög, mint ahogy ezeknek az összege emelkedhetne évről évre, azt látjuk, hogy a gyermeket nevelő családok egy rettenetesen nehéz helyzetben évről évre egyre többet és többet fizetnek be az államkasszába a gyermeknevelési cikkekben lévő áfa képében, és egyre kevesebbet ér az a támogatás, amit a gyermekneveléshez megkaphatnak.

Hogy ezt számszerűsítsük is: bár a KSH néha nagyon furcsa dolgokat mér, eddig az évig például vagy az előző évig a CD lejátszására alkalmas hifitorony és a kihajtogatható autós papírtérkép árváltozását is mérte, azért mér olyan tételeket is, amelyek a tárgykörünkhöz tartoznak, és sokkal inkább tanulságos megvizsgálni az árváltozásokat. Példának okáért a babakocsi - a gyermekneveléshez azért viszonylag szükséges - árváltozása drámai volt az elmúlt két évben. Most egy, talán az átlagszükségleteknek megfelelő babakocsit olyan 108 ezer forintért lehet megvásárolni, KSH-adat, nyilván tudnánk drágábbat és olcsóbbat is találni. De azt érdemes megvizsgálunk, hogy ez a 108 ezer forint rögtön 85 ezer lehetne, ha a 27 százalékos áfát Magyarország a családoknál hagyná. A helyzet az, hogy azért ez több tízezer forintos különbség.

Elgondolkodtató, hogy mi az oka annak, hogy ezt az ebből eredő, nyilván nemzetgazdaságilag nem annyira jelentős 27 százalékokat az állam mégis megtartja. Egy gyerekcipő esetében is lehet, hogy csak néhány ezer forintnak tűnik, de a 12 600 forintos gyerekcipő rögtön 9900 forintba kerülne csak, ha az állam nem tenné el a rekorderáfát, még egyszer mondom, gyermeknevelési cikkek után. A gyermeket nevelők pedig tudják, hogy egy bébiételből, főleg, ha több gyermek is van, naponta akár több is elfogy. Itt a kecskeméti márkájú is 600 forint fölötti áron érhető el bizonyos boltokban. Ez rögtön 500 forint környékére csillapodna ár tekintetében, ha az áfát elengedné Magyarország.

Éppen ezért szeretnénk arra kapacitálni Magyarországot Kormányát, hogy az összes gyermeknevelési cikket engedje el az áfatartalmat. Csak az áfabevételi soron mintegy ezermilliárddal többet szed be az állam, mint egy évvel ezelőtt. Ezen ezermilliárdos többletnek az egytizede kellene talán csak ahhoz, hogy a gyermeket nevelő családok ezt a kedvezményt, könnyítést megkapják.

Ezzel szemben, amikor most a költségvetés módosítása során én benyújtottam az ezt célzó javaslatot, akkor meglepő módon a Gazdasági Bizottságban nem egy udvarias tartózkodással kaszálták ezt el, hanem egy egyértelmű nem szavazattal. Nagyon bízom benne, hogy ez a kormány részéről nem egy örökös üzenet a gyermeket nevelő családok terheinek az el nem ismerése tekintetében. El kell ismerni ezeket a terheket, inflációkövető családtámogatási rendszert kell felépíteni minden egyes eleme tekintetében, de ami a legfontosabb, az alapvető élelmiszerek és még

inkább a gyermeknevelési cikkek tekintetében Magyarországnak egy válsághelyzetben ott kellene hagynia az adó összegét az érintett családoknál.

Ezt többféle technikával is megtehetné, kizárólag a szándékon múlik. Mi a szakmai koncepció kidolgozásával természetesen jobboldali ellenzéki pártként mindig hozzá fogunk járulni ahhoz, hogy a családok terhein könnyítsünk, de a kormányra lenne szükség, hogy ezt végre meglépje, mert nem lehet demográfiai fordulatot várni, nem lehet ilyet vizionálni, ha a családok terhei folyamatosan emelkednek, és még ilyen egyértelmű esetekben sem könnyítenek az őket a mindennapokban terhelő problémákon. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dudás Róbert képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport: „Nem felelősöket keresek, hanem megoldásokat!” címmel. Öné a szó.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Számos alkalommal beszéltem már a postákat, illetve a postai dolgozókat érő hatásokról. Érdemi választ nemigen kapok, és nagyon úgy tűnik minden egyes felszólalásomnál, mintha süket fülekre találnék, és nem akarnák egyébként meghallani nem feltétlenül az én segélykiáltásomat, hanem rajtam keresztül a postai dolgozók segélykiáltását.

A mai napot tekintve pedig ténylegesen kijelenthető, hogy nem fogják meghallani a hangomat, egy nagyon fontos témáról kívánok ismételtelen szólni - és ígérem, hogy még sokszor ide fogom hozni a tisztelt Házba ezt a témát -, de nincs bent egyetlenegy kormánypárti képviselő sem.

Nem szeretném ismételni az eddig számos alkalommal elhangzottakat, nem szeretném ismételni azokat a javaslatokat, amelyekkel megoldást tudtunk volna kínálni mind a posták, mind a postai dolgozók, rajtuk keresztül pedig sok százezer magyar ember számára. Sok százezer magyar ember ügyintézésének megmentése érdekében nyújtottam be ezeket a javaslatokat - egytől egyig mindet elutasították. Legutóbb múlt hét hétfőn kaptam meg Fónagy János államtitkár úrtól válaszában, hogy modernizálják a rendszert. Hát, kérem szépen, ez nem modernizálás vagy a modernizálásnak a nagyon-nagyon sajátos értelmezése, ez egy nagyon-nagyon rossz lépés, és még egyszer mondom, ellehetetlenítik dolgozók tízezreit, emberek százezreinek pedig az ügyintézését.

De van még itt számos más aspektusa is ennek a helyzetnek. Az egyik az úgynevezett központosítás, amikor is úgynevezett központi bázispostákat hoznak létre.

(18.40)

Ez azt jelenti - és most engedjék meg, hogy a vidéki helyzetből merítsek, egy kisfalvas községről beszéljek -, amikor nem szűnik meg helyben maga a

postahivatal még, de már a kézbesítést nem helyből irányítják, hanem bázispostákat alakítanak ki, neveznek ki. Ez annyit jelent, hogy a kézbesítő reggel fogja magát, átmegegy autóval, busszal, bármivel a szomszédos településre, ott megkapja azt, amivel egyébként neki el kell látni a feladatot - borítékot, levelet, pénzt, csomagot, legyen szó bármiről -, majd kap egy kis elektromos mopedet, amivel visszamegy a saját településére, ellátja a feladatát, visszamegy este, elszámol, leszámol, majd utána hazabuszozik vagy autózik, amivel reggel a bázispostára érkezett.

Aki ezt kitalálta, ki merem jelenteni, hogy esze ágában sem volt megnézni a valóságot, legfőképp a vidéki valóságot. Hogy gondolhatja azt valaki komolyan, hogy egyébként plusz 40-ben, mínusz 20-ban, térdig érő hóban, falvak között, sötétben több tíz millió forinttal, mondjuk, a háta mögött egy védtelen hölgy ezzel a mopeddel járja a környéket, járja a vidéket?! Belegondoltak abba, hogy milyen veszélynek teszik ki őket? Ezek a dolgozók egyébként elég sokan belegondoltak ebbe, mert számos olyan megkeresés és jelzés érkezett hozzám, hogy nem vállalják ezt a feladatot; ez viszont a feladatellátást nehezíti meg, azáltal a lakosság igényének a kielégítését is veszélyezteti.

A másik a bérrendezés. A postai dolgozók átlagbére jóval a magyar átlagbérek alatt van, és egy előzetes egyeztetésnek, ígéretnek megfelelően 2 százalékot, plusz nagyvonalúan még 1 százalékot megígérték nekik. Hát, nem véletlenül volt egy demonstráció múlt hét szombaton a postai dolgozók részéről. Én az irántuk érzett tiszteletem és szolidaritásom jegyében nem

vettem részt ezen a demonstráción, mégpediglen azért, mert ők azt kérték, hogy politikától mentes demonstrációt szeretnének. Ezt maximálisan tiszteletben tartom, és igyekszem segíteni nekik abban, hogy a céljaikat viszont elérjék, ezért én két költségvetési módosítót nyújtottam be.

Az egyik arról szólt, hogy a kormány biztosítsa a központi költségvetésből azt a 20 milliárd forintot, amivel egyébként a most bezárt, több mint háromszáz postát újra lehetne nyitni, a másik pedig, hogy a központi költségvetésből biztosítsa a kormány a postai dolgozóknak az inflációkövető béremelést. Ezt önök a ma délelőtti költségvetési bizottsági ülésen egyöntetűen leszavazták. Nagyon kérem önöket és nagyon bízom benne, hogy megfogadják azt, hogy amit a petícióban kértek a postai dolgozók a kormánytól, ha az én költségvetési módosítóm nem fogadták el, akkor az ő kérésüket, kérem, fogadják el, adják meg nekik a megfelelő béremelést, mert az ő munkájuk sok százezer ember ügyintézési lehetőségét teremti meg, avagy lehetetleníti el. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 18 óra 43 perckor ért véget.)

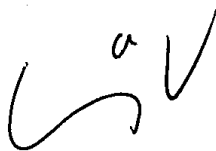
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Dr. Vadai Ágnes s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)